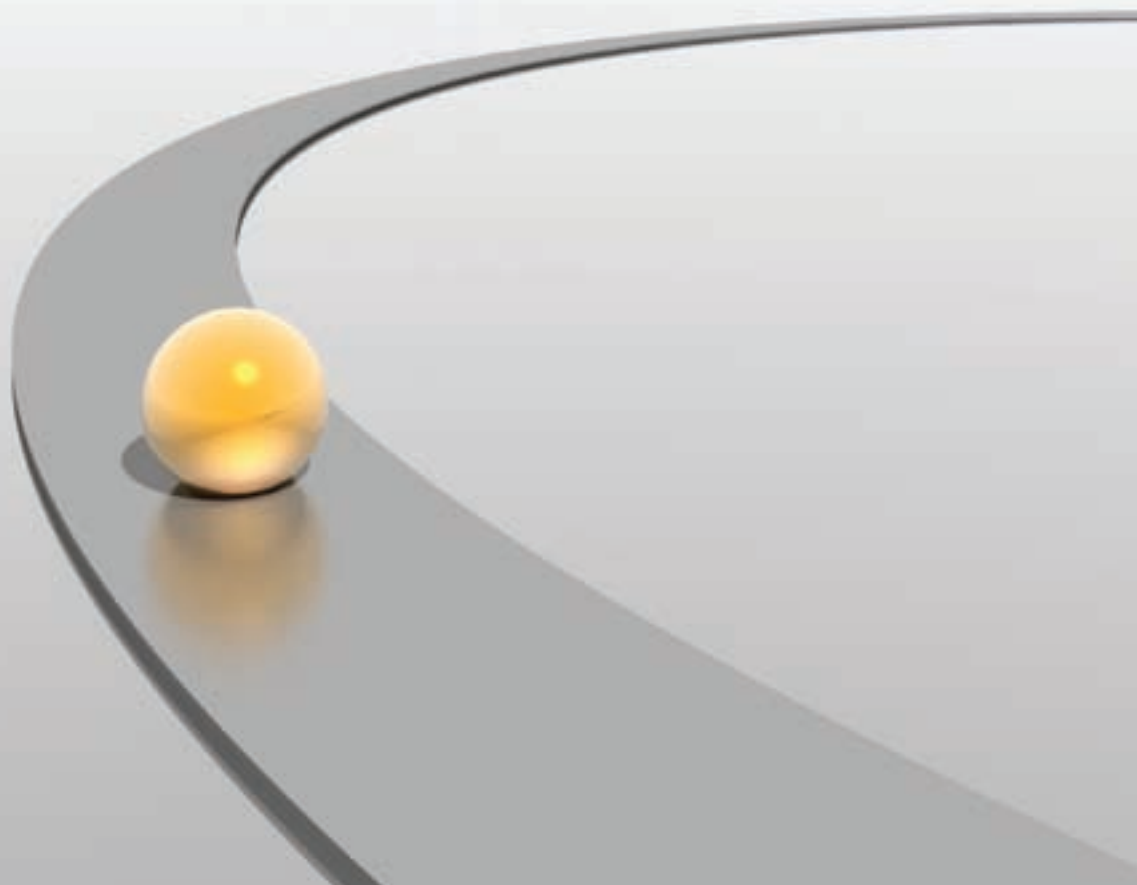

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

Å R S B E R E T N I N G 2 0 0 7

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

Å R S B E R E T N I N G 2 0 0 7

© De Europæiske Fællesskaber, 2008

Gengivelse eller kopiering fra denne udgivelse til undervisnings- eller anden ikke-kommerciel brug er tilladt, såfremt kilden angives.

ISBN 978-92-9212-151-8
DOI 10.2869/64190

Forsidefoto: © iStockphoto.com/Silence

Beretningen er offentliggjort på internettet: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

TRYKT PÅ IKKE-KLORBLEGET PAPIR

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING, MEP
Formand
Europa-Parlamentet
Rue Wiertz
1047 Bruxelles
BELGIEN

Strasbourg, den 10. marts 2008

Hr. formand

I overensstemmelse med artikel 195, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 3, stk. 8, i Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv forelægger jeg hermed min beretning for 2007.

Med venlig hilsen

P. Nikiforos Diamandouros

INDLEDNING	11
1 SAMMENDRAG	17
2 KLAGER OG UNDERSØGELSER	31
2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE	31
2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT	31
2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER	34
2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2007	36
2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING	37
2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER	40
2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER	42
2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER I 2007	45
3 SAMMENDRAG AF AFGØRELSE	53
3.1 SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATERET FEJL ELLER FORSØMMELSER	53
3.2 SAGER LØST AF INSTITUTIONEN	62
3.3 MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN	66
3.4 SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN	68
3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN	83
3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE	86
3.7 SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING	91
3.8 UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN	92
3.9 UNDERSØGELSER BEHANDLET AF OMBUDSMANDEN	94
4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	99
4.1 EUROPA-PARLAMENTET	100
4.2 EUROPA-KOMMISSIONEN	101
4.3 ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER	102

5	FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER	105
5.1	DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND	105
5.2	ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER	116
5.3	ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE	117
6	MEDDELELSER	121
6.1	ÅRETS HØJDEPUNKTER	121
6.2	INFORMATIONSBESØG	123
6.3	KONFERENCER OG MØDER	128
6.4	KONTAKTER TIL MEDIERNE	129
6.5	PUBLIKATIONER	131
6.6	ONLINEKOMMUNIKATION	131
7	BILAG	
A	STATISTIK	135
B	OMBUDSMANDENS BUDGET	142
C	PERSONALE	143
D	INDEKS OVER AFGØRELSER	152
	SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND	157

INDLEDNING

INDLEDNING

2007 var et vigtigt år for Europas borgeres ret til god forvaltning. Den 12. december undertegnedes EU's charter om grundlæggende rettigheder, der oprindeligt blev proklameret i december 2000, og proklameret igen af formændene for de tre vigtigste EU-institutioner – Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Løftet om at vedtage et juridisk bindende charter, der udspringer af Lissabon-traktaten, afspejler en stigende erkendelse af, at der skal tages vidtrækkende hensyn til borgerne i EU's politikker. Set med Ombudsmandens øjne er charteret banebrydende, idet det er første gang, at retten til god forvaltning anerkendes som en grundlæggende rettighed for unionsborgerskabet (artikel 41).

God forvaltning

Siden jeg overtog embedet den 1. april 2003, har god forvaltning stået allerøverst på Den Europæiske Ombudsmands prioritetsliste. Jeg minder konstant EU's institutioner og organer om, at principperne for god forvaltning kræver meget mere af de enkelte tjenestemænd end blot at undgå ulovlig adfærd. Den enkelte tjenestemand skal yde en god service og sikre, at borgerne behandles korrekt og drager fuld fordel af deres rettigheder.

Dette budskab synes at udmønte sig i konkrete resultater. Jeg er glad for at kunne meddele, at EU's institutioner og organer arbejdede hårdt i 2007 på at besvare klager, afhjælpe uretfærdigheder og rette op på fejltagelser. I årets løb oplevede vi en fordobling i antallet af sager afgjort af den pågældende institution – hele 35 % af vores undersøgelser blev afsluttet, efter at den pågældende institution accepterede at få sagen bragt i orden, den højeste procentsats nogensinde. Vi bør ikke undervurdere betydningen af disse gode resultater for klagerne, og mere generelt for borgerne. Det er min faste overbevisning, at vi gør betydelige fremskridt mod en ægte servicekultur.

De syv nøglesager, der beskrives i denne beretning, er et vidnesbyrd om denne ændrede holdning. Ikke mindre end fire af dem vedrører Europa-Kommissionen, som reagerede hurtigt og effektivt for at få afklaret en række klagepunkter. Lad mig specifikt nævne Det Europæiske Luftfartsikkerhedsagentur, som for andet år i træk har produceret en nøglesag, som viser dets vilje til at arbejde konstruktivt sammen med Ombudsmanden på at løse problemer. Rådet undskyldte over for en klager, efter at jeg havde gjort det opmærksom på et sprogligt problem, og Rådet bekræftede sit tilsagn om at undgå lignende problemer i fremtiden. Endelig afgav Den Europæiske Centralbank et yderst nyttigt svar til en bekymret borger, hvori den understregede, at den lagde stor vægt på betydningen af at afklare de spørgsmål, som hun havde rejst, og opfordrede hende til at stille yderligere spørgsmål til dens eksperter. Jeg har fremhævet disse sager for at vise nogle eksempler på god forvaltningsskik, som EU's institutioner og organer kan lade sig inspirere af og bruge som målestok for deres egen praksis. Jeg vil også i 2008 tilskynde til en omhyggelig pleje af en servicekultur for at leve op til borgernes forventninger.

Nogle af de resultater, vi har opnået for borgerne, og som er dokumenteret i denne beretning, blev opnået uden en formel udveksling af korrespondance med institutionen. Vi er nu nået til et punkt, hvor vores relationer med institutionerne er af en sådan karakter, at vi kan løse et stigende antal sager hurtigt og derved undgå en langtrukken undersøgelse. Jeg er begyndt at gøre mere udbredt brug af mere uformelle procedurer for at bistå med løsningen af problemer på en fleksibel måde og vil videreudvikle denne strategi i 2008. For mig markerer det et vendepunkt for vores institution og beviser omfanget af den respekt, der omgærder ombudsmandsinstitutionen, og hvor meget institutionerne er opsatte på at hjælpe den enkelte borger.

Selvfølgelig er der fortsat problemer. Igen i 2007 blev 15 % af sagerne afsluttet med en kritisk bemærkning, fordi den pågældende institution ikke levede op til den servicestandard, som borgerne har krav på at modtage. Eksempler på sådanne sager er medtaget i denne beretning. De varierer fra en institution, der nægter at ændre sine ansættelsesprocedurer, primært af hensyn til sin egen forvaltning, til en anden institution, der unødigt forhaler en overtrædelsesprocedure uden at give nogen specifikke forklaringer på hvorfor. Vi vil igen udarbejde en beretning, der følger op på disse kritiske bemærkninger i 2008 for at sikre, at institutionerne tager ved lære af dem. Jeg har også til hensigt at udforske måder, der kan gøre Ombudsmandens beslutninger nemmere at forstå, så de kan tjene endnu mere effektivt som vejledning, både for borgere og tjenestemænd, til, hvad der udgør god forvaltning.

Det er klart, at der fortsat er arbejde tilbage, der skal gøres for at fremme principperne for god forvaltningsskik inden for EU's institutioner og organer. For at hjælpe med at udvikle nyttige strategier i denne henseende indkaldte jeg i november 2007 til en workshop i Bruxelles, hvor der udspandt sig en livlig meningsudveksling omkring, hvordan Den Europæiske Ombudsmand kan hjælpe med at føre principperne om god forvaltning ud i livet. Diskussionerne bragte mange stimulerende og nyskabende ideer på bordet for årene frem. Jeg glæder mig til at omsætte dem i praksis til gavn for EU's borgere.

Bedre kommunikation

Jeg afsluttede min indledning til årsberetningen for 2006 med at fremhæve, at jeg for det kommende år både ville samarbejde med institutionerne om at fremme god forvaltningsskik samt sætte nyt fokus på min kommunikationsindsats, sådan at alle borgere, der måtte få brug for Den Europæiske Ombudsmands tjenester, får korrekte og fyldestgørende oplysninger om, hvordan de skal henvende sig.

Med hensyn til den anden målsætning var 2007 et skelsættende år. Vi rundede endelig et skarpt hjørne med hensyn til klager, der kan antages til behandling. Takket være en ambitiøs og nøje målrettet informationskampagne steg antallet af klager, der kan antages til behandling, både i absolutte og relative tal, sammenlignet med 2006. Som følge heraf blev der indledt 17 % flere undersøgelser i løbet af året på grundlag af de indkomne klager. Samtidig fik flere borgere end nogensinde hjælp til at finde de rette klagemuligheder, både nationalt, regionalt og lokalt, som følge af vore bestræbelser på at forbedre informationen til borgerne om, hvad Den Europæiske Ombudsmand kan og ikke kan gøre.

En central udvikling i denne henseende i 2007 var vedtagelsen af erklæringen fra det europæiske netværk af ombudsmænd. Denne erklæring har til formål at udbrede kendskabet til EU-dimensionen af ombudsmændenes arbejde og at oplyse nærmere om den service, de yder til personer, der klager over forhold inden for EU-lovgivningens rammer. Denne erklæring er tilgængelig på Den Europæiske Ombudsmands websted på alle EU's officielle sprog og gengives i sin fulde længde i kapitel 5 i denne beretning. Medlemmer af netværket vil arbejde proaktivt for at gøre mere opmærksom på erklæringen og således sikre, at borgerne forstår, hvem der er bedst egnet til at løse deres problemer med hensyn til deres klager vedrørende EU-lovgivningen.

Et yderligere vigtigt initiativ på dette område skulle udmønte sig i 2008. Mit kontor har i løbet af det seneste år været i gang med at udvikle en interaktiv vejledning, der vil blive lagt op på Ombudsmandens nye websted i løbet af det kommende år. Denne centrale funktion har til opgave at hjælpe borgerne med at finde den mest hensigtsmæssige mulighed for at få afgjort deres klagepunkter. Denne vejledning skulle gøre det muligt for endnu flere klagerere at henvende sig direkte til det organ, der er bedst rustet til at tage sig af deres klage. Denne vejlednings succes vil forhåbentlig slå igennem i form af et yderligere fald i antallet af klager, som mit kontor modtager, og som ikke kan antages til behandling.

En afgrænsning af de mest relevante klagemuligheder helt fra starten er vigtigt af mange grunde. Det er med til at undgå frustrationer hos borgere, som får at vide, at det organ, som de har henvendt sig til, ikke er i stand til at hjælpe dem. Det betyder også, at klager løses hurtigt og effektivt, således at det sikres, at borgerne fuldt ud kan drage fordel af deres rettigheder i henhold til EU-lovgivningen.

En sidste overvejelse er, at min institution ved at nedbringe andelen af modtagne klager, der ikke kan antages til behandling, bedre vil være i stand til at udfylde sin nøglerolle, nemlig at hjælpe borgere, der er utilfredse med den behandling, de har fået af EU's institutioner og organer. De resultater, som mit kontor er i stand til at opnå for disse borgere, er uden tvivl det mest tilfredsstillende aspekt af mit arbejde. Mange af succeserne i 2007 er beskrevet i denne beretning. Jeg ser frem til at arbejde for EU's borgere i året fremover.

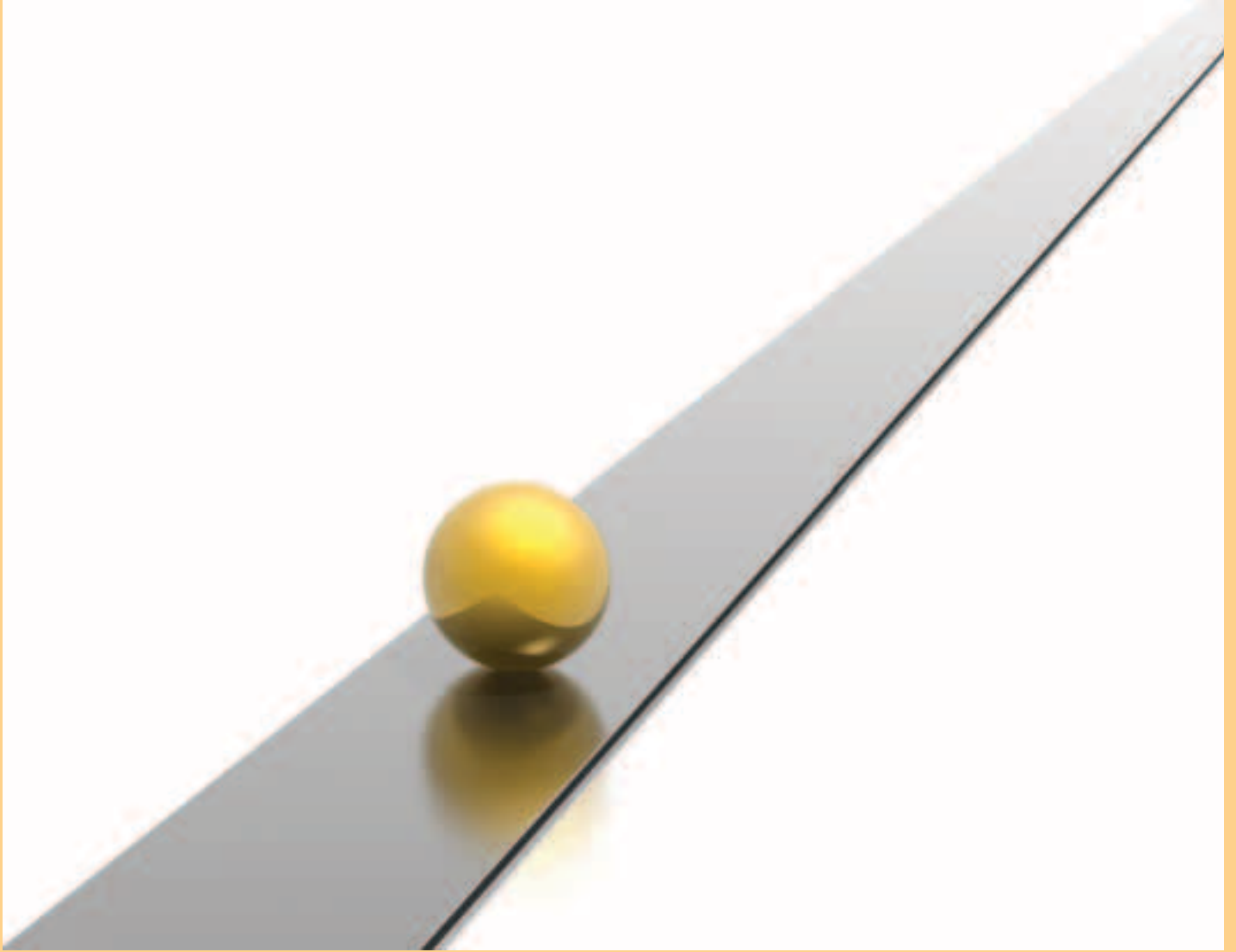
Som jeg ofte har sagt, er årsberetningen Ombudsmandens vigtigste publikation. Den sætter ham i stand til at indberette om sit arbejde til Europa-Parlamentet, som han refererer til. Den tjener som en ressource for EU's institutioner og organer og bistår dem med at forbedre deres forvaltning. Den gør Ombudsmandens arbejde tilgængeligt for den brede vifte af folk, der ønsker at følge med i hans aktiviteter, som f.eks. offentligheden, medierne, fagfolk, tjenestemænd og kolleger fra ombudsmandskontorer i hele verden. Der er i de seneste år blevet foretaget ændringer i årsberetningen, der skal gøre den mere brugervenlig. Der er som noget nyt indført yderligere forbedringer i denne beretning. De findes primært i kapitel 5 og 6, hvor vi har valgt at give et overblik over og en analyse af aktiviteter, snarere end detaljerede lister over arrangementer og møder som tidligere. Vi håber, at dette gør den til mere interessant læsning og giver en reel afspejling af disse vigtige initiativers merværdi. Vi ser frem til Deres feedback.

Strasbourg, den 15. februar 2008

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

SAMMENDRAG

1

1 SAMMENDRAG

Den Europæiske Ombudsmands 13. årsberetning til Europa-Parlamentet beskriver Ombudsmandens aktiviteter i 2007. Det er den femte årsberetning, som skal fremlægges af P. Nikiforos DIAMANDOUROS, der begyndte som Europæisk Ombudsmand den 1. april 2003.

BERETNINGENS OPBYGNING

Beretningen består af seks kapitler og fire bilag. Den indledes med en personlig introduktion af Ombudsmanden, hvor han beskriver det foregående års vigtigste nye udviklinger og ser frem mod det kommende år. Den efterfølges af dette sammendrag, som udgør kapitel 1.

I kapitel 2 beskrives Ombudsmandens procedurer til behandling af klager og gennemførelse af undersøgelser. Der gives et overblik over de klager, der blev behandlet i løbet af året, herunder en tematisk analyse af resultatet af sager, som blev afsluttet efter en undersøgelse. Denne analyse omfatter Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2007.

Kapitel 3 består af udvalgte sammendrag af Ombudsmandens afgørelser i 2007, som illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klagerne og Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ. Sammendragene er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. Kapitlet slutter med et sammendrag af en afgørelse om undersøgelse på eget initiativ og et eksempel på en undersøgelse fremsendt af en national ombudsmand.

Kapitel 4 omhandler forbindelserne med andre institutioner og organer i EU. Først beskrives værdien af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med EU's institutioner og organer og herefter omtales de forskellige møder og begivenheder, der fandt sted i 2007 i denne sammenhæng.

I kapitel 5 redegøres der for Den Europæiske Ombudsmands forbindelser til de nationale, regionale og lokale ombudsmænd i og uden for Europa. Aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd beskrives nærmere ligesom Ombudsmandens deltagelse i relevante seminarer, konferencer og møder.

Kapitel 6 giver et overblik over Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter. Kapitlet er opdelt i seks afsnit, som beskriver årets vigtigste begivenheder, Ombudsmandens informationsbesøg, konferencer og møder med deltagelse af Ombudsmanden og hans medarbejdere, kontakten til medierne, publikationer og onlinekommunikation.

Bilag A indeholder statistikker over Den Europæiske Ombudsmands arbejde i 2007. Bilag B og C indeholder nærmere oplysninger om Ombudsmandens budget og personale. I bilag D findes der et indeks over afgørelserne i kapitel 3 efter sagsnummer, genstand og typer påståede fejl eller forsømmelser. Det indeholder også en fortegnelse over de vigtigste sager og alle sager, som blev afsluttet med en kritisk bemærkning i 2007.

SYNOPSIS

Den Europæiske Ombudsmands opgaver

Den Europæiske Ombudsmands embede blev oprettet i henhold til Maastricht-traktaten som led i bestemmelserne om EU-borgerskabet. Den Europæiske Ombudsmand behandler klager over fejl eller forsømmelser i EU-institutionernes og -organernes arbejde, dog med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden har med Europa-Parlamentets samtykke i sin definition af »fejl eller forsømmelser« krævet respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og principperne for god forvaltningsskik.

Ud over at behandle klager fra enkeltpersoner, virksomheder og foreninger arbejder Ombudsmanden proaktivt, iværksætter undersøgelser på eget initiativ og tager kontakt til borgerne for at oplyse dem om deres rettigheder og om, hvordan de udøver dem.

Klager og undersøgelser i 2007

Ombudsmanden modtog i 2007 3 211 nye klager sammenlignet med 3 830 i 2006. Omvendt steg antallet af klager, der kan antages til behandling, både i absolutte og relative tal, fra 449 (12 % af det samlede antal) i 2006 til 518 (16 %) i 2007. Der blev i konsekvens heraf indledt 17 % flere undersøgelser i årets løb på grundlag af antallet af modtagne klager.

58 % af alle de klager, som Ombudsmanden modtog i 2007, blev fremsendt elektronisk enten pr. e-mail eller via klageformularen på Ombudsmandens websted. I 3 056 tilfælde indkom klagerne direkte fra enkeltpersoner, mens 155 klager hidrørte fra foreninger eller virksomheder.

I næsten 70 % af sagerne var Ombudsmanden i stand til at hjælpe klagerne ved enten at indlede en undersøgelse, oversende sagen til en kompetent institution eller rådgive om, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt.

I alt blev der i årets løb indledt 303 nye undersøgelser på grundlag af klager. Ombudsmanden indledte desuden seks undersøgelser på eget initiativ. Den Europæiske Ombudsmand behandlede i alt 641 undersøgelser i 2007, hvoraf 332 var overført fra 2006.

Ligesom tidligere år vedrørte de fleste undersøgelser Europa-Kommissionen (413 sager eller 64 %). I betragtning af, at Kommissionen er den EU-institution, der træffer flest beslutninger med direkte konsekvenser for borgerne, er det kun naturligt, at den er det vigtigste mål for borgernes klager. Der var 87 klager (14 %) over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 59 klager (9 %) over Europa-Parlamentet og 22 klager (3 %) over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, samt 8 klager (1 %) over Rådet for Den Europæiske Union.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende åbenhed, herunder afslag på at give oplysninger (i 28 % af sagerne), urimelig behandling eller magtmisbrug (18 %), utilfredsstillende procedurer (13 %), unødigt forsinkelse (9 %), forskelsbehandling (8 %), uagtsomhed (8 %), juridiske fejl (4 %) og manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Kommissionen ikke har varetaget sin opgave som »traktatens vogter« over for medlemsstaterne (3 %).

Ombudsmandens hoved e-mailkonto blev brugt til at besvare i alt 7 273 e-mails i 2007 med anmodning om oplysninger. Heraf var 3 127 masseudsendelser sendt fra borgere og omhandlede klager, der allerede var modtaget af Den Europæiske Ombudsmand, mens 4 146 var individuelle anmodninger om oplysninger.

I alt behandlede Ombudsmanden i det pågældende år således 10 484 klager og anmodninger om oplysninger fra borgere.

Resultaterne af Ombudsmandens undersøgelser

I 2007 afsluttede Ombudsmanden 348 undersøgelser. Det svarer til en stigning på 40 % i forhold til 2006. Heraf var de 341 foranlediget af klager, og syv var undersøgelser på eget initiativ. Nedenfor gives en oversigt over resultaterne af undersøgelserne.

Ingen fejl eller forsømmelser

I 2007 afsluttedes 95 sager, hvor det blev konkluderet, at der ikke forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser. Dette er ikke nødvendigvis negativt for klageren, som i det mindste får en fyldestgørende forklaring fra institutionen eller organet på, hvad de har foretaget sig, samt Ombudsmandens syn på sagen. Af eksempler på sager, hvor der ikke blev fundet fejl eller forsømmelser i 2007, kan nævnes følgende:

- Ombudsmanden modtog en klage med påstand om, at Europa-Kommissionen med urette havde undladt at gribe ind over for Irland for en mulig overtrædelse af EU's habitatdirektiv. Klageren klagede ligeledes over Kommissionens afgørelse om ikke at træffe yderligere foranstaltninger ud fra argumenter, der vedrører en mulig overtrædelse af affaldsdirektivet. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen var kommet med en rimelig redegørelse for dens strategiske rolle i relation til gennemførelsen af disse direktiver. Han bemærkede også, at Kommissionen havde givet klageren relevant og nyttig rådgivning i denne sag. (3660/2004/PB)
- En klager, der klagede til Ombudsmanden, gjorde bl.a. manglende gennemsigtighed og unødigt forsinkelse gældende fra Det Europæiske Lægemiddelagenturs (EMA's) side over for de anbringender, hun havde fremført om et antidepressivt middels sikkerhed og selvmordsrisiko. Klagerens ægtefælle havde begået selvmord under indtagelsen af stoffet, og klageren havde henvendt sig til agenturet med flere spørgsmål og anmodninger om oplysninger. I undersøgelsens løb havde agenturet over for klageren beklaget, at det ikke havde besvaret visse af hendes spørgsmål og gav svar på disse spørgsmål. Uagtet at klageren fortsat var utilfreds, indtog Ombudsmanden den holdning, at agenturets handling havde fjernet de forbehold, han havde taget, og at der ikke længere forelå fejl eller forsømmelser. (2370/2005/OV)
- Greenpeace klagede til Ombudsmanden over, at Kommissionen havde fremsat unøjagtige, vildledende og injurierende beskyldninger i forbindelse med en undersøgelse, som ngo'en havde offentliggjort om spørgsmålet om »svingdøre« mellem Kommissionen og den kemiske industris lobby. Ombudsmanden konkluderede i sin undersøgelse, at denne påstand ikke var blevet underbygget. Selv om han ikke fandt, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser, understregede han betydningen af gennemsigtighed i forbindelse med lobbyvirksomhed under lovgivningsarbejdet. (2740/2006/TN)

Selv om Ombudsmanden ikke finder fejl eller forsømmelser, kan han over for en institution eller et organ pege på muligheden for at forbedre kvaliteten af forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning, som han f.eks. gjorde i følgende sag:

- En polsk miljøorganisation hævdede, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) havde handlet i modstrid med dens egen »miljøerklæring«, da den samfinansierede et vejmoderniseringsprojekt i Polen. Ombudsmanden fandt ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser. I betragtning af, at klageren havde indgivet en klage samtidigt til den polske ombudsmand, opfordrede Den Europæiske Ombudsmand EIB til at overveje at etablere kommunikationskanaler med og indhente relevante oplysninger fra relevante nationale og regionale kontrolorganer, som f.eks. ombudsmændene. Disse organer kunne fungere som ekstra informationskilder vedrørende EIB-finansierede projekters overholdelse af national og europæisk lovgivning. (1779/2006/MHZ)

Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstillende både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med EU's institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2007 blev 129 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Det er dobbelt så mange sager som dem, der blev afgjort i 2006, og afspejler den stigende vilje hos institutionerne og organerne til at betragte klager til Ombudsmanden som en mulighed for at rette

op på fejltagelser, der er opstået, og at samarbejde med Ombudsmanden til gavn for borgerne. Blandt de sager, der blev afgjort i 2007, kan nævnes følgende:

- Efter at et tysk universitet klagede over en betalingstvist, det havde med Kommissionen vedrørende et projekt under Erasmus-programmet, kontaktede Ombudsmanden Kommissionen, som afgjorde sagen i løbet af to uger. Universitetets bestræbelser på at overbevise Kommissionen om, at der var sket en regnefejl, havde ikke båret frugt. Kommissionen erkendte fejlen og tilbagebetalte det krævede beløb på 5 400 EUR, plus renter. Ombudsmanden roste Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur for den eksemplariske måde, hvorpå det havde håndteret denne klage, efter at han havde gjort generaldirektoratet opmærksom på den. (3495/2005/GG)
- Kommissionen betalte et udestående på 88 000 EUR til et fransk konsulentfirma, som hævdede, at institutionen ikke havde tilbagebetalt samtlige de omkostninger, det havde krav på for dets deltagelse i et program sammen med Kina for teknologier i informationssamfundet (Information Society Technologies programme). Kommissionen argumenterede, at klageren havde lavet en fejl i sine omkostningsopgørelser. Efter at Ombudsmanden havde grebet ind i sagen, lovede den at udbetale det udestående beløb. (1471/2007/(CC)RT)

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han om muligt at finde en mindelig løsning. I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

Fem sager blev afsluttet i årets løb, efter at der var opnået en mindelig løsning. Ved udgangen af 2007 var 31 forslag til mindelig løsning stadig under behandling. Blandt de sager, der blev afgjort i mindelighed i 2007, kan nævnes følgende:

- Kommissionen accepterede Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning og reducerede det beløb, der skulle tilbagebetales af en kontrahent, der var involveret i et projekt i Libanon. Dette var foranlediget af en klage, hvori kontrahenten påstod, at kontrakten var blevet håndteret urimeligt. Selv om Ombudsmanden ikke anså alle klagerens påstande for at være berettigede, konkluderede han, at Kommissionens beslutning om at kræve visse beløb tilbagebetalt udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Af hensyn til interessen i at få bragt sagen til en afslutning accepterede Kommissionen at se på sagsakterne igen. (2577/2004/OV)
- Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) ophævede en anfægtet beslutning, efter at Ombudsmanden fremsatte et forslag til en mindelig løsning. Sagen vedrørte en beslutning fra EASA om typecertificeringsgrundlaget for et bestemt fly. Efter at have analyseret de relevante lovbestemmelser var Ombudsmanden ikke overbevist om, at beslutningen havde det fornødne retsgrundlag. EASA svarede ved at sige, at det nu havde haft lejlighed til at indhente de oplysninger, der var nødvendige for at udstede et typecertifikat og havde derfor ophævet den anfægtede beslutning. (1103/2006/BU)
- Det tidligere Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC) accepterede et forslag til en mindelig løsning ved at stille bedre oplysninger til rådighed for en afvist bydende om, hvordan hans bud stod i forhold til den vindende organisations bud. Klageren havde henvendt sig til Ombudsmanden med påstand om, at EUMC havde undladt at give ham tilfredsstillende svar på hans spørgsmål og havde undladt at gøre brug af gennemsigtige kriterier. Efter undersøgelsen gav klageren udtryk for sin taknemmelighed over for Ombudsmanden for dennes arbejde og for at være en pålidelig garant for gennemsigtighed i EU. (1858/2005/BB og 1859/2005/BB)

Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger

Er en mindelig løsning ikke mulig, eller har et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke har ført til det ønskede resultat, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ, eller han udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvis (i) den pågældende institution ikke længere har mulighed for at afhjælpe påpegede fejl eller forsømmelser, eller hvis (ii) de ikke synes at have generelle følgevirkninger, og (iii) det således ikke forekommer nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Der fremsættes også en kritisk bemærkning, hvis Ombudsmanden finder, at et forslag til henstilling ikke ville tjene noget formål, eller at det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning til Parlamentet i en sag, hvor institutionen eller organet ikke accepterer et forslag til henstilling.

Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at klagen er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2007 55 kritiske bemærkninger. For eksempel:

- Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for ikke at have offentliggjort sin årsberetning for 2006 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, således som det var stadfæstet ved lov. Dette var foranlediget af en klage fra ngo'en *Statewatch*. Ombudsmanden anerkendte, at Kommissionen i september 2007 endelig offentliggjorde den pågældende beretning, men gjorde opmærksom på, at rettidig offentliggørelse af beretninger er en central forudsætning for at udvise ansvarlighed over for EU's borgere. (668/2007/MHZ)
- Ombudsmanden fremsatte to kritiske bemærkninger over for Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) i to sager vedrørende anvendelsen af de »nye« medlemsstaters sprog i forhold til de »gamle« medlemsstaters sprog. Dette var foranlediget af en klage fra en polsk forening vedrørende ansættelsesprøver. EPSO oplyste Ombudsmanden om, at sprogkravene i forbindelse med udbud i mellemtiden var blevet ændret. (3114/2005/MHZ)
- Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for at have undladt at fremkomme med gyldige begrundelser for ikke at give aktindsigt i de årlige regnskabsberetninger, den modtager fra medlemsstaterne i forbindelse med landbrugsstøtte. Kommissionen argumenterede, at de beretninger, der indeholdt oplysningerne, var blevet indlæst i en database og som sådan ikke længere eksisterede. De oplysninger, som klageren havde udbedt sig, ville kræve en kompliceret ny programmering af databasen, sagde den. Selv om Ombudsmanden anså Kommissions fremgangsmåde for at være utilfredsstillende, forfulgte han ikke sagen yderligere, idet de retlige spørgsmål kunne undersøges af fællesskabslovgiveren, fra et generelt perspektiv, inden for rammerne af den annoncerede reform af forordning 1049/2001 om aktindsigt. (1693/2005/PB)

Det er vigtigt, at institutionerne og organerne følger op på Ombudsmandens kritiske bemærkninger, træffer foranstaltninger til at løse eksisterende problemer og undgå fejl eller forsømmelser i fremtiden. Ombudsmanden gennemførte i 2007 en undersøgelse af de involverede institutioners opfølgning på alle kritiske bemærkninger og yderligere bemærkninger, der blev fremsat i 2006. Undersøgelsen findes på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmanden agter at gennemføre en tilsvarende undersøgelse og vil årligt underrette offentligheden om resultaterne.

I sager, hvor det synes nødvendigt for Ombudsmanden at foretage en opfølgning, dvs. hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe det påpegede tilfælde af fejl eller forsømmelser, eller hvor de påpegede fejl eller forsømmelser er særligt alvorlige eller har generelle følgevirkninger, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling.

Der blev i 2007 fremsat otte forslag til henstillinger. Derudover førte syv forslag til henstillinger fra 2006 til afgørelser i 2007. Tre sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. En sag førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Fem sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2007 var otte forslag til henstilling stadig under behandling, herunder ét forslag fremsat i 2004 og ét forslag fremsat i 2006.

Blandt forslagene til henstilling, der blev fremsat i 2007, vedrørte det ene offentlig adgang til enkelthederne omkring betalinger modtaget af MEP'er. Dette var foranlediget af en klage fra en

maltesisk journalist, hvis anmodning om indsigt i de nærmere omstændigheder ved et af MEP'ernes vederlag blev afvist af Parlamentet under henvisning til hensynet til databeskyttelse. Sidstnævntes detaljerede udtalelse om Ombudsmandens forslag til henstilling i denne sag (3643/2005/(GK)WP) forventes afleveret i slutningen af februar 2008. I et andet forslag til henstilling, der blev fremsat i 2007, opfordrede Ombudsmanden Kommissionen til fremover at undgå enhver form for ubegrundede begrænsninger med hensyn til de officielle sprog, på hvilke forslag i henhold til et udbud kan fremsendes (259/2005/(PB)GG). Da denne undersøgelse stadig ikke var afsluttet ved udgangen 2007, er den ikke medtaget i beretningens kapitel 3.

Blandt de forslag til henstilling, der blev accepteret i 2007, var følgende:

- Kommissionen accepterede et forslag til henstilling, hvori Ombudsmanden opfordrede den til at rette unøjagtige og vildledende oplysninger i brochurer, plakater og i en videopræsentation om luftfartspassagerers rettigheder. To luftfartsselskaber havde rettet henvendelse til Ombudsmanden og kritiserede de oplysninger, Kommissionen tilvejebragte om luftfartspassagerers ret til kompensation og bistand ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser. Efter Ombudsmandens indgriben erstattede Kommissionen det fejlagtige informationsmateriale. (1475/2005/(IP)GG and 1476/2005/(BB)GG)
- Kommissionen accepterede et forslag til henstilling, hvori Ombudsmanden opfordrede den til at ikke at inddrive en pensionsbetaling, der fejlagtigt kom til udbetaling efter en tidligere tjenestemands død. Dette var foranlediget af en klage fra afdødes søn. Mere end fire år efter sin faders død havde Kommissionen bedt ham tilbagebetale 1 747 EUR. Den accepterede efterfølgende at frafalde tilbagebetalingskravet. (1617/2005/(BB)JF)

Hvis en EU-institution eller et EU-organ ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Dette er Ombudsmandens sidste udvej og det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. For at give et eksempel fra 2007:

- Ombudsmanden forelagde en særlig beretning for Europa-Parlamentet, hvori han kritiserede Kommissionen for ikke at behandle en klage over EU's arbejdstidsdirektiv. For over seks år siden anmodede en tysk læge Kommissionen om at indlede en procedure mod Tyskland for overtrædelse af direktivet. Trods pres fra Ombudsmanden undlod Kommissionen at tage sig af klagen med den begrundelse, at dens forslag til ændring af direktivet afventer en afgørelse fra fællesskabslovgiveren. Ombudsmanden insisterede på, at denne sag rejste et vigtigt principspørgsmål, nemlig vedrørende den måde, hvorpå Kommissionen beskæftiger sig med klager over overtrædelser fra borgere. Kommissionens burde efter hans udsagn enten afvise klagen eller indlede overtrædelsesprocedurer. Det strider mod principperne for god forvaltning slet ikke at gøre noget. (3453/2005/GG)

Undersøgelser på eget initiativ

Ombudsmanden bruger hovedsagelig i to tilfælde muligheden for at indlede undersøgelser på eget initiativ. For det første gør han det for at undersøge et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, når en uautoriseret person har indgivet en klage (f.eks. når klageren ikke er statsborger eller bosiddende i EU eller ikke er en juridisk person med hjemsted i en medlemsstat). Ombudsmanden indledte to sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2007. Ombudsmanden bruger endvidere muligheden for at iværksætte undersøgelser på eget initiativ i tilfælde, hvor der synes at være systemiske problemer i institutionerne. For eksempel:

- I december 2007 iværksatte Ombudsmanden en undersøgelse på eget initiativ af rettidigheden af betalinger fra Kommissionen. Han bad Kommissionen om at tilvejebringe oplysninger om, hvad der var gjort for at undgå forsinket betaling, statistiske data om sager vedrørende forsinket betaling samt information om Kommissionens politik for udbetaling af renter. Dette var foranlediget af klager fra enkeltpersoner, selskaber og organisationer, der var involveret i EU-finansierede projekter og kontrakter. (OI/5/2007/GG)

Blandt de andre undersøgelser på eget initiativ, der blev indledt i 2007, drejede den ene sig om EPSO's computerbaserede testning (OI/4/2007/ID), og én vedrørte forvaltningen af menneskelige ressourcer ved Kommissionens Fælles Forskningscenter (OI/6/2007/MHZ).

Følgende undersøgelse på eget initiativ blev afsluttet i årets løb:

- Ombudsmanden gennemførte en undersøgelse på eget initiativ af, hvilke tiltag Europa-Kommissionen havde vedtaget for at sikre, at handicappede ikke udsættes for diskrimination i deres forhold til institutionen. Til de positive foranstaltninger, han identificerede, var dem, der giver nemmere adgang til oplysninger via Kommissionens websted samt dem, der forbedrer ansættelses- og forfremmelsesvilkårene. Ombudsmanden understregede imidlertid, at der måtte sættes mere ind på at gøre Kommissionens personale mere lydhørt over for handicappedes behov. Han kritiserede også situationen for handicappede elever på Europaskolerne for at være utilstrækkelig. (OI/3/2003/JMA)

Nøglesager som eksempel på bedste praksis

En række af de ovennævnte sager indgår som nøglesager i 2007, der illustrerer bedste praksis. Disse sager fungerer som en model for de øvrige EU-institutioner og -organer, idet de viser, hvordan man mest hensigtsmæssigt kan reagere på de problemstillinger, som Ombudsmanden fremlægger. Specielt **Kommissionen** reagerede hurtigt og konstruktivt for at få afklaret en række klagepunkter. I sag **3495/2006/GG** afgjorde den i løbet af to uger en betalingstvist med et tysk universitet, efter at Ombudsmanden havde gjort den opmærksom på problemet. Tilsvarende accepterede den i sag **2577/2004/OV** et forslag til en mindelig løsning og reducerede det beløb, der skulle inddrives hos en kontrahent, der var involveret i et projekt i Libanon. I en anden betalingstvist accepterede den et forslag til henstilling, hvori Ombudsmanden opfordrede den til ikke at inddrive en pensionsbetaling, der fejlagtigt kom til udbetaling efter en tidligere tjenestemand's død (**1617/2005/(BB)JF**). Kommissionen demonstrerede yderligere sin vilje til at arbejde konstruktivt sammen med Ombudsmanden om at acceptere et forslag til henstilling for at rette unøjagtige og vildledende oplysninger i brochurer, plakater og i en videopræsentation om luftfartspassagerers rettigheder (**1476/2005/(BB)GG**).

Andre eksempler på bedste praksis omfatter sag **2580/2006/TN**, hvor **Rådet** undskyldte over for klageren og bekræftede sin vilje til at undgå lignende problemer i fremtiden, efter at Ombudsmanden havde gjort den opmærksom på et problem med hensyn til det irske sprog. **Den Europæiske Centralbank** afgav et yderst nyttigt svar til en bekymret borger, hvori den understregede, at den lagde stor vægt på betydningen af at afklare de spørgsmål, som hun havde rejst, og opfordrede hende til at stille yderligere spørgsmål til dens eksperter (**630/2007/WP**). Et sidste eksempel på et positivt svar fra institutionerne og organerne i 2007 kom i **1103/2006/BU**, hvor Det **Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur** (EASA) ophævede en anfægtet beslutning, efter at Ombudsmanden fremsatte et forslag til en mindelig løsning. Dette er andet år i træk, at en af EASA's sager optræder blandt de nøglesager, der er opført i denne beretning, hvilket viser dets vilje til at samarbejde konstruktivt med Ombudsmanden.

Yderligere analyse

Disse og udvalgte andre sager gennemgås under følgende tematiske områder i sidste afsnit af årsberetningens kapitel 2: (i) åbenhed, herunder aktindsigt i dokumenter og oplysninger samt beskyttelse af personoplysninger, (ii) Kommissionen som »traktatens vogter«, (iii) udbud, kontrakter og tilskud samt (iv) ansættelses- og personalespørgsmål.

Årsberetningens kapitel 3 indeholder sammendrag af 50 af de i alt 348 afgørelser om afslutning af sager i 2007. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og institutioner og organer, som Ombudsmandens undersøgelser berører, samt de forskellige typer resultater.

Afgørelser om afslutning af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk.

Forbindelser til Den Europæiske Unions institutioner og organer

Den Europæiske Ombudsmand afsætter betydelig tid til at mødes med medlemmer af og tjenestemænd i EU's institutioner og organer med henblik på at fremme en servicekultur i EU's forvaltning. På disse møder har Ombudsmanden mulighed for at gøre rede for grundtanken bag sit arbejde og gøre medlemmerne og tjenestemændene modtagelige over for behovet for at reagere konstruktivt på klager.

Til de vigtigste møder, der fandt sted i 2007, hørte tre arrangementer med tjenestemænd fra alle niveauer i Europa-Kommissionen. Eftersom Kommissionen er den institution, der tegner sig for den højeste andel af Ombudsmandens undersøgelser, er det særlig vigtigt, at den tager teten i udviklingen af en servicekultur over for borgerne med respekt for deres rettigheder. De tilbagemeldinger, som Ombudsmanden fik på disse møder, var meget opmuntrende. Hovedinitiativtagerne til disse tre møder var Kommissionens næstformand Margot WALLSTRÖM, som bl.a. er ansvarlig for forbindelserne til Ombudsmanden, samt Kommissionens generalsekretær Catherine DAY.

Møder med medlemmer af og tjenestemænd i Europa-Parlamentet er også af særlig betydning i lyset af Ombudsmandens fortrinsstilling i forhold til Parlamentet. Europa-Parlamentet udnævner Ombudsmanden, og han refererer til Parlamentet. Årsberetningens kapitel 4 indeholder en fuldstændig oversigt over disse møder. Den omfatter Ombudsmandens deltagelse i møder i Udvalget for Andragender for at fremlægge hans årsberetning og særlige rapporter, hans fremlæggelse for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om de foreslåede ændringer i vedtægterne samt hans tale til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om reformen af forordning 1049/2001 om aktindsigt.

Ombudsmanden fortsatte i 2007 sine bestræbelser på at udbygge forbindelserne til andre institutioner og organer og afholdt møder med nøglerepræsentanter for Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Den Europæiske Investeringsbank samt Den Europæiske Centralbank.

For at hjælpe Ombudsmanden med at holde sit eget personale underrettet om udviklingen i andre EU-institutioner og -organer benytter han sig af regelmæssige personalemøder, som han indkalder til i Strasbourg for at indbyde eksterne talere. Formanden for Retten for EU-personalesager, Paul J. MAHONEY, samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, rejste begge til Strasbourg i 2007 for at præsentere deres arbejde for Ombudsmandens personale.

Forbindelser til ombudsmænd og tilsvarende organer

Mange klager henvender sig til Den Europæiske Ombudsmand, når de har problemer med en national, regional eller lokal forvaltning. Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger i medlemsstaterne for at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt. Samarbejdet foregår primært inden for det europæiske netværk af ombudsmænd. Netværket omfatter nu næsten 90 kontorer i 31 lande, herunder kontorer på nationalt og regionalt plan i EU og på nationalt plan i kandidatlandene samt Norge og Island.

Et af formålene med netværket er at give mulighed for hurtig overførsel af klager til den kompetente ombudsmand eller et tilsvarende organ. Hvor det er muligt, oversender Den Europæiske Ombudsmand sager direkte eller giver klageren råd om, hvad der er mest hensigtsmæssigt. I 2007 rådede Ombudsmanden 816 klager til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og oversendte 51 klager direkte til den kompetente ombudsmand.

Kapitel 5 i Ombudsmandens årsberetning beskriver netværkets aktiviteter i 2007, hvor højdepunktet var det sjette seminar for de nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande, der blev afholdt i Strasbourg i oktober. Seminaret var tilrettelagt i samarbejde mellem Den Europæiske Ombudsmand og Frankrigs nationale ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE. Alle 27 EU-medlemsstater var repræsenteret på mødet, ligesom to af de tre kandidatlande plus Norge og Island. I forlængelse af Den Europæiske Ombudsmands meddelelse på det femte seminar var

repræsentanter for regionale ombudsmænd fra de EU-lande, hvor sådanne findes, nemlig Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Østrig og Det Forenede Kongerige¹, også inviteret til at deltage for første gang. Temaet for seminaret i 2007 var »Fornyede overvejelser omkring god forvaltning i Den Europæiske Union«.

På seminaret vedtog ombudsmændene en erklæring, som havde det formål at medvirke til at informere borgere og andre brugere af ombudsmændenes tjenester om de fordele, de kan forvente at få, når de henvender sig til et medlem af netværket om et spørgsmål, der ligger inden for fællesskabsrettens anvendelsesområde. Erklæringens fulde ordlyd er gengivet i kapitel 5, som også indeholder en detaljeret beskrivelse af diskussionerne på seminaret.

Dernæst beskrives i kapitel 5 de forskellige andre instrumenter, som netværket tager i anvendelse for at udveksle erfaringer og bedste praksis. Nyhedsbrevet *European Ombudsmen – Newsletter* var i 2007 et særdeles nyttigt værktøj til udveksling af information. De to numre, som blev udsendt i april og oktober, indeholdt artikler om EU-retten suverænitet i forhold til national lovgivning, forskelsbehandling og hindringer for den frie bevægelighed, problemer omkring miljølovgivningen, beskyttelse af børns og ældres rettigheder, problemer på det sundhedsfaglige område samt spørgsmål om privatlivets fred og databeskyttelse. Ombudsmandens elektroniske debat- og dokumentfora blev yderligere udbygget i årets løb, så kontorerne nu kan udveksle oplysninger ved at lægge spørgsmål og svar ud i foraene. Der blev også indledt adskillige store debatter om så forskellige emner som aldersdiskrimination, retsgrundlaget for ikke-frivillig psykiatrisk hospitalsindlæggelse, kvaliteten af den offentlige service, juridiske eksperter status i Ombudsmandens kontorer samt Europa-Kommissionens initiativer til forbedring af behandlingen af overtrædelsesklager. Ombudsmandens elektroniske nyhedstjeneste – *Ombudsman Daily News* – blev desuden udsendt på alle arbejdsdage med artikler, pressemeddelelser og andre meddelelser fra kontorerne i alle de lande, der er med i netværket.

Ud over de regelmæssige uformelle informationsudvekslinger gennem netværket findes der en særlig procedure, som de nationale eller regionale ombudsmænd kan bruge til at anmode om skriftlige svar på forespørgsler om EU-lovgivningen og fortolkningen heraf, herunder spørgsmål, der opstår i forbindelse med deres behandling af specifikke sager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten direkte eller oversender i givet fald forespørgslen til den relevante institution eller det relevante organ i EU. I 2007 modtog Ombudsmanden tre forespørgsler (en fra en national, en fra en regional og en fra en lokal ombudsmand), og tre henvendelser blev færdigbehandlet (hvoraf en var overført fra 2005 og en fra 2006). Et eksempel på en forespørgsel gives i slutningen af kapitel 3.

Informationsbesøg hos ombudsmænd i medlemsstaterne og kandidatlandene har vist sig at være særdeles effektive midler til at udbygge netværket og er samtidig en glimrende lejlighed til at skabe øget interesse for de kommunikationsværktøjer, det stiller til rådighed. Den Europæiske Ombudsmand besøgte i 2007 sine kolleger i Tyskland (marts), Sverige (maj), og Belgien (november).

Ombudsmandens samarbejde med kolleger er ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. For at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte relationer mellem institutionerne og udveksle erfaringer om bedste praksis i 2007 deltog Nikiforos DIAMANDOUROS i en række ombudsmandsarrangementer og mødtes med kolleger både i og uden for EU. Kapitel 5 afsluttes med en gennemgang af disse aktiviteter.

Kommunikationsaktiviteter

Den Europæiske Ombudsmand er til fulde bevidst om betydningen af at sikre, at de mennesker, der kan komme i klemme i EU-administrationen, kender til deres ret til at klage. Hvert år gøres der en stor indsats for at komme borgere, virksomheder, ngo'er og andre relevante enheder i møde ved at informere dem om Ombudsmandens tjenester. I 2007 fremlagde Ombudsmanden og hans medarbejdere over 130 præsentationer på konferencer, seminarer og møder. De ovennævnte

¹ Disse lande er opført i EU's protokolorden.

informationsbesøg i Tyskland, Sverige og Belgien bidrog yderligere til at skabe øget opmærksomhed om hans rolle i disse lande.

Et særligt højdepunkt i året var Ombudsmandens deltagelse i de arrangementer, der var tilrettelagt i anledning af festligholdelsen af Romtraktatens 50-årsdag. Åbent Hus-dagene, der var arrangeret i Berlin, Budapest og Warszawa var specielle højdepunkter med hundredtusinder af mennesker, der lagde vejen forbi for at lære noget om EU's aktiviteter. Kontoret deltog ligeledes, som det gør hvert år, i Europa-Parlamentets Åbent Hus-arrangementer i Strasbourg og Bruxelles. Der blev distribueret materiale på 26 sprog om Ombudsmandens arbejde, sammen med en række reklameartikler, til de besøgende. Medlemmer af personalet deltog i alle disse arrangementer for at besvare spørgsmål om Ombudsmandens arbejde.

Medieaktiviteterne har pågået løbende, og Ombudsmanden har i 2007 givet seks pressekonferencer og over 40 interviews til journalister fra den trykte presse og elektroniske medier og til radio og tv. Der blev udsendt 17 pressemeddelelser, som blev distribueret til journalister og interesserede parter i hele Europa. Blandt de emner, der blev berørt, var Ombudsmandens undersøgelse af forsinket betaling, problemer omkring aktindsigt og adgang til information, en klage vedrørende det europæiske arbejdstidsdirektiv samt problemer med informationsmateriale fremstillet af Kommissionen om luftfartspassagerers rettigheder.

Der blev i 2007 udarbejdet og distribueret en række publikationer med det formål at informere centrale målgrupper og den almindelige offentlighed om de tjenester, som Ombudsmanden kan tilbyde EU's borgere og personer bosat i EU. Af særlig interesse i 2007 var et nyt informationsblad for virksomheder og organisationer, som kort og præcist forklarer, hvad Ombudsmanden kan gøre for dem. Informationsbladet blev distribueret, sammen med andet relevant materiale, som led i en brevkampagne rettet mod potentielle klagere. Især henvendte kampagnen sig til handelskamre og advokatkontorer, og der blev sendt over 5 000 personlige breve. Denne kampagne viste sig at være en stor succes, og der var i 2007 stor efterspørgsel efter tusindvis af ekstra eksemplarer af Ombudsmandens publikationer.

Ombudsmandens websted blev regelmæssigt opdateret med afgørelser, pressemeddelelser og detaljerede oplysninger om hans kommunikationsaktiviteter. Der blev oprettet en ny sektion på webstedet for at give Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ en højere profilering.

Fra 1. januar til 31. december 2007 var der 449 418 besøg på Ombudsmandens websted. Den engelsksprogede udgave var den mest besøgte efterfulgt af den franske, den spanske, den tyske og den italienske udgave. Hvad angår de besøgendes geografiske oprindelse, var der flest besøgende fra Italien efterfulgt af Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige samt Tyskland. Ombudsmandens websted indeholder links til webstederne for de nationale og regionale ombudsmænd i hele Europa. Disse referencesider blev besøgt over 82 000 gange i løbet af 2007, hvilket tydeligt viser, at de tjenester, som det europæiske netværk af ombudsmænd tilbyder, har været af stor betydning for borgerne.

Udvikling internt i institutionen

Ombudsmanden fortsatte i 2007 bestræbelserne på at sikre, at institutionen var rustet til at behandle klager fra borgere i 27 medlemsstater på 23 officielle EU-sprog.

Ombudsmanden udnævnte den 1. juli 2007 en ny leder af den juridiske afdeling efter en åben ansættelsesprocedure. For at fremme kvalitetskontrol og forbedre produktiviteten blev den juridiske afdeling opdelt i fire grupper, hver under ledelse af en ledende juridisk rådgiver. Der blev indført et nyt it-program for at lette sagsbehandlingen. Alle disse nye tiltag viste sig uvurderlige som hjælp til at forøge produktiviteten i årets løb. Den 40 % stigning i antallet af sager, der blev afsluttet i 2007, bekræfter, at de forbedringer af Ombudsmandens juridiske afdelings struktur og funktion, der er blevet gennemført i de senere år, er begyndt at slå reelt igennem. Ombudsmanden vil bygge videre herpå i 2008.

Ligeledes blev der i 2007 gennemført en mindre organisatorisk ændring, idet Ombudsmandens klagebehandlingssekretariat nu overvåges direkte af assistenten for lederen af den juridiske

afdeling. Det afspejler mere præcist dette sekretariats funktioner, der er direkte knyttet sammen med den juridiske afdelings arbejde.

I 2007 udgjorde antallet af stillinger i Ombudsmandens stillingsfortegnelse i alt 57 stillinger, det samme antal som for 2006. Der er ikke planlagt nye stillinger for 2008. De samlede budgetterede bevillinger for 2008 beløber sig til 8 505 770 EUR (mod 8 152 800 EUR i 2007).

KLAGER OG UNDERSØGELSER

2

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

En af de vigtigste måder, hvorpå Den Europæiske Ombudsmand fremmer god forvaltningsskik, er ved at undersøge mulige tilfælde af fejl og forsømmelser og om nødvendigt foreslå afhjælpende foranstaltninger. Ombudsmanden bliver hovedsagelig opmærksom på mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser gennem klager. Behandlingen af disse klager udgør det vigtigste aspekt af Ombudsmandens reaktive rolle.

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand er en af borgerrettighederne i Den Europæiske Union (EF-traktatens artikel 21) og indgår i chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 43).

Ombudsmanden har også mulighed for at indlede undersøgelser på eget initiativ og dermed indtage en proaktiv rolle i bekæmpelsen af fejl eller forsømmelser.

2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE

Ombudsmandens arbejde udføres i overensstemmelse med artikel 195 i EF-traktaten, Ombudsmandens statut (som er en afgørelse fra Europa-Parlamentet¹) og gennemførelsesbestemmelserne godkendt af Ombudsmanden i henhold til statuttens artikel 14. De gældende gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft den 1. januar 2003. De er tilgængelige på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) og i papirkopi fra Ombudsmandens kontor.

Statutten er fortsat en god ramme for Ombudsmandens aktiviteter. Efter en nøje gennemgang afdækkede Ombudsmanden imidlertid nogle få konkrete ændringer som, hvis vedtaget, kunne forbedre hans muligheder for at arbejde mere effektivt til gavn for Europas borgere. Den 11. juli 2006 skrev han derfor til formanden for Europa-Parlamentet og anmodede om, at proceduren for ændring af statutten blev indledt. Ved udgangen af 2007 behandlede Udvalget om Konstitutionelle Anliggender et udkast til betænkning om de foreslåede ændringer (ordfører Anneli JÄÄTTEENMÄKI).

2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT

Ombudsmandens mandat, der er fastlagt i EF-traktatens artikel 195, giver denne beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger eller fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. En klage ligger derfor uden for mandatet, hvis:

1. klageren ikke er en person, der har ret til at klage
2. klagen ikke er rettet mod en EU-institution eller et EU-organ

¹ Europa-Parlamentets afgørelse 94/262 af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv, EFT 1994 L 113, s. 15.

3. den er rettet imod Domstolen eller Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, eller
4. den ikke angår et eventuelt tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvert enkelt af disse punkter er beskrevet nærmere nedenfor.

Retten for EU-personalesager

En tjenestemand indgav en klage over Retten for EU-personalesager vedrørende dens anvendelse af Retten i Første Instans' procesreglement og praktiske anvisninger i en verserende sag, hvori klageren var sagsøgeren.

Klageren gjorde gældende, at kravene i de ovennævnte bestemmelser vedrørende oversættelsen af vedlagte dokumenter og den maksimale længde af stævningen var en uacceptabel begrænsning af hans adgang til domstolsprøvelse.

Ombudsmanden fandt, at undtagelsen i EF-traktatens artikel 195 for Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner finder anvendelse på Retten for EU-personalesager, som er en særlig retsinstans, der er knyttet til Retten i Første Instans. Ombudsmanden havde ligeledes den holdning, at klagens genstand vedrørte sidstnævntes domstolsfunktion. Ombudsmanden fandt derfor, at han ikke havde ret at behandle klagen.

920/2007/BU

Klager og undersøgelser på eget initiativ

Selv om retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand kun gælder for personer, som er borgere eller bosiddende i en medlemsstat, eller juridiske personer med hjemsted i en medlemsstat, har Ombudsmanden også beføjelse til at indlede undersøgelser på eget initiativ. Ombudsmanden kan gennem en undersøgelse på eget initiativ undersøge spørgsmål om et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, som er rejst af en klager, der ikke er beføjet til at indgive en klage. Ombudsmandens praksis i sådanne sager er at give den pågældende person de samme proceduremæssige rettigheder i forbindelse med undersøgelsen, som hvis spørgsmålet havde været behandlet som en klagesag. Ombudsmanden afgør normalt fra sag til sag, om hans beføjelse til at indlede en undersøgelse på eget initiativ skal bruges på denne måde.

Der blev indledt to sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2007.

I årsberetningen for 2006 anførte Ombudsmanden, at han, med forbehold for fremtidige ressourcebegrænsninger, forventede at bruge sin bemyndigelse til at indlede undersøgelse på eget initiativ, når den eneste begrundelse for ikke at undersøge en klage over tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) side i forbindelse med dens udlånsaktiviteter uden for EU (eksterne udlån) er, at klageren ikke er borger eller bosiddende i Den Europæiske Union. I sin beslutning af 25. oktober 2007 glædede Europa-Parlamentet sig over Ombudsmandens hensigtserklæring og opfordrede ham til at overveje at indgå et aftalememorandum med EIB. Den 5. december 2007 skrev Ombudsmanden til EIB's formand med opfordring til at drøfte et udkast til et aftalememorandum.

Fællesskabets institutioner og organer

Den Europæiske Ombudsmands mandat dækker Fællesskabets institutioner og organer. Institutionerne er opført i traktatens artikel 7, men der findes ingen definition af eller officiel liste over Fællesskabets organer. Begrebet omfatter organer, der er oprettet i medfør af traktaterne, såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank, samt agenturer, der er oprettet i medfør af lovgivningen, såsom Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (FRONTEX).

Klager over offentlige myndigheder i medlemsstaterne er ikke omfattet af Den Europæiske Ombudsmands mandat, selv om de vedrører forhold inden for rammerne af EU-lovgivningen. Imidlertid er mange af disse klager omfattet af nationale og regionale ombudsmænds mandat i det europæiske netværk af ombudsmænd (se nærmere nedenfor i afsnit 2.5).

Et eksempel på en klage, som ikke var rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan

I januar 2007 indgav en klager en klage til Ombudsmanden vedrørende de betingelser, hvorpå han var blevet afskediget fra sin stilling hos Den Vesteuropæiske Union (WEU). Klagen var rettet mod generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, Javier SOLANA, som også er generalsekretær for WEU.

Det fremgik af klagen, at den anfægtede beslutning var truffet af Javier SOLANA i dennes egenskab af generalsekretær for WEU. Da WEU ikke er en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, havde Ombudsmanden ikke ret til at behandle klagen.

128/2007/FOR

Fejl eller forsømmelser

Den Europæiske Ombudsmand har altid haft den holdning, at fejl eller forsømmelser er et bredt begreb, og at god forvaltningsskik bl.a. kræver overholdelse af de retlige regler og principper, herunder de grundlæggende rettigheder. Principperne om god forvaltningsskik går imidlertid længere end det, idet de kræver, at fællesskabsinstitutioner og –organer ikke kun opfylder deres retlige forpligtelser, men at de desuden yder god service og sikrer, at borgerne behandles korrekt og drager fuld fordel af deres rettigheder. Selv om ulovligheder nødvendigvis må udgøre tilfælde af fejl eller forsømmelser, betyder fejl eller forsømmelser ikke automatisk, at der er begået nogen ulovligheder. Hvis Ombudsmanden finder fejl eller forsømmelser, betyder det derfor ikke automatisk, at der er foregået noget ulovligt, som kan straffes ved en domstol².

På grundlag af en anmodning fra Europa-Parlamentet om en klar definition af begrebet fejl eller forsømmelser fastlagde Ombudsmanden følgende definition i årsberetningen for 1997:

Der foreligger fejl eller forsømmelser, når en offentlig myndighed ikke handler i overensstemmelse med en bindende regel eller et bindende princip.

I 1998 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning, hvori denne definition blev hilst velkommen. I løbet af 1999 fandt der en brevveksling sted mellem Ombudsmanden og Kommissionen, hvoraf det fremgik, at Kommissionen også har tilsluttet sig denne definition.

I chartret om grundlæggende rettigheder, som oprindeligt blev proklameret i december 2000 og undertegnet og proklameret igen den 12. december 2007 forud for undertegnelsen af Lissabontraktaten den 13. december 2007³, indgår retten til god forvaltning som en grundlæggende rettighed for unionsborgerskab (artikel 41).

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand indgår i chartrets artikel 43, som giver mulighed for en ekstern mekanisme, igennem hvilken Fællesskabets institutioner og organer kan blive bedt om at gøre rede for fejl eller forsømmelser. Det er vigtigt at gøre sig klart, at en god servicekultur udgør en integreret del af god forvaltningsskik. Det bør ikke forveksles med en skyldkultur, som fremmer forsvarspositioner. Det skal i den forbindelse nævnes, at Ombudsmandens undersøgelser ikke udgør en disciplinær eller ikke-disciplinær procedure.

Ombudsmandens strategi for fremme af en servicekultur omfatter ikke alene forskellige proaktive initiativer, men også behandlingen af klager. En vigtig del af en servicekultur er behovet for at

² Se dom afsagt af Retten i Første Instans af 28. oktober 2004 i forenede sager T-219/02 og T-337/02, *Herrera mod Kommissionen*, præmis 101, og af 4. oktober 2006 i sag T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack mod Kommissionen*, præmis 128.

³ EUT 2007 C 303.

erkende fejltagelser, når de opstår, og om muligt at rette op på forholdet. En undskyldning med det samme kan være det eneste, der er nødvendigt for at imødekomme klageren eller i det mindste forhindre, at der bliver behov for, at Ombudsmanden skal komme med formel kritik af den pågældende institution.

En undskyldning fra Rådet stiller klageren tilfreds

En irsk statsborger klagede til Ombudsmanden over, at Rådet havde sendt ham et svar på engelsk. Han gjorde gældende, at Rådet skulle have givet ham et svar på irsk og undskyldt over for ham og hans organisation for at have tilsidesat EF-traktatens artikel 21.

Rådet erkendte i sin udtalelse, at dets Informationsenhed havde besvaret klagerens e-mail, som var skrevet på irsk, på engelsk. Det undskyldte for ulejligheden og fremsendte en oversættelse til irsk af sit svar. Det anførte endvidere, at det ville sikre i fremtiden, at anmodninger om oplysninger på irsk ville blive besvaret på dette sprog.

Klageren accepterede Rådets undskyldning og udtrykte sin tilfredshed med dets vilje til at sikre, at korrespondance på irsk fremover ville blive besvaret på irsk.

Ombudsmanden afsluttede sagen, eftersom Rådet havde løst problemet til klagerens tilfredshed.

2580/2006/TN

I mere komplekse sager, hvor Ombudsmanden foreløbigt konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han om muligt at finde en »mindelig løsning«, som kan accepteres af både klageren og den berørte institution eller det berørte organ. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at de relevante bestemmelser i statuten (artikel 3, stk. 5⁴) og gennemførelsesbestemmelserne (artikel 6, stk. 1⁵) kun finder anvendelse, såfremt der synes at foreligge fejl eller forsømmelser, og det forekommer muligt, at disse kan fjernes.

Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik

Den 6. september 2001 vedtog Europa-Parlamentet en kodeks for god forvaltningsskik, som Den Europæiske Unions institutioner og organer, deres administrationer og tjenestemænd skulle overholde i deres forbindelser med offentligheden. Kodeksen tager højde for principperne for den europæiske forvaltningsret, som er indeholdt i de europæiske domstoles retspraksis og er inspireret af de nationale lovgivninger. Parlamentet opfordrede også Ombudsmanden til at anvende kodeksen for god forvaltningsskik. Ombudsmanden tager derfor kodeksens regler og principper i betragtning, når han undersøger klager og foretager undersøgelser på eget initiativ.

2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER

En klage fra en beføjet klager over fejl eller forsømmelser begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan skal opfylde en række andre kriterier for antagelse til behandling. Disse kriterier, der er nævnt i Ombudsmandens statut, er følgende:

1. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn (artikel 2, stk. 3, i statuten).

⁴ "Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen."

⁵ "Konstaterer Ombudsmanden tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han så vidt muligt sammen med den berørte institution at finde en mindelig løsning, der kan bringe fejlen eller forsømmelsen til ophør og imødekomme klageren."

2. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet (artikel 1, stk. 3, i statutten).
3. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen (artikel 2, stk. 4, i statutten).
4. Der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer (artikel 2, stk. 4, i statutten).
5. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner og organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for Ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- og klagemuligheder er udtømt (artikel 2, stk. 8, i statutten).

EF-traktatens artikel 195 giver Ombudsmanden beføjelse til at »foretage de undersøgelser, som han finder berettigede«. I visse tilfælde er der ikke tilstrækkeligt grundlag for, at Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse, selv om klagen kan antages til behandling. Tre eksempler på sådanne sager findes nedenfor.

Ombudsmanden har ligeledes den holdning, at såfremt en klage allerede er blevet behandlet som et andragende af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, er der normalt ikke noget grundlag for en undersøgelse foretaget af Ombudsmanden, medmindre der fremlægges nyt bevismateriale.

42 % af de sager, der kunne antages til behandling i 2007, gav ikke grundlag for at indlede en undersøgelse.

Eksempler på klager, der ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse

En rumænske statsborger henvendte sig til Europa-Kommissionen med påstand om, at en bilregistreringsafgift, der var indført af de rumænske myndigheder, er i strid med fællesskabslovgivningen.

Som svar informerede Kommissionen klageren om, at den havde indledt en overtrædelsesprocedure mod Rumænien for at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling af importerede brugte biler. Kommissionen tilføjede, at den ikke havde anmodet Rumænien om fuldstændig at ophæve afgiften, da der ikke er noget retsgrundlag i fællesskabslovgivningen for at fremsætte et sådant krav.

Som svar på en yderligere henvendelse fra den samme statsborger anførte Kommissionen, at den var i gang med at undersøge et rumænsk lovforslag, som forventes at indføre de nødvendige ændringer af de rumænske bestemmelser om bilafgifter for at bringe dem i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 90.

I sin klage til Den Europæiske Ombudsmand udtrykte klageren utilfredshed med Kommissionens svar. Han gjorde gældende, at Kommissionen skulle kræve, at de rumænske myndigheder ophæver eller nedsætter bilregistreringsafgiften.

Ombudsmanden havde den holdning, at de forklaringer, som Kommissionen havde givet, var rimelige, og at der ikke var noget grundlag for at indlede en undersøgelse.

I lyset af den gode samarbejdsånd, som ligger til grund for den erklæring, der er vedtaget af det europæiske netværk af ombudsmænd (se kapitel 5), og under hensyntagen til, at klageren også havde udtrykt utilfredshed med de rumænske myndigheder, fandt Den Europæiske Ombudsmand det nyttigt at informere den rumænske ombudsmand om klagen og om den igangværende overtrædelsesprocedure.

Den Europæiske Ombudsmand informerede ligeledes Kommissionen om ovennævnte og foreslog, at den rumænske ombudsmand skulle holdes underrettet om yderligere skridt i overtrædelsesproceduren.

2543/2007/RT

Klageren påstod, at Den Europæiske Centralbank (ECB) ville ødelægge en bygning af historisk værdi, og at den havde behandlet hendes korrespondance vedrørende spørgsmålet på en arrogant og tankeløs måde. Klageren vedlagde en kopi af hendes brev til ECB, men ikke sidstnævntes svar. Efter at have anmodet om og fået en kopi af ECB's svar fra klageren, bemærkede Ombudsmanden, at det fremgik heraf, at ECB ikke ville ødelægge eller nedrive bygningen, men bevare, restaurere og anvende den. Endvidere fremgik det af brevet, at ECB lagde stor vægt på at afklare de spørgsmål, som klageren havde rejst, og opfordrede hende til at rette eventuelle yderligere spørgsmål til sine eksperter. Ombudsmanden fandt, at ECB's svar var rimeligt og nyttigt, og at der derfor ikke var grundlag for en undersøgelse.

630/2007/WP

En italiensk virksomhed klagede til Ombudsmanden over en række aspekter af den måde, hvorpå Kommissionen havde behandlet virksomheden under en undersøgelse af et påstået kartel i aluminiumfluoridindustrien. Virksomheden klagede bl.a. over, at Kommissionen med urette havde undladt at tage hensyn til dens anmodning om bøderabat ved fremsendelsen af klagepunktsmeddelelsen, ikke havde respekteret dens ret til kontradiktion og havde tvunget den til at tilsidesætte et pålæg fra de nationale retslige myndigheder ved at kræve, at den returnerede visse dokumenter til Kommissionen.

Ombudsmanden gennemgik grundigt den sag, som klageren havde indgivet. Med hensyn til anmodningen om bøderabat bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionen først træffer endelig beslutning om bøderabat, når den afslutter den relevante undersøgelse. Ved at forsyne klageren med oplysninger om Kommissionens opfattelse af sandsynligheden af bøderabat og ved at indrømme klageren en forlængelse af fristen for at fremsætte bemærkninger til klagepunktsmeddelelsen havde Kommissionen givet klageren mulighed for at udøve retten til kontradiktion. Med hensyn til returneringen af dokumenter bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionen havde sendt visse fortrolige dokumenter til klageren ved en fejl, og at den i henhold til den relevante lovgivning havde ret til og endog var forpligtet til at søge at få dem returneret. Selv om Kommissionen bør tage hensyn til eventuelle forpligtelser, som virksomheden måtte have i relation til dokumenterne i henhold til den italienske strafferet, havde klageren ikke påvist, at Kommissionen ikke havde gjort dette.

Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der var noget grundlag for at indlede en undersøgelse.

2118/2007/IP

2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2007

Ombudsmanden modtog i 2007 3 211 nye klager, sammenlignet med 3 830 i 2006. Det er praksis, at alle klager, der giver anledning til en undersøgelse, tælles med i den statistik, som Ombudsmanden udarbejder. For at undgå at give et forkert billede indgår masseklager, der ikke kan antages til behandling, som indgives pr. e-mail og ofte omfatter flere tusind klager, separat i statistikken til og med den 11. klage.

I 3 056 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 155 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder.

I 2007 blev undersøgelserne af, om klagerne ligger inden for mandatet, opfylder kriterierne for at kunne blive antaget til behandling og giver grundlag for at indlede en undersøgelse, afsluttet i 95 % af sagerne. Kun lidt over 26 % af de undersøgte klager lå inden for Ombudsmandens mandat. Ud af disse opfyldte 518 kriterierne for at kunne blive antaget til behandling, mens 215 ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse.

I alt blev der i årets løb indledt 303 nye undersøgelser på grundlag af klager. Ombudsmanden indledte endvidere seks undersøgelser på eget initiativ. I bilag A er indeholdt en statistisk analyse af disse undersøgelser.

Den Europæiske Ombudsmand behandlede i alt 641 undersøgelser i 2007, hvoraf 332 var overført fra 2006.

Som i de tidligere år drejede de fleste undersøgelser sig om Kommissionen (413, eller 64 %). Da Kommissionen er den vigtigste fællesskabsinstitution, der træffer beslutning med direkte virkning for borgerne, er det naturligt, at den er det primære mål for borgernes klager. Der var 87 klager over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 59 klager over Europa-Parlamentet, 22 klager over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og 8 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De primære typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigtighed, herunder afslag på at give oplysninger (216 sager), urimeligheder eller magtmisbrug (135 sager), utilfredsstillende procedurer (102 sager), undgåelig forsinkelse (69 sager), forskelsbehandling (63 sager), uagtsomhed (62 sager), juridiske fejl (35 sager) og manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Europa-Kommissionen ikke har udfyldt sin rolle som »traktatens vogter« over for medlemsstaterne (24 sager).

2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING

Hvis en klage ligger uden for mandatet, forsøger Ombudsmanden altid at rådgive klageren om, hvilket andet organ der kan tage sig af klagen, navnlig hvis sagen drejer sig om fællesskabslovgivningen. Er det muligt, henviser Ombudsmanden med klagerens samtykke klagen direkte til et andet kompetent organ, hvis der er grundlag for klagen.

Som allerede bemærket samarbejder Den Europæiske Ombudsmand tæt med sine nationale og regionale ombudsmandskolleger i medlemsstaterne gennem det europæiske netværk af ombudsmænd (se kapitel 5 nedenfor). Et af formålene med netværket er at give mulighed for hurtig overførsel af klager til den kompetente nationale eller regionale ombudsmand eller tilsvarende organ. Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender er også fuldgældigt medlem af netværket.

Overførsler

I løbet af 2007 blev der overført 92 klager. Ud af disse blev 51 overført til en national eller regional ombudsmand, 20 til Europa-Parlamentet til behandling som andragender, 12 til SOLVIT⁶, syv til Europa-Kommissionen og to til andre organer.

⁶

SOLVIT er et netværk oprettet af Europa-Kommissionen, som skal assistere mennesker, der støder på hindringer for udøvelsen af deres rettigheder i Unionens indre marked.

Eksempler på sager, hvor det europæiske netværk af ombudsmænd var inddraget

Klagerens moder havde arbejdet i Frankrig og boede nu i Brasilien. Den franske statslige pensionsfond CRAM havde indstillet hendes pensionsbetalinger i 2002 på grund af vanskeligheder med det brasilianske banksystem.

Sagen blev overført til den franske ombudsmand, som i marts 2007 underrettede Den Europæiske Ombudsmand om, at der var blevet fundet en løsning. Klagerens moder havde opnået en bankmæssig domicilering i en brasiliansk bank godkendt af det finansielle organ, der udbetaler pension på vegne af CRAM. Den 5. februar 2007 var de skyldige beløb blevet betalt til klagerens moder.

1036/2005/ESB

En spansk statsborger klagede over, at »Via Verde«-systemet for nedsat betaling af portugisiske motorvejsafgifter ikke er tilgængeligt for EU-borgere, som ikke er bosiddende i Portugal. Eftersom klagen vedrørte de nationale myndigheder, overførte Den Europæiske Ombudsmand den til den portugisiske ombudsmand.

Efter at have gennemført en undersøgelse meddelte den portugisiske ombudsmand, at der i forbindelse med »Via Verde«-systemet sker automatisk træk af afgifter fra brugerens bankkonto. For at blive omfattet af systemet skal brugeren have en konto hos en bank, der indgår i »Multibanco«-netværket, som omfatter to spanske banker. Den portugisiske ombudsmand bemærkede endvidere, at selv om der kunne sættes spørgsmålstejn ved begrænsningerne i forbindelse med det nuværende system på grundlag af principperne om kontraktfrihed og konkurrence i banksektoren, skulle direktiv 2004/52/EF om interoperabilitet mellem elektroniske bompengesystemer i Fællesskabet skabe en ensartet ordning for elektronisk betaling af bompenge på europæisk plan senest i 2011. I lyset af ovennævnte konkluderede den portugisiske ombudsmand, at det var unødvendigt at gennemføre yderligere undersøgelser, og afsluttede sagen.

2681/2006/BM

En finsk statsborger bosiddende i Sverige klagede til Den Europæiske Ombudsmand over, at den svenske forsikringskasse havde foretaget en ukorrekt beregning af hans krav på sygedagpenge.

Da klagen var rettet mod en national myndighed rådede Den Europæiske Ombudsmand klageren til at henvende sig til den svenske ombudsmand.

Den Europæiske Ombudsmand skrev endvidere til den svenske ombudsmand for at underrette ham om, at klagen rejste et spørgsmål om den korrekte anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

2828/2007/AL

En tjekkisk statsborger, der arbejder i Irland, klagede over, at de irske afgiftsmyndigheder havde tilbageholdt hans bil, som var registreret i Tjekkiet, fordi han ikke havde betalt den irske registreringsafgift. Ifølge klageren svarer denne afgift til en importafgift.

Den Europæiske Ombudsmand rådede klageren til at henvende sig til den irske ombudsmand, hvis tjenestegrene havde bekræftet, at klageren kunne skrive til dem på tjekkisk, hvis han havde vanskeligheder med engelsk.

Den Europæiske Ombudsmand informerede endvidere klageren om, at hvis spørgsmålet ikke kunne løses på nationalt plan, kunne han overveje at indgive en klage til Kommissionen. Den Europæiske Ombudsmand gjorde også opmærksom på den relevante retspraksis⁷ vedrørende beskatning af importerede brugte biler.

2510/2007/BU

⁷

Sag C-47/88, *Kommissionen mod Danmark*, Sml. I, s. 4509, præmis 10, 21 og 22.

Igangværende undersøgelse af handlinger udført af Kommissionen og de portugisiske myndigheder

I 2001 oprettede klageren et opvækstområde og yngelanlæg for toskallede bløddyr i havnen i Nazaré (det centrale Portugal). Efter nogle måneder bemærkede klageren en betydelig stigning i dødeligheden blandt de toskallede bløddyr. En analyse af vandet i havnen viste høje niveauer af visse forbindelser, navnlig tributyltin, som anvendes i begroningshindrende malinger. Ifølge klageren anvendes sådanne malinger stadig ofte i Portugal på skibes og fiskerfartøjers skrog og sælges frit til fiskere inden for havnemyndighedens jurisdiktionsområde samt andre havne i det centrale Portugal.

Efter uden succes at have forelagt sagen for de portugisiske myndigheder fremsendte klageren en klage over Portugal til Kommissionen. Ifølge klageren henlagde Kommissionen klagen på grundlag af de portugisiske myndigheds forklaringer med hensyn til, at vandene i havnen i Nazaré ikke blev anset som egnede til skaldyrsopdræt.

Ifølge klageren vedrørte den tilladelse, som han havde fået af de portugisiske myndigheder, produktionen af skaldyrsyngel, og de vande, hvori han havde påbegyndt produktionen, var egnede til dette formål.

I sin klage til Den Europæiske Ombudsmand gav klageren udtryk for det synspunkt, at det var klart, at de portugisiske myndigheder havde givet Kommissionen ukorrekte oplysninger. Han gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde anført fyldestgørende grunde til, hvorfor den fandt de portugisiske myndigheds forklaringer tilfredsstillende.

Den Europæiske Ombudsmand anmodede Kommissionen om at fremsende en udtalelse senest den 31. januar 2008. Han informerede endvidere den portugisiske ombudsmand om klagen. På grundlag af oplysningerne fra Den Europæiske Ombudsmand besluttede den portugisiske ombudsmand at indlede en undersøgelse af de portugisiske myndigheds handlinger og informerede den portugisiske anklagemyndighed herom.

Den Europæiske Ombudsmand og den portugisiske ombudsmand har til hensigt at holde hinanden underrettet om udviklingen af deres undersøgelser.

1618/2007/JF

Eksempler på sager overført til Europa-Kommissionen

En bulgarsk statsborger klagede til Den Europæiske Ombudsmand over, at artikel 30 i direktiv 2002/22/EF, som giver forbrugere ret til at bevare deres eksisterende mobilnummer, hvis de skifter serviceudbydere, ikke var blevet gennemført i Bulgarien, og at Kommissionen havde undladt at handle i sagen. Han gjorde gældende, at Kommissionen burde indlede overtrædelsesprocedure.

Klageren havde været i kontakt med flere af Kommissionens tjenestegrene, som havde informeret ham om muligheden for at indgive en overtrædelsesklage i henhold til EF-traktatens artikel 226. Klageren syntes imidlertid ikke at have gjort dette. Ombudsmanden fandt derfor klagen over Kommissionen uantagelig, da klageren ikke forinden havde rettet de fornødne administrative henvendelser.

Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at Kommissionens klageformular vedrørende medlemsstaternes manglende overholdelse af fællesskabsretten endnu ikke forelå på bulgarsk. Med hensyn til det underliggende spørgsmål overførte Ombudsmanden derfor klagen til Kommissionen, således at den kunne behandles som en overtrædelsesklage rettet mod Bulgarien. Han anmodede endvidere Kommissionen om at underrette ham, når den bulgarske version af klageformularen var tilgængelig.

Som svar forklarede Kommissionen, at den bulgarske lov om elektronisk kommunikation, som gennemfører EU's regelsæt for elektronisk kommunikation i national ret, var blevet vedtaget den 10. maj 2007. Den anførte, at den ville undersøge denne lovgivning og overveje, hvilke egnede foranstaltninger der eventuelt kunne træffes for at sikre, at EU's regelsæt gennemføres korrekt. Den fremsendte også linket til den bulgarske version af klageformularen, som i mellemtiden var gjort tilgængelig.

1466/2007/VIK

I 2006 modtog Ombudsmanden en række klager fra spanske statsborgere over producenten af lægemidlet Agreal. Ifølge klagerne havde de oplevet en række alvorlige sundhedsmæssige følger efter at have taget lægemidlet, f.eks. hovedpine, depression og manglende mobilitet. Klagerne søgte at få produktet forbudt.

Da Kommissionen er den institution, der har de nødvendige juridiske beføjelser på EU-plan til at træffe foranstaltninger i sådanne sager, overførte Ombudsmanden sagerne til Kommissionen. Kommissionen informerede efterfølgende Ombudsmanden om, at den havde rådført sig hos Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) med hensyn til, om foranstaltninger fra Fællesskabets side ville være nødvendige. I juli 2007 meddelte EMA, at det havde anbefalet Kommissionen, at alle lægemidler, der indeholder stoffet »veralipride«, herunder Agreal, trækkes tilbage fra det europæiske marked.

Kommissionen vedtog efterfølgende en beslutning med krav om, at medlemsstaterne tilbagekalder markedsføringstilladelser for lægemidler, der indeholder »veralipride«, da forholdet mellem fordele og risici blev betragtet som negativt.

1369/2006/JMA, 1698/2006/(BM)JMA, 1699/2006/(BM)JMA, 1700/2006/(BM)JMA, 1701/2006/(BM)JMA, 1751/2006/(BM)JMA, 2192/2006/JMA, 2318/2006/JMA og 3143/2006/JMA

Eksempel på en sag overført til SOLVIT

Klageren var en bulgarsk statsborger, som havde erhvervet sit eksamensbevis som læge i Bulgarien. Efter Bulgariens tiltrædelse af EU ønskede han at praktisere medicin i Frankrig og fik en overensstemmelsesattest for sit eksamensbevis fra det bulgarske sundhedsministerium. Det franske nationale lægeråd afviste imidlertid overensstemmelsesattesten, fordi den ikke nævnte direktiv 93/16. De bulgarske myndigheder fastholdt, at attesten var gyldig uden den pågældende reference.

Ombudsmanden overførte klagen til det bulgarske SOLVIT-center, som kort tid derefter underrettede Ombudsmanden om, at sagen var blevet løst med succes, og at klageren havde fået en overensstemmelsesattest, som gør det muligt for ham at udøve sit erhverv i Frankrig.

1698/2007/RT

Rådgivning

Der blev rådgivet i 1 862 sager. I 816 af disse sager blev klagerne rådet til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand, og 109 klager blev rådet til at indgive et andragende til Europa-Parlamentet. I 308 sager var rådet at kontakte Europa-Kommissionen. I dette tal indgår nogle sager, hvor en klage over Kommissionen blev erklæret uantagelig, fordi klageren ikke havde rettet de fornødne administrative henvendelser til institutionen, før klagen blev indgivet. I 69 sager var rådet at kontakte SOLVIT, mens 766 klager blev rådet til at kontakte andre organer, primært specialiserede ombudsmænd eller klagebehandlingsorganer i en medlemsstat.

2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER

Alle klager, der indsendes til Ombudsmanden, registreres, og modtagelsen bekræftes normalt inden for en uge efter modtagelse. I denne meddelelse informeres klageren om proceduren, og denne får oplyst et referencenummer samt navn og telefonnummer på den person, der behandler klagen. Klagen analyseres for at fastlægge, om der skal indledes en undersøgelse, og klageren underrettes, normalt inden en måned, om resultatet af denne analyse.

Hvis der ikke indledes en undersøgelse, bliver klageren underrettet om årsagen hertil. Hvor det er muligt, overføres klagen, og klageren bliver rådgivet om, hvilket kompetent organ han eller hun kan henvende sig til.

Indledning af en undersøgelse

Det første skridt i en undersøgelse er at sende klagen til den institution eller det organ, der klages over, med anmodning om, at institutionen eller organet sender en udtalelse til Ombudsmanden, normalt inden tre kalendermåneder. Europa-Parlamentet og Kommissionen indvilligede i 2004 i at acceptere en kortere frist på to måneder for klager over afslag på aktindsigt i dokumenter.

Fair procedure

Ifølge princippet om en fair procedure kan Ombudsmandens afgørelse om en klage ikke tage hensyn til oplysninger indeholdt i dokumenter leveret af enten klageren eller af fællesskabsinstitutionen eller –organet, medmindre den anden part har haft mulighed for at se dokumenterne og kommentere dem.

Ombudsmanden sender derfor fællesskabsinstitutionens eller –organets udtalelse videre til klageren med opfordring til at fremsætte bemærkninger. Samme procedure følges, hvis klagen skal undersøges yderligere.

Der findes hverken i traktaten eller statuten mulighed for at anke eller på anden måde klage over Ombudsmandens afgørelser vedrørende behandlingen af eller resultatet af en klage. Som alle andre fællesskabsinstitutioner og –organer kan Ombudsmanden imidlertid gøres til genstand for erstatningssøgsmål på grundlag af EF-traktatens artikel 288. Det er i princippet muligt at anlægge et sådant erstatningssøgsmål mod Ombudsmanden ved Fællesskabets domstole med påstand om fejlagtig behandling af en klage.

Kontrol af dokumenter og afhøring af vidner

Ifølge artikel 3, stk. 2, i Ombudsmandens statut er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

Ombudsmandens beføjelse til at kontrollere dokumenter giver ham mulighed for at undersøge, om de oplysninger, som de pågældende fællesskabsinstitutioner eller –organer har udleveret, er fuldstændige og korrekte. Det er derfor for klageren og befolkningen en vigtig garanti for, at Ombudsmanden kan gennemføre en grundig og fuldstændig undersøgelse.

Endvidere skal Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til statuttens artikel 3, stk. 2, efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidneforklaring.

I 2007 gjorde Ombudsmanden brug af sin beføjelse til at kontrollere institutionens dokumenter i 18 sager. Beføjelsen til at afhøre vidner blev bragt i anvendelse i én sag.

Åben procedure

Klager til Ombudsmanden behandles offentligt, medmindre klageren anmoder om fortrolig behandling.

I henhold til gennemførelsesbestemmelsernes artikel 13 har klageren ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage. Ifølge artikel 14 har offentligheden aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i forordning 1049/2001⁸. Når Ombudsmanden imidlertid kontrollerer den berørte institutions eller

⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

det berørte organs sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, har hverken klageren eller offentligheden adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med kontrollen eller afhøringen (artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 2). Formålet med denne undtagelse er at lette Ombudsmandens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser.

2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER

Klageren underrettes i løbet af en undersøgelse, hver gang der sker noget nyt. Når Ombudsmanden beslutter at afslutte en undersøgelse, underretter han klageren om resultaterne af undersøgelsen og om sine konklusioner. Ombudsmandens afgørelser er ikke juridisk bindende og giver ikke klageren eller institutionen eller organet nogen retsgyldige rettigheder eller forpligtelser.

Ombudsmanden afsluttede i 2007 348 undersøgelser, hvoraf de 341 var undersøgelser af klager, og syv var undersøgelser på eget initiativ.

Hvis en undersøgelse omhandler mere end én påstand, kan Ombudsmanden nå frem til flere resultater.

Ingen fejl eller forsømmelser

I 2007 afsluttedes 95 sager, heraf tre undersøgelser på eget initiativ, der ikke afslørede fejl eller forsømmelser. Dette er ikke nødvendigvis altid negativt for klageren, som i det mindste får en fuldstændig forklaring fra den berørte institution eller det berørte organ vedrørende deres handlinger. Selv om Ombudsmanden ikke konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, kan han desuden måske se en mulighed for, at institutionen eller organet forbedrer kvaliteten i forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning.

Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med Fællesskabets institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2007 blev 129 sager, herunder en undersøgelse på eget initiativ, løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Heraf var der 93 sager, hvor Ombudsmandens indgriben førte til et hurtigt svar på ubesvaret korrespondance (der findes flere oplysninger om proceduren i sådanne sager i afsnit 2.9 i Årsberetningen for 1998). I sådanne sager er det Ombudsmandens mål at finde en hurtig løsning på problemet som et alternativ til at indlede en normal undersøgelse af eventuelle tilfælde af fejl eller forsømmelser. I 2007 blev proceduren også anvendt med succes i tre sager (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA) for at bistå Kommissionen med at afslutte sagen ved at supplere sit tidligere svar.

Forklaring af et direktivs anvendelsesområde

Klageren, en spansk statsborger, som bor i Spanien, anmodede Kommissionen om at træffe foranstaltninger over for myndighederne i Det Forenede Kongerige og Estland, fordi de krævede, at hans hustru, som har belarussisk statsborgerskab, skulle have udstedt et visum, inden hun kunne besøge disse to lande. Ifølge klageren er visumkravene i strid med direktiv 2004/38/EF⁹ (»direktivet«). Som svar forklarede Kommissionen, at hans hustru ikke kunne omfattes af bestemmelserne i direktivets artikel 5, stk. 2, der fritager tredjelandsstatsborgere, som har et »opholdskort«, fra EU-medlemsstaters eventuelle krav om visum.

Klageren skrev til Kommissionen igen, idet han gjorde gældende, at direktivet synes at gælde for alle EU-borgere og deres familier, og at hans hustru har en opholdstilladelse. I sit andet svar understregede Kommissionen, at direktivets artikel 5, stk. 2, ikke finder anvendelse på klagerens hustru, da hendes opholdstilladelse ikke er det »opholdskort«, der er fastsat i direktivets artikel 10, men blev udstedt i henhold til, og udelukkende er reguleret af, spansk lovgivning.

I sin klage til Ombudsmanden gjorde klageren gældende, at Kommissionens holdning var i strid med direktivet.

Det var Ombudsmandens opfattelse, at Kommissionens svar var juridisk korrekte, men kunne have været udformet på en mere let forståelig måde. Kommissionens tjenestegrene indvilligede i at sende et supplerende svar til klageren. Det fremgik af det supplerende svar, at direktivet finder anvendelse på EU-borgere, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere, samt deres familiemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til dem. Direktivet finder imidlertid ikke anvendelse på statsborgere, som opholder sig i deres egen medlemsstat, eller deres familier. I Kommissionens svar indgik også en præcis forklaring af begrebet »opholdskort« og dets forhold til andre bestemmelser i direktivet. Svaret omfattede endvidere en række eksempler til illustration. Endelig understregede Kommissionen, at ordlyden af direktivets artikel 5, stk. 2, er til ugunst for familier til EU-borgere, som ikke har gjort brug af retten til fri bevægelighed, men at direktivet kun kunne ændres gennem lovgivningsprocessen.

Ombudsmanden fandt, at det supplerende svar var tilstrækkeligt til at løse sagen. I betragtning af det sidste punkt i Kommissionens svar informerede Ombudsmanden også Europa-Parlamentet om sagen.

2201/2007/JMA

Som anført i Årsberetningen for 2006 (se sammendraget af klage 3297/2006/BU og 3684/2006/BU) er Ombudsmanden også begyndt i højere grad at anvende mere uformelle procedurer, efter aftale og i samarbejde med den pågældende institution eller det pågældende organ, for at bistå med at løse problemer på en fleksibel måde. Et eksempel på en sådan sag, som involverede Kommissionen, er anført nedenfor. Rådet har også udpeget en person i sit sekretariat, som Ombudsmandens tjenestegrene kan kontakte med henblik på at finde løsninger gennem uformelle procedurer.

Manglende tekst i Schuman-erklæringen

En fransk professor klagede over, at passagen vedrørende betydningen af udviklingen af det afrikanske kontinent var blevet udeladt af Schuman-erklæringens tekst på Europa-webstedet i alle sprogversioner undtagen fransk. To dage efter at være blevet kontaktet af Ombudsmanden skrev Kommissionens tjenestegrene til klageren og forklarede, at de ufuldstændige versioner var blevet overført fra det oprindelige websted, som gik mere end et årti tilbage, og at udeladelsen af passagen formentlig var resultatet af en teknisk fejl. De påtog sig at genindsætte den manglende passage, så snart oversættelsestjenesten havde udført det nødvendige arbejde.

Ombudsmanden fandt, at svaret fra Kommissionen løste problemet, men informerede klageren om, at han kunne fremsætte en ny klage, hvis han ikke var tilfreds med de tiltag, som Kommissionen havde truffet. Ombudsmanden takkede også Kommissionens tjenestegrene for deres hurtige og effektive indsats for at finde en hurtig løsning.

2650/2007/FOR

⁹

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, EUT 2004 L 158, s. 77.

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han om muligt at finde en mindelig løsning. Fem sager blev afsluttet med en mindelig løsning i løbet af året. Ved udgangen af 2007 var 31 forslag til mindelig løsning stadig under behandling.

I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

Eksempler på mindelige løsninger opnået af Ombudsmanden findes i årsberetningens afsnit 3.3.

Kritiske bemærkninger og forslag til henstillinger

Er en mindelig løsning ikke mulig, eller har et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke ført til det ønskede resultat, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ eller udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor (i) tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, hvor (ii) tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og (iii) det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Der fremsættes også en kritisk bemærkning, hvis Ombudsmanden finder, at et forslag til henstilling ikke vil tjene noget formål, eller at det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning til Parlamentet i en sag, hvor institutionen eller organet ikke accepterer et forslag til henstilling.

Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at klagen er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2007 55 kritiske bemærkninger. En fuldstændig liste over disse sager findes i bilag D.

I 2007 gennemførte Ombudsmanden en undersøgelse af institutionernes opfølgning på alle kritiske bemærkninger og yderligere bemærkninger, de har modtaget i 2006. Undersøgelsen er tilgængelig på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmanden forventer at gennemføre en lignende undersøgelse og informere offentligheden om resultaterne heraf hvert år.

I sager, hvor det synes nødvendigt for Ombudsmanden at følge op, dvs. hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, eller hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser er særligt alvorligt eller har generelle følgevirkninger, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling til den pågældende institution eller det pågældende organ. Institutionen eller organet fremsender i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i Ombudsmandens statut en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Der blev i 2007 fremsat otte forslag til henstillinger. Derudover førte syv forslag til henstillinger fra 2006 til afgørelser i 2007. Tre sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. Én sag førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Fem sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2007 var otte forslag til henstilling stadig under behandling, herunder ét forslag fremsat i 2004 og ét i 2006.

Særlige beretninger til Europa-Parlamentet

Hvis en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Heri kan han fremsætte henstillinger.

Som det blev påpeget i Den Europæiske Ombudsmands Årsberetning for 1998, er muligheden for at forelægge en særlig beretning for Europa-Parlamentet af uvurderlig værdi for Ombudsmandens arbejde.

En særlig beretning til Europa-Parlamentet er Ombudsmandens sidste udvej og er det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets

beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Ombudsmanden giver naturligvis Parlamentet de oplysninger og den hjælp, det skal bruge til at behandle en særlig beretning.

I henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden er Udvalget for Andragender ansvarligt for Parlamentets forbindelser med Ombudsmanden. På et møde i Udvalget for Andragender den 12. oktober 2005 påtog Ombudsmanden sig i henhold til Parlamentets forretningsordens artikel 195, stk. 3, at blive hørt af udvalget på eget initiativ, når han forelægger en særlig beretning for Parlamentet.

Der blev forelagt én særlig beretning for Parlamentet i 2007. Den vedrører sag 3453/2005/GG, hvori Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for ikke at behandle en klage vedrørende EU's arbejdstidsdirektiv.

2.8 AFGØRELSER OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER I 2007

Afgørelser om afslutning af behandlingen af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagens sprog, hvis det er et andet end engelsk. Kapitel 3 indeholder sammendrag af 50 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og fællesskabsinstitutioner og -organer, som de i alt 348 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager i 2007 omfatter, samt de forskellige årsager dertil. De er opført i et indeks efter sagsnummer, genstand med hensyn til Fællesskabets kompetenceområde og påstået type fejl eller forsømmelser.

I resten af dette afsnit i kapitel 2 analyseres Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold. Det er opdelt efter en tematisk klassificering af klagens genstand, som falder i fem hovedkategorier:

- åbenhed (herunder aktindsigt i dokumenter og oplysninger) og databeskyttelse
- Europa-Kommissionen som traktatens vogter
- udbud, kontrakter og tilskud
- personale spørgsmål, herunder ansættelse
- andre spørgsmål.

Det bør bemærkes, at der er en betydelig overlapning mellem ovenstående kategorier. F.eks. rejses spørgsmålene om åbenhed og aktindsigt ofte i klager over ansættelsesprocedurer eller Kommissionens rolle som traktatens vogter.

Åbenhed, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger

En stor del (28 %) af alle de påstande, der blev undersøgt i 2007, omhandlede manglende åbenhed. I henhold til artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionens beslutninger træffes »så åbent som muligt«, og artikel 255 i EF-traktaten giver borgerne ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Denne ret er reguleret i forordning 1049/2001¹⁰. Mange andre fællesskabsinstitutioner og -organer har også vedtaget bestemmelser om aktindsigt i dokumenter, efter at Ombudsmanden gennemførte undersøgelser på eget initiativ i 1996 og 1999.

¹⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

Aktindsigt i dokumenter og oplysninger

I medfør af forordning 1049/2001 kan den, der fremsætter begæring om aktindsigt, enten vælge domstolsprøvelse af institutionens beslutning efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og/eller klage til Ombudsmanden. I 2007 traf Ombudsmanden afgørelser om 11 klager vedrørende anvendelsen af forordning 1049/2001, hvoraf otte var over Kommissionen, to over OLAF og én over Rådet.

Én afgørelse vedrørende en klage over Den Europæiske Investeringsbank om aktindsigt i dokumenter under dens egne regler blev afsluttet.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af otte af de ovennævnte sager.

I sag **3697/2006/PB** fandt Ombudsmanden, at kravet om at give en »nærmere begrundelse« for at forlænge fristen til at afgive svar på en genfremsat begæring i henhold til forordning 1049/2001 ikke blev opfyldt ved blot at henvise til behovet for at rådføre sig med andre af Kommissionens tjenestegrene. Han anførte endvidere, at Kommissionen burde organisere sine administrative tjenestegrene således, at begæringer om aktindsigt registreres senest den første arbejdsdag efter modtagelsen.

I sag **668/2007/MHZ** kritiserede Ombudsmanden Kommissionen for en forsinkelse på over otte måneder i forbindelse med offentliggørelsen af dens årsrapport om gennemførelsen af forordning 1049/2001 i 2005. Ombudsmanden understregede, at offentliggørelsen af rapporter er en central mekanisme til ansvarlighed over for og kommunikation med Europas borgere.

Ombudsmanden behandlede tre sager vedrørende undtagelser for aktindsigt.

I sag **1844/2005/GG** gav Ombudsmanden udtryk for det synspunkt, at en generel henvisning til de formodede risici ved en udbredelse for den interne beslutningsproces ikke ville være tilstrækkelig til at berettige anvendelse af artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning 1049/2001¹¹. Selv om Kommissionen havde fremført argumenter vedrørende det specifikke dokument, fandt Ombudsmanden efter at have set nærmere på dokumentet, at Kommissionen ikke havde påvist, at en udbredelse ville være til alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces.

I sag **3269/2005/TN** var Ombudsmanden af den opfattelse, at forordningens artikel 4, stk. 1, litra b), (privatlivets fred og den enkeltes integritet) ikke kunne begrunde Kommissionens beslutning om at udelade navnene på industrilobbyister i et dokument. Ombudsmanden baserede sig herved på det baggrundsdokument om aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger, der er offentliggjort af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som Ombudsmanden ligeledes hørte i denne sag. Endvidere understregede Ombudsmanden behovet for gennemsigtighed i forbindelse med lobbyaktiviteter i sag **2740/2006/TN**.

I sag **948/2006/BU** erkendte Ombudsmanden, at Den Europæiske Investeringsbanks dobbeltrolle som både bankinstitution og fællesskabsorgan afspejles i bestemmelserne i dens regler om aktindsigt i dokumenter vedrørende den professionelle forpligtelse til overholdelse af bankhemmelighed. Ombudsmanden bemærkede ligeledes, at EIB er bundet af forordning 1367/2006¹², som anvender Århus-konventionen på Fællesskabets institutioner og organer. Denne forordning var imidlertid ikke i kraft, da klagerens begæring om aktindsigt blev fremsat.

I henhold til artikel 11 i forordning 1049/2001 skal hver institution give adgang til et register over dokumenter, hvori der hurtigst muligt skal indføres henvisninger til dokumenterne. I sag **2350/2005/GG** var det Ombudsmandens opfattelse, at så længe der ikke findes et let tilgængeligt

¹¹ "Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet."

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer, EUT 2006 L 264, s. 13.

eller tilstrækkeligt komplet register, må EU-institutionerne være indstillet på efter anmodning at give borgerne ad hoc-liste, selv om udarbejdelsen heraf udgør en betydelig byrde.

Anvendelsen af forordning 1049/2001 på elektroniske databaser er forbundet med tekniske såvel som juridiske problemer. I sag **1693/2005/PB** gjorde Kommissionen gældende, at regnskabsoplysninger, som medlemsstater havde sendt den, ikke udgjorde et dokument eller dokumenter, da de rapporter, der indeholdt oplysningerne, var blevet indlæst i en database og ikke længere eksisterede som sådanne. Den fremgangsmåde, som Kommissionen fulgte i sådanne sager, var at behandle resultaterne af rutinemæssige operationer som dokumenter. De oplysninger, som klageren havde anmodet om, ville imidlertid ifølge Kommissionen kræve en kompleks ny programmering. Selv om Kommissionens fremgangsmåde ikke blev fundet tilfredsstillende, fulgte Ombudsmanden ikke op på sagen, da de juridiske spørgsmål var nye og komplekse og kunne undersøges af fællesskabslovgiveren fra et generelt perspektiv i forbindelse med den bebudede reform af forordning 1049/2001.

I sag **2370/2005/OV** indvilligede Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) i at give oplysninger som svar på tre spørgsmål, som klageren havde rejst.

Databeskyttelse

Der blev truffet to afgørelser om klager, som bl.a. rejste spørgsmål vedrørende klagerens databeskyttelsesrettigheder.

Sag **452/2005/BU** vedrørte ikke-autoriseret videregivelse af navnene på kandidater til en stilling som leder af en kommissionsrepræsentation. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gav Ombudsmanden oplysninger om sine egne undersøgelser af sagen. Kommissionen anførte i sin udtalelse til Ombudsmanden, at den ikke var i stand til at identificere, hvem der havde lækket oplysninger, da den ikke kunne fastslå, hvilke personer der havde adgang til de pågældende personoplysninger. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning, hvori han fastslog, at dette var uforeneligt med Kommissionens forpligtelser i henhold til forordning 45/2001¹³.

Sag **183/2006/MF** vedrørte Europols svar på klagerens anmodning om at få at vide, hvilken oplysninger Europol havde om hende. I Ombudsmandens afgørelse blev der ikke taget stilling til det generelle spørgsmål om forholdet mellem klageudvalget, der er oprettet i henhold til Europolkonventionen, og hans egen rolle i henhold til EF-traktatens artikel 195. I den specifikke sag fremlagde klageren ikke konkrete oplysninger til støtte for sin påstand i forbindelse med Europols afgørelse. Endvidere undskyldte og rettede klageudvalget en fejl i sit svar på hendes klage.

I 2007 kontaktede Ombudsmanden Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i forbindelse med otte sager i henhold til det aftalememorandum, der blev undertegnet den 30. november 2006. I seks af sagerne var Ombudsmandens undersøgelse fortsat i gang ved udgangen af 2007. De to sager, der blev afsluttet i 2007, er allerede omtalt ovenfor (**452/2005/BU** og **3269/2005/TN**).

Europa-Kommissionen som traktatens vogter

Retsstatsprincippet er et af de grundlæggende principper for Den Europæiske Union. En af Kommissionens vigtigste opgaver er at være traktatens vogter¹⁴. I EF-traktatens artikel 226 fastlægges en generel procedure, som Kommissionen kan anvende til at undersøge medlemsstaternes mulige overtrædelser af fællesskabsretten og indbringe dem for Domstolen. Kommissionen kan indlede undersøgelser på eget initiativ, på grundlag af klager eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT 2001 L 8, s. 1.

¹⁴ Ifølge EF-traktatens artikel 211 skal Kommissionen "drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne".

om at behandle andragender til Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 194. Der gælder andre procedurer i specifikke forhold, såsom ulovlig statsstøtte.

Klager, der ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, drejer sig ofte om påstande om medlemsstaternes overtrædelse af fællesskabslovgivningen. Mange af disse sager kan bedst behandles af et andet medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd. I nogle sager finder Ombudsmanden det imidlertid hensigtsmæssigt at oversende klagen til Kommissionen. Afsnit 2.5 ovenfor indeholder eksempler på begge fremgangsmåder.

Ombudsmanden modtager og behandler klager over Kommissionen som traktatens vogter. Når Ombudsmanden indleder en undersøgelse af en sådan klage, er han altid, hvor det er nødvendigt, omhyggelig med at forklare klageren, at undersøgelsen ikke vil beskæftige sig med, om der foreligger en overtrædelse, idet Den Europæiske Ombudsmand ikke har mandat til at undersøge handlinger udført af medlemsstaternes myndigheder.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af seks afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden behandler klager over Kommissionen som traktatens vogter.

Hvad angår Kommissionens proceduremæssige forpligtelser i forhold til klagere, er Ombudsmandens primære referencepunkt en meddelelse, som Kommissionen vedtog i 2002¹⁵ som reaktion på kritik fra Ombudsmanden. Kommissionen anfører, at dens tjenestegrene som en generel regel vil undersøge klager med henblik på en beslutning om at udsende en åbningsskrivelse, eller at lukke sagen, senest ét år fra datoen for klagens registrering i Generalsekretariatet. Punkt 3 i meddelelsen definerer de omstændigheder, hvorunder Generalsekretariatet er berettiget til ikke at registrere henvendelser i klageregistret, og klageren skal informeres herom ved normal korrespondance. I sag **446/2007/WP** understregede Ombudsmanden betydningen af at anvende sidstnævnte bestemmelse korrekt.

Sag **3453/2005/GG** vedrørte Kommissionens behandling af en klage over manglende anvendelse af arbejdstidsdirektivet. I en særlig beretning til Europa-Parlamentet var Ombudsmanden af den opfattelse, at Kommissionens ubestridte skønsbeføjelse i sager vedrørende påstande om medlemsstaternes overtrædelse af fællesskabsretten ikke giver den ret til at trække en afgørelse om en klage ud i det uendelige med den begrundelse, at gældende lov måske bliver ændret på et eller andet tidspunkt i fremtiden. Ombudsmanden understregede også i sag **962/2006/OV**, at Kommissionens skønsbeføjelse ved behandlingen af overtrædelsesklager ikke indebærer, at det generelle princip om, at afgørelser skal træffes inden for en rimelig tidsfrist, ikke finder anvendelse.

En regional ombudsmand fremsendte en klage over, at Kommissionen havde undladt at besvare henvendelser vedrørende overensstemmelsen af visse bestemmelser i den regionale lovgivning med fællesskabsretten korrekt (sag **3386/2005/WP**). Kommissionen gav detaljerede forklaringer i forbindelse med Den Europæiske Ombudsmands undersøgelse og stillede derved klageren tilfreds.

To klager rejste spørgsmål vedrørende forholdet mellem nationale myndigheders rolle og Kommissionens rolle med hensyn til at sikre anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning og behandle klager. I sag **3660/2004/PB** fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var kommet med en rimelig redegørelse for sin strategiske rolle med hensyn til gennemførelsen af habitatdirektivet¹⁶ og affaldsdirektivet¹⁷. I sag **2725/2004/(PB)ID** præciserede Ombudsmanden endvidere sin egen rolle i forbindelse med undersøgelser af klager over Kommissionen med hensyn til vurderinger af indvirkninger på miljøet i henhold til direktiv 85/337¹⁸.

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten, EFT 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT 1992 L 206, s. 7.

¹⁷ Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, EFT 1975 L 194, s. 39.

¹⁸ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT 1985 L 175, s. 40.

I sag **1166/2006/WP** bemærkede Ombudsmanden, at fællesskabsretten vedrørende det retlige samarbejde i kriminalsager fortsat primært afgøres ved mellemstatslige procedurer, således at Kommissionens muligheder for at handle er temmelig begrænsede. Han accepterede endvidere Kommissionens argument om, at det ikke var nødvendigt at forfølge den specifikke sag yderligere, som rimeligt, da de italienske domstole nu generelt accepterer anvendelsen af princippet om *ne bis in idem*, som forbyder strafforfølgning to gange for de samme handlinger.

I sag **943/2006/MHZ** fandt Ombudsmanden ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med Kommissionens undersøgelse, der førte til vedtagelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger mod importen af visse former for fodtøj. I Ombudsmandens afgørelse understregedes også, at hans gennemgang i sager vedrørende komplekse økonomiske spørgsmål havde en begrænset karakter.

Udbud, kontrakter¹⁹ og tilskud

Ombudsmanden behandler klager om tildeling, manglende tildeling af kontrakter og om forvaltning af kontrakter og tilskud. Hvis det drejer sig om mulig misligholdelse af en kontrakt, undersøger Ombudsmanden imidlertid blot, hvorvidt Fællesskabets institution eller organ har givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor kontrakten efter institutionens eller organets mening er blevet opfyldt.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af otte afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden arbejder med denne type klager.

Fire af sagerne vedrørte udbud. I sag **3693/2005/ID** behandlede Ombudsmanden princippet om ligebehandling af tilbudsgivere og den hermed forbundne forpligtelse til gennemsigtighed i udbudsprocedurerne. I den specifikke sag havde Kommissionen undladt at anføre fyldestgørende grunde til at afvise et bud, men Ombudsmanden kunne ikke acceptere klagerens krav, da de relevante kontrakter allerede var blevet tildelt, underskrevet og var under udførelse. Tre andre sager førte til tilfredsstillende resultater for klagerne. I sag **1858/2005/BB** og **1859/2005/BB** accepterede det tidligere Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad en mindelig løsning, hvori det gav bedre oplysninger til en forbigået tilbudsgiver om, hvordan hans bud klarede sig i forhold til buddet fra den vindende organisation. I sag **2633/2006/WP** reviderede Kommissionen sin vurdering af kvaliteten af et bud på oversættelsestjenester og tilbød klageren en rammekontrakt.

Tre sager, som vedrørte økonomiske tvister med Kommissionen, blev også løst på en tilfredsstillende måde. I sag **3495/2006/GG** og **1471/2007/(CC)/RT** foretog Kommissionen hurtigt de yderligere betalinger, som klageren, et tysk universitet i den første sag og et fransk konsulentfirma i den anden sag, havde gjort krav på. I sag **2577/2004/OV** accepterede Kommissionen Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning og nedsatte det beløb, der skulle inddrives fra en kontrahent. I sag **2468/2004/OV** tilbageholdt Kommissionen en betaling, som tilkom den klagende virksomhed, og opførte den i sit alarmsystem. Ombudsmanden konstaterede ikke noget tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til størrelsen af den tilbageholdte betaling, men kritiserede Kommissionen med hensyn til virksomhedens fortsatte opførelse i alarmsystemet.

Personalespørgsmål

Kapitel 3 indeholder sammendrag af otte afgørelser i forbindelse med klager, der vedrører personalespørgsmål, og som illustrerer, hvor mange forskellige klager der behandles under denne overskrift. Fem af dem vedrører ansættelsesprocedurer, to vedrører arbejdsforholdene hos institutionerne og organerne, og én vedrører en praktikantansøgning. Fire af sagerne vil blive omtalt her.

¹⁹

Klager vedrørende *ansættelseskontrakter* er beskrevet i afsnit »Personalespørgsmål«.

Sag **3346/2004/ELB** vedrørte kravet fra De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) om, at kandidater skal registreres og kommunikere med det online. Ombudsmanden accepterede EPSO's generelle begrundelser for kravet, men anbefalede, at det skulle være rede til at tage rimeligt begrundede anmodninger om undtagelser i betragtning. EPSO afviste forslaget til henstilling, i det væsentlige begrundet i sin egen administrative bekvemmelighed. I sag **3114/2005/MHZ** kritiserede Ombudsmanden de sproglige krav i de almindelige udvælgelsesprøver tilrettelagt af EPSO efter EU's udvidelse i 2004.

I afgørelsen i sag **3278/2004/ELB** udtrykte Ombudsmanden tilfredshed med Europa-Parlamentets tilsagn om at ændre betingelserne for ammende mødres deltagelse i udvælgelsesprøver og anmodede Parlamentet om at sikre, at de relevante regler afspejler en omhyggelig og rimelig afvejning af de konkurrerende interesser og principper i denne henseende, herunder princippet om ligebehandling af kandidater. I sag **2825/2004/OV** fandt Ombudsmanden ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Europa-Parlamentets side med hensyn til den påståede politiske indblanding i udnævnelsen af lederen af Parlamentets informationskontor i en medlemsstat.

Foruden ovennævnte vedrørte undersøgelsen på eget initiativ om integrering af handicappede i Europa-Kommissionen (**OI/3/2003/JMA**) til dels spørgsmål om beskæftigelse og registrerede fremskridt på en række relevante områder.

Andre spørgsmål

Kapitel 3 indeholder endvidere en række sammendrag, som falder uden for de i de foregående afsnit beskrevne kategorier. Seks skal nævnes her.

Ombudsmanden behandlede tre klager over Kommissionen vedrørende korrektheden af oplysninger, hvoraf to (**1475/2005/(IP)GG** og **1476/2005/(BB)GG**) vedrørte informationsmateriale om luftfartspassagerernes rettigheder. Ombudsmanden konkluderede, at nogle af de udsagn, som klagerne have kritiseret, faktisk var ukorrekte og vildledende. Kommissionen godkendte forslag til henstillinger med henblik på at korrigere materialet. I sag **2403/2006/(WP)BEH**, som vedrørte angiveligt forkerte oplysninger på Kommissionens websted, fandt Ombudsmanden ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han understregede, at forpligtelsen til at være korrekt og præcis ikke var til hinder for, at Kommissionen forenkede oplysningerne for at gøre dem så tilgængelige som muligt for målgruppen.

Sag **1103/2006/BU** vedrørte en beslutning truffet af Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) i forbindelse med typecertificeringsgrundlaget for visse luftfartøjer. Efter at have analyseret de relevante retsregler var Ombudsmanden ikke overbevist om, at afgørelsen havde et tilstrækkeligt retsgrundlag. Som svar på et forslag til en mindelig løsning anførte EASA, at agenturet nu havde været i stand til at få de oplysninger, der var nødvendige for at udstede et typecertifikat, og derfor havde ophævet den omstridte beslutning.

Ombudsmanden fremsatte yderligere bemærkninger i to afgørelser om klager over Den Europæiske Investeringsbank (EIB) fremsat af polske ngo'er, der arbejder på miljøområdet. I sag **1779/2006/MHZ** opfordredes EIB i den yderligere bemærkning til at overveje at etablere kommunikationskanaler med og søge oplysninger fra relevante nationale og regionale kontrolinstanser, f.eks. ombudsmænd, som kunne tjene som yderligere kilder til information vedrørende EIB-finansierede projekters overholdelse af national og europæisk lovgivning. I sag **1807/2006/MHZ** bemærkede Ombudsmanden, at klagerne havde spillet en værdifuld rolle med hensyn til at gøre EIB opmærksom på relevante oplysninger, som EIB ikke tidligere havde haft kendskab til. Ombudsmanden opfordrede EIB til fortsat at etablere konstruktive kontakter med ngo'er.

SAMMENDRAG AF AFGØRELSER

3

3 SAMMENDRAG AF AFGØRELSE

Dette kapitel består af udvalgte sammendrag af Ombudsmandens afgørelser i 2007, som illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klagerne og Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ. Det indeholder sammendrag af de afgørelser, der indgår i den tematiske analyse i kapitel 2. Sammendrag af afgørelser om klager er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. I kapitlets sidste del indgår et sammendrag af en afgørelse om en undersøgelse på eget initiativ og et eksempel på et spørgsmål fra en national ombudsmand.

Sagerne er i de enkelte afsnit i dette kapitel er angivet i sagsnummerrækkefølge. I afsnittet vedrørende Europa-Kommissionen i afsnit 3.1 kommer sag 1166/2006/WP f.eks. før sag 2280/2006/MF. Den fulde tekst til afgørelserne i alle sagerne kan findes på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Den relevante afgørelse kan findes med sagsnummeret. Den fulde tekst til afgørelserne findes på webstedet på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk. Der kan bestilles en papirudgave af den fulde tekst til afgørelserne, som den fremgår på webstedet, fra Ombudsmandens kontor.

3.1 SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATETERET FEJL ELLER FORSØMMELSER

Europa-Kommissionen

Påstand om manglende overholdelse af miljødirektiverne i forbindelse med et dæmningsprojekt i Portugal

Sammendrag af afgørelse om klage 2725/2004/(PB)ID over Europa-Kommissionen

Klagerne indgav en overtrædelsesklage over Kommissionen vedrørende projektet om en dæmning og en opstemmet sø i Alqueva, Portugal. Klagerne påstod kort sagt i deres klage til Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde taget initiativ til at sikre overholdelse af direktiv 85/337¹ og 92/43² i relation til ovennævnte projekt.

Ombudsmanden fandt, at målsætningen i direktiv 85/337 bedre kan opfyldes, når argumenter om betimeligheden og tilstrækkeligheden af en vurdering af indvirkningen på miljøet (VVM-vurdering) ifølge artikel 3 og 5 i direktivet indsendes til og behandles af de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med anlægstilladelsesproceduren i medfør af artikel 6 og 8 i direktivet. Da Kommissionen skal sikre overholdelse af artikel 8 i direktivet, skal den omhyggeligt behandle

¹ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT 1985 L 175, s. 40.

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT 1992 L 206, s. 7.

påstande, der fremsættes i forbindelse med en overtrædelsesklage, om, at en medlemsstat har givet en anlægstilladelse i modstrid med artikel 8. Klagerne i den foreliggende sag havde dog ikke fremført en sådan specifik påstand.

Ombudsmanden overvejede også den situation, der opstår, når påstande om manglende overholdelse af artikel 3 og 5 i direktiv 85/337 fremsendes *direkte* til Kommissionen i form af en overtrædelsesklage. Finder Ombudsmanden, at Kommissionens afvisning af sådanne påstande udgør en forsømmelighed, medfører dette, at overtrædelsesklagen i lyset af den tekniske og videnskabelige karakter af VVM'ens indhold antages at indeholde påstande om og belæg for, at medlemsstaten havde begået en klar fejl i sin vurdering af, at VVM'en opfyldte kravene i artikel 3 og 5 i direktivet. I den foreliggende sag påviste klagerne ikke, at de havde fremført relevante argumenter, der på en tilstrækkelig videnskabelig og overbevisende måde godtgjorde, at der forelå en sådan klar vurderingsfejl.

I relation til de nye arkæologiske fund, der angiveligt er gjort under projektets gennemførelse, bemærkede Ombudsmanden, at der bestod en betydelig, objektivt begrundet tvivl om, hvorvidt direktiv 85/337 skulle finde anvendelse. Desuden gav klagerne i deres argument om den pågældende VVM's uvildighed i alt væsentligt udtryk for, at de fandt direktivet klogt og tilstrækkeligt. Det vedrørte derfor ikke et eventuelt eksempel på forsømmelighed.

Med hensyn til beskyttelsen af den iberiske los og overholdelse af direktiv 92/43 konkluderede Ombudsmanden, at klagerne ikke havde påvist, at de havde tilsendt Kommissionen tilstrækkelige videnskabelige og behørigt begrundede argumenter for, at Portugals liste over lokaliteter, der kan identificeres som værende af fællesskabsbetydning, var behæftet med fejl, eller at Portugal ikke havde opfyldt sine forpligtelser i medfør af artikel 12 i direktivet.

Med udgangspunkt i Kommissionens oplysninger om VVM-undersøgelsen af projektet, som den havde bestilt, før den tildelte fællesskabsstøtten, og de øvrige foranstaltninger, den havde truffet for at sikre overholdelse af EU's miljølovgivning i relation til samme projekt, fandt Ombudsmanden i lyset af ovenstående ikke, at klageres påstand var tilstrækkeligt begrundet.

Undladelse af at reagere på en klage om overtrædelse af miljølovgivningen

Sammendrag af afgørelse om klage 3660/2004/PB over Europa-Kommissionen

Klageren havde klaget til Kommissionen over, at Irland havde overtrådt EU's habitatdirektiv³. Irland burde efter hendes opfattelse have tilføjet et nærmere betegnet vådområde til listen over habitatområder, der er blevet sendt til Kommissionen med henblik på oprettelse af NATURA 2000-netværket. Kommissionen besluttede ikke at træffe nogen foranstaltninger i forbindelse med klagen, idet det ikke var indlysende, at de pågældende vådområder var i overensstemmelse med den videnskabelige beskrivelse af habitatområder, der er omfattet af direktivet, og det var nødvendigt med flere miljøoplysninger i denne henseende. Klageren gjorde over for Ombudsmanden gældende, at Kommissionen fejlagtigt havde undladt at træffe foranstaltninger i ovennævnte sag. Hun argumenterede, at Kommissionen havde undladt at gøre rede for, hvorfor det pågældende vådområde ikke var omfattet af habitatdirektivet.

Efter at have undersøgt de relevante retsregler og domstolsafgørelser fandt Ombudsmanden, at Kommissionen med rimelighed kan kræve, at der fremlægges passende videnskabelige oplysninger til støtte for en påstand om overtrædelse af habitatdirektivet. Sådanne oplysninger omfatter navnlig specifikke og pålidelige videnskabelige data om det pågældende områdes art og om karakteren af den beskyttelse, det kan opnå i henhold til direktivet, i det mindste såfremt karakteren heraf ikke er umiddelbart indlysende. I lyset af ovenstående konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen

³

Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT 1992 L 206, s. 7.

havde gjort tilfredsstillende rede for den påståede undladelse, og at denne ikke var urimelig. Han fandt derfor ikke, at der forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser i denne henseende.

Klageren klagede ligeledes over Kommissionens afgørelse om ikke at træffe yderligere foranstaltninger ud fra argumenter, der vedrører en mulig overtrædelse af affaldsdirektivet⁴. Klageren havde beskrevet, hvorledes affald blev dumpet i det pågældende vådområde. Kommissionen gjorde rede for sin afgørelse, idet den ridsede op, at (i) det primært er medlemsstaternes ansvar at sikre, at Fællesskabets miljølovgivning overholdes; at (ii) Kommissionen havde fået medhold i en sag mod Irland netop i forbindelse med affaldsdirektivet (Sag C-494/01); at (iii) Kommissionens administrative ressourcer i tilfælde af generelle og vedvarende overtrædelser af fællesskabsretten bedst udnyttes ved at gennemføre strukturreformer; og at (iv) én reform, der blev opnået i Irland, var oprettelsen i 2003 af et kontor for håndhævelse af miljølovgivningen (OEE), som klageren nu kunne henvende sig til med sine specifikke klagepunkter.

Ombudsmanden accepterede Kommissionens redegørelser i denne sag og bemærkede ligeledes, at Kommissionen havde givet klageren relevant og nyttig rådgivning. Han fandt derfor ikke, at der forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser i denne del af sagen.

Manglende mulighed for domstolsprøvelse af disciplinær sanktion på en Europaskole

Sammendrag af afgørelse om klage 3323/2005/WP over Europa-Kommissionen

En elev på Europaskolen i München blev udelukket fra skolen i 38 skoledage, fordi han sammen med to klassekammerater blev gjort ansvarlige for at have smidt to tegnestifter i en suppeskål i skolens kantine. Elevens mor bestred denne afgørelse, idet hun anførte, at hendes søn ikke vidste, at hans klassekammerater rent faktisk havde gjort dét, han blot havde opkastet som en idé. Da skolens klagenævn erklærede, at det ikke havde kompetence til at behandle hendes sag, indbragte hun sagen for en tysk administrativ domstol. Denne domstol fandt imidlertid, at sagen ikke henhørte under tysk jurisdiktion. Derefter henvendte elevens mor sig til Ombudsmanden.

Eftersom Europaskolerne ikke er institutioner eller organer under De Europæiske Fællesskaber, bad Ombudsmanden om en udtalelse fra Kommissionen, da sidstnævnte har et vist ansvar for driften af Europaskolerne, idet den er repræsenteret i skolernes styrelsesråd og i høj grad bidrager til finansieringen af skolerne.

Kommissionen fremførte, at klagenævnet i henhold til en ny version af de gældende regler nu havde kompetence til at behandle sager som den af klageren forelagte. Kommissionen tilføjede, at den ikke fandt noget til hinder for, at klagenævnet påtog sig kompetence over afgørelser, der - i sådanne tilfælde - var truffet efter den tidligere version af reglerne. Kommissionen rådede derfor klageren til på ny at forelægge sin sag for klagenævnet. Da der imidlertid mangler en udtrykkelig bestemmelse om tilbagevirkende kraft, afviste klagenævnet den genfremsatte klage.

Ombudsmanden bemærkede, at sagen var opstået som følge af en yderst alvorlig foranstaltning truffet af en Europaskole, og at der var risiko for, at klageren ville komme til at stå uden den fornødne retsbeskyttelse. Det var imidlertid hans opfattelse, at Kommissionens engagement i Europaskole-systemet er af et sådant omfang, at den skal spille en aktiv rolle for at sikre, at Europaskolerne lever op til principperne for god forvaltningsskik. Ombudsmanden opfordrede derfor Kommissionen til at sikre, at der blev forelagt styrelsesrådet et forslag om ændring af de relevante regler.

Kommissionen mindede om, at den allerede havde gjort styrelsesrådet opmærksom på spørgsmålet, men at den var det eneste af dets medlemmer, der gik ind for en udvidelse af klagenævnets kompetence, således at det fik kompetence med tilbagevirkende kraft. Kommissionen tilføjede imidlertid, at da den fortsat var overbevist om sin holdning, så havde den insisteret på, at

⁴

Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, EFT 1975 L 194, s. 39.

generalsekretæren for Europaskolerne skulle sætte sagen på dagsordenen igen. Til sidst blev spørgsmålet forelagt for styrelsesrådet ved skriftlig procedure, og udfaldet af denne var stadig uvist på det tidspunkt, da Ombudsmanden foretog sin endelige vurdering af sagen.

Ombudsmanden værdsatte Kommissionens vedholdende indsats og afsluttede derfor sagen med den konklusion, at der ikke var tale om fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side. Da klagerens problem imidlertid stadig ikke var løst, besluttede Ombudsmanden at informere den nye generalsekretær for Europaskolerne og den tyske regering om sagen.

Midlertidige antidumpingforanstaltninger

Sammendrag af afgørelse om klage 943/2006/MHZ over Europa-Kommissionen

Klageren var part i Kommissionens undersøgelse, som førte til vedtagelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger vedrørende import af bestemte typer fodtøj, hvis overlæder kommer fra Kina og Vietnam⁵. Før vedtagelsen af den pågældende forordning offentliggjorde Kommissionen på sit websted oplysninger om de pågældende antidumpingforanstaltninger, og klageren bad efterfølgende Kommissionen om at få adgang til dennes resultater og at få mulighed for at fremlægge sine synspunkter. Disse anmodninger blev afvist.

I sin klage til ombudsmanden hævdede klageren, at Kommissionen (i) ikke sikrede klagerens ret til kontradiktion og overtrådte princippet om god forvaltningsskik ved ikke at offentliggøre sine resultater forud for vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger og ved ikke at acceptere klagerens anmodning af 13. marts 2006 om at fremlægge sine bemærkninger, (ii) havde overtrådt proportionalitetsprincippet (klageren fremførte, at Kommissionen ikke havde fundet en »rimelig balance« mellem på den ene side forbrugernes interesser og interesserne hos de selskaber, som antidumpingafgifterne fandt anvendelse på og på den anden side de selskaber, som afgifterne ikke fandt anvendelse på), (iii) baserede sin beslutning på ukorrekte oplysninger (klageren henviste til den pågældende offentliggørelse på Kommissionens websted) og fejlagtigt havde valgt Brasilien som referenceland, og (iv) handlede på en måde, som ikke var åben, ved ikke at ville offentliggøre identiteten på de klagende EU-producenter og de EU-producenter, som havde været genstand for stikprøver.

Klageren krævede, at Kommissionen ophævede forordningen om indførelse af midlertidige antidumpingforanstaltninger for bestemte typer fodtøj fra Kina og Vietnam, og at de midlertidige antidumpingafgifter, som allerede var indbetalt, skulle frigives. Klageren fastholdt sine påstande og krav i sine betragtninger.

Kommissionen påpegede i sin udtalelse, at det i medfør af grundforordningen om antidumping⁶ ikke var påkrævet at fremlægge sine resultater, før de midlertidige foranstaltninger blev truffet. Kommissionen afviste at have overtrådt klagerens ret til kontradiktion og at have gjort sig skyldig i manglende åbenhed. Den henviste til begrundelsen i forordning (EF) nr. 553/2006.

Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der var udvist forsømmelighed. Han understregede, at klagen vedrørte midlertidige foranstaltninger, som har en særlig karakter og kan ændres på et senere tidspunkt. Han påpegede også, at ombudsmandens undersøgelser er begrænsede i komplekse, økonomiske sager. Ombudsmanden tog i sin afgørelse hensyn til Kommissionens grønbog⁷, der i mellemtiden var blevet fremlagt til offentlig høring og omhandlede det emne, som klageren havde rejst.

⁵ Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006, EFT 2006 L 98, s. 3.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004.

⁷ KOM(2006) 763.

Påstået undladelse af at handle i en kriminalsag

Sammendrag af afgørelse om klage 1166/2006/WP over Europa-Kommissionen

Klageren, en tysk statsborger, blev i 1997 af en tysk domstol dømt for ulovlig våbenbesiddelse. Dommen blev gjort betinget. I 1998 blev klageren imidlertid idømt, *in absentia*, 16 års fængsel af en italiensk domstol. I 2002 blev han arresteret på grundlag af en international arrestordre, og han har været fængslet lige siden.

I 2003 informerede klagerens advokat Kommissionen om sagen. Han nedlagde påstand om, at den italienske domstol havde overtrådt *ne bis in idem*-princippet, som forbyder strafforfølgning to gange for de samme handlinger. Kommissionen begyndte at interessere sig for sagen. Den forklarede imidlertid, at den ikke var kompetent til at gennemgå anklagemyndighedens afgørelser, og at der ikke var nogen mulighed for at gennemføre overtrædelsesprocedurer mod en medlemsstat i kriminalsager. Den eneste måde, hvorpå den overhovedet kunne handle, ville være at forelægge en tvist for EF-Domstolen i medfør af EF-traktatens artikel 35, stk. 7, vedrørende fortolkningen af en aftale, f.eks. konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, hvori princippet om *ne bis in idem* var nedfældet på europæisk niveau. Da der imidlertid manglede visse oplysninger, foreslog Kommissionen advokaten, at han skulle gå videre med sagen på nationalt niveau. I 2005, og efter en negativ afgørelse fra den italienske appeldomstol, konkluderede Kommissionen endelig, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for den til at gribe ind.

I sin klage til Ombudsmanden argumenterede klageren, at Kommissionen burde have taget affære. Han tilføjede, at han blot havde fulgt Kommissionens råd for at give den et grundlag at handle på. Da Kommissionen dernæst havde undladt at handle, havde han spildt penge på juridisk bistand.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at den havde nævnt EU-traktatens artikel 35, stk. 7, fordi den italienske domstol i 1998 havde stadfæstet, at *ne bis in idem* princippet ikke fandt anvendelse i Italien. Denne udtalelse er imidlertid ikke stadfæstet af senere afgørelser fra italienske domstole. Derfor var der ikke noget, der tydede på en generel uenighed mellem Kommissionen og Italien. Kommissionen understregede, at den ikke havde lovet at træffe foranstaltninger over for Italien i tilfælde af en negativ afgørelse fra den italienske appeldomstol, og at man af en sådan negativ afgørelse ikke kunne udlede, at dens råd ikke var korrekt og ikke i klagerens interesse.

Ombudsmanden mindede om, at den del af fællesskabsretten, der vedrører det retslige samarbejde i kriminalsager, fortsat primært afgøres ved mellemstatslige procedurer, således at Kommissionens muligheder for at handle er temmelig begrænsede. Han bemærkede, at ordlyden af Kommissionens breve var ekstremt forsigtig. Kommissionen forpligtede sig ikke til at handle, men meddelte, at den ville overveje eventuelle videre skridt, efter at der var indhentet yderligere oplysninger. Desuden forekom Kommissionens argument for ikke at forfølge sagen yderligere, nemlig at de italienske domstole nu generelt accepterede anvendelsen af princippet om *ne bis in idem*, at være rimeligt.

Ombudsmanden afsluttede derfor sagen og konkluderede, at der ikke forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Påstand om manglende svar på en ansøgning fra et tyrkisk-cypriotisk universitet

Sammendrag af afgørelse om klage 2280/2006/MF over Europa-Kommissionen

Klageren er rektor for EMU, Eastern Mediterranean University, en tyrkisk-cypriotisk uddannelsesinstitution i den nordlige del af Cypern. I oktober 2004 ansøgte EMU Kommissionen om et EUC, Erasmus University Charter. En forudsætning for at få et EUC er, at den »nationale uddannelsesmyndighed« bekræfter EMU's status som højere uddannelsesinstitution. Ifølge

klageren nægtede Cyperns undervisningsministerium at give EMU status af højere uddannelsesinstitution.

Han påstod i sin klage til Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde besvaret EMU's ansøgning om et EUC inden for en rimelig tidsfrist og ikke havde gjort rede for denne unødige forsinkelse.

Kommissionen fremførte i sin udtalelse, at årsagen til, at man angiveligt ikke hurtigt havde fremsendt et formelt svar på EMU's ansøgning var, at den relevante myndighed ikke havde bekræftet, at EMU var en godkendt institution. Den 12. maj 2005 sendte Kommissionen et brev til EMU med en formel bekræftelse af, at man ikke havde efterkommet universitetets ansøgning om et EUC, fordi den relevante nationale myndighed ikke havde anerkendt det som berettiget til at deltage i Socrates-/Erasmus-programmet.

Ombudsmanden fandt ikke, at den tid, der var gået mellem EMU's ansøgning og Kommissionens svar den 12. maj 2005, skyldtes forsinkelser, som kunne tilskrives Kommissionen, men at disse snarere skyldtes, at EMU nægtede at ansøge undervisningsministeriet i Nicosia om status som højere uddannelsesinstitution. Spørgsmålet om støtteberettigelse affødte følsomme spørgsmål på grund af den politiske situation på Cypern. Kommissionen kunne ikke holdes ansvarlig for forsinkelser, der var et direkte resultat af denne politiske situation. Endvidere havde Kommissionen åbenbart regelmæssigt informeret klageren om de relevante initiativer, den havde taget for at bekræfte, at EMU's ansøgning var berettiget. Ombudsmanden mente desuden ikke, at det var Kommissionens opgave at komme med en detaljeret redegørelse for andre end sin egen adfærd.

Ombudsmanden bifaldt også, at Kommissionen åbenbart havde fundet en alternativ, praktisk løsning, som giver studerende og lærere i Nordcypern muligheder, der svarede til de muligheder, som et EUC gav.

Ombudsmanden fandt derfor ikke, at Kommissionen havde udvist forsømmelighed i henseende til klagerens påstand.

Påstået unøjagtige oplysninger på Kommissionens websted

Sammendrag af afgørelse om klage 2403/2006/(WP)BEH (fortroligt) over Europa-Kommissionen

Klagen vedrørte påstået forkerte oplysninger på webstedet for Kommissionens generaldirektorat for Erhvervs- og Virksomhedspolitik. Den relevante side havde titlen »Beskyttelse af dine idéer«. Nærmere betegnet fremgik det af den tyske udgave af siden, at Kommissionen ville gribe ind over for »*Diebstahl von geistigem Eigentum*«, det vil ordret oversat sige »tyveri af intellektuel ejendom«.

I denne forbindelse hævdede klageren, at »idéer« ikke kunne beskyttes af intellektuelle ejendomsrettigheder, da en sådan beskyttelse var forbeholdt opfindelser og arbejder *baseret på* idéer, og at begrebet »tyveri« ikke kunne anvendes på intellektuelle ejendomsrettigheder. Da begge Kommissionens udtalelser derfor måtte anses for at være forkerte, anmodede klageren Kommissionen om at fjerne dem for at undgå, at målgruppen blev vildledt.

Kommissionen påpegede i sin udtalelse, at de pågældende informationer på dens websted udgjorde en del af en informationspakke, der havde til formål at formidle information om komplekse spørgsmål, såsom beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, til journalister og til den brede befolkning i et klart og tydeligt sprog. Den forklarede, at de anvendte formuleringer var i overensstemmelse med de formuleringer og begreber, som andre internationale organisationer anvender. Kommissionen forklarede ligeledes, at den havde fået meget positiv feedback fra erhvervsorganisationer, der havde stillet informationspakken til rådighed for deres medlemmer. Den konkluderede, at informationerne på webstedet opfyldte målet om at formidle information til den brede befolkning i et klart og tydeligt sprog.

Ombudsmanden påpegede, at det indhold, som Kommissionen formidler på sine websteder, for at undgå vildledning skal være korrekt og nøjagtigt. Samtidig understregede han, at dette ikke forhindrer Kommissionen i at forenkle indholdet på sit websted med det formål at gøre oplysningerne på webstedet så lettilgængelige for målgruppen som muligt. Han konkluderede, at selv om det ganske vist ikke var fuldt tilfredsstillende ud fra et akademisk synspunkt, så gav de enkle og lettilgængelige formuleringer menigmand en grundlæggende viden om, hvad intellektuel ejendomsret indebærer. Da webstedet ikke foregav at formidle en fuldstændig og kompliceret forklaring af intellektuelle ejendomsrettigheder, var de anvendte udtryk tilstrækkeligt klare. Ombudsmanden fandt, at dette synspunkt blev underbygget af de internationale organisationers praksis. I lyset af ovenstående fandt Ombudsmanden ikke, at der var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser, sådan som klageren havde påstået.

Påstand om ukorrekte og ærekrænkende beskyldninger mod Greenpeace

Sammendrag af afgørelse om klage 2740/2006/TN over Europa-Kommissionen

I en rapport fra Greenpeace med titlen *Toxic Lobby, How the Chemicals Industry is trying to kill REACH*⁸ anføres det, at der er 'svingdøre' mellem Kommissionen og den kemiske industris lobbyister. I rapporten defineres denne term som en taktik, hvor EU-tjenestemænd og lobbyister fra industrien »handler med arbejdspladser til hinanden«. Denne påståede praksis blev underbygget med information om arbejdsrelationer mellem bestemte personer i Kommissionen og den kemiske industri.

En talsmand for Kommissionen bemærkede senere i et svar på relevante spørgsmål fra medierne, at »vedrørende disse navngivne enkeltpersoner har to af dem faktisk aldrig arbejdet med REACH. Så det er et mysterium, hvordan man overhovedet kan fremsætte en påstand om svingdøre og ukorrekt adfærd. (...) Jeg finder disse påstande fuldstændig ubegrundede, urimelige og eksempler på sjusket efterforskning«. Greenpeace klagede til Ombudsmanden med en påstand om, at Kommissionen havde fremsat ukorrekte, vildledende og ærekrænkende beskyldninger i forbindelse med en rapport fra Greenpeace.

Ombudsmanden konkluderede, at denne påstand ikke var blevet dokumenteret. Han bemærkede især, at termen 'svingdøre' i lyset af den sammenhæng, hvori den forekom i rapporten⁹, med rimelighed kunne opfattes som om, der blev sat spørgsmålstejn ved de pågældende personers integritet, og som om de udførte deres funktioner i henhold til tjenstemandsvedtægten korrekt. Disse anklager blev ikke dokumenteret tilstrækkeligt i rapporten, hvilket i rimelig grad kunne begrunde talsmandens kraftige reaktion.

Ombudsmanden fandt således ikke, at der var tale om forsømmelighed som anført i klagerens påstand, men han understregede også vigtigheden af gennemsigtighed i relation til de lobbyaktiviteter, der pågår i løbet af den lovgivningsmæssige proces. Ombudsmanden erkendte den vigtighed, som Kommissionen har tillagt dette i sit løbende initiativ for øget åbenhed¹⁰, hvor den erkender, at spørgsmålet om lobbyvirksomhed også hænger sammen med nuværende eller tidligere EU-tjenestemænds og -ansattes adfærd, og at det udtrykkeligt er omfattet af tjenstemandsvedtægten. Ombudsmanden understregede, at en korrekt, konsekvent gennemførelse af disse bestemmelser er vigtig for at sikre en stor grad af gennemsigtighed, hvilket EU betragter som en del af enhver moderne forvaltnings legitimitet.

⁸ REACH er EU's nye forordning om kemiske stoffer (forordning (EF) nr. 1907/2006, EUT 2006 L 396, s. 1, og står for "Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals".

⁹ F.eks. at afsnittet i rapporten om 'svingdøre' var illustreret med en mekanisk dukke, der kan trækkes op, og at rapportens forside viste en marionetdukke, som blev styret af en ansigtsløs person.

¹⁰ Der kan indhentes yderligere oplysninger om det europæiske initiativ om gennemsigtighed på http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

Den Europæiske Investeringsbank

Afvisning af at give aktindsigt i en finansieringskontrakt

Sammendrag af afgørelse om klage 948/2006/BU over Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

En ngo anmodede EIB om adgang til en finansieringskontrakt vedrørende et jernbanemoderniseringsprojekt i Slovakiet. Da EIB afviste anmodningen, påberåbte den sig en undtagelsesbestemmelse i dens regler om aktindsigt, hvori nævnes den tavshedspligt og faglige etik samt de regler og den praksis, der gælder i bank- og finanssektoren. EIB meddelte imidlertid klageren, at den ikke havde indvendinger imod, at låntageren eller den slovakiske regering gav adgang til finansieringskontrakten.

I klagen til Ombudsmanden fremførte klageren det argument, at EIB, ved at uddelegere ansvaret for aktindsigt til medlemsstaternes myndigheder, diskriminerer borgere, der ikke taler sproget i den pågældende medlemsstat. Klageren henviste også til Århus-konventionen, hvori der fastlægges en individuel ret til adgang til miljøoplysninger.

I sin udtalelse om klagen fremførte EIB det argument, at den som bank måtte sikre gensidig tillid i forhold til sine aftalepartnere, der med rette kan forvente, at banken handler inden for de fastlagte retlige rammer og ikke udbreder oplysninger, der er beskyttet af bankhemmeligheden. På dette punkt henviste EIB til sine regler om aktindsigt, der var blevet opdateret den 28. marts 2006 som led i dens politik for aktindsigt. Både de gamle og de nye regler indeholder en undtagelsesbestemmelse for oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten. De nye regler understreger dette forhold ved udtrykkeligt at nævne, at der ikke er aktindsigt i finansieringskontrakter. Endelig anførte EIB, at den går ind for øget aktindsigt, og at det, for dokumenter, der ikke foreligger på alle officielle EU-sprog, kan komme på tale at få et dokument oversat, såfremt der viser sig at være bred interesse for et bestemt dokument.

I Ombudsmandens afgørelse anerkendes EIB's dobbelte rolle som både pengeinstitut, der opererer på finansmarkederne, og som fællesskabsorgan. Ombudsmanden var af den opfattelse, at EIB var i sin ret til at afvise aktindsigt på grundlag af de gamle regler, der var gældende på det tidspunkt. Det var endvidere hans opfattelse, at EIB, ved også at henvise til sine nye regler, der udtrykkeligt udelukker aktindsigt i finansieringskontrakter, gjorde opmærksom på, at den etablerede praksis var, at der, i lyset af det fortrolige, bankmæssige forhold mellem banken og dens aftalepartnere, ikke under nogen omstændigheder gives adgang til finansieringskontrakter, og at den således slet ikke vurderede muligheden af delvis aktindsigt. Hvad angår Århus-konventionen bemærkede Ombudsmanden, at forordning 1367/2006¹¹ er bindende for EIB, men at den kun har været gældende siden den 28. juni 2007. Den var således ikke gældende på tidspunktet for klagerens anmodning.

Hvad angår de eventuelle sproglige problemer, som borgere kan komme ud for, når de retter henvendelse til nationale myndigheder, fremsatte Ombudsmanden en yderligere bemærkning, hvori han opfordrer EIB til at overveje fremover at tage kontakt til de nationale myndigheder for at sikre fuldstændig eller i det mindste delvis aktindsigt i finansieringskontrakter, hvortil borgere har anmodet om, at banken giver dem adgang. EIB kunne på den måde bidrage positivt til at mindske de sproglige problemer, som nogle borgere kan komme ud for, når de retter sådanne anmodninger om aktindsigt til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

¹¹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Det Europæiske Fællesskabs institutioner og organer, EUT 2006 L 264, s. 13.

Påstand om manglende overholdelse af national miljølovgivning i forbindelse med et transportprojekt finansieret af Den Europæiske Investeringsbank

Sammendrag af afgørelse om klage 1779/2006/MHZ over Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

En polsk miljø-ngo klagede over, at EIB havde medfinansieret et projekt om modernisering af veje i Polen, selvom der ikke var blevet udført en strategisk vurdering af projektets indvirkning på miljøet, hvilket den polske miljølovgivning tilsiger. Ifølge klageren havde EIB således handlet i strid med sin egen »miljøerklæring«, ifølge hvilken EIB skal sikre, at de projekter, banken finansierer, overholder principperne og normerne i både EU's og medlemsstaternes miljølovgivning. Klageren påstod også, at EIB ikke havde informeret ham om svaret fra de polske myndigheder, som EIB havde kontakten i forbindelse med klagerens klage. Klageren krævede, at EIB skulle stille sin finansiering i bero, indtil projektets retlige status var fastlagt.

EIB anførte i sin udtalelse, at de polske myndigheder (i) havde det fulde ansvar for at sikre overholdelse af den relevante nationale lovgivning, og at de efter at være blevet kontaktet af banken havde (ii) meddelt EIB, at der ikke i henhold til den relevante polske lovgivning skulle foretages en strategisk vurdering af projektets indvirkning på miljøet. I mellemtiden havde banken desuden informeret klageren om de polske myndigheders konklusioner.

Efter Ombudsmandens mening kunne EIB (i) legitimt mene, at de polske myndigheder overholdt gældende lovgivning, og (ii) legitimt forvente, at samme polske myndigheder ville tilstille EIB *pålidelige* oplysninger om deres anvendelse af disse lovbestemmelser. Ombudsmanden godkendte derfor EIB's begrundelser for at have stølet på oplysningerne fra disse myndigheder, da den havde bevilget lånet. Han mente derfor ikke, at der var tale om forsømmelighed i denne sammenhæng. Ombudsmanden bemærkede også, at EIB i mellemtiden havde informeret klageren om de polske myndigheders konklusioner. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der var grund til at foretage yderligere undersøgelser i den henseende. Ombudsmanden konkluderede det samme med hensyn til klagerens krav, da EIB åbenbart allerede havde foretaget den relevante betaling.

Ombudsmanden henviste også til konklusionerne fra den polske ombudsmand, som klageren samtidig havde fremsendt en klage til over de polske myndigheder. I denne sammenhæng bemærkede han desuden, at EIB fremover kunne overveje at oprette kommunikationskanaler med og søge information fra relevante nationale og regionale kontrolinstanser såsom ombudsmænd og dermed få adgang til supplerende oplysninger om, hvorvidt projekter finansieret af banken overholder national og europæisk lovgivning.

Det Europæiske Lægemiddelagentur

Påstået mangel på information i forbindelse med et antidepressivt middel

Sammendrag af afgørelse om klage 2370/2005/OV over Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Klagerens mand begik selvmord, mens han tog det antidepressive middel Seroxat/Paroxetine. Efter mandens død kontaktede klageren Det Europæiske Lægemiddelagentur angående spørgsmålet om sikkerhed og selvmordsrisiko i forbindelse med det pågældende lægemiddel. Klageren anmodede bl.a. om oplysninger om agenturets videnskabelige udtalelse om lægemidlet. Visse af hendes e-mails forblev imidlertid ubesvarede. Klageren fandt også, at de svar, hun fik fra agenturet, var utilfredsstillende. I sin klage til Ombudsmanden anførte klageren følgende klagepunkter: Mangel på gennemsigtighed og information fra agenturets side i forbindelse med hendes anmodninger; unødigt forsinkelse; at hun ikke var blevet hørt i spørgsmålet om sikkerhed og selvmordsrisiko i forbindelse med lægemidlet; og agenturets mangel på handling i forhold til hendes anbringender.

I sin udtalelse fremførte agenturet det argument, at det havde undladt at besvare visse af klagerens e-mails, fordi de havde været repetitive og irrelevante. Det anførte, at det i øvrigt havde givet klageren alle nødvendige oplysninger.

Efter omhyggelig analyse af den relevante korrespondance konkluderede Ombudsmanden, at agenturet havde undladt at besvare tre af de spørgsmål, som blev stillet i klagen. Han foreslog derfor en mindelig løsning, idet han opfordrede agenturet til (i) at undskylde, at det havde betragtet nogle af klagerens e-mails som værende repetitive og irrelevante, og (ii) at besvare de nævnte spørgsmål. Agenturet accepterede Ombudsmandens forslag, undskyldte over for klageren og besvarede de tre spørgsmål.

I sin afgørelse udtrykte Ombudsmanden tilfredshed med, at agenturet havde accepteret hans forslag. Eftersom klageren fortsat var utilfreds med den skriftlige undskyldning og svarene på hendes spørgsmål, konkluderede han imidlertid, at der ikke kunne findes en mindelig løsning. Men Ombudsmanden var af den opfattelse, at eftersom agenturets tiltag havde fjernet de punkter, som han havde fundet betænkelige, var der ikke længere tale om et tilfælde af fejl og forsømmelser fra agenturets side.

Hvad angår påstanden om, at klageren ikke var blevet hørt, og at der havde manglet handling fra agenturets side, konkluderede Ombudsmanden, på grundlag af en analyse af den procedure, der gælder for vedtagelse af markedsføringstilladelser for lægemidler, at der ikke var tale om fejl og forsømmelser fra agenturets side. Han afsluttede derfor sagen.

3.2 SAGER LØST AF INSTITUTIONEN

Europa-Kommissionen

Påstået utilfredsstillende håndtering af henvendelser vedrørende hesteavl i Østrig

Sammendrag af afgørelse om klage 3386/2005/WP over Europa-Kommissionen

Volksanwalt (ombudsmanden) for den østrigske region Vorarlberg fremsendte en klage til Ombudsmanden, som han havde modtaget fra en hesteavl fra regionen Vorarlberg. Klageren var af den opfattelse, at der var visse regionale regler om stambogsføring, der ikke var i overensstemmelse med fællesskabsretten. Desuden gik hans klage på formatet og indholdet af identifikationsdokumenter for heste («hestepas»). Klageren gjorde i det væsentlige gældende, at Kommissionen havde undladt at besvare hans henvendelser om en juridisk afklaring korrekt.

Kommissionen fremførte i sin udtalelse, at den på grundlag af klagerens anbringender havde været i løbende kontakt med de kompetente østrigske myndigheder og havde givet dem anvisninger på den korrekte fortolkning af fællesskabsretten. Den havde sideløbende hermed ændret EU's regler om hestepas. Med hensyn til det generelle spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsretten for organisationer, der fører stambøger, og som allerede havde været omfattet af en anmodning om en præjudiciel afgørelse ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, havde den modtaget en overtrædelsesklage, som igen havde foranlediget den til at tage kontakt til de østrigske myndigheder. Derudover var Kommissionen i færd med at undersøge en ny klage fra klageren, hvori denne havde rejst mistanke om bedrageri i forbindelse med brugen af hestepas i Vorarlberg.

Efter nøje overvejelse af Kommissionens og klagerens anbringender udbad Ombudsmanden sig flere oplysninger fra Kommissionen om de forskellige procedurer, hvor den havde været eller fortsat var involveret i behandlingen af de spørgsmål, som klageren havde rejst.

Kommissionen gav efterfølgende en detaljeret redegørelse for de to klageprocedurer, der vedrørte klagerens påstande, som begge var ved at blive undersøgt. Den anførte, at de fleste af problemerne var blevet løst. Alle problemer, der ikke var blevet løst, og som vedrørte fællesskabslovgivningen, var fortsat ved at blive undersøgt.

I sine bemærkninger og yderligere kontakter med Ombudsmandens tjenestegrene berattede klageren, at der var blevet opnået visse positive resultater, navnlig i relation til hestepassene. Han tilføjede, at han var fuldt tilfreds med den måde, hans klage var blevet håndteret på i EU-regi, både af Kommissionen og af Ombudsmanden, og anførte, at han var optimistisk med hensyn til, at Kommissionens fortsatte indsats ville føre til en løsning af de resterende problemer.

Ombudsmanden takkede for de detaljerede redegørelser, som Kommissionen var kommet med i forbindelse med sin undersøgelse, og udtrykte tillid til, at den ville gøre sit yderste for at bidrage til løsningen af de resterende problemer. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen syntes at have truffet tiltag til at få sagen bragt i orden og derved havde stillet klageren tilfreds.

Tvist vedrørende udformning af en voldgiftsaftale

Sammendrag af afgørelse om klage 1126/2006/SAB (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren arbejdede for en af Kommissionens delegationer i et tredjeland og var ansat på grundlag af en ALAT-kontrakt (lokalt ansat teknisk assistent). Klagen vedrørte Kommissionens delvise afslag på at ændre ordlyden i sit udkast til den aftale, den havde tilbudt klageren, vedrørende mandatet for den voldgiftsinstans, som skulle afgøre om klageren havde ret til at modtage uddannelsestillæg for sine børn. Det relevante afsnit i udkastet til aftale vedrørte et tillæg for klagerens »to børn, som går i børnehave«. Ifølge klageren var denne ordlyd misvisende, fordi hans børn gik i »maternelle« i den franske skole, som efter hans mening var en fuldgældig uddannelsesinstitution. Han anførte, at et udtryk som »kindergarten« i voldgiftsaftalen ville foregribe sagen i hans tilfælde.

Ombudsmanden fandt, at der var tilstrækkelig grund til at indlede en undersøgelse af sagen og spurgte udtrykkeligt Kommissionen i sin indledende skrivelse, om den var rede til at acceptere hans forslag til en specifik alternativ formulering af det afgørende punkt i udkastet til voldgiftsaftale.

Kommissionen foreslog i sin udtalelse en ordlyd til voldgiftsaftalen, som var baseret på ombudsmandens forslag og også afhjalp Kommissionens bekymringer vedrørende den klare identifikation af tvistens genstand. Klageren accepterede dette endelige forslag og bad Ombudsmanden afslutte sagen. Ombudsmanden fandt således, at Kommissionen hermed havde afgjort sagen.

Efter sagens afslutning meddelte klageren Ombudsmanden, at voldgiftsinstansen havde afgjort sagen til hans fordel. Han takkede Ombudsmanden for hans effektive indgreb og bemærkede, at dette havde muliggjort en retfærdig behandling i voldgiftsinstansen.

Uretmæssigt afslag på bud om oversættelsestjenester

Sammendrag af afgørelse om klage 2633/2006/WP over Europa-Kommissionen

En oversætter bosiddende i Tyskland indsendte et bud som svar på et udbud fra Kommissionen vedrørende oversættelsesytelser til bulgarsk. Buddet blev afvist, fordi den sproglige kvalitet ifølge Kommissionen ikke havde opnået den påkrævede minimumkarakter på 5/10. Klageren mente imidlertid, at de fleste af de ord og vendinger, som var blevet markeret som værende ukorrekte i den bulgarske tekst, faktisk var korrekte. I sin klage til ombudsmanden påstod klageren, at Kommissionen uretmæssigt havde afvist hans bud. Han forlangte, at Kommissionen annullerede sin beslutning om at afvise hans bud og lade det indgå i den videre udvælgelsesprocedure.

I sin udtalelse angav Kommissionen, at den i forlængelse af klagerens klage til ombudsmanden havde valgt at genindkalde det interinstitutionelle evalueringsudvalg for at foretage en fornyet gennemgang af udbuddet og undgå en eventuel uretfærdig behandling. Evalueringsudvalget besluttede, bistået af yderligere to bulgarske sprogkyndige, at godtage to af klagerens argumenter. Det endelige antal fejl indeholdt i budet var derfor blevet reduceret til fem, således at det kunne indgå i resten af udvælgelsesproceduren. Buddet blev endeligt godtaget med en kvalitetskarakter på 12/20. Kommissionen undskyldte ulejligheden over for klageren.

Kommissionen informerede endvidere ombudsmanden om, at klageren nu var blevet tilbudt en rammekontrakt.

Klageren meddelte ombudsmandens kontor, at han var fuldt ud tilfreds med den måde, Kommissionen havde løst hans problem på. Han udtalte ligeledes, at han var imponeret over den korte tid, det havde taget at løse sagen, og takkede ombudsmanden for hans indgriben.

Ombudsmanden glædede sig over, at Kommissionen hurtigt havde behandlet og løst det problem, der var blevet rejst af klageren, og at den havde undskyldt over for klageren. Han konkluderede, at Kommissionen havde gjort en indsats for at løse sagen og derved stillet klageren tilfreds.

Manglende ordentlig håndtering af betaling i henhold til en kontrakt

Sammendrag af afgørelse om klage 3495/2006/GG (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren, et tysk universitet, deltog i et projekt under Erasmus-programmet. Europa-Kommissionen havde givet tilsagn om at yde et maksimalt støttebeløb på 45 156 EUR. En forudbetaling på 40 640 EUR blev foretaget. Klagerens samlede udgifter androg i alt 42 833 EUR. Et 'kontor for faglig bistand' (KFB) blev betroet håndteringen af projektet.

I marts 2002 meddelte KFB klageren, at to udgiftsposter, som beløb sig til 5 395 EUR og 4 111 EUR, ikke ansås for at være støtteberettigede. KFB bemærkede, at det endelige støttebeløb udgjorde 33 327 EUR. Klageren accepterede fratænkningen af beløbet på 5 395 EUR og returnerede dette beløb til KFB. Efter klagerens indvendinger accepterede Kommissionen dog, at beløbet på 4 111 EUR var støtteberettiget. Kommissionen meddelte klageren, at det beløb, som skulle refunderes, således udgjorde 3 202 EUR.

Ifølge klageren var denne beregning ikke korrekt. Kommissionen havde tilsyneladende lagt de 4 111 EUR oven i beløbet på 33 327 EUR, som var blevet godkendt, og havde fratrukket dette beløb (på 37 438 EUR) fra forskuddet på 40 640 EUR, som allerede var frigjort. Kommissionen havde således ikke taget hensyn til, at klageren allerede havde returneret et beløb på 5 395 EUR.

I marts 2004 meddelte klageren Kommissionen, at den mente, at der var sket en fejl, og at Kommissionen derfor skyldte klageren et beløb på 2 193 EUR (dvs. forskellen mellem Kommissionens krav på 3 202 EUR og det allerede refunderede beløb på 5 395 EUR).

Kommissionen meddelte imidlertid i maj 2004 klageren, at da beløbet på 3 202 EUR ikke var blevet refunderet, ville dette blive modregnet andre krav, som klageren havde fremsendt til Kommissionen.

Klagerens yderligere bestræbelser på at overbevise Kommissionen om, at der var sket en fejl, mislykkedes.

Klageren gjorde navnlig gældende i sin klage til Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde håndteret sagen ordentligt. Klageren fremførte, at Kommissionen skulle refundere et beløb på 5 395 EUR med tillæg af renter på et beløb af 44,47 EUR.

I sin udtalelse understregede Kommissionen, at den efter at have foretaget en undersøgelse og i lyset af den dokumentation, som klageren havde fremsendt, hurtigt havde betalt beløbet på 5 393 EUR tilbage til klageren. Kommissionen bemærkede desuden, at betalingen var debiteret dennes konto den 20. december 2006. Kommissionen refunderede desuden rentebeløbet til klageren.

Klageren bekræftede i sine bemærkninger, at det fulde beløb var blevet refunderet, og at man var tilfreds med sagens afgørelse. Klageren takkede Ombudsmanden for hjælpen i denne sag.

Ombudsmanden glædede sig over, at Kommissionen havde truffet foranstaltninger til at løse sagen og dermed havde opfyldt klagerens krav.

Ombudsmanden understregede i sin afgørelse, at den tjenestegren under Kommissionen, som var ansvarlig for sagen (Kommissionens Generaldirektorat for Uddannelse og Kultur), havde handlet hurtigt i denne sag. Det lod til, at hovedspørgsmålet blev løst den 20. december 2006, dvs. mindre end to uger efter at klagen var blevet sendt til Kommissionen. Ombudsmanden roste derfor Kommissionen generelt og især Generaldirektorat for Uddannelse og Kultur for den eksemplariske måde, som klagen var blevet håndteret på.

Afvisning af en ansøgning om praktikophold som følge af tidligere erhvervs erfaring

Sammendrag af afgørelse om klage 471/2007/VIK over Europa-Kommissionen

Klageren, der er portugisisk statsborger, ansøgte om et internt praktikophold i Kommissionen. Hun fik oplyst, at hendes ansøgning var blevet afvist, da hun ikke opfyldte kriterierne i punkt 2.3 i Regler for Europa-Kommissionens officielle praktikordning (herefter kaldet »Reglerne«). Ifølge punkt 2.3 i Reglerne accepterer Kommissionen ikke ansøgninger fra personer, der i over seks uger allerede har nydt godt af enhver form for intern uddannelse. I sin klage til Ombudsmanden anførte klageren, at hendes ansøgning var blevet afvist på et forkert grundlag, da hendes erhvervs erfaring var optjent i ikke sammenhængende perioder under Parlamentets plenarforsamlinger, som tilsammen kun varede tre uger i alt. Hun fremførte endvidere, at den elektroniske ansøgningsformulars format ikke gjorde det muligt for ansøgere i hendes situation at oplyse om ikke sammenhængende perioder med erhvervs erfaring, og at Kommissionen ikke havde ændret formularen i overensstemmelse hermed. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ligeledes havde afvist hendes forsøg på at genansøge om et praktikophold. Hun hævdede, at hun burde have haft lov til at indgive en ansøgning om et praktikophold, og at den elektroniske ansøgningsformular burde ændres, så der kunne oplyses om erhvervs erfaring i ikke sammenhængende perioder.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at klagerens ansøgning var blevet afvist med den begrundelse, at forberedende arbejde og opfølgende arbejde til plenarmøderne må have krævet mere end blot tilstedeværelse under møderne. Endvidere havde den erfaret, at klageren havde været i besiddelse af et tjenestekort, som var gyldigt i tre måneder. Kommissionen gjorde imidlertid gældende, at den efter at have behandlet hendes sag endnu en gang og navnlig erklæringen fra det medlem af Parlamentet, som hun havde arbejdet for, havde accepteret klagerens ansøgning som berettiget og forelagt den for forhåndsudvælgelsesudvalgene for den uddannelsesperiode, der starter i oktober 2007.

Med hensyn til den elektroniske ansøgningsformulars format forklarede Kommissionen, at ansøgerne blev opfordret til kun at oplyse om relevant erhvervs erfaring af mindst en måneds varighed i formularen. Kommissionen forklarede, at erhvervs erfaring af mindre end en måneds varighed på det tidspunkt, hvor ansøgningsformularen blev udformet, ikke blev anset for at være relevant og derfor ikke skulle oplyses.

Klageren bekræftede, at hun var tilfreds med den måde, hvorpå Kommissionen havde løst spørgsmålet. Ombudsmanden lukkede derfor sagen, som Kommissionen havde bilagt.

Undladelse i første omgang af betaling af udestående beløb

Sammendrag af afgørelse om klage 1471/2007/(CC)/RT over Europa-Kommissionen

I 2004 deltog et fransk konsulentfirma i et IST-program (Information Society Technologies) støttet af Europa-Kommissionen. Projektet omfattede et samarbejde mellem EU og Kina om det såkaldte *Digital Olympics Programme*, der har til formål at sikre, at afholdelsen af de olympiske lege i Beijing i 2008 bliver en succes, og at der etableres et langvarigt samarbejde mellem EU og Kina på IST-området. Kommissionen indvilligede i at betale 178 415,10 EUR for klagerens deltagelse i projektet.

I juli 2005 anmodede klageren om godtgørelse af et første beløb på 90 379,00 EUR, som blev betalt af Kommissionen. I en anden udgiftsopgørelse anmodede klageren om det resterende beløb på 88 036,10 EUR. Et år senere sendte Kommissionen den endelige opgørelse, der ikke omfattede det udestående beløb. Da Kommissionen ikke gav en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor den havde undladt at betale det beløb, der var blevet anmodet om, henvendte klageren sig til Ombudsmanden.

I sin udtalelse gjorde Kommissionen gældende, at den gennem direkte kontakter var nået til enighed med klageren og havde udbetalt denne det resterende beløb på 88 036,10 EUR. Klageren sagde, at han var fuldt ud tilfreds med den måde, hvorpå hans problem var blevet løst. Han takkede Ombudsmanden for hans hjælp.

Ombudsmanden afsluttede sagen, eftersom Kommissionen havde løst problemet til klagerens tilfredshed.

3.3 MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN

Europa-Kommissionen

Påstået uberettiget geninddrivelse af et beløb i forbindelse med et udviklingsprojekt

Sammendrag af afgørelse om klage 2577/2004/OV (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren, en virksomhed, der deltog i et konsortium, var kontrahent i forbindelse med gennemførelse af Kommissionens projekt »EU-bistand til genoprettelse af den libanesiske administration«. I august 1999 indgik klageren en kontrakt med den kontraherende myndighed for projektet, nemlig ministeren for en administrativ reform i Republikken Libanon (OMSAR). Klageren stødte på adskillige problemer med den måde, som Kommissionens delegation i Libanon håndterede projektet på. Ved skrivelse af 22. januar 2003 oplyste delegationen klageren om, at et beløb på 29 306,65 EUR svarende til diæter og flybilletter, som konsortiet havde faktureret for hjælpeteamet (støtte fra kontoret i hjemlandet), ville blive geninddrevet. Ifølge klageren resulterede Kommissionens uretfærdige håndtering af kontrakten i betydelige finansielle tab for klageren, samtidig med at det skadede konsortiets omdømme.

I august 2004 indgav klageren en klage til Ombudsmanden. Klageren påstod, at (i) Kommissionens beslutning om at geninddrive beløbet på 29 306,65 EUR var uberettiget, og at (ii) Kommissionen udviste ubeslutsomhed og manglende imødekommenhed i forbindelse med den plan for anden fase af projektet, som konsortiet indsendte i juni og december 2002 og igen i marts 2003. Klageren påstod endvidere i sine bemærkninger, at (iii) forslaget til anden fase af projektet simpelthen blev forkastet, uden at hverken OMSAR eller klageren blev hørt.

Kommissionen har fremført, at den med hensyn til den første påstand mente, at den havde tilstrækkeligt mange retlige grunde til at kræve, at beløbet blev tilbagebetalt. Med hensyn til den anden påstand har Kommissionen oplyst, at den ikke var eneansvarlig for forsinkelserne, og at den ikke havde forholdt sig passiv. Kommissionen afviste klagerens tredje påstand og fremførte, at den havde udvist den størst mulige fleksibilitet over for klageren.

Efter en indgående analyse af sagen fastslog Ombudsmanden, at der måtte skelnes mellem den indledende 10-dages forberedelsesperiode i starten af projektet (i oktober 1999) og resten af kontraktperioden. Med hensyn til forberedelsesperioden konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionens beslutning om at geninddrive rejseudgifterne og diæterne for hjælpeteamet kunne

udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til en mindelig løsning mellem klageren og Kommissionen. Heri foreslog han, at Kommissionen skulle tage sin beslutning om at geninddrive beløbet på 29 306,65 EUR op til fornyet overvejelse.

Med hensyn til de to øvrige påstande mente Ombudsmanden ikke, at der var tale om fejl eller forsømmelser.

Kommissionen oplyste i sit svar på forslaget til en mindelig løsning, at den i et forsøg på at få bilagt tvisten havde revurderet sagen og havde accepteret Ombudsmandens forslag. Kommissionen forklarede, at udgifter på i alt 3 536,23 EUR svarende til diæter og flybilletter nu blev anset for at være støtteberettigede og var blevet trukket fra det beløb, der skulle geninddrives. Det beløb, der skulle geninddrives fra klageren, ville således blive nedsat til 25 770,42 EUR. Klageren accepterede i sine bemærkninger den mindelige løsning og takkede ombudsmanden for dennes medvirken.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse, at klageren og Kommissionen var blevet enige om en mindelig løsning. Ombudsmanden lukkede derfor sagen.

Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad

Påstand om undladelse af at tilstille relevant information til en forbigået tilbudsgiver

Sammendrag af afgørelse om klage 1858/2005/BB og 1859/2005/BB over Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC)¹²

Klageren bad D., kontorchef i Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC) om at forklare, hvorfor hans svar på to åbne udbud var blevet forbigået. D. besvarede den første anmodning, men ikke klagerens følgende anmodninger om at få at vide, hvem den vindende organisation var, og hvilket bud denne havde afgivet, og om at få en sammenligning af de point og resultater, hans og de vindende bud havde opnået. I den første klage anførte klageren derudover, at EUMC ikke havde anvendt gennemsnitlige kriterier.

Ifølge EUMC var henvendelserne ikke stilet til den rette kontaktperson, og skulle have været sendt med almindelig eller anbefalet post, ikke e-mail. Agenturet anførte som en generel bemærkning, at man modtog omkring 300 spam-mails om dagen. Det henviste til meddelelsen om tildelingen af kontrakten, som indeholdt navnet på det vindende bud, og hvilken pris der var anført i budet, samt redegørelser og de point, det vindende bud havde opnået, idet det fastholdt, at proceduren havde været gennemsnitlig.

Ombudsmanden fandt ikke EUMC's forklaringer overbevisende. Han erindrede derfor om, at administrationen skal afgive de ønskede oplysninger, medmindre der er gode grunde til ikke at gøre det. Når man modtager anmodninger om oplysninger om sager, man ikke er ansvarlig for, skal en tjenestemand enten (i) fremsende kontaktoplysninger om den ansvarlige person eller (ii) videresende anmodningen direkte til den pågældende. Dette var ikke sket i den foreliggende sag. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at formålet med en forpligtelse til gennemsnitlighed er at gøre det muligt at kontrollere, om princippet om lige behandling af bydende er blevet overholdt, og gøre det lettere at se, om indkøbsprocedurerne har været upartiske og uafhængige. Pligten til at udlevere begrundelser skal således sikre tilstrækkelig gennemsnitlighed i kontrakttildelingsprocedurerne¹³.

¹² Ombudsmanden bemærker, at EUMC i overensstemmelse med artikel 33 i Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 ophørte med at eksistere fra og med 1. marts 2007, og at dets funktioner efter denne dato udfyldes af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

¹³ Jf. sag C-92/2002, *HI*, Sml. [2002] I-5553, præmis 46.

Ombudsmanden stillede derfor forslag til mindelige løsninger, hvor han anmodede EUMC om at give de relevante oplysninger om de opnåede point og redegørelser for gennemsigtigheden af den første udbudsprocedure eller alternativt en rimelig godtgørelse.

EUMC accepterede Ombudsmandens forslag til mindelige løsninger, og klageren takkede Ombudsmanden for hans arbejde og for at have varetaget en pålidelig sikring af gennemsigtigheden i EU.

3.4 SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN

Europa-Parlamentet

Utilstrækkelig begrundelse og undladelse af at give oplysning om en karakter, givet til en mundtlig prøve

Sammendrag af afgørelse om klage 1782/2004/OV (fortrolig) over Europa-Parlamentet

Klageren deltog i en almindelig udvælgelsesprøve afholdt af Europa-Parlamentet, men blev orienteret af Parlamentet om, at han kun havde opnået 19/40 i den mundtlige prøve, og at hans navn derfor ikke kunne optages på reservelisten. Klageren bestred ved brev af 11. marts 2004 dette resultat. Han anførte, at han fandt resultatet uforståeligt lavt og anmodede om en fornyet gennemgang af sin mundtlige prøve og om, at hans navn blev sat på reservelisten. Han bad ligeledes om at få karaktererne udspecificeret og med en vægtning af karaktererne for hvert emne i den mundtlige prøve. Ifølge klageren sendte Parlamentet ham den 25. marts 2004 et vagt og utilstrækkeligt svar, som blot bekræftede hans karakterer.

I juni 2004 klagede klageren til Ombudsmanden, idet han gjorde gældende, at Parlamentets ansvarlige tjenestegren for udvælgelsesprøven havde fremsendt et vagt og utilstrækkeligt begrundet svar på hans brev af 11. marts 2004. Han krævede, (i) at hans præstation i den mundtlige prøve skulle omvurderes, og at hans navn skulle opføres på reservelisten for udvælgelsesprøven, og (ii) at han skulle have (a) en præcis begrundelse for sine karakterer; (b) en udspecificering af sine karakterer i den mundtlige prøve; (c) en vægtning af sine karakterer for hvert emne i den mundtlige prøve; (d) information om det samlede antal kandidater og deres karakterer; og (e) de korrekte svar på alle spørgsmål.

I sin udtalelse anførte Parlamentet, at det i sit brev af 25. marts 2004 havde bekræftet klagerens karakterer igen. Parlamentet bemærkede, at udvælgelseskomitéen havde handlet i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at der ikke havde fundet uregelmæssigheder sted. Parlamentet understregede ligeledes, at den pågældende almindelige udvælgelsesprøve kun bestod af én mundtlig prøve, som havde til hensigt at evaluere den enkelte kandidats præstation i forhold til de øvrige kandidaters præstation. Yderligere anførte Parlamentet, at eftersom der kun var én enkelt samlet karakter, kunne det ikke meddele klageren de »korrekte« svar på spørgsmålene eller give ham en detaljeret udspecificering af hans karakter.

Ombudsmanden foretog yderligere undersøgelser af flere aspekter af klagerens klage og gennemgik ligeledes Parlamentets sagsakter for udvælgelsesprøven og evalueringen af klagerens mundtlige prøve. Under gennemgangen syntes der, ud over en generel sætning i udvælgelseskomitéens slutrapport, ikke at foreligge noget andet dokument vedrørende bedømmelsen af kandidaternes mundtlige prøver.

I sin afgørelse konkluderede Ombudsmanden, at der havde været tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til Parlamentets undladelse af i tilstrækkeligt omfang at begrunde svaret på klagerens brev af 11. marts 2004. I en kritisk bemærkning fremhævede Ombudsmanden, at det i et tilfælde, hvor der kun var én mundtlig prøve med blot en enkelt samlet karakter, er specielt vigtigt for Parlamentet at tage behørigt hensyn til henvendelser om en omvurdering af denne karakter. Med hensyn til klagerens påstande blev der ikke konstateret tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte imidlertid en yderligere bemærkning, hvor han anbefalede, at Parlamentet i sager som den foreliggende, hvor en udvælgelsesprøve kun består af én mundtlig prøve, kunne tilskynde udvælgelseskomitéen til at dokumentere sine bedømmelser på en mere detaljeret måde. Han argumenterede endvidere, at en sådan fremgangsmåde ikke ville påføre institutionen en ubærlig ekstra arbejdsbyrde i sager, hvor antallet af kandidater, der deltager i den mundtlige prøve, er begrænset.

Påstået politisk indblanding i udnævnelsen af lederen af Parlamentets Informationskontor i en medlemsstat

Sammendrag af afgørelse om klage 2825/2004/OV (fortrolig) over Europa-Parlamentet

Klageren ansøgte i november 2002 om stillingen som leder af Parlamentets Informationskontor i en medlemsstat. Formanden for udvælgelseskomitéen underrettede ham i februar 2003 om, at han efter en nærmere undersøgelse af kandidaternes kvalifikationer ikke var blandt de seks bedste kandidater, der blev indbudt til en samtale. Klageren klagede ved anbefalet brev af den 19. februar 2003 over afslaget på sin ansøgning og anmodede om, at hans ansøgning om stillingen blev taget op til fornyet overvejelse. Han modtog ikke noget svar på sit brev. Klageren havde mistanke om, at der var modstand fra et politisk parti mod en udnævnelse af ham til stillingen.

I september 2004 klagede klageren derfor til Ombudsmanden med påstand om, at (i) politiske partier var indblandet i udnævnelsen af lederen af Parlamentets Informationskontor, og at en sådan indblanding var i modstrid med personalevedtægten, og at (ii) Parlamentet havde undladt at besvare hans klage fremsendt pr. anbefalet brev den 19. februar 2003.

I sin udtalelse anførte Parlamentet, at der var blevet nedsat en uafhængig udvælgelseskomité, og at de af komitéen vedtagne udvælgelseskriterier, der var blevet anvendt ens på samtlige kandidater, var baseret på den detaljerede profil, der var beskrevet i stillingsopslaget. I sine bemærkninger til Parlamentets udtalelse anførte klageren, at nogle MEP'er fra den pågældende medlemsstat havde grebet ind i udvælgelsesproceduren og syntes at kende kandidaternes identitet og havde set deres ansøgninger og CV'er.

Ombudsmanden foretog yderligere undersøgelser i tre omgange, idet han bl.a. bad Parlamentet om at gøre rede for, hvilke tiltag det havde truffet for at garantere upartiskhed i udvælgelsesproceduren samt kandidaternes og deres ansøgningers anonymitet i forhold til andre personer end medlemmerne af udvælgelseskomitéen. Ombudsmanden bad ligeledes Parlamentet om at kommentere klagerens påstand om, at visse unavngivne MEP'er havde søgt at skaffe sig direkte adgang til Parlamentets Generalsekretær med det formål at påvirke udvælgelsesproceduren. Parlamentet anførte i sine svar, at udvælgelseskomitéen havde respekteret fortroligheden af dens aktiviteter, og at der ikke var noget belæg for, at komitéens medlemmer havde videregivet oplysninger om kandidater. Parlamentets formand bekræftede ligeledes, at han kunne garantere, at der ikke havde fundet nogen indblanding sted fra Generalsekretærens side i udvælgelseskomitéens arbejde eller var gjort forsøg på at påvirke Generalsekretæren.

Ombudsmanden understregede i sin afgørelse for det første, at påstande mod enkeltstående parlamentarikere ligger uden for hans mandat, fordi de ikke vedrører en handling fra en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. Ombudsmanden opfattede klagerens første påstand således, at den antydede, at tjenestemænd i Parlamentet, der var involveret i udvælgelsesproceduren, lod sig påvirke af parlamentarikere. I den henseende bemærkede Ombudsmanden, at klageren ikke havde fremlagt håndgribelige beviser for sin påstand, og at de yderligere undersøgelser, der blev

foretaget, ikke bragte nogen konkrete beviser frem, der kunne bekræfte klagerens mistanker. Ombudsmanden bemærkede ligeledes Parlamentets klare udtalelser om, at der ikke havde fundet nogen indblanding sted i udvælgelsesproceduren. Med hensyn til klagerens specifikke anmodning om at indhente vidneudsagn fra en parlamentarikers assistent bemærkede Ombudsmanden, at Ombudsmandens statut ikke tillod ham at indhente vidneudsagn fra parlamentarikere eller deres assistenter, og at frivillige vidneudsagn fra de involverede personer under alle omstændigheder ikke ville være relevante set i lyset af Parlamentets klare udmeldinger, som måtte anses for troværdige. Ombudsmanden konkluderede på basis af disse overvejelser, at det ikke var blevet fastslået, at udvælgelsesproceduren for den pågældende stilling havde været åben for eller påvirket af indblanding »udefra«. Der var derfor ikke tale om fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte imidlertid en kritisk bemærkning med hensyn til den anden påstand om undladelse af at svare på klagerens anbefalede brev af 19. februar 2003. Parlamentet besvarede først dette brev den 12. oktober 2005, dvs. mere end to og et halvt år senere og et år efter, at Ombudsmanden havde henledt dets opmærksomhed på den manglende besvarelse.

Europa-Kommissionen

Uberettiget registrering af virksomhed i systemet for hurtig varsling

Sammendrag af afgørelse om klage 2468/2004/OV (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren, der er en virksomhed, var involveret i en række projekter finansieret af Kommissionen. I forbindelse med en handelskonflikt fik en af virksomhedens underleverandører en domstol i Luxembourg til at afsige en kendelse om særlig arrest mod den. Da Kommissionen blev underrettet om denne kendelse, blokerede den for alle betalinger til klageren og registrerede den i det såkaldte »system til hurtig varsling«. Systemet advarer Kommissionen i forbindelse med sager, hvor en beløbsmodtager eller potentiel beløbsmodtager har eller kan have begået (alvorlige) administrative fejl eller endog bedrageri. Da Kommissionen blev underrettet om, at kendelsen var begrænset til 50 000 EUR, besluttede den at tilbageholde dette beløb i de beløb, som klageren havde til gode. Klageren fortsatte imidlertid med at være registreret i systemet, indtil kendelsen blev ophævet næsten et år senere.

I sin klage til Ombudsmanden påstod klageren, at Kommissionens beslutning (i) om at tilbageholde et beløb på 50 000 EUR og (ii) om at registrere klageren i systemet for hurtig varsling var uberettiget, ubegrundet og udgjorde en overtrædelse af Den Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik. Klageren krævede endvidere, at Kommissionen skulle rundsende et forklarende brev til samtlige Kommissionens tjenestegrene med det formål at genoprette klagerens omdømme. Ifølge klageren havde registreringen i systemet for hurtig varsling givet klageren alvorlige problemer med hensyn til Kommissionens tildeling af nye kontrakter, betydelige betalingsforsinkelser og ubodelig skade på hans omdømme.

Kommissionen fremførte i sin udtalelse, at en blokering af 50 000 EUR var fuldt ud berettiget, og at registreringen i systemet for hurtig varsling var foregået i overensstemmelse med dens interne regler.

Ombudsmanden gennemførte yderligere undersøgelser og ligeledes en inspektion af de relevante dokumenter. Med hensyn til Kommissionens beslutning om at tilbageholde et beløb på 50 000 EUR fra klageren, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke forelå fejl og forsømmelser, idet Kommissionen syntes at have handlet i overensstemmelse med lovgivningen.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen fortsat havde registreret klageren i systemet for hurtig varsling, også efter at den var blevet underrettet om, at kendelsen var blevet begrænset til 50 000 EUR, og efter at den havde blokeret det omtalte beløb. Ombudsmanden fandt, at klagerens

påstand om de negative virkninger af den omtalte registrering i systemet forekom at være troværdig. Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden, at den fortsatte registrering af klageren i systemet var uberettiget og udgjorde et tilfælde af fejl og forsømmelser. Ombudsmanden fandt derfor, at der ikke var noget behov for at undersøge de øvrige påstande.

Ombudsmanden kontaktede klageren med det formål at undersøge, om det var muligt at komme til en mindelig løsning. Klageren foretrak imidlertid at modtage Ombudsmandens endelige beslutning. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

Lækning til pressen af navne på ansøgere til stillingen som leder af repræsentationen i Malta

Sammendrag af afgørelse om klage 452/2005/BU over Europa-Kommissionen

En ansøger til stillingen som leder af repræsentationen i Malta klagede over Kommissionen i forbindelse med tre tilfælde af, at navne på ansøgere til stillingen var blevet lækket til lokale aviser. De tre presseartikler indeholdt henholdsvis navnene på adskillige ansøgere til stillingen, navne på ni ansøgere, der var indkaldt til samtale, og navnene på de tre kvindelige ansøgere, som blev udvalgt efter samtalerne. Klageren mente, at de tre tilfælde af lækning til pressen af ansøgers navne udgjorde et tillidsbrud og en overtrædelse af forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁴.

Kommissionen meddelte i sin udtalelse om klagen ombudsmanden, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) havde iværksat undersøgelser af det første tilfælde af lækkede oplysninger. På ombudsmandens foranledning orienterede EDPS denne om resultatet af undersøgelserne. I sin afgørelse henviste ombudsmanden til aftalememorandummet mellem Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 30. november 2006, hvori det hedder, at »ingen af de to myndigheder indleder en undersøgelse, hvis den anden myndighed behandler eller har behandlet en i alt væsentligt tilsvarende klage, medmindre klageren fremlægger afgørende ny dokumentation i en sag, hvor den anden myndighed allerede har afsluttet sin undersøgelse«. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at det ville være passende, hvis han fortsatte sin undersøgelse af det første tilfælde af lækkede oplysninger.

Ombudsmanden anmodede imidlertid Kommissionen om oplysninger om resultatet af dennes egen interne undersøgelser af oplysningerne i den anden og tredje avisartikel samt lister over de ansatte og/eller tredjeparter, som den havde givet adgang til de personoplysninger, der var nævnt i hver af de tre avisartikler.

Kommissionen anførte i sit svar, at man ikke havde fundet objektive beviser, som kunne identificere kilden til de lækkede oplysninger. Den fremførte ligeledes, at den ikke kunne udarbejde en liste over personer med adgang til de oplysninger, som presseartiklerne var baseret på, på grund af (i) det store antal personer, som modtog sagen med ansøgningerne til stillingen, (ii) de mange involverede sekretariater og ansatte og (iii) det potentielle antal personer med adgang til de pågældende elektroniske data.

Ombudsmanden fandt i sin afgørelse, at det forhold, at Kommissionen havde tilstillet fortrolige personoplysninger til et »stort antal personer« og »mange involverede sekretariater og ansatte«, og at det derfor var umuligt at udarbejde lister over personer med adgang til disse personoplysninger, sandsynligvis havde øget muligheden for udslip af personoplysninger til uautoriserede personer. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning om, at en sådan situation ikke var forenelig med Kommissionens forpligtelser i henhold til forordning nr. 45/2001, og at der derfor var udvist forsømmelighed.

¹⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT 2001 L 8, s. 1.

Påstand om uberettiget fortrolighed i CAP-database

Sammendrag af afgørelse om klage 1693/2005/PB over Europa-Kommissionen

For at finde ud af, hvem der er modtagere af EU's landbrugsstøtte, anmodede klageren Kommissionen om at få aktindsigt i de årlige regnskabsrapporter, som medlemsstaterne tilsender Kommissionen som led i den fælles landbrugspolitik, i henhold til forordning 2390/1999.

Kommissionen gjorde gældende, at de regnskabsoplysninger, som medlemsstaterne tilsender den, i henhold til forordning 2390/1999 er af fortrolig karakter. Den gjorde endvidere gældende, at rapporterne ikke længere eksisterede i form af »dokumenter«, eftersom indholdet af dem var lagt ind på en meget stor database (forordning 1049/2001¹⁵ giver aktindsigt i »dokumenter«, ikke oplysninger).

I et forslag til en mindelig løsning foreslog Ombudsmanden Kommissionen, at den kunne tilstille klageren de pågældende oplysninger som udtryk for god forvaltning. Dette blev afslået.

I sin afgørelse om afslutning af sagen fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde undladt at angive gyldige grunde til at basere sig på fortrolighedsbestemmelsen i forordning 2390/1999. Kommissionen havde kun i generelle vendinger henvist til de beskyttede interesser og ikke givet nogen fyldestgørende forklaring på, hvorfor den pågældende undtagelse blev bragt i anvendelse. Ombudsmanden bemærkede i denne sammenhæng, at den nye finansforordning¹⁶ og den politiske aftale Rådet for nylig var nået frem til om en ny forordning, der forpligter medlemsstaterne til at offentliggøre nationale lister over støttemodtagere¹⁷, underminerede Kommissionens argumenter vedrørende fortrolighed.

Hvad angår spørgsmålet om, at rapporterne ikke findes som »dokumenter«, medgav Kommissionen, at det var problematisk generelt at udelukke de meget store datamængder i offentlige databaser fra aktindsigt. Output fra »rutinemæssige operationer« blev derfor behandlet som »dokumenter«. De oplysninger, som klageren anmodede om i dette tilfælde, kunne imidlertid ikke hentes gennem en »rutinemæssig operation«, men ville kræve en kompliceret omprogrammering af databasen.

Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionens generelle holdning til aktindsigt i oplysninger i databaser ikke var tilfredsstillende. Han afholdt sig imidlertid fra at forfølge dette spørgsmål yderligere, idet han nøjedes med bl.a. at påpege, at dette var et nyt og kompliceret retligt spørgsmål af generel karakter, som fællesskabslovgiveren kunne se nærmere på i forbindelse med reformen af forordning 1049/2001. Ombudsmanden lukkede derfor sagen med en kritisk bemærkning. Ombudsmanden gjorde imidlertid også gældende, at han ville overveje at konsultere medlemmerne af Det europæiske Netværk af Ombudsmande for at finde ud af, hvilke løsninger der var fundet på disse problemer på nationalt plan, og hvad der var den bedste praksis. Resultaterne af en sådan konsultation ville blive stillet til rådighed for Kommissionen og offentliggjort på Ombudsmandens websted.

Afvisning af at give aktindsigt i et internt vejledende dokument

Sammendrag af afgørelse om klage 1844/2005/GG over Europa-Kommissionen

En tysk journalist anmodede Kommissionen om aktindsigt i et dokument, som Kommissionens tjenestegrene havde udarbejdet i 1995 til forberedelse af en afgørelse om mulige

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

¹⁶ Artikel 53b, stk. 2, litra d), i den ændrede finansforordning.

¹⁷ Se pressemeddelelsen fra Rådets møde den 22.-23. oktober 2007 (landbrugs- og fiskeriministre) (findes på: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

overtrædelsesprocedurer mod Grækenland i relation til anlægget af en ny lufthavn i Spata. Kommissionen afviste anmodningen, idet den gjorde gældende, at en offentliggørelse af dokumentet ville underminere dens beslutningsproces i alvorlig grad. Det var journalistens opfattelse, at en offentliggørelse af dokumentet næppe kunne have en sådan virkning set i lyset af, at det var næsten ti år gammelt. Desuden argumenterede han, at der var en væsentlig offentlig interesse i tildelingen af EU-midler til det pågældende projekt, og at eventuelle uregelmæssigheder vedrørende projektet allerede havde været genstand for artikler i større aviser.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at dokumentet indeholdt bedømmelser og meningstilkendegivelser fra dens tjenestegrene og afspejlede debatten mellem dem. Den henviste til retningslinjer, i henhold til hvilke dokumenter vedrørende overtrædelsesprocedurer normalt først skulle frigives, når sagen var afsluttet. Undtagelser fra denne regel blev kun anvendt meget restriktivt. Imidlertid ville en offentliggørelse af det pågældende dokument, efter Kommissionens opfattelse, i alvorlig grad påvirke dens mulighed for effektivt at udøve sine beføjelser i relation til overtrædelsesprocedurer.

Efter en grundig vurdering fremsendte Ombudsmanden et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anmodede om aktindsigt i dokumentet. Efter hans opfattelse var Kommissionens fortolkning af den relevante undtagelse fra reglen om offentlig aktindsigt så generel, at den forekom at gøre undtagelsen meningsløs.

Kommissionen fastholdt i sin detaljerede udtalelse, at der ikke kunne indrømmes aktindsigt. Den tilføjede, at denne holdning alene var baseret på de i dokumentet indeholdte oplysningers følsomhed. Det var i følsomme sager som den om Spata-lufthavnen afgørende for den at modtage uhindret rådgivning fra sine tjenestegrene og at bevare friheden til ikke at følge deres henstillinger. Ifølge Kommissionen ville en offentliggørelse af dokumentet genåbne diskussionen og rejse tvivl om lovligheden af dens afgørelse.

Klageren understregede i sine bemærkninger, at hvis dokumentet var af en så »eksplosiv« karakter, at en offentliggørelse kunne så tvivl om lovligheden af Kommissionens afgørelse, opvejede interessen i en offentliggørelse klart alle andre interesser.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen i sin detaljerede udtalelse kun havde forklaret, hvorfor den havde nægtet aktindsigt i det pågældende specifikke dokument, hvorimod den i sin håndtering af klagerens anmodning og i sin udtalelse blot havde refereret til beskyttelsen af sin beslutningsproces i generelle vendinger. Det var derfor Ombudsmandens opfattelse, at Kommissionen havde undladt at behandle klagerens henvendelse korrekt.

Ombudsmanden accepterede Kommissionens tilbud om, at han kunne undersøge det materielle indhold af dokumentet. Efter denne undersøgelse anførte han, at han ikke var overbevist om, at en offentliggørelse af dokumentet ville få de negative konsekvenser, som Kommissionen påberåbte sig.

Ombudsmanden afsluttede sagen med en kritisk bemærkning.

Urimelige kontraktvilkår

Sammendrag af afgørelse over klage 3008/2005/OV over Europa-Kommissionen

De fire klager var beskæftiget som internationalt ansatte civilpersoner hos Den Europæiske Unions politimission »Proxima« i Skopje i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Da deres »Proxima I«-kontrakter udløb, blev de opfordret til at underskrive »Proxima II«-kontrakter, som ville træde i kraft den efterfølgende dag. Klagerne bemærkede betydelige ændringer i de nye kontrakter med hensyn til deres løn, socialsikringsbidrag, flyttegodtgørelser og indplacering. Da alternativet var, at de ville blive arbejdsløse den næste dag, underskrev de kontrakterne.

I deres klage til Ombudsmanden gjorde klagerne gældende, at de for sent fik oplysninger om vilkårene i deres nye kontrakter og var nødt til at underskrive kontrakterne under pres. Klagerne

nedlagde også i det væsentlige påstand om, at de fortsat skulle være omfattet af de samme vilkår som tidligere med hensyn til løn, socialsikringsbidrag, flyttestøt og indplacering.

Kommissionen bestred i sin udtalelse, at der var blevet lagt pres på klagerne. Med hensyn til klagerens påstande gjorde Kommissionen gældende, at klagerne ved at underskrive de nye kontrakter, som ikke var forlængelser af de tidligere kontrakter, havde accepteret de deri fastsatte vilkår.

Det var Ombudsmandens opfattelse, at Kommissionen ikke havde informeret klagerne i god tid om deres nye ansættelsesvilkår, og at dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Forsinkelsen havde imidlertid ikke i sig selv betydet, at der var blevet lagt pres på klagerne.

Med hensyn til klagerens påstande konstaterede Ombudsmanden intet tilfælde af fejl eller forsømmelser, da en kommissionsmeddelelse fra august 2004 tilvejebragte et grundlag for, at Proxima II-kontrakter kunne indeholde andre vilkår end dem, der var gældende for Proxima I-kontrakter.

Med hensyn til klagerens påstand vedrørende socialsikringsbidrag konstaterede Ombudsmanden, at der havde været tale om en yderligere forsinkelse i underretningen af klagerne om deres ret til social sikring, og at klagerne på grund af denne forsinkelse unødvendigt havde fortsat med at betale bidrag til deres private forsikringer. Ombudsmandens kontor kontaktede klagerne i juni 2007 med henblik på at foreslå en mindelig løsning vedrørende dette aspekt af sagen. Klagerne anførte imidlertid, at de ikke ønskede at forfølge den mulighed. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen. Den endelige afgørelse indeholdt to kritiske bemærkninger vedrørende den konstaterede fejl eller forsømmelse.

Afvisning af at give aktindsigt i korrespondance mellem Kommissionen og Danmark

Sammendrag af afgørelse om klage 3193/2005/TN over Europa-Kommissionen

Et dansk medlem af Europa-Parlamentet anmodede om aktindsigt i en række breve mellem Kommissionen og de danske myndigheder. Kommissionen afviste anmodningen med den begrundelse, at aktindsigt i de pågældende dokumenter ville være til skade for beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision (artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning 1049/2001¹⁸), og være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, fordi dokumenterne vedrørte en sag, hvori institutionen endnu ikke havde truffet afgørelse (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordningen).

I løbet af Ombudsmandens undersøgelse gav Kommissionen til sidst adgang til de ønskede dokumenter. Da det imidlertid så ud til, at Kommissionen forsvarede sin oprindelige afvisning som værende korrekt, fandt Ombudsmanden det hensigtsmæssigt at overveje, om Kommissionen havde været i sin ret til at afvise klagerens oprindelige anmodning om aktindsigt.

Kommissionen fremførte det argument, at brevvekslingen udgjorde en del af den overvågningsproces, der skulle sikre overholdelsen af fællesskabsretten, og som kunne føre til indledning af en overtrædelsesprocedure mod Danmark i henhold til Euratom-traktaten. Kommissionen understregede, at der var tale om et politisk følsomt emne, og at det ville have været for tidligt at give aktindsigt i brevene på det tidspunkt, hvor der blev anmodet om det.

Ombudsmanden bad Kommissionen om bl.a. at forklare, hvilken form for undersøgelse de ønskede breve indgik i, som kunne begrunde anvendelsen af forordningens artikel 4, stk. 2, tredje led.

¹⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

Kommissionen svarede, at det afgørende spørgsmål var, om de danske myndigheder skulle oplyse den om resultaterne af overvågningen af baggrundsstrålingen i Grønland, så den kunne afgøre, om der skulle træffes afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen bemærkede, at den oprindeligt havde anmodet om disse oplysninger ud fra den antagelse, at Grønland var omfattet af Euratom-traktaten, men at den senere havde fundet ud af, at dette ikke var tilfældet. Kommissionens argument var, at det på det tidspunkt, hvor klageren anmodede om aktindsigt, stadig var uklart, om den fortsat ville forsøge at få oplysningerne fra Danmark ad frivillighedens vej.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen, da den behandlede anmodningen om aktindsigt, havde fremført, at overvågningen potentielt kunne resultere i en overtrædelsesprocedure efter Euratom-traktaten, selv om den, på det tidspunkt, hvor anmodningen blev fremsat, allerede havde indset, at Euratom-traktaten ikke finder anvendelse på Grønland. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvilke (andre) former for undersøgelser - inden for dens kompetenceområde - den kunne have foretaget. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens oprindelige afvisning af at give aktindsigt i brevene ikke var baseret på gyldige og fyldestgørende grunde.

Påstået unfair behandling i en udbudsprocedure

Sammendrag af afgørelse om klage 3693/2005/ID (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Denne klage vedrørte afvisningen af klagerens bud på grundlag af en bestemmelse i udbudsbekendtgørelsen, i henhold til hvilken »[d]er højst kan indgives seks ansøgninger af en fysisk eller juridisk person for alle entrepriser (herunder juridiske personer inden for samme juridiske gruppe), uanset deltagelsens form«. Klageren, en europæisk økonomisk firmagruppe (EØFG) oprettet i henhold til forordning 2137/85¹⁹, hævdede, at Kommissionen tog fejl ved at anklage X, et medlem af denne EØFG, for at ansøge om syv entrepriser.

Ombudsmanden bemærkede indledningsvist, at det ikke er hans rolle at vurdere udbudsantagelighed, og at hans bedømmelse ikke skal træde i stedet for den pågældende institutions bedømmelse med hensyn til, hvorvidt et udbud opfylder de gældende kriterier for antagelighed/godkendelse. I overensstemmelse hermed undersøgte han, om Kommissionen gav gyldige og fyldestgørende grunde for den anfægtede afgørelse.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at antageligheden og tildelingskriterierne i en udbudsbekendtgørelse (eller lignende dokument) i henhold til princippet om ligebehandling af tilbudsgivere og den relevante pligt til gennemsigtighed i udbudsprocedurerne skal formuleres på en måde, der gør det muligt for alle almindeligt oplyste og normalt opmærksomme tilbudsgivere at fortolke dem på samme måde. Når udbud evalueres, skal ovennævnte kriterier desuden anvendes objektivt og ensartet på alle tilbudsgivere. I den forbindelse er især oplysninger, som den udbydende myndighed gør offentligt tilgængelige for potentielle tilbudsgivere, vigtige, for så vidt angår fortolkningen og anvendelsen af kriterier for antagelighed eller tildeling, eller fællesskabsregler, som med rimelighed kan anses at have betydning for anvendelsen af disse kriterier. Sådanne oplysninger vil sandsynligvis have indflydelse på udarbejdelsen og formuleringen af udbuddene og er yderst relevante for Fællesskabets væsentlige interesse, nemlig at give potentielle tilbudsgivere muligheden for at konkurrere på lige vilkår. Når den udbydende myndighed således undersøger de bud, der er fremsendt til den, skal der tages behørigt hensyn til indholdet af sådanne oplysninger, i det mindste i det omfang en (potentiell) tilbudsgiver ikke har anfægtet deres rigtighed eller betimelighed, eller de ikke er åbenlyst i modstrid med de relevante bestemmelser i udbudsbekendtgørelsen (eller lignende dokument) eller med fællesskabsretten.

¹⁹

Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG), EFT 1985 L 199, s. 1.

I denne sag fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde undladt at leve op til ovennævnte krav. Det var ligeledes Ombudsmandens opfattelse, at Kommissionen havde undladt at anføre fyldestgørende grunde for den anfægtede afgørelse under hensyntagen til visse passager i dens meddelelse om EØFG'ers deltagelse i offentlige kontrakter og programmer, der finansieres af offentlige midler, som klageren i princippet med rette kunne henholde sig til i forbindelse med udformningen af sit bud. I betragtning af, at de relevante kontrakter var blevet tildelt, underskrevet og var under udførelse, og at den anfægtede afgørelse vedrørte udbudsprocedurens udvælgelsesfase, konkluderede Ombudsmanden, at det ikke kunne forsvares at acceptere klagerens krav om, at den anfægtede afgørelse skulle omgøres, og at ansøgningerne skulle tages op igen. Eftersom klageren ikke havde fremsat yderligere krav, afsluttede Ombudsmanden sagen med en kritisk bemærkning.

Unødig forsinkelse i behandlingen af overtrædelsesklage

Sammendrag af afgørelse om klage 962/2006/OV over Europa-Kommissionen

I november 2002 og marts 2003 indgav en række nederlandske borgere i Bellingwolde kommune overtrædelsesklager til Kommissionen. De nedlagde påstand om, at de tyske myndigheder havde overtrådt direktiv 85/337/EF²⁰, idet de havde givet tilladelse til at opføre en vindmøllepark i den tyske kommune Rhede, beliggende nær grænsen til Nederlandene. De påståede overtrædelser vedrørte projektets skadelige virkninger for miljøet og mangelen på en vurdering af virkningerne på miljøet. Kommissionen lovede flere gange at træffe en afgørelse angående klagerne. I april 2006 havde klagerne imidlertid stadig ikke hørt fra Kommissionen. En af klagerne indgav derfor på alles vegne en klage til Ombudsmanden med påstand om, at Kommissionen havde gjort sig skyld i unødig forsinkelse.

I sin udtalelse gjorde Kommissionen gældende, at den havde indledt en overtrædelsesprocedure mod Tyskland inden et år efter modtagelsen af klagerne, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Den europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten²¹. Sagen blev derefter behandlet hurtigt, indtil de tyske myndigheders svar på Kommissionens begrundede udtalelse blev modtaget i juni 2004. Der blev først truffet en endelig afgørelse i sagen i juni 2006, fordi der fandt omfattende drøftelser sted i Kommissionen, og fordi der var tale om et vanskeligt juridisk spørgsmål. Ombudsmanden konkluderede, at der indtil den 1. april 2004, hvor den begrundede udtalelse blev sendt til de tyske myndigheder, ikke synes at have været tale om unødig forsinkelse fra Kommissionens side. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at Kommissionens beslutning om at afslutte sagen først blev vedtaget den 28. juni 2006, dvs. næsten to år efter modtagelsen af de tyske myndigheders svar på den begrundede udtalelse. I den henseende fandt Ombudsmanden, at Kommissionens skønsbeføjelser i forbindelse med behandlingen af overtrædelsesklager ikke kunne tilsidesætte det generelle princip, at beslutninger skal træffes inden for en rimelig tidsfrist. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen kun havde henvist til interne konsultationer. Han konkluderede, at da der ikke forelå specifikke forklaringer, der kunne begrunde forsinkelsen, havde Kommissionen undladt at behandle klagen inden for en rimelig frist, og han afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

Kommissionens undladelse af korrekt undersøgelse af en klage over påstået fejlagtig gennemførelse af direktivet om forsikringsformidling

Sammendrag af afgørelse om klage 3543/2006/FOR over Europa-Kommissionen

Ombudsmanden modtog en klage over Kommissionen fra en irsk borger med påstand om, at Kommissionen havde undladt på korrekt måde at undersøge den påstået fejlagtige gennemførelse

²⁰ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT 1985 L 175, s. 40.

²¹ KOM (2002) 141 endelig, EFT 2002 C 244, s. 5.

af direktiv 2002/92/EF (direktivet om forsikringsformidling) i irsk lov. Ifølge klageren skulle sælgere af forsikringspolicer i Irland overholde lovgivning, der var beregnet på at regulere salget af investeringsprodukter. Desuden var banker, der også fungerede som forsikringsformidlere, med urette udelukket fra anvendelsen af reglerne for forsikringsformidling.

Kommissionen gjorde i sin udtalelse gældende, at direktivet om forsikringsformidling blev vedtaget på grundlag af princippet om »minimal harmonisering«. Medlemsstaterne havde således ret til at regulere enkeltheder. Det var derfor medlemsstaterne, og ikke Kommissionen, der havde ansvaret for enhver såkaldt *forgyldning*. Kommissionen gjorde også gældende, at den af de irske myndigheder havde fået oplyst, at en revision af den irske lovgivning, der var udformet til at løse problemet, var undervejs. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen havde fået fra det irske finansministerium, vil banker, der formidler forsikringsprodukter, blive omfattet af de reviderede regler. Kommissionen gjorde også gældende, at de reviderede regler ydermere ville bringe en løsning på spørgsmålet om en eventuel overregulering af formidlere i Irland.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse for det første, at Kommissionen havde undladt at klassificere den første henvendelse fra klageren som en »klage«. Som følge af denne procedurefejl fremsatte Ombudsmanden en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden bemærkede også, at både klageren og Kommissionen, men også de irske myndigheder, nu er enige om, at visse aspekter af den lovgivning, der transponerer direktivet om forsikringsformidling til irsk lov, ikke er i overensstemmelse med direktivet om forsikringsformidling. Specielt synes klageren og Kommissionen nu at være enige om, at Irland med urette udelukkede bankerne fra reglerne om forsikringsformidling.

Ombudsmanden bemærkede, at de irske myndigheder over for Kommissionen havde forpligtet sig til at rette op på de fejl, der var konstateret i den irske lovgivning. Ombudsmanden var af den opfattelse, at Kommissionen er forpligtet til at undersøge, om Irland rent faktisk har vedtaget den lovgivning, som landet har forpligtet sig til at vedtage med henblik på at rette de fejl, som klageren havde konstateret i den irske lovgivning, og som Kommissionen var enig i eksisterede. Gjorde Kommissionen ikke det, ville der være tale om et tilfælde af fejl og forsømmelser. I den forbindelse gjorde Ombudsmanden, i en yderligere bemærkning, gældende, at Kommissionen burde nå frem til en beslutning om senest den 26. januar 2008 at sende Irland en formel åbningskrivelse eller en begrundet udtalelse som afslutning på sagen.

Offentlig aktindsigt i dokumenter: utilstrækkelig begrundelse for forlængelse af tidsfrist og forsinket registrering af begæring

Sammendrag af afgørelse om klage 3697/2006/PB over Europa-Kommissionen

Klageren havde i henhold til forordning nr. 1049/2001²² begæret aktindsigt i dokumenter opbevaret af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder. Hans begæring blev behandlet af Kommissionen.

Klageren forespurgte til den tilsyneladende betydelige forsinkelse i registreringen af hans begæring. I henhold til forordning nr. 1049/2001 begynder fristen for besvarelse af en begæring om aktindsigt på registreringsdatoen. Ombudsmanden konkluderede, at klageren ikke syntes at nære noget ønske om at gå videre med denne sag som en specifik påstand. Han fremkom imidlertid med en yderligere bemærkning om, at den retlige forpligtelse til at behandle begæring straks efter hans opfattelse indebærer, at Kommissionen bør tilrettelægge sine administrative tjenester således, at det sikres, at registrering senest finder sted på den første hverdag efter modtagelsen af en begæring.

Klageren havde ydermere nedlagt påstand om fejl og forsømmelser med hensyn til Kommissionens forlængelse af fristen for besvarelsen af hans begæring. Ombudsmanden fandt, at der forelå et tilfælde af fejl og forsømmelser og fremkom med en kritisk bemærkning om forsinkelsen og yderligere en kritisk bemærkning om standarden af de begrundelser, Kommissionen har givet for sine handlinger.

²²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

Med hensyn til den anden kritiske bemærkning anførte Ombudsmanden, at institutionerne i henhold til forordning nr. 1049/2001 har pligt til at give den, der har fremsat begæringen, en »nærmere begrundelse« for forlængelsen af fristen for at svare på en genfremsat begæring. Hvad det er, der udgør en »nærmere« begrundelse, kan variere fra sag til sag. Imidlertid kan en simpel henvisning (som i dette tilfælde), affattet i generelle vendinger, til behovet for at høre andre af Kommissionens tjenestegrene, ikke opfylde det foregående krav, eftersom den ikke indeholder tilstrækkelige elementer, der gør det muligt at undersøge, om forlængelsen er rimeligt begrundet. Sådanne elementer kunne navnlig bestå i redegørelser for, hvorfor en høring af andre specifikke tjenestegrene i Kommissionen er nødvendig, og hvorfor den interne høring ikke kunne have været gennemført tidligere. I den foreliggende sag begrundede Kommissionen udelukkende sin forlængelse af fristen således: »med hensyn til behandlingen af Deres ansøgning skal vi høre andre tjenestegrene i Kommissionen«. Denne form for udtalelse gjorde det ikke ud for en »nærmere begrundelse« i den i forordning nr. 1049/2001 anførte forstand. Kommissionen havde således undladt at leve op til det relevante retskrav. Dens undladelse heraf udgjorde således et tilfælde af fejl og forsømmelser.

Manglende overholdelse af meddelelse om forbindelser med klagere

Sammendrag af afgørelse om klage 446/2007/WP over Europa-Kommissionen

En tysk advokat nedlagde påstand om, at Kommissionen ikke på korrekt måde havde behandlet et brev, hvori han havde anmodet den om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Tyskland. Ifølge ham overtrådte Tyskland fællesskabsretten, fordi det var praktisk talt umuligt at retsforfølge tidligere eller nuværende medlemmer af den tyske regering for kriminelle handlinger. Kommissionen havde svaret, at den ikke havde kompetence til at gribe ind i sagen.

I det brev til Kommissionen, hvormed undersøgelsen blev indledt, påpegede Ombudsmanden, at Kommissionens »Meddelelse om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten«²³ kunne være gældende i dette tilfælde. I meddelelsen fastlagde Kommissionen standarder for sine kontakter med klagere, som mener, at foranstaltninger eller praksis i en medlemsstat udgør en overtrædelse af fællesskabsretten.

I sin udtalelse fremførte Kommissionen det argument, at meddelelsen ikke fandt anvendelse, fordi den pågældende klage ikke vedrørte et område, hvor Kommissionen kunne gennemføre overtrædelsesprocedurer, men henhørte under området politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (Afsnit VI i EU-traktaten).

Ombudsmanden bemærkede, at det tydeligvis havde været klagerens hensigt, at hans brev skulle udgøre en overtrædelsesklage. Han påpegede, at andet afsnit af punkt 3 i meddelelsen indeholder en udtømmende liste over årsager til, at korrespondance ikke skal kunne behandles som en overtrædelsesklage, f.eks. hvis »den indeholder klagepunkter, der klart ikke henhører under fællesskabsrettens anvendelsesområde«. I meddelelsen hedder det, at hvis Kommissionen beslutter ikke at registrere en henvendelse som en klage, »meddeler den afsenderen dette ved brev med angivelse af den eller de årsager, der er omhandlet ovenfor under punkt 3, andet afsnit«.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionens manglende overholdelse af bestemmelserne i meddelelsen, i svaret til klageren, var en fejl, og fremsatte en kritisk bemærkning. Ombudsmanden var imidlertid af den opfattelse, at klagen ganske rigtigt syntes at vedrøre et »klagepunkt, som klart ikke henhører under fællesskabsrettens anvendelsesområde«. Specielt havde klageren ikke forklaret, på hvilken måde han mente, at politikeres ansvar i kriminalsager havde forbindelse med en forpligtelse, der påhviler Tyskland i henhold til EF-traktaten. Ombudsmanden var derfor af den opfattelse, at Kommissionen korrekt havde konkluderet, at den ikke kunne undersøge klagerens anbringender gennem en overtrædelsesprocedure.

²³

Meddelelse til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten, EFT 2002 C 244, s. 5.

Manglende offentliggørelse af årsrapporten for 2005 om aktindsigt

Sammendrag af afgørelse om klage 668/2007/MHZ over Europa-Kommissionen

Statewatch klagede til Ombudsmanden over, at Kommissionen i strid med sin lovfæstede forpligtelse i medfør af artikel 17, stk. 1, i forordning 1049/2001²⁴ i 2006 havde undladt at offentliggøre sin årsrapport for 2005 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Ifølge klageren er årsrapporten borgernes eneste kilde til oplysninger om Kommissionens behandling af anmodninger om aktindsigt. *Statewatch* hævdede, at undladelse af at offentliggøre rapporten til tiden var et klart tilfælde af forsømmelighed i forvaltningen.

Kommissionen anførte i sin udtalelse, at den udmærket var klar over sin forpligtelse til at offentliggøre en årlig rapport. Udarbejdelsen af rapporten var imidlertid blevet forsinket på grund af omfattende personaleudskiftninger i den tjenestegren, der var ansvarlig for spørgsmål vedrørende aktindsigt. Man havde desuden prioriteret det højere at iværksætte den offentlige høring om revisionen af forordningen om aktindsigt.

Ombudsmanden fandt ikke Kommissionens begrundelse overbevisende. Han mente, at Kommissionens undladelse af at offentliggøre rapporten for 2005 inden udgangen af 2006 måtte betragtes som en forsømmelse, og fremsatte en kritisk bemærkning. Ombudsmanden understregede, at borgerne næppe kan have tillid til institutionerne, hvis disse ikke er i stand til at overholde de frister, de selv sætter.

Ombudsmanden fremsatte yderligere en bemærkning, hvori han påpegede, at offentliggørelsen af rapporter er et centralt element i institutionernes ansvar over for og kommunikation med EU's borgere. Ombudsmanden opfordrede desuden Kommissionen til at optræde som et godt eksempel for de mange nye EU-agenturer, der på det seneste var oprettet, ved fremover at prioritere det højt at offentliggøre rapporter i tide.

Kommissionen har efterfølgende – i september 2007 – omsider offentliggjort den pågældende rapport, hvorefter Ombudsmanden lukkede sagen.

De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor

Anfægtelse af den obligatoriske onlineregistrering og informationssystemet for udvælgelsesprøver

Sammendrag af afgørelse om klage 3346/2004/ELB over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

EPSO indførte en ordning, som betyder, at kandidater i almindelige udvælgelsesprøver skal registreres og kommunikere med EPSO online. Klageren anfægtede denne ordning. Hans vigtigste argument var, at dette krav er diskriminerende i forhold til det lille antal internetopkoblinger i nogle medlemsstater, og at der er problemer med at få adgang til internettet i landområder. EPSO afviste klagerens påstande og henviste især til grundene for at vedtage førnævnte ordning.

Ombudsmanden bemærkede indledningsvist, at princippet om ligebehandling af kandidater eller potentielle kandidater i udbudsprocedurer er et grundlæggende princip, der er bindende for fællesskabsinstitutionerne og -organerne. Ombudsmanden fandt, at det omhandlede krav ikke i princippet udgør forskelsbehandling og er unfair ud fra (i) nogle statistiske data, som parterne har

²⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter; EFT 2001 L 145, s. 43.

henvist til om brugen af eller adgangen til Internettet eller har fundet på Eurostats websted; (ii) at der ikke fandtes noget bevis for, at et væsentligt antal personer, der har været interesseret i at fremsende ansøgning til EPSO og deltage i EPSO's udvælgelsesprøver, er blevet forhindret heri, fordi de kun i begrænset omfang har haft adgang til internettet; (iii) at det er almindeligt kendt og erfaringen, at antallet af personer, der har adgang til internettet, er konstant stigende; (iv) og ud fra EPSO's begrundelser for systemet, nemlig større gennemsigtighed og forbedret adgang til information.

Ombudsmanden udelukkede imidlertid ikke den mulighed, at kandidater og potentielle kandidater i visse tilfælde kan have betydelige og objektivt begrundede vanskeligheder med at fremsende ansøgning til EPSO eller kommunikere med EPSO via internettet. I sådanne tilfælde kræver ovennævnte princip om ikke-forskelsbehandling, at EPSO tillader, at der gøres en undtagelse fra kravet om registrering og kommunikation online. Ombudsmanden fandt således, at EPSO's undladelse heraf udgjorde tilfælde af fejl eller forsømmelser, og udarbejdede et relevant forslag til henstilling til EPSO. Han foreslog tillige, at EPSO på basis af en relevant analyse kunne kræve, at ansøgninger om en undtagelse skulle ledsages af sådan dokumentation, som den pågældende person med rimelighed forventes at kunne fremlægge under omstændighederne.

EPSO accepterede ikke dette forslag til henstilling. Derved støttede EPSO sig til de argumenter, som Ombudsmanden ikke fandt overbevisende. Han bemærkede bl.a., at administrativ bekvemmelighed, således at forstå at man undgår problemer med at evaluere relevante anmodninger om en undtagelse fair og afbalanceret, som tager hensyn til hans relevante analyse i forslaget til henstilling, ikke er tilstrækkelig til at godkende det, der ellers er en overtrædelse af princippet om ligebehandling af kandidater eller potentielle kandidater. Ombudsmanden fastholdt således sin ovennævnte konklusion og afsluttede sagen med en kritisk bemærkning.

Sproglige krav til ansøgere i forbindelse med almindelige udvælgelsesprøver

Sammendrag af afgørelse om klage 3114/2005/MHZ over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klagen vedrørte sprogordningen for ansættelsesprøver, efter at de ti nye medlemsstater tiltrådte EU den 1. maj 2004.

Kort før udvidelsen blev der vedtaget en forordning, som indebar en midlertidig fritagelse fra de almindelige bestemmelser i tjenestemandsvedtægten, således at nogle stillinger kunne besættes ved udnævnelse af statsborgere fra de nye medlemsstater²⁵. Ifølge forordningen skal der indtil 2010 fortsat afholdes almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af tjenestemænd, der har et af de elleve gamle officielle sprog som hovedsprog.

EPSO afholdt derefter optagelsesprøver to gange.

Første gang var prøverne begrænset, således at kun statsborgere fra de nye medlemsstater kunne deltage. Ansøgerne skulle have et af de ti sprog i de nye medlemsstater som hovedsprog. De skulle også dokumentere, at de havde et tilfredsstillende kendskab til et af de elleve officielle sprog i de gamle medlemsstater. Endvidere skulle de deltage i prøver i engelsk, fransk eller tysk.

Anden gang var prøverne åbne for statsborgere fra alle de 25 medlemsstater. Ansøgerne skulle have et af de elleve sprog i de gamle medlemsstater som hovedsprog og dokumentere et tilfredsstillende kendskab til et andet af disse elleve sprog. De skulle dog ikke dokumentere kendskab til engelsk, fransk eller tysk.

25

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 401/2004 af 23. februar 2004 om indførelse af særlige og midlertidige foranstaltninger for ansættelse af tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i anledning af Cyperns, Estlands, Letlands, Litauens, Maltas, Polens, Slovakiets, Sloveniens, Den Tjekkiske Republiks og Ungarns tiltrædelse, EUT 2004 L 67, s. 1.

Foreningen af tidligere studerende fra Den Nationale Skole for Offentlig Forvaltning i Polen klagede over, at denne måde at afholde prøverne på var udtryk for forskelsbehandling af borgere fra de nye medlemsstater.

EPSO gav i sin udtalelse udtryk for den opfattelse, at formålet med hver enkelt udvælgelsesprøve er forskelligt, og at der derfor ikke kunne fremsættes påstand om forskelsbehandling og urimelig behandling på grundlag af en sammenligning af to meddelelser om udvælgelsesprøve. EPSO henviste også til, at forordning nr. 401/2004 (i det følgende benævnt »forordningen«) udgør retsgrundlaget for de pågældende udvælgelsesprøver.

Ombudsmanden bad EPSO gøre rede for, hvorfor det kun var de elleve »gamle« hovedsprog, der kunne godkendes som andetsprog, og hvorfor kun ansøgere fra de nye medlemsstater skulle dokumentere kendskab til engelsk, fransk eller tysk. I sit svar anførte EPSO, at kendskab til et af de eksisterende 11 sprog var »bedre tilpasset virkeligheden i institutionernes administrative organisation i overgangsperioden«, og at »der findes ikke nogen forpligtelse til at tage hensyn til alle de mange forskellige individuelle valg, som kandidaterne kan træffe, når de vælger deres andet sprog.«

Ombudsmanden indledte sin analyse af sagen ved at henvise til artikel 12 i EF-traktaten, som forbyder forskelsbehandling på grund af nationalitet, og i Fællesskabets domstoles retspraksis vedrørende princippet om ikke-forskelsbehandling.

Han påpegede, at lovgivningen skal fortolkes i lyset af disse retsprinsipper, og at sprogkrav i forbindelse med ansættelse kan udgøre en indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet, medmindre disse er begrundede.

Ombudsmanden fandt, at kravene vedrørende hovedsprog i ansættelsesprøverne var berettigede i henhold til forordningen. Forordningen indeholder imidlertid ingen krav om andetsprog og heller ikke om kendskab til engelsk, fransk eller tysk.

Mens der i princippet kan være overbevisende grunde til, at kendskab til bestemte fællesskabssprog kan være nødvendige for kommende tjenestemænd i udførelsen af deres arbejde, havde EPSO ikke gjort tilstrækkeligt rede for, hvorfor kun de elleve gamle hovedsprog kunne godkendes som andetsprog.

Ombudsmanden kunne også acceptere, at det kunne være rimeligt at kræve kendskab til bestemte sprog for at sikre en effektiv intern kommunikation. Men EPSO havde ikke forklaret, hvorfor man mente, at det var væsentligt for ansøgere fra de nye medlemsstater at have kendskab til engelsk, fransk eller tysk, men at det ikke var nødvendigt for ansøgere i den anden ansøgningsrunde at dokumentere kendskab til et af disse sprog, selvom de to grupper af ansøgere ville komme til at udføre stort set identiske funktioner.

Ombudsmanden konkluderede derfor, at EPSO havde tilsidesat princippet om ikke-forskelsbehandling, og fremsatte en kritisk bemærkning.

Den Europæiske Investeringsbank

Manglende sikring af overholdelse af EU-lovgivning i forbindelse med genopbygningsarbejde efter oversvømmelse

Sammendrag af afgørelse om klage 1807/2006/MHZ over Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

To polske miljø-ngo'er klagede til Ombudsmanden over, at EIB i strid med sin »miljøerklæring« ikke havde sikret, at genopbygningen i 2001 efter en oversvømmelse havde overholdt direktivet om vurderinger af indvirkningen på miljøet. Klagerne hævdede også, at EIB ikke havde udvist den fornødne omhu under sin observatørmmission i Polen i 2004, og påstod, at den skulle sikre, at alle

projekter, hvori den deltager i ikke-medlemsstater, overholder direktivets bestemmelser. Endelig klagede klagerne over, at EIB nægtede dem adgang til projektets finansieringskontrakt og dertil knyttede dokumenter.

EIB anførte i sin udtalelse, at de relevante procedurer, som de polske myndigheder har fulgt, var acceptable, og baserede dette udsagn på (i) in bedømmelse af de relevante rapporter fra de polske myndigheder og (ii) sine kontrolbesøg til Polen, bl.a. i 2004. EIB afslog at give adgang til finansieringskontrakten og anførte, at finansieringskontrakter principielt var omfattet af tavshedspligt. Den gav dog adgang til de relevante dokumenter i løbet af undersøgelsesprocessen.

Ombudsmanden mente ikke, at EIB havde reageret på de relevante polske rapporter, hvoraf det angiveligt fremgik, at de polske myndigheder ikke havde taget hensyn til den gældende direktivprocedure, der skulle følges i forbindelse med arbejdet. Denne tilgang så ud til at være i strid med Domstolens fortolkning af direktivet²⁶. Ombudsmanden fastslog, at der her var tale om forsømmelighed og fremsatte en kritisk bemærkning. Med hensyn til påstanden vedrørende kontrolbesøget i Polen i 2004 mente han ikke, at det var berettiget at iværksætte yderligere undersøgelser, da EIB åbenbart i rimelig grad havde fulgt op på klagerne fra forskellige ngo'er under samme besøg. Ombudsmandens konklusion var den samme for klagerens krav, fordi det så ud til, at EIB havde taget visse initiativer til at forbedre proceduren og formidle god EU-praksis.

Med hensyn til finansieringskontrakten baserede Ombudsmanden sig på en tidligere afgørelse og fandt, at det var rimeligt at acceptere, at EIB i sin funktion som bankinstitution var bundet af tavshedspligt. Han bemærkede også, at EIB havde givet adgang til de øvrige dokumenter under undersøgelsen. Der var derfor ikke grund til at foretage yderligere undersøgelser af adgangen til dokumenterne.

Ombudsmanden bemærkede desuden, at klagerne havde spillet en værdifuld rolle, fordi de havde gjort EIB opmærksom på relevante oplysninger, som banken hidtil ikke havde haft kendskab til. Han sagde videre, at han var overbevist om, at banken fremover ville indgå i et konstruktivt samarbejde med ngo'er i de forskellige medlemsstater og også uden for EU.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Anmodning om adgang til en liste medfører en »uforholdsmæssigt stor administrativ byrde«

Sammendrag af afgørelse om klage 2350/2005/GG over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

En tysk journalist anmodede Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om adgang til en fuldstændig liste over kontorets korrespondance med den tyske forbundsregering og delstatsregeringerne i årene 2000-2004. Han henviste i sin anmodning til artikel 11 i forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter²⁷. OLAF svarede, at der ikke fandtes en sådan liste, og at det ville medføre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for personalet at udarbejde en. OLAF erklærede sig villig til at hjælpe i videst muligt omfang, hvis klageren indsnævrede sin anmodning, hvilket han imidlertid afviste.

OLAF fastholdt sin stilling under Ombudsmandens undersøgelse. Argumentet var, at klagerens anmodning ville kræve gennemgang af ca. 8 000 dokumenter. De fleste af kontorcheferne ville være

²⁶ C-72/95 Kraaijeveld [1996] Sml. I-5403, præmis 32 og 49.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter; EFT 2001 L 145, s. 43.

nødt til at kontrollere den korrespondance, der hørte under deres respektive ansvarsområder. Det ville desuden være nødvendigt, at en tysk advokat og den for databeskyttelse ansvarlige medarbejder kontrollerede, at kravene vedrørende databeskyttelse blev overholdt. Ifølge OLAF ville dette trække kontorets begrænsede personaleressourcer bort fra deres kerneopgave, som var at forhindre og afsløre svig. Som bevis på sin gode vilje gav OLAF dog klageren en liste, der omfattede den relevante korrespondance fra de sidste tre måneder af 2004.

Ombudsmanden bemærkede, at OLAF ikke benægtede klagerens ret til at få oplysninger af den ønskede karakter, men kun hævdede, at indsamlingen af alle oplysningerne ville kræve en uforholdsmæssigt stor arbejdsindsats. Han erindrede om, at en anmodning om aktindsigt ifølge Domstolens retspraksis kun i ekstraordinære tilfælde kan afvises. Efter Ombudsmandens opfattelse var denne retspraksis også relevant i den foreliggende sag. Ombudsmanden var ikke overbevist om, at det ville kræve en uforholdsmæssigt stor arbejdsindsats for OLAF at efterkomme klagerens anmodning. Kun ca. en femtedel af dokumenterne på den af OLAF udleverede liste var relevante. Det fremgik således, at det samlede antal dokumenter, det drejede sig om, var langt mindre, end OLAF havde oplyst. Ombudsmanden kunne godtage, at den resterende liste fortsat var meget omfattende, og at det derfor ville kræve en betydelig arbejdsindsats at sikre sig, at den ikke indeholdt fortrolige data. Han konkluderede imidlertid, at OLAF ikke havde dokumenteret, at arbejdet med at kontrollere de nødvendige data indebar en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.

Ombudsmanden påpegede, at hvis borgerne skal kunne udøve deres rettigheder i medfør af forordning 1049/2001, er de nødt til at vide, hvilke dokumenter der beror hos en given forvaltning. Det var hans opfattelse, at så længe der ikke fandtes et let tilgængeligt register, eller så længe dette register ikke var tilstrækkeligt komplet, måtte EU-institutionerne være indstillet på at udlevere ad hoc-lister til borgerne, også selv om det indebar en betydelig arbejdsindsats at producere sådanne lister.

OLAF afviste Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning og efterfølgende også hans forslag til henstilling, hvorfor Ombudsmanden lukkede sagen med kritiske bemærkninger vedrørende både dens proceduremæssige og indholdsmæssige aspekter.

3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN

Europa-Kommissionen

Offentliggørelse af unøjagtige og vildledende oplysninger om luftfartspassagerers rettigheder

Sammendrag af afgørelser om klage 1475/2005/(IP)GG og 1476/2005/(BB)GG over Europa-Kommissionen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91²⁸ trådte i kraft den 17. februar 2005. Kommissionen havde for at oplyse passagererne om deres nye rettigheder i

medfør af forordning 261/2004 udarbejdet og offentliggjort brochurer, plakater og et faktablad. Desuden havde Kommissionen produceret en kort videopræsentation og udsendt en pressemeddelelse for at markere forordningens ikrafttrædelse. Alt dette materiale blev også gjort tilgængeligt på Kommissionens websted.

Ifølge de to sammenslutninger af luftfartsselskaber Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA) indeholdt det materiale, som Kommissionen havde offentliggjort, unøjagtige og vildledende oplysninger.

Efter at Kommissionen havde afvist hovedparten af klagepunkterne, henvendte de to sammenslutninger sig til Ombudsmanden.

Begge sammenslutninger gjorde gældende, at oplysningerne vedrørende luftfartspassagerers rettigheder i medfør af forordning 261/2004, som Kommissionen havde offentliggjort på plakater samt i brochurer, faktabladet og videopræsentationen, indeholdt unøjagtige og vildledende oplysninger. Klagerne nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle trække disse oplysninger tilbage.

Den klage, som ERA havde indgivet, vedrørte også andre spørgsmål (påstand om unkladelse af at handle retfærdigt og at være serviceminded, tilgængelig og hjælpsom, påstand om unkladelse af at besvare breve inden for en passende tidsperiode og krav om en undskyldning).

Ombudsmanden konkluderede efter en grundig undersøgelse, at en række af de oplysninger, som klagerne havde kritiseret, rent faktisk havde været unøjagtige og vildledende. Ombudsmanden fremsatte derfor i begge tilfælde forslag til en henstilling til Kommissionen og tilskyndede denne til at rette oplysningerne. I forslaget til henstillingen om ERA's klage blev Kommissionen desuden anmodet om at give klageren en undskyldning.

I sin detaljerede udtalelse til Ombudsmanden meddelte Kommissionen, at den havde noteret sig forslaget til henstillingen, og at de pågældende brochurer, plakater, faktabladet og videopræsentationen var blevet trukket tilbage fra webstedet. Kommissionen påpegede desuden, at der ville blive udarbejdet nyt informationsmateriale, og at dette var blevet sendt til de pågældende interessenter, herunder klagerne, med henblik på kommentarer.

Sag 1476/2005/(BB)GG

IACA påpegede i sine bemærkninger, at man var tilfreds med, at Kommissionen på basis af Ombudsmandens forslag til henstilling havde trukket de vildledende oplysninger om luftfartspassagerers rettigheder tilbage fra webstedet. IACA understregede, at man bifaldt den procedure, der gik forud for offentliggørelsen den 4. april af den nye udgave af Kommissionens plakat.

I lyset af ovenstående fandt Ombudsmanden, at Kommissionen på tilfredsstillende vis havde gennemført det forslag til henstilling, som blev fremsat i denne sag.

Sag 1475/2005/(BB)GG

ERA bifaldt i sine bemærkninger de foranstaltninger, som Kommissionen havde truffet, og tilføjede, at Kommissionen havde accepteret alle ERA's kommentarer til det nye informationsmateriale. ERA mente dog, at tre spørgsmål stadig var uafklarede: (i) Eftersom den ældre udgave af plakaten stadig hang i mange lufthavne i EU, blev Ombudsmanden anmodet om at henstille til Kommissionen, at denne skulle pålægge lufthavnene at fjerne disse plakater. (ii) Ombudsmanden skulle desuden anmode Kommissionen om at rådføre sig med luftfartsselskaberne og handle i overensstemmelse med deres bidrag, før den nye plakat skulle ændres, eller der skulle udarbejdes nyt materiale. (iii) Kommissionen havde ikke givet klageren en undskyldning og havde ikke i den begrundede udtalelse henvist til dette spørgsmål i forslaget til henstilling. Ombudsmanden blev anmodet om at forfølge dette spørgsmål.

Hvad angår det første spørgsmål (som IACA også havde nævnt), bemærkede Ombudsmanden, at han havde tillid til, at Kommissionen ville træffe de nødvendige foranstaltninger i denne forbindelse,

så snart den via denne afgørelse var blevet gjort opmærksom på forholdet. Ombudsmanden opfordrede dog Kommissionen til at rapportere til ham om dette spørgsmål inden den 31. juli 2007.

Hvad angår det andet spørgsmål, mente Ombudsmanden ikke, at det ville være formålstjenligt at udvide undersøgelsen med dette yderligere krav på et så fremskredent stadium af undersøgelsen. Det stod klageren frit for at indgive en ny klage om dette spørgsmål, når den havde taget de nødvendige skridt over for Kommissionen.

Hvad angår det tredje spørgsmål, beklagede Ombudsmanden Kommissionens holdning til dette punkt. Ombudsmanden gentog, at Kommissionen burde have givet en undskyldning i den foreliggende sag. Han fandt dog ikke, at det ville være formålstjenligt at udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet i denne sag. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

Geninddrivelse af beløb, der er uberettiget udbetalt til arvingen efter en tidligere tjenestemand

Sammendrag af afgørelse om klage 1617/2005/(BB)JF over Europa-Kommissionen

Klageren var enearving efter en tidligere ansat i Kommissionen, som døde i november 1998. I maj 2003 anmodede Kommissionen klageren om at tilbagebetale hans faders pension for december 1998, der var blevet uberettiget udbetalt. Selv om klageren i første omgang accepterede at tilbagebetale beløbet i afdrag over 12 måneder, påstod han, at det var uretfærdigt, at Kommissionen opretholder indtægtsordren. Han fremførte, at han havde handlet i god tro, og at han ikke var opmærksom på beløbene på den pågældende bankkonto på grund af tragiske omstændigheder, nemlig flere dødsfald inden for en kort periode. Klageren mente, at Kommissionen burde annullere den pågældende indtægtsordre.

Kommissionen fremførte i sin udtalelse om klagen, at den fejlagtige udbetaling havde været åbenlys, så klageren ikke kunne være ubekendt med den, hvis han havde udvist almindelig omhu. Den mente heller ikke, at han kunne påberåbe sig god tro, fordi han ikke havde overholdt den tilbagebetalingsplan, som var blevet udarbejdet på hans egen anmodning.

Klageren forklarede i sine bemærkninger, at han havde ændret mening om tilbagebetalingen, da han erfarede, at ansættelsesmyndigheden i henhold til artikel 85 i personalevedtægten havde beføjelse til at annullere en gæld. Han understregede, at han modtog arbejdsløshedsunderstøttelse, og at det ville være ønskeligt, om Kommissionen indtog en mere human og mindre mekanisk holdning til hans sag.

Ombudsmanden fastslog i sit forslag til en mindelig løsning, at den pågældende fejlagtige udbetaling var sket som følge af en fejl begået af Kommissionen. Ombudsmanden erkendte, at Kommissionen har pligt til at geninddrive uberettiget udbetalte beløb for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Han påpegede imidlertid også, at de offentlige myndigheder med ansvar for skatter og afgifter i nogle medlemsstater i samråd med den pågældende nationale ombudsmand havde vedtaget en politik til at sikre, at fejlagtigt udbetalte beløb, der skyldes fejl fra officiel side, ikke geninddrives, medmindre det er retfærdigt og rimeligt. I denne henseende understregede Ombudsmanden, at usædvanlige omstændigheder såsom dødsfald kan accepteres af disse myndigheder som en rimelig forklaring på modtagerens manglende kontrol af, om indbetalinger til en bankkonto er korrekte. I lyset af de usædvanlige omstændigheder, der gjorde sig gældende i sagen, opfordrede Ombudsmanden derfor Kommissionen til at overveje, om det ville være retfærdigt og rimeligt at annullere eller i væsentlig grad nedsætte indtægtsordren.

Kommissionen fastholdt i sit svar, at den havde handlet i overensstemmelse med de relevante lovbestemmelser. Selv om den erkendte, at den fejlagtige udbetaling skyldtes en fejl, som den havde begået, forklarede Kommissionen denne fejl med, at december er den måned, hvor den årlige

tilpasning af pensionen finder sted. Den skulle således stadig betale boet efter klagerens fader den årlige »tilpasning« af hans pension svarende til perioden fra juli til november 1998.

Ombudsmanden noterede sig, at nogle af de mange udbetalinger til boet efter klagerens fader i december 1998 var blevet udbetalt korrekt, mens andre var blevet uberettiget udbetalt. På denne baggrund kunne Ombudsmanden ikke tilslutte sig argumentet om, at udbetalingsens uberettigede karakter var »åbenlys«, således at klageren ikke kunne være ubekendt med den. Ombudsmanden understregede, at Kommissionen i denne sag havde at gøre med en person, som ikke var hverken »tjenestemand« eller »embedsmand«, og som ikke kunne formodes at have det særlige ansvar, som tjenestemænd og embedsmænd har med hensyn til de udbetalinger, der foretages til dem. I lyset af ovenstående udarbejdede Ombudsmanden et udkast til henstilling til Kommissionen om at overveje, om det ud over at være retfærdigt og rimeligt ville være i overensstemmelse med gældende regler at annullere indtægtsordren.

Kommissionen fastslog i sit svar, at den i lyset af den betydning, som Ombudsmanden havde tillagt denne sag, havde besluttet at acceptere Ombudsmandens henstilling og rent undtagelsesvist annullere indtægtsordren.

Ombudsmanden hilste i sin afgørelse Kommissionens svar velkommen og understregede, at Kommissionens positive holdning i denne sag havde stor betydning for borgernes forventninger til et mere humant EU.

3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE

Europa-Parlamentet

Rafvisning af at tilrettelægge nye skriftlige prøver for en kandidat, som nedkom dagen inden prøverne

Sammendrag af afgørelse om klage 3278/2004/ELB over Europa-Parlamentet

Klageren ansøgte om at deltage i en intern udvælgelsesprøve tilrettelagt af Europa-Parlamentet og oplyste, at hun var gravid og forventede at nedkomme den 17. juni 2004. Hun blev indbudt til at deltage i prøverne, der fandt sted den 2. juli 2004, og fødte dagen før. Den samme dag, hun fødte, informerede hun Parlamentet om, at hun ikke ville kunne deltage i prøverne, og hun anmodede om at få lov til at aflægge prøverne på et senere tidspunkt. Parlamentet afslog. Klageren påstår i sin klage, at dette afslag var diskriminerende.

Efter at Ombudsmanden havde fremsat forslag til en mindelig løsning og udarbejdet et udkast til en henstilling, konkluderede han, at det afslag, der var indgivet klage over, ikke så ud til at afspejle en retfærdig balance mellem de modstridende interesser. Ombudsmanden gjorde kort rede for de grundlæggende principper for ikke-diskrimination på grundlag af køn og respekten for privatlivets fred og familien og bemærkede, at det i forbindelse med klassifikation efter køn eller klassifikationer, der bebyrder en grundlæggende rettighed, er forsvareren for en omtvistet klassifikation, som skal vise, at klassifikationen tjener et legitimt mål af almen interesse, og at de anvendte midler står i forhold til realiseringen af dette mål. Ombudsmanden fandt, at den omtvistede afgørelse *de facto* indebar kønsdiskrimination, og at et sådant afslag kan gøre udøvelsen af den grundlæggende frihed til at forplante sig langt mindre attraktiv for kvindelige kandidater og derfor kan udgøre en reel og væsentlig begrænsning af deres ret til respekt for privatlivets fred. Parlamentet skulle derfor forsvare sin omtvistede afgørelse.

Med hensyn til Parlamentets henvisning til princippet om ligebehandling af kandidater og det relevante krav om, at alle kandidater skulle aflægge skriftlige prøver på samme dato, mente Ombudsmanden, at dette var et legitimt mål af almen interesse, og forfølgelsen af dette mål kunne begrunde, men ikke i sig selv begrundede opretholdelsen af den omtvistede afgørelse. Parlamentet, der indrømmede, at det kunne have tilrettelagt en prøve på et senere tidspunkt, kunne ikke påvise, at det havde overholdt proportionalitetsprincippet, der kræver en retfærdig balance mellem de involverede modstridende principper og interesser. Parlamentet kunne navnlig ikke godtgøre, at det ved fastsættelsen af datoen for prøven havde taget fyldestgørende hensyn til de oplysninger, det havde fået fra klageren om den sandsynlige dato for hendes nedkomst, jf. sag 130/75, *Prais mod Rådet*²⁹. I denne forbindelse så Parlamentet ud til ikke at have taget behørigt hensyn til den usikkerhed, der nødvendigvis er om datoen for nedkomsten, den fødende kvindes fysiske tilstand efter fødslen og den tid, det ville tage for hende at komme sig tilstrækkeligt til at kunne deltage i udvælgelsesprøven.

Ombudsmanden konkluderede derfor, at det omtvistede afslag ikke var velbegrundet. Da klageren imidlertid i mellemtiden havde trukket sin klage tilbage, og da Parlamentets havde lovet at ændre betingelserne for deltagelse i fremtidige udvælgelsesprøver for kvinder, der har født for nylig, og dets politik for fastsættelse af datoen for prøverne for gravide kandidater, besluttede Ombudsmanden ikke at forfølge sagen yderligere. Han hilste ligeledes Parlamentets løfte om at ændre betingelserne for ammende kvinders deltagelse i udvælgelsesprøver velkommen og anmodede Parlamentet om at sikre, at de relevante bestemmelser afspejler en nøje og retfærdig balance mellem de involverede modstridende interesser og principper, herunder princippet om ligebehandling af kandidater.

Europa-Kommissionen

Dækning af tidligere ægtefæller i henhold til den fælles sygeforsikringsordning

Sammendrag af afgørelser om fortrolige klager 368/2005/(MF)(BU)BM og 2776/2005/ID over Europa-Kommissionen

En fraskilt, tidligere ægtefælle til en tjenestemand i Europa-Kommissionen fik konstateret en alvorlig sygdom. Som svar på en anmodning om godtgørelse af udgifterne til lægebehandling fra den fælles sygeforsikringsordning for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber blev det meddelt klageren, at sygeforsikringen kun dækkede et år efter skilsmissen. Klageren hævdede, at Kommissionen burde forlænge denne periode.

Ombudsmandens undersøgelse afslørede, at Kommissionen var villig til at indrømme klageren forlænget dækning for så vidt angik hans udgifter som følge af den alvorlige sygdom. Ombudsmanden noterede sig desuden, at Kommissionen havde opfordret klageren til at kontakte den relevante tjenestegren, såfremt behandlingen af den alvorlige sygdom skulle fortsætte efter den periode, hvor han var dækket af den fælles sygeforsikringsordning.

Ombudsmanden påpegede, at Kommissionens fremgangsmåde forekom at være i overensstemmelse med klagerens grundlæggende ret til sundhedsydelse og lægehjælp og med retten til god forvaltning taget under ét³⁰. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der var behov for yderligere undersøgelse af klagerens klage.

Med hensyn til det generelle spørgsmål erkendte Kommissionen under behandlingen af klagen, at den havde konstateret en mangel ved sygeforsikringsordningens dækning for fraskilte ægtefæller til tjenestemænd. Den meddelte Ombudsmanden, at den med virkning fra den 1. juli 2007 havde

²⁹ Sag 130/75, *Prais mod Rådet* [1976] Sml. 1589.

³⁰ Artikel 35 og 41 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder.

indført en ny generel gennemførelsesbestemmelse om, at den fælles sygeforsikringsordning på visse betingelser fortsat kunne dække tjenestemænds fraskilte ægtefæller, der led af alvorlige sygdomme.

Ombudsmanden behandlede senere et lignende forhold i forbindelse med sag 2776/2005/ID. I dette tilfælde afslørede Ombudsmandens undersøgelse, at Kommissionen havde besluttet at forlænge den periode, klageren var dækket af den fælles sygeforsikringsordning, med næsten to år, eftersom klageren led af en alvorlig sygdom, som medførte betydelige udgifter til behandling. Ombudsmanden bifaldt Kommissionens beslutning om at forlænge den fælles sygeforsikringsordnings dækningsperiode og bemærkede, at dette afspejlede en forstående og pragmatisk indstilling til klagerens sygdomstilstand.

Sletning af navne på industriens lobbyister

Sammendrag af afgørelse om klage 3269/2005/TN over Europa-Kommissionen

Klagen, der blev indgivet på vegne af en ngo, vedrørte Kommissionens sletning af navnene på industriens lobbyister i dokumenter, hvortil der var blevet givet adgang i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001³¹. Klageren påstod, at Kommissionen ikke havde opfyldt sin pligt til at yde ordentlig adgang til dokumenter. Klageren påstod, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvordan afsløring af de pågældende navne ville »være til skade for privatlivets fred og den enkeltes integritet« som anført i artikel 4, stk. 1, litra b, i forordning 1049/2001, og at den fejlagtigt baserede sig på artikel 8, litra b, i forordning (EF) nr. 45/2001³², da den slettede navnene.

Kommissionen fremførte, at afsløring af navnene på de pågældende personer kunne være et indgreb i deres ret til privatlivets fred, som er omfattet af fællesskabslovgivningen om beskyttelse af personoplysninger. Kommissionen mente, at dens beslutning om at slette navnene, var i overensstemmelse med den opfattelse, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse havde givet udtryk for i sit baggrundsdokument om offentlig adgang til dokumenter og databeskyttelse.

Ombudsmanden skrev til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og bad ham kommentere Kommissionens holdning, navnlig om anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001 på denne sag. Som svar på Ombudsmandens anmodning fastslog Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, at han gerne ville vente med at behandle den foreliggende sag, indtil Retten i Første Instans havde afsagt dom i sag T-194/04, *Bavarian Lager mod Kommissionen*. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse forklarede, at han var intervenient i den pågældende sag til fordel for sagsøger, fordi Kommissionens holdning efter hans mening ikke førte til et tilfredsstillende resultat.

Da det var uvist, hvornår dommen i sag T-194/04 ville blive afsagt, besluttede Ombudsmanden at behandle denne sag uden at afvente Rettens dom og udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Ombudsmanden analyserede herefter sagen i lyset af retningslinjerne fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, i henhold til hvilke tre betingelser skal være opfyldt, for at adgang kan nægtes i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionen havde fastslået, hvorvidt nogle af tre betingelser var opfyldt. Ombudsmanden fandt derfor, at klagerens påstand umiddelbart var begrundet.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT 2001 L 8, s. 1.

I en sådan situation ville Ombudsmanden normalt forsøge at opnå en mindelig løsning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i Ombudsmandens statut. Da Retten i Første Instans var ved at undersøge spørgsmålet om sletning af personnavne i dokumenter, hvortil der gives adgang i medfør af forordning (EF) nr. 1049/2001, i sag T-194/04, fandt Ombudsmanden imidlertid, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at foreslå en mindelig løsning, idet Kommissionen antageligt ikke ville træffe nogen foranstaltninger, førend Retten havde afsagt dom. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der var noget grundlag for at fortsætte sin undersøgelse og afsluttede behandlingen af sagen. Han gjorde opmærksom på, at klageren kunne overveje at indgive en ny klage til Ombudsmanden, når Retten havde afsagt dom i sag T-194/04, og Kommissionen havde reageret herpå.

NB: Retten i Første Instans afsagde dom i sag T-194/04 den 8. november 2007. Retten annullerede Kommissionens beslutning om afvisning af at oplyse navnene på alle deltagerne i et møde i forbindelse med en traktatbrudsprocedure.

Europol

Påstået magtmisbrug med hensyn til adgang til data

Sammendrag af afgørelse om klage 183/2006/MF over Europol

Klageren bad den franske kommission for databeskyttelse (CNIL) om at finde ud af, om der var gemt data på hende i Europol. CNIL fremsendte brevet til Europol, som informerede klageren om, at der ikke var gemt persondata i Europol på hende, som hun i henhold til Europol-konventionens artikel 19, stk. 1, i forbindelse med gældende fransk lovgivning havde krav på indsigt i. Klageudvalget stadfæstede Europols afgørelse.

I sin klage til Ombudsmanden hævdede klageren, at Europol fejlagtigt havde nægtet at give hende oplysninger om data på hende og give hende aktindsigt i disse data. Dette udgjorde efter hendes opfattelse magtmisbrug. Klageren gjorde ligeledes gældende, at Europol havde undladt at behandle hendes klage til klageudvalget med den fornødne omhu, idet den franske oversættelse af dettes svar var adresseret til en anden klager.

Europols direktør oplyste Ombudsmanden om, at Ombudsmandens brev med anmodning til Europol om en udtalelse om klagen var blevet fremsendt til Europols fælles kontrolinstans.

Den fælles kontrolinstans anførte i sit brev til Ombudsmanden, at klageudvalgets afgørelse var bindende for alle involverede parter. I henhold til EF-traktatens artikel 195, stk. 1, skal Ombudsmanden foretage undersøgelser om tilfælde af fejl eller forsømmelser, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Eftersom klageudvalget måtte betragtes som et uafhængigt udvalg, der giver enkeltpersoner mulighed for at påklage Europols afgørelser, antog den fælles kontrolinstans, at denne undtagelse fandt anvendelse i den foreliggende sag. Med hensyn til den påståede undladelse af at have behandlet klagerens klage med den fornødne omhu fremførte den fælles kontrolinstans, at klageudvalget havde truffet to afgørelser i to forskellige sager, og at den første side af den franske oversættelse af afgørelsen om klagerens klage ved en fejltagelse var blevet erstattet med den første side af den franske oversættelse af den anden afgørelse. Den fælles kontrolinstans gjorde det klart, at sådanne fejltagelser ikke burde forekomme og tilføjede, at den ville fremsende sine undskyldninger over for klageren for denne fejl.

Ombudsmanden understregede i sin afgørelse, at den relevante undtagelse i artikel 195, stk. 1, kun fandt anvendelse, hvor en sag var blevet anlagt eller var verserende ved en domstol, og at denne fortolkning var bekræftet ved artikel 1, stk. 3, i Ombudsmandens statut. Ombudsmanden bemærkede, at han ikke var overbevist om, at klageudvalget skulle betragtes som en dømmende myndighed i den i EF-traktatens artikel 195 nævnte forstand, og at det forhold, at det havde undersøgt et givet tilfælde, derfor skulle forhindre ham i at foretage en undersøgelse. Han fandt imidlertid ikke, at det var nødvendigt for ham at tage et definitivt standpunkt til forholdet i den aktuelle sag. Ombudsmanden bemærkede i den forbindelse, at klageren ikke havde fremlagt

konkrete oplysninger til støtte for sin påstand om, at Europols afgørelse havde været forkert og nedværdigende. Heller ikke en omhyggelig undersøgelse af klageudvalgets afgørelse havde afsløret forhold, der kunne rejse tvivl om Europols afgørelse. Under disse omstændigheder var det Ombudsmandens opfattelse, at der ikke syntes at være belæg for at fortsætte sin undersøgelse af klagerens første påstand.

Med hensyn til den påståede undladelse af at behandle klagerens klage med den fornødne omhu bemærkede Ombudsmanden, at den fælles kontrolinstans havde undskyldt over for klageren for den fejl, der var begået. Ombudsmandens holdning var derfor den, at der heller ikke var noget belæg for at gå videre med sin undersøgelse af dette aspekt af sagen.

Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

Påstået manglende retsgrundlag for afgørelse om luftdygtigheds certificering af luftfartøj

Sammendrag af afgørelse om klage 1103/2006/BU (fortrolig) over Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

Klageren klagede til Ombudsmanden over EASA's gennemførelse af artikel 2, stk. 3, litra a, punkt i, i forordning 1702/2003³³ om gennemførelsesbestemmelser for bl.a. luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer. I ovennævnte bestemmelse fastslås det i hovedsagen, at:

- et produkt, der ikke er certificeret i henhold til JAA-procedurer, og som har et typecertifikat udstedt af en medlemsstat før den 28. september 2003, anses for at have et typecertifikat udstedt i overensstemmelse med forordning 1702/2003 (EASA-TC), medmindre
- EASA fastslår, at typecertificeringsgrundlaget ikke sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau.

Ifølge klageren fremgår det af ovenstående bestemmelse, at produkter (luftfartøjer) med et nationalt typecertifikat udstedt af en medlemsstat *automatisk* skal anses for at have et EASA-TC, og at eventuelle undtagelser fra dette princip om automatisk anerkendelse skal beskrives og begrundes behørigt, herunder omfatte en erklæring om de specifikke tekniske årsager for det pågældende luftfartøj.

I denne forbindelse gjorde klageren indsigelse mod EASA's afgørelse nr. 2004/01/CF³⁴ til gennemførelse af ovennævnte artikel 2, stk. 3, litra a, punkt i, i forordning 1702/2003. EASA fastslog i sin afgørelse, at typecertificeringsgrundlaget for de produkter, der er opstillet i bilaget til samme afgørelse, ikke sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, da:

- produkter konstrueret i en medlemsstat kun kan anses for at have et EASA-TC, hvis typecertificeringsgrundlaget sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau
- EASA ikke har tilstrækkeligt kendskab til luftdygtighedsbestemmelser anvendt i nogle medlemsstater til at garantere, at de sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, og
- EASA ikke har adgang til tilstrækkelige oplysninger om det typecertificeringsgrundlag, som nogle medlemsstater anvender ved certificeringen af produkter.

Klageren påpegede, at EASA's fremgangsmåde fastlagt i afgørelse 2004/01/CF indebærer, at et produkt ikke vil blive anset for at have et EASA-TC, medmindre EASA fastslår, at

³³

Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer, EUT 2003 L 43, s. 6.

³⁴

Afgørelse nr. 2004/01/CF truffet af EASA's administrerende direktør den 28. april 2004 om gennemførelsen af artikel 2, stk. 3, litra a, i forordning 1702/2003.

typecertificeringsgrundlaget sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, og således er i modstrid med princippet om automatisk anerkendelse i artikel 2, stk. 3, litra a, punkt i, i forordning 1702/2003. Han fremførte ligeledes, at den omstændighed, at EASA ikke var i stand til at skaffe sig kendskab til visse luftdygtighedsbestemmelser, ikke var en gyldig grund til at konkludere, at det nationale typecertificeringsgrundlag for de produkter, der var opstillet i bilaget til afgørelse 2004/01/CF, ikke sikrer et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau.

Klageren påstod derfor, at det var uberettiget, at EASA havde baseret sin afgørelse 2004/01/CF på artikel 2, stk. 3, litra a, punkt i, i forordning 1702/2003. Han påstod ligeledes, at EASA i modstrid med samme forordnings artikel 2, stk. 3, litra a, punkt i, ikke havde fastlagt EASA-TC for visse luftfartøjstyper.

Ombudsmanden var efter en indgående analyse af de relevante lovbestemmelser og klagerens og EASA's argumenter ikke overbevist om, at EASA's afgørelse 2004/01/CF (i) havde et tilstrækkeligt retsgrundlag i forordning 1702/2003 og (ii) indeholdt en nøjagtig og tilstrækkelig tilkendegivelse af det grundlag, den var baseret på. Ombudsmanden foreslog derfor EASA en mindelig løsning, hvori han foreslog, at EASA kunne overveje at ændre sin afgørelse 2004/01/CF, så den blev i overensstemmelse med forordning 1702/2003 og principperne for god forvaltningsskik.

EASA fastslog i sit svar på forslaget om en mindelig løsning, at det havde været i stand til at fastlægge den godkendte konstruktion for alle luftfartøjer omfattet af afgørelse 2004/01/CF, der henhører under dets ansvarsområde, herunder også de luftfartøjstyper, som klageren havde henvist til, og for hvilke der ville blive udstedt et EASA-TC. EASA konkluderede, at afgørelse 2004/01/CF som følge heraf var blevet ophævet med vedtagelsen af en ny afgørelse³⁵.

Ombudsmanden glædede sig over EASA's hurtige og positive svar på hans forslag om en mindelig løsning på klagen. Ombudsmanden og klageren glædede sig navnlig over, at EASA havde ophævet den omtvistede beslutning 2004/01/CF fuldstændigt. Ombudsmanden noterede sig ligeledes, at EASA havde udstedt et typegodkendelsescertifikat i overensstemmelse med forordningen for de luftfartøjstyper, som klageren havde henvist til. Klageren oplyste imidlertid Ombudsmanden om, at han kun var delvist tilfreds med dette typegodkendelsescertifikat i overensstemmelse med forordningen og overvejede at tage nye administrative skridt over for EASA vedrørende dette. Ombudsmanden mente ikke på grundlag af resultaterne af hans undersøgelser, at der var behov for yderligere undersøgelser, og lukkede derfor sagen.

3.7 SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING

Europa-Kommissionen

Undladelse af at træffe foranstaltninger i en klage om arbejdstidsdirektivet

Sammendrag af afgørelse om klage 3453/2005/GG over Europa-Kommissionen

I 2001 klagede en tysk læge til Europa-Kommissionen over Tysklands angivelige undladelse af at overholde EU's lovgivning om arbejdstid, navnlig for så vidt angår den tid, læger bruger på at være på vagt på hospitaler. De relevante regler var nedfældet i direktiv 93/104/EF, som var i kraft, indtil det blev afløst af direktiv 2003/88. EF-Domstolen stadfæstede i to domme i 2000 og 2003, at den tid, der bruges på at være på vagt på hospitaler, skal betragtes som arbejdstid i henhold til disse regler.

³⁵

Afgørelse 2007/002/C af den administrerende direktør for EASA af 23. marts 2007 om ophævelse af afgørelse 2004/01/CF af den administrerende direktør for EASA af 28. april 2004 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, litra a, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003.

I en klage til Ombudsmanden i december 2003 (klage 2333/2003/GG) hævdede klageren, at Kommissionen havde undladt at gå ind i hans overtrædelsesklage over Tyskland inden for en passende frist. Efter at have gennemgået sagen fandt Ombudsmanden, at klagerens påstand var velbegrundet. Han bemærkede imidlertid, at Tyskland for nylig havde indført ny lovgivning på området, som Kommissionen fortsat manglede at undersøge, og Kommissionen syntes at acceptere, at afgørelser truffet af Domstolen havde præciseret de relevante retlige anliggender. Ud fra den antagelse, at Kommissionen nu ikke ville trække behandlingen af klagerens overtrædelsesklage yderligere i langdrag, afsluttede Ombudsmanden således sin undersøgelse.

I november 2005 henvendte klageren sig til Ombudsmanden igen. I sin nye klage (3453/2005/GG) gentog klageren i hovedsagen sin i den tidligere klage fremsatte påstand om, at Kommissionen havde undladt at gå ind i hans overtrædelsesklage inden for en passende frist. Ombudsmanden besluttede at indlede en ny undersøgelse.

I sin udtalelse bemærkede Kommissionen, at den i september 2004 havde fremsendt et forslag til fællesskabslovgiveren om en ændring af direktiv 2003/88. Kommissionen fremhævede, at den ville undersøge klagerens overtrædelsesklage i lyset af dette forslag og af sine løbende drøftelser med de øvrige fællesskabsinstitutioner.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen ved at fremsende et forslag til ændring af et direktiv ikke kunne se bort fra sin pligt til at sikre, at det eksisterende direktiv blev overholdt af medlemsstaterne. Han fandt ydermere, at Kommissionens uomtvistelige skønsbeføjelse med hensyn til spørgsmål om medlemsstaternes angivelige overtrædelser af fællesskabslovgivningen ikke gav den ret til at trække en afgørelse om en klage ud i det uendelige med den begrundelse, at gældende lov måske ville blive ændret på et eller andet tidspunkt i fremtiden.

Den 12. september 2006 anmodede Ombudsmanden i et udkast til henstilling derfor Kommissionen om at behandle klagerens overtrædelsesklage så hurtigt og omhyggeligt som muligt.

Kommissionen fastholdt sin holdning i sin detaljerede udtalelse.

Den 10. september 2007 forelagde Ombudsmanden derfor en særlig beretning for Parlamentet i denne sag.

3.8 UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN

Integrering af handicappede i Europa-Kommissionen

Sammendrag af afgørelse efter undersøgelse på eget initiativ OI/3/2003/JMA

Handicappede står over for en lang række problemer, der hindrer dem i at opnå lige muligheder, uafhængighed og fuld økonomisk og social integrering. Selv om EU har taget denne udfordring op ved at vedtage en række retlige og politiske initiativer til at fjerne disse problemer, mente Ombudsmanden, at alvoren i den situation, som handicappede befinder sig i, kræver, at de afgivne løfter omsættes til praksis gennem effektive foranstaltninger. På grund af Kommissionens centrale rolle i EU's institutionelle rammer og dens specifikke løfter til handicappede mente Ombudsmanden, at det ville være hensigtsmæssigt at se på de foranstaltninger, som denne institution havde gennemført på området, og at vurdere, om de var i overensstemmelse med dens retlige forpligtelser og afgivne løfter. Ombudsmanden besluttede derfor at indlede en undersøgelse på eget initiativ af Kommissionens integrering af handicappede for at sikre, at disse borgere ikke blev forskelsbehandlet i deres forbindelser med institutionen. Han anmodede Kommissionen om at oplyse om (i) de

foranstaltninger, Kommissionen har truffet eller agter at træffe for at sikre, at handicappede ikke forskelsbehandles i deres forbindelser med institutionerne, og om (ii) tidsplanen for vedtagelsen af disse foranstaltninger.

Ombudsmandens undersøgelse blev gennemført via en åben og gennemskelig dialog, hvor handicappede personer, repræsentative grupper, andre ombudsmænd på nationalt og regionalt plan samt almindelige borgere blev opfordret til at bidrage.

Ombudsmanden konkluderede på grundlag af denne undersøgelse, at Kommissionen har gjort en reel indsats for at integrere handicappede, selv om nogle aspekter af dens politik ikke ser ud til at have levet op til offentlighedens forventninger. Ombudsmanden erkender, at der er sket fremskridt på en række områder, herunder følgende:

- sikring af, at handicappedes beskæftigelse i alle EU-institutionerne respekterer de grundlæggende principper, der er stadfæstet i den nye personalevedtægt, f.eks. ikke-forskelsbehandling på grund af handicap (artikel 1d, stk. 1) eller kravet om, at der skal foretages rimelige tilpasninger for handicappede tjenestemænd, så de kan udføre de arbejdsopgaver, de har fået overdraget (artikel 1d, stk. 4);
- handicappede kandidater i EU-udvælgelsesprøver kan nu drage fordel af en række foranstaltninger med henblik på at lette deres deltagelse; endvidere har Kommissionen indledt en undersøgelse af, hvordan ansættelsen af handicappede kan fremmes inden for institutionen;
- vedtagelse af nye krav vedrørende adgangsforholdene til Kommissionens bygninger, der er fuldt på linje med de standarder, der er fastsat i EU-lovgivningen og i den belgiske lovgivning, særlig med hensyn til handicappedes behov;
- gøre information mere tilgængelig for handicappede, navnlig hvad angår de oplysninger, der findes på Kommissionens hjemmeside; institutionen har udfoldet prisværdige bestræbelser i denne henseende;
- Kommissionen har bestræbt sig på at gøre sine tjenestegrene mere opmærksomme på de problemer, som handicappede støder på, så de om nødvendigt kan reagere hensigtsmæssigt herpå. På denne baggrund skulle Kommissionens kodeks for god praksis være et meget nyttigt redskab til bevidstgørelse af dens personale, selv om det bør sikres, at standarderne for adfærd opretholdes fuldt ud og regelmæssigt ajourføres.

Ombudsmanden er opmærksom på, at der, som offentligheden understregede under høringsprocessen, stadig er behov for en indsats på andre områder, herunder:

- den finansielle støtte, som Kommissionen yder til handicappede tjenestemænd eller tjenestemænd, som har handicappede familiemedlemmer, opfattes stadig som utilstrækkelig; offentligheden mener ligeledes, at budgettildelingen til omkostninger i tilknytning til handicappede bør øges;
- de foranstaltninger, der er vedtaget for at fremme ansættelsen af handicappede, ser ud til at være uigennemskuelige, og der blev anmodet om en mere pålidelig vurdering af situationen;
- der ser også ud til at være utilfredshed med visse handicappedes adgang til information fra Kommissionen;
- handicappede elevers situation i Europaskolerne ser ud til at være for dårlig, og skolernes politik for integrering af denne gruppe af børn ser ikke ud til at have bidraget effektivt til deres integrering;
- anvendelsen af Kommissionens kodeks for god praksis har afsløret en række mangler, navnlig hvad angår det utilstrækkelige antal foranstaltninger, der er truffet for at bevidstgøre institutionens personale via uddannelseskurser eller seminarer.

Ombudsmanden er opmærksom på, at Kommissionen har fremsat en række løfter om at løse ovennævnte problemer. Ombudsmanden bemærker, at Kommissionen har taget skridt til:

- at godtgøre alle udgifter i tilknytning til et handicap, under forudsætning af at budgetmyndigheden afsætter tilstrækkelige midler hertil, og at der indgås en interinstitutionel aftale;
- at overveje offentliggørelse af mere generelle rapporter om ansættelse af handicappede, som skulle omfatte eksisterende og fremtidige statistikker;
- at vedtage nye standarder for adgangsforholdene for handicappede til dens bygninger og øge antallet af parkeringspladser for handicappede enten i eller i nærheden af alle dens bygninger;
- i fremtiden at tilrettelægge specifikke bevidstgørelsesforanstaltninger via uddannelseskurser og konferencer eller seminarer for personalet.

I lyset af Kommissionens indsats mener Ombudsmanden ikke, at der for nuværende er behov for yderligere foranstaltninger i forbindelse med ovennævnte aspekter.

Ombudsmanden mener imidlertid, at den aktuelle situation, hvad angår handicappede elever i Europaskolerne, fortsat ser ud til at være utilfredsstillende. For nøje at overvåge, hvordan denne situation udvikler sig i den nærmeste fremtid, mener Ombudsmanden derfor, at det er nødvendigt, at Kommissionen inden udgangen af 2007 aflægger rapport til ham om de fremskridt, Europaskolerne har gjort med integrering af handicappede børn. På baggrund af denne rapport vil Ombudsmanden kunne afgøre, om der er behov for yderligere foranstaltninger fra hans side på dette område.

Ombudsmanden håber, at resultaterne af hans initiativ vil hjælpe Kommissionen til at tage nogle af dens foranstaltninger på dette område op til fornyet vurdering med henblik på om nødvendigt at korrigere dem og dermed tjene alle europæiske borgere bedre.

3.9 UNDERSØGELSER BEHANDLET AF OMBUDSMANDEN

Påstået forskelsbehandling på grundlag af nationalitet

Sammenfatning af forespørgsel Q1/2007/ELB indgivet af den luxembourgiske ombudsmand

Den luxembourgiske ombudsmand fremsendte en forespørgsel til Den Europæiske Ombudsmand efter at være blevet kontaktet af en borger fra Luxembourg (herefter benævnt klageren) vedrørende en tvist med det franske forsvarsministerium.

Klageren var født i Frankrig og var senere flyttet til Luxembourg. Da klageren var 20 år, havde han gjort tjeneste i den franske hær i 29 måneder. Senere opnåede han statsborgerskab i Luxembourg. Eftersom han var blevet tildelt titlen krigsveteran, ansøgte klageren om pension som krigsveteran. Det franske forsvarsministerium afviste klagerens anmodning, fordi han havde opgivet sit franske statsborgerskab efter endt tjeneste i den franske hær. Den luxembourgiske ombudsmand overførte sagen til den franske ombudsmand. Ifølge den franske ombudsmand var klagerens rettigheder blevet vurderet i overensstemmelse med gældende regler.

I den foreliggende sag og efter at have taget de i brevet indeholdte oplysninger og sagsakterne i forbindelse med klagen i betragtning stod det klart for Den Europæiske Ombudsmand, at han skulle tage stilling til følgende: Er der under de pågældende omstændigheder tale om en krænkelse af princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?

Ombudsmanden bemærkede, i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 12, at »[i]nden for denne traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt«. Dette forbud er et udtryk for det generelle princip om lighed, et grundlæggende princip i fællesskabslovgivningen. Ikke desto mindre spiller dette princip ind, når en situation falder ind under fællesskabslovgivningens anvendelsesområde og kan ikke i sig selv udvide dennes anvendelsesområde. National lovgivning med bestemmelser om forskelsbehandling af EU-borgere på grundlag af deres nationalitet kan således ikke anses for at være uforenelig med fællesskabslovgivningens ovennævnte generelle princip (og vil ikke blive undersøgt med hensyn til dens overensstemmelse med princippet om ikke-forskelsbehandling), hvis denne lovgivning angår en situation, der ikke hører under fællesskabslovgivningens anvendelsesområde.

I den aktuelle sag syntes klagerens situation ikke at have tilstrækkelig forbindelse med og ej heller at falde ind under fællesskabslovgivningens anvendelsesområde. Med hensyn til dette punkt syntes der ikke at være sekundær fællesskabslovgivning på området. Under de foreliggende omstændigheder syntes der ikke at have været nogen krænkelse af fællesskabslovgivningens generelle princip, der forbyder forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

4

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Den Europæiske Ombudsmand bruger betydelig tid på møder med medlemmer og tjenestemænd fra EU's institutioner og organer for at fremme en servicekultur inden for EU-forvaltningen. Der fandt over 60 sådanne møder sted i løbet af året. Via disse møder får Ombudsmanden lejlighed til at redegøre for tankegangen bag sit arbejde og bevidstgøre medlemmer og tjenestemænd om behovet for at reagere konstruktivt på klager. Dette kapitel indeholder en oversigt over disse møder.

Ved tre lejligheder mødtes Ombudsmanden med embedsmænd fra alle niveauer i Europa-Kommissionen. Eftersom Kommissionen er den institution, der tegner sig for den højeste andel af Ombudsmandens undersøgelser, er det specielt vigtigt, at den går i spidsen for at udvikle en servicekultur over for borgerne og en kultur med respekt for deres rettigheder. Den feedback, som Ombudsmanden fik under disse møder, var meget opmuntrende. Hovedinitiativtagerne til disse tre møder var Kommissionens næstformand Margot WALLSTRÖM, som bl.a. er ansvarlig for forbindelserne til Ombudsmanden, samt Kommissionens generalsekretær Catherine DAY.

Møder med medlemmer og tjenestemænd fra Europa-Parlamentet er også af særlig betydning i lyset af de privilegerede forbindelser, som Ombudsmanden har til Parlamentet. Europa-Parlamentet udnævner Ombudsmanden, og han refererer til Parlamentet. I denne henseende er en af de vigtigste begivenheder i Ombudsmandens kalender med hensyn til hans forbindelser med Parlamentet plenarbejdet om hans årsberetning. Denne fandt sted den 25. oktober, og mødet er beskrevet nærmere i årsberetningens afsnit 6.1.

Ombudsmanden har et fremragende samarbejde med Parlamentets Udvalg for Andragender, som er ansvarligt for forbindelserne med Ombudsmanden, og som udarbejder betænkningen om hans årsberetning. I 2007 deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i tre møder i Udvalget for Andragender, hvor han fremlagde sin årsberetning og to særlige beretninger. Sidstnævnte vedrørte anvendelsen af sprog på rådsformandskabernes websteder og problemer med gennemførelsen af EU's arbejdstidsdirektiv. På udvalgets opfordring deltog en repræsentant for Ombudsmanden på alle dets møder i 2007. Ombudsmanden deltog selv i møder i Udvalget for Andragender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender for at redegøre for de foreslåede ændringer af sin statut (se kapitel 2). Endelig blev Ombudsmanden af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender indbudt til at redegøre for sin erfaring med at behandle klager om afslag på aktindsigt i dokumenter i lyset af den igangværende proces med henblik på at ændre forordning 1049/2001.

Ombudsmanden fortsatte i 2007 sine bestræbelser på at udbygge forbindelserne med andre institutioner og organer. I februar mødtes han med Dimitris DIMITRIADIS, formand for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Han rejste til Frankfurt i juli for at mødes med Jean-Claude TRICHET, formand for Den Europæiske Centralbank, Lucas D. PAPADEMOS, næstformand, og Gertrude TUMPEL-GUGERELL, medlem af direktionen. Disse blev efterfulgt af en præsentation for bankens seniormanagere. I 2007 mødtes Ombudsmanden endvidere med EF-Domstolens præsident, Vassilios SKOURIS.

For at holde sit eget personale informeret om udviklingen i de andre EU-institutioner og -organer inviterer Ombudsmanden eksterne foredragsholdere til de regelmæssige personalemøder, som han indkalder til i Strasbourg. I marts 2007 gav præsidenten for Retten for EU-personalesager, Paul J. MAHONEY, en præsentation for Ombudsmandens medarbejdere, hvor han redegjorde for erfaringen med den nyligt oprettede ret og behandlede spørgsmål af direkte relevans for

Ombudsmandens klagebehandlere. I december kom Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, til Strasbourg for at redegøre for den seneste udvikling inden for databeskyttelse og besvare spørgsmål fra Ombudsmandens medarbejdere, både med hensyn til klagebehandling og administrative spørgsmål inden for institutionen. Den livlige spørgerunde, der fulgte efter begge præsentationer, var vidnesbyrd om, hvor værdifulde de var for Ombudsmandens medarbejdere.

De ovennævnte møder og arrangementer samt alle andre aktiviteter fra Ombudsmanden på dette område er beskrevet i afsnittene i kapitlet nedenfor¹.

4.1 EUROPA-PARLAMENTET

16. januar: Møde med Christian PENNERA, juridisk rådgiver.

17. januar: Møde med Andrew DUFF, MEP.

12. februar: Møde med Herbert BÖSCH, MEP.

12. februar: Møde med Julian PRIESTLEY, generalsekretær.

12. februar: Møde med Nicolas-Pierre RIEFFEL, generaldirektør for infrastruktur.

13. februar: Møde med Parlamentets formand, Hans-Gert PÖTTERING, MEP, i forbindelse med fremlæggelsen af arbejdsprogrammet.

13. februar: Møde med Anneli JÄÄTTEENMÄKI, MEP, og med Paolo CASACA, MEP.

13. marts: Fremlæggelse af Ombudsmandens Årsberetning for 2006 for Hans-Gert PÖTTERING, MEP.

14. marts: Møde med Diana WALLIS, MEP.

27. marts: Fremlæggelse af Ombudsmandens særlige beretning om anvendelsen af sprog på rådsformandskabernes websteder på et møde i Udvalget for Andragender.

24. april: Møde med Sylvia-Yvonne KAUFMANN, MEP.

24. april: Møde med David HARLEY, vicegeneralsekretær.

25. april: Møde med Íñigo MÉNDEZ DE VIGO, MEP.

26. april: Møde med Richard CORBETT, MEP.

26. april: Møde med Harald RØMER, generalsekretær.

26. april: Møde med Christian PENNERA.

2. maj: P. Nikiforos DIAMANDOUROS' fremlæggelse af de foreslåede ændringer af Ombudsmandens statut for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender.

2. maj: Møde med formanden for Udvalget for Andragender, Marcin LIBICKI, MEP, og med ordføreren for Ombudsmandens Årsberetning for 2006, Luciana SBARBATI, MEP. Til stede på mødet var ligeledes lederen af Udvalget for Andragenders sekretariat, David LOWE.

¹ Medmindre andet er anført, fandt møderne og arrangementerne sted i Bruxelles, Luxembourg eller Strasbourg.

2. maj: Fremlæggelse af Ombudsmandens Årsberetning for 2006 for Udvalget for Andragender. P. Nikiforos DIAMANDOUROS fremlagde ligeledes de foreslåede ændringer af Ombudsmandens statut på dette møde.
9. maj: Ombudsmandens deltagelse i ceremonien i forbindelse med Europadagen arrangeret af Europa-Parlamentets informationskontor i Strasbourg.
22. maj: Møde med Charlotte CEDERSCHIÖLD, MEP, og med Jacky HÉNIN, MEP.
20. juni: Møde med Luciana SBARBATI, MEP, og med Ville ITÄLÄ, MEP.
21. juni: Møde med Metin KAZAK, MEP.
4. oktober: Møde med Diana WALLIS, MEP, og med Costas BOTOPOULOS, MEP.
4. oktober: Fremlæggelse af Ombudsmandens særlige beretning om problemer med gennemførelsen af EU's arbejdstidsdirektiv på et møde i Udvalget for Andragender.
24. oktober: Møde med Sir Robert ATKINS, MEP, og med Andrew DUFF, MEP.
25. oktober: Fremlæggelse af Ombudsmandens Årsberetning for 2006 for Europa-Parlamentets plenarmøde (se afsnit 6.1).
15. november: Møde med Martin SCHULZ, MEP, og med Paul VAN BUITENEN, MEP.
22. november: Møde med Diana WALLIS, MEP, og med Ioannis VARVITSIOTIS, MEP.
29. november: Redegørelse for Ombudsmandens erfaring med at behandle klager om afslag på aktindsigt i dokumenter på et møde i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i lyset af den igangværende proces med henblik på at ændre forordning 1049/2001².
10. december: Møde med Maria Eleni KOPPA, MEP.
11. december: Møde med Anneli JÄÄTTEENMÄKI, MEP, Maria DA ASSUNÇÃO ESTEVES, MEP, og Costas BOTOPOULOS, MEP, med Ingo FRIEDRICH, MEP, med Michael CASHMAN, MEP, med Marco CAPPATO, MEP, og med Emilio DE CAPITANI, leder af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggendes sekretariat.
12. december: Møde med Charlotte CEDERSCHIÖLD, MEP, med Diana WALLIS, MEP, med Brian CROWLEY, MEP, med Jens-Peter BONDE, MEP, med Sir Robert ATKINS, MEP, med Margrete AUKEN, MEP, og David HAMMERSTEIN, MEP, og med Christian PENNERA.
12. december: Deltagelse i ceremonien i anledning af den formelle proklamation af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
13. december: Møde med Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU, MEP, og med Joseph DAUL, MEP.

4.2 EUROPA-KOMMISSIONEN

12. januar: Møde med Themis THEMISTOCLEOUS, leder af Europa-Kommissionens repræsentation i Nicosia, Cypern.
15. marts: Møde med Fernando FRUTUOSO DE MELO, direktør med ansvar for bl.a. forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand i Generalsekretariatet.

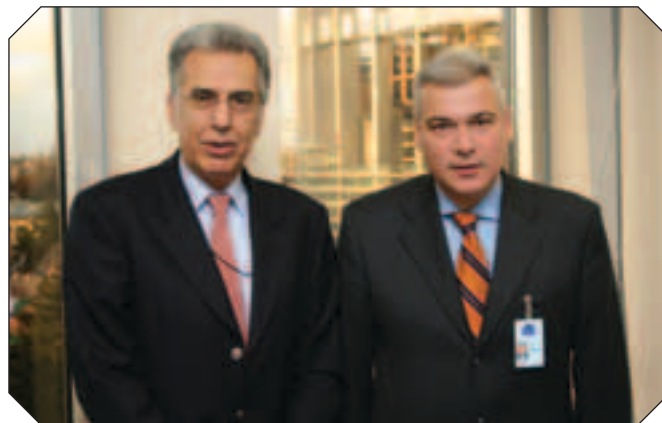
² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

24. april: Møde med Siim KALLAS, næstformand med ansvar for administrative anliggender, revision og bekæmpelse af svig.
22. maj: Møde med Michel PETITE, leder af Den Juridiske Tjeneste.
28. juni: Møde med Catherine DAY, generalsekretær.
- 12 september: Præsentation på et møde for lederne af Kommissionens eksterne delegationer.
6. november: Møde med Jean-Claude EECKHOUT, æresgeneraldirektør og særlig rådgiver.
7. november: Møde med Catherine DAY, efterfulgt af en præsentation for Kommissionens medarbejdere med ansvar for koordineringen af Ombudsmandens undersøgelser. Margot WALLSTRÖM, næstformand med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, og Catherine DAY deltog i mødet.
29. november: Møde med generaldirektørerne.

4.3 ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

12. februar: Møde med Dimitris DIMITRIADIS, formand for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Dimitris DIMITRIADIS, formand for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, den 12. februar 2007 i Strasbourg.

15. marts: Møde med Rémy JACOB, generaldirektør for Generaldirektoratet for strategi, og Felismino ALCARPE, vicekontorchef i Den Europæiske Investeringsbank.
30. marts: Præsentation af Paul J. MAHONEY, præsident for Retten for EU-personalesager, for Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere.
2. juli: Møde med Jean-Claude TRICHET, formand for Den Europæiske Centralbank, Lucas D. PAPADEMOS, næstformand, og Gertrude TUMPEL-GUGERELL, medlem af direktionen. Disse blev efterfulgt af en præsentation for bankens seniormanagere i Frankfurt, Tyskland.
16. juli: Møde med EF-Domstolens præsident, Vassilios SKOURIS.
6. november: Møde med ambassadør Vassilis KASKARELIS, Grækenlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union.
7. december: Præsentation af Peter HUSTINX, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, for Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere.

FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

5

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

Ombudsmænd i hele EU, på nationalt, regionalt og lokalt plan, spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at borgernes rettigheder i henhold til EU-lovgivningen respekteres fuldt ud. Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger for at sikre, at borgernes klager over EU-lovgivningen behandles hurtigt og effektivt. Dette samarbejde foregår primært inden for det europæiske netværk af ombudsmænd. Dette kapitel beskriver i nærmere enkeltheder netværkets aktiviteter i 2007, hvor højdepunktet var det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande. En detaljeret redegørelse for dette arrangement findes nedenfor. På seminaret vedtog ombudsmændene en erklæring, som har til formål at bidrage til at informere borgere og andre brugere af ombudsmandstjenester om de fordele, de kan forvente at opnå, når de henvender sig til et medlem af netværket i forbindelse med et spørgsmål, der falder inden for EU-lovgivningens anvendelsesområde. Denne udvikling betragtes som et væsentligt skridt i opbygningen af en klarere offentlig identitet for netværket. Erklæringen gengives fuldt ud i dette kapitel.

Andre aktiviteter, som indgår i dette kapitel, omfatter seminarer og konferencer, som Den Europæiske Ombudsmand og hans medarbejdere deltog i i 2007, samt bilaterale kontakter, som P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde til kolleger fra EU-medlemsstaterne og andre lande.

5.1 DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND

Det Europæiske netværk af ombudsmænd består af næsten 90 kontorer i 31 europæiske lande. Det omfatter ombudsmænd og tilsvarende organer på europæisk, nationalt og regionalt plan inden for Den Europæiske Union samt ombudsmænd og tilsvarende organer på nationalt plan i Norge, Island samt i de lande, der har ansøgt om optagelse i EU. Hver enkelt af de nationale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU's medlemsstater samt i Norge og Island har udnævnt en kontaktperson, der fungerer som forbindelsesled til andre medlemmer af netværket.

Netværket blev oprettet i 1996 og har støt udviklet sig til et effektivt samarbejdsværktøj for ombudsmændene og deres personale og er en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Det er af særlig betydning for Den Europæiske Ombudsmand, så han hurtigt og effektivt bliver i stand til at behandle klager, der falder uden for hans mandat. Erfaringer og bedste praksis udveksles via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste. Besøg af Den Europæiske Ombudsmand arrangeret af ombudsmændene i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene har vist sig at være særdeles effektive til at udvikle netværket. Afsnit 5.1 slutter derfor med at nævne Ombudsmandens informationsbesøg i 2007. Disse besøg er beskrevet nærmere i afsnit 6.2.

Alle disse aktiviteter, som beskrives nedenfor, er afgørende for at sikre, at ombudsmændene kan udnytte deres rolle fuldt ud for at sikre, at EU-lovgivningen gennemføres korrekt i hele Unionen. Dette er altafgørende, såfremt borgerne skal få fuldt udbytte af deres rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen. Den Europæiske Ombudsmand ser dette som et særligt indsatsområde og sætter betydelige ressourcer ind på at udvikle netværket.

Seminarer for nationale ombudsmænd

Der afholdes hvert andet år seminarer for nationale ombudsmænd, arrangeret i fællesskab af Den Europæiske Ombudsmand og en national ombudsmandskollega. Det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU-medlemsstater og kandidatlande blev tilrettelagt af Frankrigs nationale ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE, og Den Europæiske Ombudsmand. Det fandt sted i Strasbourg fra den 14. til den 16. oktober 2007. Det var det andet seminar for nationale ombudsmænd, der blev afholdt i Strasbourg, lidt over elleve år efter, at det allerførste af den slags seminarer blev afholdt i september 1996.

Alle 27 EU-medlemsstater var repræsenteret på mødet, og det samme var de tre kandidatlande, plus Norge og Island. Som vedtaget på det femte seminar var repræsentanter for regionale ombudsmænd fra de EU-lande, hvor sådanne findes, nemlig Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Østrig og Det Forenede Kongerige¹, også inviteret til at deltage for første gang.

Temaet for seminaret i 2007 var »Fornyede overvejelser omkring god forvaltning i Den Europæiske Union«. Temaet er blevet valgt i lyset af, at en række ombudsmænd, det være sig på regionalt, nationalt eller europæisk plan, der repræsenterer forskellige forvaltningskulturer og -traditioner, har reflekteret over, på hvilken måde de kan forfine, genoverveje og uddybe deres forståelse af god forvaltningspraksis, med det formål at forbedre kvaliteten af den service, der ydes borgerne og - mere generelt - brugerne af de offentlige forvaltninger, de er sat til at overvåge. Det viste sig at være et populært valg.

Drøftelserne på seminaret

Seminaret blev åbnet af de to værter, Jean-Paul DELEVOYE og P. Nikiforos DIAMANDOUROS, og bød bl.a. på en velkomsttale holdt af Strasbourgs borgmester, senator Fabienne KELLER, og en velkomsthilsen tilsendt af Frankrigs premierminister, François FILLON. Sidstnævnte understregede den rolle, som Europa spiller for udbredelsen af værdier som tolerance, dialog og demokrati i hele verden. Ombudsmændene i Europa er nogle af de mest oplagte repræsentanter for disse værdier, sagde han. Når ombudsmændene overvåger anvendelsen af den omfattende EU-ret, der får stadig større betydning, er de i frontlinjen blandt dem, der opbygger Europa, helt konkret, dag for dag.

Strasbourgs borgmester, senator Fabienne KELLER, P. Nikiforos DIAMANDOUROS og den franske nationale ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE, åbner det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande den 15. oktober 2007 i Strasbourg.

Hovedtale

Dommeren Allan ROSAS, præsident for 3. kammer af De Europæiske Fællesskabers Domstol, indledte drøftelserne på seminaret med en hovedtale med titlen »Ensuring uniform application of EU law in a Union of 27: the role of national courts and authorities« (At sikre ensartet anvendelse af EU-retten i en union bestående af 27 lande: De nationale domstoles og myndigheders

¹ Disse lande er opført efter EU's protokollære rækkefølge.

rolle). Ifølge ROSAS er et af de væsentligste træk ved EU-retten, at den skal anvendes direkte af alle involverede parter, herunder de nationale forvaltningsmyndigheder. Han understregede, at de nationale ombudsmænd spiller en yderst vigtig rolle ved overvågningen af administrative afgørelser og praksis vedrørende anvendelse og gennemførelse, ikke blot af den rent nationale lovgivning, men også af EU-retten. Det ville være en fejltagelse at overlade det til retssystemet alene at sikre korrekt anvendelse af EU-retten, sagde han. Efter hans opfattelse foretrækker borgerne i høj grad, at principperne om legalitet og god forvaltning, der er anerkendt i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, overholdes uden videre, uden behov for at ty til retslige procedurer, der kan være langvarige og bekostelige. I denne sammenhæng er det vigtigt at minde om, at en af hjørnestenene i EU-retten er dens direkte relevans for den private borger, der direkte kan påberåbe sig den over for domstole og administrative myndigheder. Han bekræftede, at ombudsmændenes arbejde bidrager til en styrkelse af borgerens rolle. EF-Domstolens retspraksis om unionsborgerskab har også bidraget til, at der nu lægges større vægt på »Borgernes Europa«.

Dommer Allan ROSAS, formand for EF-Domstolens Tredje Afdeling, holder hovedtalen på det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande den 15. oktober 2007 i Strasbourg.

Hvad angår spørgsmålet om *ensartet* anvendelse, som der henvises til i talens titel, erkendte dommeren, at decentral anvendelse er noget af en udfordring. Problemet er ikke blevet mindre ved udvidelsen af EU til nu at omfatte 27 medlemsstater. Decentraliseringen skal efter hans opfattelse gå hånd i hånd med koordination, samarbejde, ansvarlighed, ansvarliggørelse og gennemsigtighed. Nationale overvågnings- og kontrolorganer, og koordination mellem sådanne organer og institutioner på EU-plan, er af afgørende betydning. Hvad angår dette, så ROSAS med tilfredshed på, at der løbende afholdes seminarer for nationale ombudsmænd.

Jens NYMAND-CHRISTENSEN, direktør med ansvar for bedre regulering og institutionelle anliggender i Europa-Kommissionens Generalsekretariat, taler på det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande den 15. oktober 2007 i Strasbourg.

Temamøde nr. 1: Legalitet og god forvaltning: Er der en forskel?

Nikiforos DIAMANDOUROS holdt åbningstalen på det første temamøde, hvor Irlands nationale ombudsmand, Emily O'REILLY, havde formandskabet. Han fokuserede i sin tale på begrebet »life beyond legality« (livet hinsides legaliteten). Efter hans opfattelse er det positivt for europæiske borgere, at der fortsat findes et begrebsmæssigt rum for livet hinsides legaliteten. For det første er ret og legalitet fortsat snævert forbundet med begreberne irettesættelse og sanktioner. Men en servicekultur, som ombudsmænd bør bestræbe sig på at fremme, er ikke en kultur baseret på irettesættelse og sanktioner, sagde han. Dertil kommer, at ethvert forsøg på at fremme en servicekultur ved hjælp af loven måske blot vil forstærke en snæversynet og legalistisk tilgang. Samtidig ville det også kunne øge nogle klageres tilbøjelighed til at betragte deres klage som angiveri snarere end et redskab til at forsøge at opnå konkret erstatning eller finde frem til en konstruktiv løsning på et problem.

En anden relevant betragtning angår forholdet mellem ombudsmændenes og domstolenes arbejde. Logikken i retslige procedurer fører frem til domsafsigelsen, hvor domstolen autoritativt fastlægger parternes juridiske rettigheder. Logikken i Ombudsmandens procedurer er anderledes, idet den involverer fleksibilitet mellem to funktionsmetoder. På den ene side er der en konfliktløsningsmetode, der fokuserer på problemløsning, konfliktreduktion, muligheder for kompromis og »win-win«-løsninger. På den anden side er der en domsafsigelsesmetode, hvor Ombudsmanden enten finder, at der er tale om fejl og forsømmelser, eller at dette ikke er tilfældet. Denne metode styres af en logik, der er analog med domstolenes, og hvor det normalt er således, at den ene part betragter sig som vinder og den anden som taber. Den rette balance mellem de to metoder afhænger af sagens karakter, og i nogle sager indebærer det, at der skiftes metode mere end én gang. Efter Nikiforos DIAMANDOUROS' opfattelse tilskyndes EU-institutionerne til at samarbejde med ham i konfliktløsningsmetode, idet de ved, at hans undersøgelse ikke udelukkende fokuserer på spørgsmålet »hvilke juridiske rettigheder har parterne?«

Alex BRENNINKMEIJER, Nederlandenes nationale ombudsmand, og Joseph SAID PULLICINO, Maltas nationale ombudsmand, kom derefter med indlæg i debatten. Ifølge Alex BRENNINKMEIJER kræver borgerne langt mere end legalitet. De forlanger god forvaltning og korrekt adfærd, hvilket er med til at skabe accept, legitimitet og i sidste ende tillid til myndighederne. Korrekt adfærd over for og retfærdig behandling af borgerne er et væsentligt supplement til rendyrket legalitet. Joseph SAID PULLICINO var enig i, at god forvaltning dækker et meget bredere handlingsspektrum end blot det at overholde loven. Selv i tilfælde, hvor dårlig forvaltning i form af fejl og forsømmelser ikke involverer ulovligheder, kan den stadig måles efter en strengere målestok baseret på principperne om god forvaltning, der er ved at vinde anerkendelse som en uformel retskilde. God forvaltning indebærer, lige som legalitet, altid overholdelse af loven og giver aldrig frihed til at handle på en måde, der ligger uden for eller er i modstrid med loven. God forvaltning drejer sig, lige som legalitet, også om at handle på en sådan måde, at borgeren, forvaltningens kunde, modtager det serviceniveau, han eller hun har krav på.

Et resultatorienteret Europa – forebyggelse, partnerskab og gennemsigtighed

Næste taler var Jens NYMAND-CHRISTENSEN, direktør med ansvar for bedre regulering og institutionelle anliggender i Europa-Kommissionens Generalsekretariat. Hans indlæg havde titlen »A Europe of Results – Prevention, Partnership and Transparency« (Et resultatorienteret Europa – forebyggelse, partnerskab og gennemsigtighed). Jens NYMAND-CHRISTENSEN fokuserede på Kommissionens meddelelse fra september 2007 med overskriften *Et resultatorienteret Europa – anvendelse af fællesskabsretten*². Meddelelsen indeholder en række forslag til forbedring af medlemsstaternes anvendelse af fællesskabsretten. Disse forslag skal sikre, at fællesskabsretten gennemføres mere effektivt, og at der hurtigere findes løsninger i forbindelse med klager fra borgere og virksomheder. I meddelelsen beskrives de foranstaltninger, Kommissionen vil træffe i den forbindelse, og de bidrag, som bl.a. medlemsstaterne vil blive anmodet om. Der fastlægges fire hovedindsatsområder: Mere målrettede forebyggende foranstaltninger; bedre informationsudveksling og problemløsning; en mere effektiv behandling af overtrædelsessager for at sikre den størst mulige gavn for de flest mulige; og øget åbenhed og gennemsigtighed. Et af de vigtigste forslag i meddelelsen vedrører en fremgangsmåde, hvor medlemsstaternes myndigheder i visse tilfælde vil blive anmodet

²

KOM(2007) 502. Findes på: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_da.pdf

om - inden for en kort frist (8 uger) - at finde løsninger på problemer vedrørende fællesskabsretten og at afgive svar *direkte* til de personer, der har rejst det pågældende spørgsmål over for Kommissionen. Målet er at finde hurtigere løsninger på forespørgsler og klager fra borgere og virksomheder. I sin hovedtale redegjorde Jens NYMAND-CHRISTENSEN for yderligere detaljer i dette forslag, der er yderst relevant for ombudsmænd i medlemsstaterne. Han kunne oplyse, at medlemsstaterne havde vist stor interesse for at deltage i dette pilotprojekt, der efter planen skulle vare et år. Kommissionen vil derefter udarbejde en redegørelse for de indhøstede erfaringer.

Temamøde nr. 2: Forholdet mellem ombudsmændene og domstolene

Mats MELIN, chefombudsmand i den svenske Riksdag, indledte debatten på dette møde. Han begyndte med at se på ombudsmænds kompetence til at overvåge domstolene, noget som varierer meget fra land til land. Han anerkendte, at domstolenes rolle må betragtes som værende af ganske særlig betydning i en retsstat, men argumenterede for, at der er behov for et vist element af overvågning af dem. Han redegjorde for den opfattelse af ombudsmanden, som ansatte i retsvæsenet er tilbøjelige til at have i et system som det svenske, hvor ombudsmanden rent faktisk overvåger domstolene. Han så på domstolenes og ombudsmændenes forskellige roller og muligheden for konflikt mellem dem på specifikke lovområder. Til sidst spurgte han, hvorledes ombudsmænd håndterer situationer, hvor deres fortolkning af loven afviger fra en domstols fortolkning, især hvis der er tale om en domstol i sidste instans.

Marc FISCHBACH, Luxembourgs nationale ombudsmand, og Janusz KOCHANOWSKI, Polens kommitterede for beskyttelse af civile rettigheder, var debattørerne under dette møde, der blev holdt under forsæde af Allar JÖKS, Estlands ombudsmands-kommitterede. Marc FISCHBACH lagde ud med at fortælle sine kolleger, at borgere i Luxembourg ofte forelægger problemer, som de har i forhold til domstolene, for landets ombudsmand. Problemet er, sagde han, at nå til en klar forståelse af grænserne for ombudsmandens indgriben, for mens ombudsmænd på den ene side skal overholde det legitime princip om domstolenes uafhængighed, skal de på den anden side garantere parternes ret til rettergang og domstolsprøvelse. Efter hans opfattelse er ombudsmænd nødt til at sondre mellem på den ene side begrebet retfærdighed – med andre ord den suveræne udøvelse af pligten til at lade retfærdigheden ske fyldest – og på den anden side retsforvaltningen, der dækker enhver forvaltningsmekanisme, der bringes i anvendelse før eller efter en retsafgørelse. Selv om ombudsmanden ikke kan gribe ind i dommerens suveræne udøvelse af sit embede, har han beføjelse til at tage sig af enhver fejl eller forsømmelse i retsforvaltningen. Marc FISCHBACH sagde afslutningsvis, at det måske var mere korrekt at tale om forholdet mellem ombudsmanden og retsforvaltningen end om et eventuelt forhold mellem ombudsmanden og domstolene. Janusz KOCHANOWSKI identificerede for sit vedkommende en tostrengt tilgang. På den ene side engagerer den polske kommitterede sig i sager med individuelle borgere, hvor de afsagte domme efter hans opfattelse indebærer en tilsidesættelse af individets rettigheder. På den anden side behandler han sager af mere generel art, ofte i et forsøg på at forbedre retsforvaltningens funktion, f.eks. ved at tage initiativet til lovændringer eller forsøge at få afklaret kontroversielle punkter i retsafgørelser. Det er grunden til, at denne kommitterede, under fuld respekt af domstolenes uafhængighed og civile søgsmåls kontradiktoriske karakter, kun med den allerstørste forsigtighed udøver sin ret til at indbringe sager for domstolene. Han støtter kun en part, der anmoder om hjælp, hvis han kan se, at den pågældende ikke selv er i stand til at forsvare sine rettigheder, eller hvis sagen har en banebrydende karakter og således kan være med til at løse andre lignende sager, hvor individets rettigheder er truet.

Temamøde nr. 3: Retsmidler, klageadgang og løsninger: Hvad kan ombudsmænd tilbyde?

Dette møde blev afholdt under forsæde af Peter KOSTELKA fra den østrigske ombudsmandsinstitution.

Ann ABRAHAM, Det Forenede Kongeriges ombudsmand for parlaments- og sundhedsspørgsmål, var hovedtaleren på dette møde. Hun tog fat på spørgsmålet om retsmidler ved først at betragte ombudsmanden som et retssystem – til direkte gavn for borgere, der har lidt uret. Hun så dernæst på, hvorledes retsmidler, betragtet som andet og mere end blot midler til at opnå økonomisk kompensation eller konfliktløsning, peger frem mod ombudsmandens mere omfattende rolle som kilde til forøgelse af velfærd – en velfærd, der kommer ved at fremme god forvaltning og god klagehåndtering og sikre en bedre offentlig service - men som også i sig har den ambition at ville

være med til at udforme samfundets politik. Som eksempel omtalte Ann ABRAHAM en række undersøgelser, som hendes kontor havde foretaget af Det Forenede Kongeriges skatterabatsystem. Hun sluttede med at henvise til det principkatalog, som hun var begyndt at udvikle med udgivelsen af et sæt principper for god administration og principper for retsmidler.

Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK, Sloveniens ombudsmand for menneskerettigheder, og Arne FLIFLET, det norske Stortings ombudsmand, var derefter med til at sætte gang i drøftelserne på mødet. Zdanka ČEBAŠEK-TRAVNIK skitserede de mange forskellige forhold, der har indflydelse på ombudsmandens måde at handle på, idet hun behandlede dem under følgende overskrifter: Samfund og kultur; det politiske system; internationale forbindelser; faktiske problemer i landet; og ombudsmandens personlige karaktertræk. Hun illustrerede sin påstand med et konkret eksempel, der drejede sig om et følsomt problem, håndteret af hendes kontor, vedrørende en sigøjnerfamilie i Slovenien. Arne FLIFLET pegede på, at der fra ombudsmand til ombudsmand er stor forskel med hensyn til baggrund, personlighed og kompetenceområde, og at dette naturligvis påvirker det arbejde, de udfører. Han understregede, at ombudsmanden spiller en supplerende rolle i forhold til domstolene, idet han kan tilbyde en langt bredere vifte af retsmidler, klageadgang og løsninger.

Temamøde nr. 4: Fri bevægelighed for personer: Hvilke problemer er der, og hvordan håndterer ombudsmænd dem?

Formålet med dette sidste møde, der blev holdt under forsæde af Spaniens nationale ombudsmand Enrique MÚGICA HERZOG, var at give en konkret illustration af, hvad ombudsmænd kan bidrage med ved løsningen af borgeres klager i forbindelse med fællesskabsretten. Jean-Paul DELEVOYE holdt åbningstalen på dette møde. Han indledte med at gennemgå udviklingen i retten til fri bevægelighed fra 1950'erne og frem til i dag. Derefter omtalte han nogle af hindringerne for den fri bevægelighed, og at sådanne findes bekræftes – sagde han – af, at kun en meget lille andel af de klager, der blev indgivet til hans eget kontor, vedrørte dette område. Han pegede imidlertid på, at antallet af klager af denne art formodentlig vil stige de kommende år, og understregede den vigtige rolle, som ombudsmænd kan spille. Han sluttede med at understrege nødvendigheden af samarbejde mellem ombudsmænd, hvis de skal kunne løse klager på området fri bevægelighed på en effektiv måde.

Eliana NICOLAOU, Cyperns kommitterede for forvaltningsspørgsmål, leverede derefter det første debatindlæg. Efter hendes opfattelse er den fulde implementering og virkeliggørelse af retten til fri bevægelighed en af de største udfordringer for ombudsmænd, i deres bestræbelser på at få skabt en virkelig mobilitetskultur i EU under fuld overholdelse af menneskerettighederne. Hun gav eksempler på problemområder på Cypern, specielt hvad angår gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Yorgos KAMINIS, Grækenlands nationale ombudsmand, fortsatte, idet han anførte en række eksempler fra sit eget land. Han sagde, at det pres, der bliver udøvet inden for visse erhverv, og det politiske pres – især på kommunalt plan – gør det vanskeligt for EU-borgere fra andre lande at udøve deres erhverv i Grækenland. Ombudsmanden spiller her en vigtig rolle, idet han kan hjælpe disse borgere, så de kan udnytte deres rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen om fri bevægelighed.

Erklæring fremsat af Det europæiske Netværk af Ombudsmænd

Foruden de fire temamøder omfattede seminaret en indgående drøftelse af et spørgsmål af grundlæggende betydning for netværket, nemlig erklæringen fra Netværket af europæiske Ombudsmænd. Den Europæiske Ombudsmand havde, på det 5. Seminar for nationale ombudsmænd, afholdt i Haag i september 2005, tilbudt at udarbejde et udkast til en erklæring, der skulle informere borgere og andre brugere af Ombudsmandens tjenester, om de fordele, de kan forvente sig ved at henvende sig til et medlem af netværket, forudsat at sagen ligger inden for fællesskabsrettens anvendelsesområde. Udkastet til erklæring var blevet rundsendt til netværkets medlemmer forud for seminaret.

Drøftelsen af erklæringen fandt sted på baggrund af en tale holdt af verdens længst fungerende ombudsmand, det danske Folketings ombudsmand, Hans GAMMELTOFT-HANSEN. Han understregede, at formålet med drøftelserne var at få vedtaget en erklæring, stilet til borgerne, som på den enkleste og mest kortfattede måde skulle dække alle de grundlæggende træk, der forener ombudsmænd i Europa og er fælles for dem alle. Hans GAMMELTOFT-HANSEN opfordrede sine kolleger til at vedtage udkastet til erklæring.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS holder tale for den danske ombudsmand, Hans GAMMELTOFT-HANSEN, i anledning af hans 20 år i embedet den 15. oktober 2007 i Strasbourg.

Efter en livlig drøftelse blev erklæringen vedtaget med konsensus. Den europæiske Ombudsmand lovede at fremme opmærksomheden om erklæringen og opfordrede sine kolleger til at gøre det samme. Erklæringen, hvis fulde ordlyd er anført nedenfor, vil løbende blive taget op til revision.

Et fremragende seminar

Ud over de stimulerende formelle møder gav seminaret mulighed for mere uformelle drøftelser og kontakter. Rundvisningen i Strasbourg øgede den generelle tilfredshed med arrangementet, og det samme gjorde den formelle middag, der blev afholdt i det fornemme *Palais Rohan*, og som omfattede en velfortjent hyldest til den danske ombudsmand for at markere, at han i tyve år havde bestridt dette embede. Ombudsmændene gav udtryk for deres taknemmelighed over for Strasbourgs borgmester, fordi hun havde budt dem velkommen til byen og været så gæstfri.

Ved afslutningen af seminaret blev det meddelt, at det syvende seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlandene ville finde sted på Cypern i 2009.

Deltagere i det sjette seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande den 15. oktober 2007 i Strasbourg.

Det europæiske netværk af ombudsmænd

Erklæring

Erklæring vedtaget på det sjette seminar for nationale ombudsmænd fra EU's medlemsstater og kandidatlande afholdt i Strasbourg den 14.-16. oktober 2007

Det europæiske netværk af ombudsmænd har udarbejdet denne erklæring for at udbrede kendskabet til EU-dimensionen af ombudsmændenes arbejde og for at oplyse nærmere om den service, de yder til personer, der klager over forhold inden for rammerne af EU-retten.

Nationale og regionale ombudsmænd yder et afgørende bidrag til at sikre, at EU's borgere og residerter har mulighed for at kende og nyde deres rettigheder. Sammen med Den Europæiske Ombudsmand udgør de *det europæiske netværk af ombudsmænd*.

Det europæiske netværk af ombudsmænd samler på frivillig basis de nationale og regionale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU's medlemsstater, kandidatlandenes og Islands og Norges nationale ombudsmænd samt Den Europæiske Ombudsmand og Udvalget for Andragender i Europa-Parlamentet. I Tyskland spiller udvalg for andragender på nationalt og regionalt plan en lignende rolle som ombudsmænd. De deltager i netværket.

EU-lovgivning og -politik har stigende indflydelse på borgeres og residenters hverdag i medlemsstaterne. Størstedelen gennemføres af medlemsstaternes offentlige myndigheder. Nationale og regionale ombudsmænd behandler klager over offentlige myndigheder i medlemsstaterne, herunder klager vedrørende aktiviteter inden for rammerne af EU-retten. Den Europæiske Ombudsmand fører tilsyn med EU-institutionerne, f.eks. Europa-Kommissionen.

Den relevante nationale eller regionale ombudsmand har ansvar for at behandle klager over en medlemsstats offentlige myndigheder, herunder klager vedrørende forhold, der falder inden for rammerne af EU-lovgivningen. Den Europæiske Ombudsmand behandler klager over EU-institutioner og -organer.

Selv om netværkets forskellige ombudsmænds beføjelser og ansvar er meget forskellige, har de alle sammen engageret sig for at yde offentligheden en service, der er uvildig, effektiv og retfærdig. Inden for rammerne af deres mandat støtter de de principper, som EU bygger på.

»Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles« (artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union).

En af netværkets vigtigste aktiviteter er at udveksle informationer om EU-lovgivningen og bedste praksis med henblik på at yde offentligheden den bedst mulige service. Nationale og regionale ombudsmænd i netværket kan anmode Den Europæiske Ombudsmand om skriftlige svar på spørgsmål om EU-lovgivningen og fortolkningen deraf, herunder spørgsmål, der opstår i forbindelse med deres behandling af specifikke sager.

Formålet med ombudsmænd og deres rolle

Ombudsmændene i netværket er uafhængige og uvildige personer udpeget i henhold til forfatning eller lov, som behandler klager over offentlige myndigheder.

De forsøger at opnå et tilfredsstillende resultat for de enkelte klagere. Når en ombudsmand har behandlet en klage og fundet den berettiget, kan han kritisere det, der er sket, og udtale sig om, hvordan sagen efter hans opfattelse burde have været håndteret. I mange lande kan ombudsmanden også foreslå afhjælpende foranstaltninger, som f.eks. kan være at revidere en afgørelse, at give en undskyldning eller at yde økonomisk kompensation. Nogle ombudsmænd kan endvidere foreslå en mindelig løsning på en klage.

I nogle tilfælde kan klageren have valget mellem at henvende sig til en ombudsmand eller til en domstol. En ombudsmand kan imidlertid normalt ikke behandle en klage, hvis en domstol behandler eller har behandlet sagen. Til forskel fra en domstol træffer en ombudsmand ikke juridisk bindende afgørelser, men de offentlige myndigheder følger normalt ombudsmandens henstillinger. Hvis de ikke gør det, kan ombudsmanden, f.eks. ved at informere Parlamentet, skabe politisk og offentlig opmærksomhed om sagen.

Ud over at behandle klager arbejder ombudsmændene også proaktivt på at forbedre kvaliteten af offentlig forvaltning og offentlige tjenester. De tilskynder til god forvaltningsskik og respekt for rettigheder, foreslår passende løsninger på systemfejl, udveksler bedste praksis og fremmer en servicekultur.

Ombudsmænd tilskynder offentlige myndigheder til at betragte klager som en mulighed for at kommunikere effektivt med klageren og for at afhjælpe svagheder i deres service. Som følge heraf behandler de fleste ombudsmænd ikke en klage, før det organ, der klages over, har haft en reel mulighed for at klare sagen på egen hånd.

Grundlaget for ombudsmændenes reaktionsmuligheder varierer inden for netværket, men omfatter normalt: krænkelse af rettigheder, herunder menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, anden ulovlig adfærd, herunder manglende overholdelse af almindelige lovprincipper, og manglende overholdelse af principperne om god forvaltningsskik. Eksempler på fejl eller forsømmelser, som en ombudsmand kan bidrage til at afhjælpe, omfatter urimelige forsinkelser, manglende overholdelse af fastlagte politikker eller procedurer, manglende uvildighed, uretfærdighed, urigtige oplysninger eller råd, inkonsekvens og uhøflighed.

Service over for offentligheden

Ombudsmændene i netværket engagerer sig for at behandle alle medlemmer af offentligheden høfligt og respektfuldt. De tilstræber at være tilgængelige og serviceorienterede, retfærdige, uvildige, konsekvente og effektive.

Inden for lovens rammer og under hensyntagen til nødvendigheden af at respektere privatlivets fred og lovlige grunde til fortrolighed stræber ombudsmændene i netværket efter gennemsigtighed i deres handlinger og afgørelser. De offentliggør de kriterier, som de anvender ved behandling af klager, begrundet deres afgørelser og beretter offentligt om deres aktiviteter.

Ombudsmændene i netværket forsøger at fastholde en passende balance mellem grundighed og hurtighed i deres undersøgelser, og tager i denne forbindelse hensyn til klagerens interesser og nødvendigheden af at udnytte ressourcerne effektivt.

Tilgængelighed

Ombudsmændene i netværket bestræber sig på at fremme fri og lige adgang for enhver, der er berettiget til at gøre brug af deres tjenester.

Klager kan normalt stiles direkte til en ombudsmand.

En ombudsmands tjenester er normalt gratis for klageren.

Når lovgivningen foreskriver undtagelser fra ovennævnte principper, forsøger ombudsmanden at mindske deres negative indvirkning på klagerne mest muligt.

Klagebehandling

Ombudsmændene i netværket forsøger at behandle klager hurtigt og effektivt. De tager hensyn til de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, herunder generelle retsprincipper såsom overholdelse af grundlæggende rettigheder. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kan være et nyttigt referencepunkt i denne henseende.

Hver enkelt modtaget klage undersøges nøje med henblik på at opnå et tilfredsstillende resultat.

Hvis en klage er uantagelig, underretter ombudsmanden hurtigst muligt klageren og forklarer årsagen eller årsagerne. Om muligt henviser ombudsmanden klageren til et andet organ, der kan være til hjælp.

Nogle ombudsmænd anvender en forenklet procedure, hvis en forudgående analyse viser, at klagerens problem kan løses hurtigt, f.eks. ved et telefonopkald.

Hvis der iværksættes en fuld undersøgelse af klagen, oplyser ombudsmanden klageren om undersøgelsen eller sikrer, at klageren let kan få adgang til disse oplysninger. Relevante oplysninger kunne f.eks. vedrøre:

- den anvendte procedure
- undersøgelsens omfang, herunder hvilket eller hvilke spørgsmål der bliver undersøgt
- undersøgelsens udvikling.

Ved undersøgelsens afslutning udsteder ombudsmanden en skriftlig rapport eller en afgørelse, som normalt indeholder følgende:

- ombudsmandens konklusioner
- hvorvidt ombudsmanden mener, at klagen er helt eller delvist berettiget, og baggrunden for dette synspunkt
- ombudsmandens evt. henstillinger til den pågældende offentlige myndighed.

Offentliggørelse af oplysninger

Ombudsmændene i netværket offentliggør letforståelige oplysninger, som er lettilgængelige. Disse oplysninger kan f.eks. være:

- hvem der er klageberettiget
- mod hvilke offentlige myndigheder der kan indgives klage
- den type aktiviteter, der kan være genstand for en klage, herunder aktiviteter inden for rammerne af EU-lovgivningen
- betingelser for antagelse af klager til behandling
- hvordan man klager
- hvilket eller hvilke sprog, der kan anvendes i en klage
- (evt.) de betingelser, der skal opfyldes, når ombudsmanden benytter en forenklet procedure
- hvordan man opnår individuel rådgivning om klagemuligheden (f.eks. en telefonhotline)
- de mulige resultater og afhjælpende foranstaltninger, hvis en klage findes berettiget.

Den Europæiske Ombudsmand har forpligtet sig til at sikre bred adgang til oplysninger offentliggjort af de nationale og regionale medlemmer af netværket.

Den Europæiske Ombudsmands websted <http://www.ombudsman.europa.eu> indeholder oplysninger om netværket og links til medlemmernes hjemmesider. Oplysningerne kan også indhentes ved henvendelse til Den Europæiske Ombudsmands kontor (tlf. +33 3 88 17 23 13).

En stadig bedre service over for offentligheden

Ombudsmændene i netværket er forpligtede til løbende at forbedre den service, som de yder offentligheden. I den hensigt vil denne erklæring blive revideret regelmæssigt, mindst hvert andet år, med det formål at sikre, at den afspejler udviklingen af bedste praksis.

Samarbejde om sagsbehandling

De nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne har kompetence til at behandle mange af de klager, som ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, fordi de ikke er rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. I 2007 rådede Ombudsmanden 816 klager til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og overførte 51 klager direkte til den kompetente ombudsmand. Eksempler på disse klager findes i årsberetningens afsnit 2.5.

Ud over de regelmæssige uformelle informationsudvekslinger gennem netværket findes der en særlig procedure, som de nationale eller regionale ombudsmænd kan bruge til at anmode om skriftlige svar på forespørgsler om EU-lovgivningen og fortolkningen heraf, herunder spørgsmål, der opstår i forbindelse med deres behandling af specifikke sager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten med det samme eller videresender spørgsmålet til en anden EU-institution eller et andet EU-organ, som kan svare. Denne praksis er nu indeholdt i erklæringen fra det europæiske netværk af ombudsmænd. I 2007 modtog Ombudsmanden tre spørgsmål (et fra henholdsvis en national, regional og lokal ombudsmand), mens tre blev afsluttet (herunder et, der var overført fra 2005, og et fra 2006). Et eksemplet på et spørgsmål findes i sidste del af kapitel 3.

European Ombudsmen – Newsletter

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen – Newsletter* omhandler det arbejde, der udføres af medlemmerne af det europæiske netværk af ombudsmænd og medlemmerne af den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI). Det offentliggøres på engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk og udsendes til flere end 400 kontorer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Nyhedsbrevet udkommer to gange om året – i april og oktober.

Nyhedsbrevet har vist sig at være et særdeles værdifuldt forum for udveksling af oplysninger om EU-lovgivningen og bedste praksis. I 2007 indeholdt de to numre en lang række emner, herunder artikler om EU-rettens suverænitæt i forhold til national ret, forskelsbehandling og hindringer for den frie bevægelighed, problemer i forbindelse med miljølovgivning, beskyttelse af børns rettigheder og ældres rettigheder, problemer i sundhedssektoren samt spørgsmål om privatlivets fred og databeskyttelse.

Elektroniske kommunikationsværktøjer

Ombudsmanden lancerede i november 2000 et elektronisk debatforum og et websted for ombudsmænd og deres personale i netværket. Over 230 personer har adgang til debatforummet, som giver mulighed for, at kontorerne dagligt kan samarbejde.

Den mest populære del af debatforummet er nyhedstjenesten *Ombudsman Daily News*, som bliver udsendt på alle hverdage og indeholder nyheder fra ombudsmandskontorerne samt fra Den Europæiske Union. Næsten alle de nationale og regionale ombudsmandskontorer i hele Europa bidrager til og læser *Daily News* regelmæssigt.

I 2007 gav debatforummet fortsat ombudsmandskontorerne en rigtig god mulighed for at udveksle oplysninger ved at stille og besvare spørgsmål. Der blev på den måde indledt adskillige store debatter. De omhandlede så forskellige emner som aldersdiskriminering, de retlige rammer for ikke-frivillige psykiatriske indlæggelser, kvaliteten af offentlige tjenester, juridiske eksperters status på ombudsmandskontorer og Europa-Kommissionens initiativer til at forbedre behandlingen af overtrædelsesklager.

Debatforummet indeholder bl.a. en officiel liste over de nationale og regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, Norge, Island og EU-ansøgerlandene. Listen opdateres, hver gang ombudsmandskontorerne ændrer deres kontaktoplysninger, og er dermed en uundværlig ressource for ombudsmænd i hele Europa.

Informationsbesøg

Den Europæiske Ombudsmand besøgte i 2007 sine kolleger i Tyskland (marts), Sverige (maj) og Belgien (november). Disse besøg udgjorde en fremragende mulighed for at intensivere samarbejdet i det europæiske netværk af ombudsmænd og skabe øget opmærksomhed om den funktion som klageinstans, som ombudsmændene og udvalgene for andragender udgør uden for domstolene. Disse besøg beskrives nærmere i afsnit 6.2.

5.2 ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER

Den Europæiske Ombudsmands bestræbelser på at samarbejde med sine kolleger er ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. Som aktivt medlem af en række ombudsmandsorganisationer deltager Ombudsmanden regelmæssigt i de konferencer og seminarer, de tilrettelægger.

Blandt de arrangementer, som P. Nikiforos DIAMANDOUROS deltog i i 2007, var Europarådets rundbordsmøde for ombudsmænd, der blev afholdt i april i Athen, Grækenland, og et Eunomia-programseminar arrangeret af den græske ombudsmand og Europarådets kommissær for menneskerettigheder, som den bulgarske ombudsmand var vært for i september i Sofia.

Den Europæiske Ombudsmand var også inviteret til at deltage i arrangementer i anledning af forskellige ombudsmandsinstitutioners jubilæer. Den 27. marts mødtes han med Ann ABRAHAM, Det Forenede Kongeriges parlamentariske ombudsmand og ombudsmand for sundhedstjenester, i London i anledning af dette kontors 40-årsjubilæum. Som den første græske ombudsmand blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS af Yorgos KAMINIS inviteret til at deltage i arrangementet i anledning af den græske ombudsmandsinstitutionens 10-årsjubilæum i Athen i april. Den 22. juni rejste han til Madrid for at fejre *Defensor del Pueblos* 25-årsjubilæum i Spanien med Enrique MÚGICA HERZOG. P. Nikiforos DIAMANDOUROS sluttede sig ligeledes til kommissæren for forvaltning på Cypern, Eliana NICOLAOU, i begyndelsen af året i forbindelse med et arrangement til indvielse af kommissærens nye lokaler i Nicosia.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og den nationale ombudsmand, Enrique MÚGICA HERZOG, møder Hans Kongelige Højhed Prinsen af Asturien den 22. juni 2007 i Madrid.

Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere repræsenterede også institutionen i forbindelse med arrangementer for ombudsmænd i årets løb. I september deltog Nicholas CATEPHORES, Ombudsmandens assistent, i den 28. årskonference i United States Ombudsman Association i Anchorage, USA, mens Ida PALUMBO, juridisk sagsbehandler, deltog i en konference tilrettelagt

af den regionale ombudsmand i Veneto, Italien, i oktober. Endelig deltog Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, i det første møde for ombudsmænd i Middelhavsområdet, som fandt sted i Rabat, Marokko, i november og var tilrettelagt i fællesskab af den spanske *Defensor del Pueblo*, den franske *Médiateur de la République* og den marokkanske *Diwan Al Madhalim* (ombudsmand).

5.3 ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE

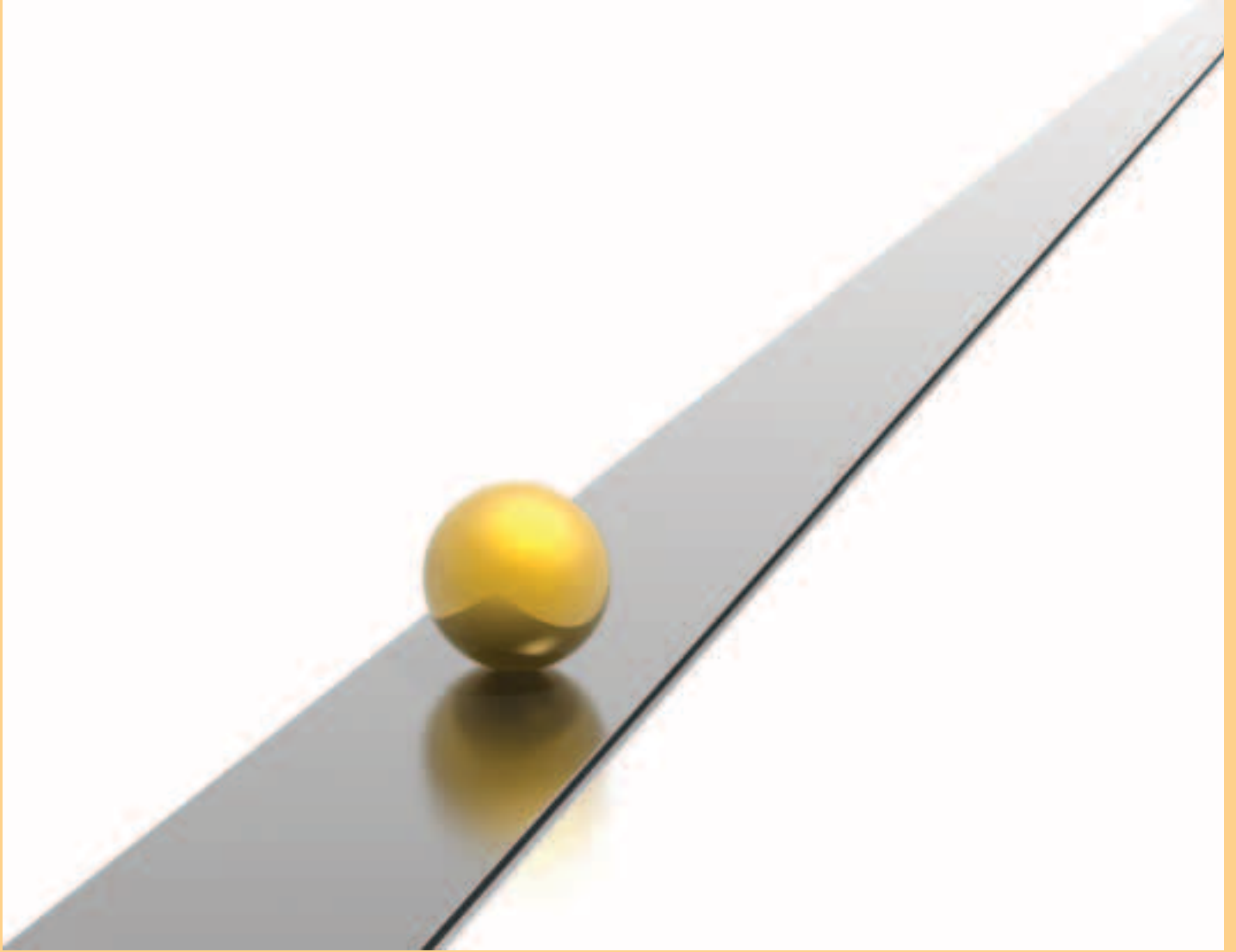
I 2007 havde Den Europæiske Ombudsmand ved flere lejligheder kontakt med ombudsmænd i og uden for Europa. Disse møder var arrangeret med henblik på at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte interinstitutionelle forbindelser og udveksle bedste praksis.

I løbet af året mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med sin cypriotiske kollega, Eliana NICOLAOU, kommissær for forvaltning, Ulrich GALLE, ombudsmand i Rheinland-Pfalz, Tyskland, Kjartan BJÖRGVINSSON, viceombudsmand i Island, Henrique NASCIMENTO RODRIGUES, ombudsmand i Portugal, og Jean-Paul DELEVOYE, national ombudsmand i Frankrig.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS tog sig også tid til at mødes og udveksle synspunkter med ombudsmænd uden for EU, herunder ombudsmanden i Østtimor, Sebastião DIAS XIMENES, ombudsmanden i Marokko, Moulay Mhamed IRAKI, og ombudsmanden i Ontario, Canada, André MARIN.

MEDDELELSER

6

6 MEDDELELSER

Den Europæiske Ombudsmand er fuldt ud klar over betydningen af at sikre, at de, der kunne have problemer med EU-forvaltningen, har kendskab til deres ret til at klage. Hvert år gøres der en ihærdig indsats for at nå ud til borgere, virksomheder, ngo'er og andre relevante enheder for at informere dem om Ombudsmandens tjenester. I 2007 fremlagde Ombudsmanden og hans medarbejdere over 130 præsentationer på konferencer, seminarer og møder. Medieaktiviteterne blev videreført med stor ihærdighed, idet Ombudsmanden gav seks pressekonferencer og mere end 40 interviews til journalister fra den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier. Ombudsmandens informationsbesøg i Tyskland, Sverige og Belgien bidrog yderligere til at skabe øget opmærksomhed om hans rolle i disse lande.

Dette kapitel beskriver i nærmere enkeltheder Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter med hensyn til meddelelser i 2007. Indledningsvist ses der nærmere på årets højdepunkter, efterfulgt af Ombudsmandens informationsbesøg, deltagelse i arrangementer og konferencer, kontakter til medierne, publikationer og elektroniske meddelelser.

6.1 ÅRETS HØJDEPUNKTER

ROM-TRAKTATENS 50-ÅRS DAG

Den Europæiske Union fejrede Rom-traktatens 50-årsdag i 2007. Der blev tilrettelagt en række arrangementer i hele EU i anledning af denne vigtige begivenhed. Den Europæiske Ombudsmand og hans medarbejdere deltog aktivt i mange af disse arrangementer. Åbent hus-arrangementerne i Berlin, Budapest og Warszawa var et særligt højdepunkt, hvor flere hundredtusinde mennesker udnyttede muligheden for at lære mere om EU's aktiviteter.

Borgere, der besøger Ombudsmandens stand på åbent hus-arrangementet den 25. marts 2007 i Berlin.

Kontoret deltog ligeledes, som det gør hvert år, i et åbent hus-arrangement tilrettelagt af Europa-Parlamentet i Strasbourg og Bruxelles. Materiale om Ombudsmandens arbejde blev uddelt til

gæsterne på 26 sprog sammen med et udvalg af reklamematerialer. Personalet var til stede ved alle disse arrangementer for at besvare spørgsmål om Ombudsmandens arbejde.

Flere tusinde borgere besøgte Ombudsmandens stand ved åbent hus-arrangementet den 1. og 5. maj 2007 i Strasbourg og Bruxelles, og mange fik en indgående snak med Ombudsmandens medarbejdere.

En europæisk quiz for børn var en vigtig del af Ombudsmandens stand på åbent hus-arrangementet den 1. og 5. maj 2007 i Strasbourg og Bruxelles.

Ombudsmanden selv rejste til Warszawa i maj for at deltage i et rundbordsarrangement for interessenter tilrettelagt af Europa-Kommissionens repræsentation i Polen. Han var også inviteret til at tale i anledning af Europadagen i Europa-Parlamentet i Strasbourg, som samlede omkring 500 studerende.

Alle disse arrangementer gav Ombudsmanden og hans medarbejdere lejlighed til at møde interesserede borgere og fortælle dem, hvordan de kan gøre brug af hans tjenester. Der var meget positiv feedback i forbindelse med alle arrangementerne.

ÅRSBERETNINGEN FOR 2006

Årsberetningen er Ombudsmandens vigtigste publikation. Den giver et overblik over Ombudsmandens klagebehandlingsaktiviteter i et givet år, giver en redegørelse for hans indsats for at skabe større opmærksomhed om hans arbejde og gør rede for, på hvilken måde de ressourcer, der er stillet til hans rådighed, anvendes. Årsberetningen er af interesse for en lang række forskellige grupper og enkeltpersoner på flere planer – andre ombudsmænd, politikere, offentlige embedsmænd, erhvervsdrivende, akademikere, interessegrupper, ngo'er, journalister og borgere på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS fremlagde sin årsberetning for Hans-Gert PÖTTERING, MEP, formand for Europa-Parlamentet, den 13. marts 2007 og for Parlamentets Udvalg for Andragender den 2. maj. Dette gav Ombudsmanden mulighed for at gøre rede for de resultater, han havde opnået i løbet af året og udveksle synspunkter med udvalgets medlemmer om idéer og initiativer for fremtiden.

Luciana SBARBATI, MEP, udarbejdede udvalgets betænkning om Ombudsmandens aktiviteter i 2006. Den 25. oktober debatteredes Luciana SBARBATI's betænkning på Parlamentets plenarmøde med deltagelse af P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Europa-Kommissionens næstformand, Margot WALLSTRÖM. Efterfølgende blev der på Parlamentets plenarmøde vedtaget en beslutning på grundlag af Luciana SBARBATI's betænkning, idet der blev udtrykt tilfredshed med Ombudsmandens aktiviteter, det konstruktive samarbejde mellem Ombudsmanden og institutionerne samt med Ombudsmandens offentlige profil.

Den 3. maj fremlagde Ombudsmanden sin årsberetning for medierne på en pressekonference. De over 50 tilstedeværende journalister gav ham anledning til at pege på de vigtigste resultater af hans undersøgelser i 2006.

GOD FORVALTNINGSSKIK OG DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND: EN WORKSHOP

Den 8. og 9. november indkaldte Ombudsmanden til en workshop i Bruxelles med det formål at udvikle nyttige idéer og strategier til, hvordan Den Europæiske Ombudsmand kan fremme principperne for god forvaltningsskik inden for EU's institutioner og organer. Blandt deltagerne var tidligere ombudsmænd, pensionerede højtstående tjenestemænd fra de væsentligste EU-institutioner og medlemmer af det akademiske samfund.

Efter indledningsvis at have fokuseret på begrebet god forvaltningsskik i en EU-sammenhæng gik deltagerne over til at undersøge Den Europæiske Ombudsmands rolle med hensyn til at fremme en servicekultur over for borgerne. Blandt de spørgsmål, der blev behandlet, var, hvordan man bedst kan identificere kerneelementerne i en servicekultur i en EU-sammenhæng, hvor grænserne for god forvaltningsskik går, og hvordan EU-institutionerne og -organerne tilskyndes til at indføre teknikker til at mindske eller mildne konflikter og fremme en konstruktiv dialog med borgerne. Deltagerne undersøgte derpå forholdet mellem Ombudsmandens og domstolens arbejde. De så nærmere på alternative muligheder, hvorigennem Ombudsmanden skulle søge at etablere en positiv identitet, som er klart adskilt fra domstolens rolle, og drøftede, i hvilken udstrækning Ombudsmanden bør være proaktiv med hensyn til at fastlægge og kommunikere en klar fremstilling af f.eks. de rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til EU-borgerskabet.

På workshoppen var der en livlig udveksling af synspunkter om, hvordan Den Europæiske Ombudsmand kan bidrage til at virkeliggøre retten til god forvaltning, og der fremkom mange stimulerende og innovative idéer for de kommende år.

6.2 INFORMATIONSBESØG

Med henblik på at øge borgernes viden om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand og styrke sit samarbejde med sine nationale og regionale ombudsmandskolleger yderligere begav Ombudsmanden sig ud på et omfattende program af informationsbesøg i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene i 2003. Disse besøg har pågået løbende med det resultat, at Ombudsmanden nu har besøgt alle EU-medlemsstater, mange mere end én gang. Ombudsmandens kolleger i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene arrangerer omfattende programmer med aktiviteter og møder for Ombudsmanden til alle hans besøg og ledsager ham ofte under hele besøget. Tilstedeværelsen af begge ombudsmænd ved disse arrangementer er til stor nytte for borgerne, idet det sætter dem bedre i stand til at forstå og påskønne den nationale ombudsmands og Den Europæiske Ombudsmands respektive roller og kompetencer og lære mere om deres egne rettigheder på basis af deres status, ikke alene som statsborgere i deres eget land, men også som EU-borgere.

I 2007 besøgte Ombudsmanden Tyskland, Sverige og Belgien og mødte parlamentarikere, dommere, højtstående embedsmænd, det akademiske samfund, potentielle klager og andre borgere. Følgende afsnit giver et overblik over de mange møder, der blev afholdt under disse besøg, med angivelse af de vigtigste deltagere og de mange præsentationer, der blev givet.

TYSKLAND

Den 19.-21. marts aflagde Den Europæiske Ombudsmand besøg i Berlin. Besøget var tilrettelagt af det tyske udenrigsministerium og Europa-Kommissionens og Europa-Parlamentets kontorer i Berlin.

Besøget gjorde det muligt for P. Nikiforos DIAMANDOUROS at nå ud til nøglemålgrupper og drøfte sit arbejde under møder med højtstående embedsmænd i regeringen og forvaltningen, pressen samt borgere og repræsentanter for målgrupper. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes med forbundskansleren, Angela MERKEL, Tysklands præsident, Horst KÖHLER, og formanden

for Forbundsdagen, Norbert LAMMERT, for at udveksle synspunkter om, hvordan man udbreder kendskabet til Den Europæiske Ombudsmands tjenester i den tyske offentlighed. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes også med justitsministeren, Brigitte ZYPRIES, statssekretæren med ansvar for europæiske anliggender, Günter GLOSER, statssekretæren i Forbundsindenrigsministeriet, Peter ALTMAIER, statssekretæren i Forbundsministeriet for Økonomi og Teknologi, Peter HINTZE, og lederen af det tyske ligestillingsråd, Martina KÖPPEN.

© Bundeskanzleramt

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og forbundskansleren, Angela MERKEL, den 20. marts 2007 i Berlin.

© Bundestag

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og formanden for *Forbundsdagen*, Norbert LAMMERT, den 20. marts 2007 i Berlin.

Videreudviklingen af forbindelserne med Forbundsdagens udvalg for andragender og dets formand, Kersten NAUMANN, udgjorde en vigtig del af besøget. P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde lejlighed til at præsentere sit arbejde under et møde i udvalget for andragender. Endvidere fandt der frugtbare udvekslinger af synspunkter sted under en middag arrangeret af Kersten NAUMANN med deltagelse af repræsentanter for udvalget for andragender i landdagen i henholdsvis Berlin og Brandenburg.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS præsenterede sit arbejde i et foredrag på *Humboldt-Universität Berlin* samt ved et arrangement for potentielle klager, borgere og andre interesserede, tilrettelagt i fællesskab af Europa-Parlamentets og Kommissionens kontorer og *Institut für Europäische Politik* i Berlin. Dette blev efterfulgt af en pressekonference og en række individuelle interviews med radio- og avisjournalister.

For at videreudvikle forbindelserne med sine kolleger i Tyskland besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS Mainz den 22. marts. Han deltog i »Conference on the crossborder co-operation of ombudsmen in the Greater Region« (konference om grænseoverskridende samarbejde mellem

ombudsmænd i Storrregionen), tilrettelagt af Ullrich GALLE, ombudsmand i Rheinland-Pfalz. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes endvidere med formanden for landdagen i Rheinland-Pfalz, Joachim MERTES, for at skrive i landdagens gæstebog.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS med medlemmer og personale fra *Forbundsdragens* udvalg for andragender den 21. marts 2007 i Berlin.

Den 25. april besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS de tyske domstole i Karlsruhe. Han udvekslede synspunkter med forfatningsdomstolens præsident, Hans-Jürgen PAPIER, og med forbundsdomstolens præsident, Günter HIRSCH.

Endelig besøgte Den Europæiske Ombudsmand den 27. juni industri- og handelskammeret i Frankfurt for at drøfte sit arbejde med Hans-Joachim OTTO, administrerende vicedirektør og pressetalsmand i industri- og handelskammeret. Han præsenterede derpå sit arbejde i et foredrag på *Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt*, der havde professor Hans-Jürgen PUHLE som vært.

SVERIGE

Den 14.-16. maj aflagde Den Europæiske Ombudsmand besøg i Sverige. Besøget var tilrettelagt af de parlamentariske ombudsmænds kontor og bestod af et omfattende program med møder, foredrag og interviews, således at Den Europæiske Ombudsmand fik mulighed for at skabe øget opmærksomhed om sin rolle.

De svenske parlamentariske ombudsmænd er den ældste ombudsmandsinstitution i verden og vil fejre sit 200-årsjubilæum i 2009. P. Nikiforos DIAMANDOUROS glædede sig over muligheden for under sit besøg at udveksle erfaringer og drøfte arbejdsmetoder med den ledende parlamentariske ombudsmand, Mats MELIN, med de tre parlamentariske ombudsmænd, Kerstin ANDRÉ, Nils-Olof BERGGREN og Cecilia NORDENFELT, og med den stedfortrædende parlamentariske ombudsmand, Hans RAGNEMALM. Han benyttede endvidere lejligheden til at give en præsentation for de parlamentariske ombudsmænds medarbejdere, hvor der blev rejst mange interessante spørgsmål.

Under sit besøg drøftede P. Nikiforos DIAMANDOUROS sit arbejde med EU-ministeren, Cecilia MALMSTRÖM, statssekretæren, Håkan JONSSON, præsidenten for højesteret, Johan MUNCK, og præsidenten for den øverste forvaltningsdomstol, Rune LAVIN. Han mødtes også med formanden for konstitutionsudvalget, Berit ANDNOR, næstformanden for EU-nævnet, Susanne EBERSTEIN, og et medlem af det fælles udvalg om EU's forfatningstraktat, Björn HAMILTON.

Via besøget fik Ombudsmanden flere glimrende muligheder for at give mange forskellige målgrupper bedre kendskab til sit arbejde. Sveriges Advokatsamfund var vært for et seminar for advokater med speciale i EU-anliggender, hvor P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt et oplæg med titlen »The European Ombudsman is always open for business« (Den Europæiske Ombudsmand er altid åben). Arrangementet havde Advokatsamfundets generalsekretær, Anne RAMBERG, som vært, og en artikel om Ombudsmanden blev efterfølgende offentliggjort i Advokatsamfundets nyhedsbrev.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS gav også interviews til *Riksdag & Departement* og til den mest solgte avis i Sverige, *Aftonbladet*, som havde en helsidesartikel om Ombudsmandens arbejde. Under møder med lederen af Europa-Kommissionens repræsentation, Anders HENRIKSSON, og chefen for Europa-Parlamentets informationskontor, Björn KJELLSTRÖM, blev der drøftet idéer til, hvordan man bedst kan skabe større opmærksomhed om Den Europæiske Ombudsmand i Sverige.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS med (fra venstre mod højre) statssekretæren, Håkan JONSSON, EU-ministeren, Cecilia MALMSTRÖM, og den ledende parlamentariske ombudsmand, Mats MELIN, den 16. maj 2007 i Stockholm.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS præsenterede sit arbejde for fakultetsmedlemmer fra afdelingerne for jura og statskundskab ved Uppsala Universitet i en tale med titlen »Transparency, Accountability and Democracy in the EU« (gennemsigtighed, ansvarliggørelse og demokrati i EU). Talen havde docent i offentlig ret, Thomas BULL, som vært. Han havde ligeledes et udbytterigt møde med højtstående embedsmænd fra Justitsministeriet og statsministerens kontor, hvor temaet »Strengthening Good Administration in the EU – challenges ahead« (styrkelse af god forvaltningsskik i EU – kommende udfordringer) blev præsenteret og drøftet.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS præsenterer sit arbejde for Sveriges Advokatsamfund den 15. maj 2007 i Stockholm.

BELGIEN

Den 26.-28. november aflagde Den Europæiske Ombudsmand besøg i Belgien. Den føderale ombudsmands kontor tilrettelagde besøget og arrangerede en lang række møder, hvorunder Den Europæiske Ombudsmand havde lejlighed til at skabe øget opmærksomhed om sin rolle over for højtstående embedsmænd i regeringen og forvaltningen, potentielle klager og interesserede borgere.

Besøget gav en glimrende mulighed for at videreudviklet forholdet med de belgiske føderale ombudsmand, Catherine DE BRUECKER og Guido SCHUERMAN. Ud over de officielle møder,

hvor ombudsmændene drøftede deres respektive funktioner, havde de også ved flere lejligheder mulighed for at udveksle synspunkter mere uformelt, herunder under en middag, som de arrangerede sammen med den regionale ombudsmand i Flandern, Bernard HUBEAU, og ombudsmanden for det franske fællesskab, Marianne DE BOECK. P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde også lejlighed til at have drøftelser med andre ombudsmænd fra den lokale og private sektor i Belgien på generalforsamlingen i *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*, hvor han holdt et indlæg om gennemsigtighed. Dette møde blev ledet af den regionale ombudsmand i Vallonien, Frédéric BOVESSE, og pensionsombudsmanden, Jean Marie HANNESSE. Det blev efterfulgt af en reception, som guvernøren i provinsen Namur, Denis MATHEN, var vært for.

© Den belgiske føderale ombudsmand

P. Nikiforos DIAMANDOUROS med de belgiske føderale og regionale ombudsmænd og ombudsmænd fra den lokale og private sektor på generalforsamlingen i *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* den 27. november 2007 i Namur, Belgien.

Under sit besøg drøftede P. Nikiforos DIAMANDOUROS sit arbejde med udenrigsministeren, Karel DE GUCHT, justitsministeren, Laurette ONKELINX, og ministeren for offentligt ansatte, Christian DUPONT. Efter at have haft møde med formanden for Repræsentanternes Hus, Herman VAN ROMPUY, og næstformanden, Herman DECROO, præsenterede Ombudsmanden sit arbejde for det rådgivende udvalg om europæiske anliggender og udvalget for andragender. Han havde endvidere lejlighed til at møde medlemmer af det belgiske retsvæsen under sit besøg, nemlig førstestyreren for kassationsdomstolen, Ghislain LONDERS, og præsidenterne for kassationsdomstolen, Ivan VEROUGSTRAETE og Christian STORCK, præsidenterne for forfatningsdomstolen, Marc BOSSUYT og Michel MELCHIOR, og formanden for statsrådet, Marie-Rose BRACKE.

© Den belgiske føderale ombudsmand

Catherine DE BRUECKER, belgisk føderal ombudsmand, Herman VAN ROMPUY, formand for Repræsentanternes Hus, P. Nikiforos DIAMANDOUROS, Herman DECROO, næstformand, og Guido SCHUERMANS, belgisk føderal ombudsmand, under Den Europæiske Ombudsmands informationsbesøg den 26–28. november 2007 i Belgien.

Informationsbesøget omfattede to universitetsforedrag — på *Université Libre de Bruxelles* og det katolske universitet i Leuven — hvor over 250 tilstedeværende studerende viste stor interesse for Ombudsmandens arbejde. Besøget blev afsluttet med en præsentation for den belgiske føderale ombudsmands medarbejdere, hvor der blev rejst en række særdeles relevante spørgsmål.

6.3 KONFERENCER OG MØDER

Konferencer, seminarer og møder giver Ombudsmanden en god mulighed for at udbrede kendskabet til sit arbejde blandt de primære interessenter såsom ngo'er, interessegrupper og akademiske institutioner. De giver ligeledes lejlighed til at fremme ombudsmandsinstitutionen mere generelt. Konferencer og møder giver ydermere Ombudsmanden og hans medarbejdere mulighed for at holde sig opdateret om udviklingen i Europa med hensyn til områder, som er særligt relevante for institutionen.

I dette afsnit beskrives alle de mange aktiviteter, der har til formål at fremme ombudsmandsinstitutionen i almindelighed og Den Europæiske Ombudsmands arbejde i særdeleshed. Hvis Ombudsmanden ikke kan deltage personligt, lader han en relevant medarbejder repræsentere institutionen i stedet for. Mange grupper lærer også om Ombudsmandens arbejde som del af studieture til Strasbourg. Dette afsnit indeholder derfor en oversigt over de gruppepræsentationer, der fandt sted i løbet af 2007.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDEN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS brugte i 2007 betydelig tid på at præsentere sit arbejde for potentielle klagere. Hans taler i forbindelse med arrangementer tilrettelagt af det britiske handelskammer i Belgien, industri- og handelskammeret i Thessaloniki, Grækenland, og bestyrelsen for sammenslutningen af græske virksomhedsledere og industrifolk var vigtige med hensyn til at skabe kontakt til erhvervslivet. Hans indlæg om gennemsigtighed i European Policy Centre i Bruxelles bidrog til at kommunikere Ombudsmandens hovedidéer om et emne, der er af central betydning for hans arbejde med klagebehandling. Ombudsmanden havde ligeledes lejlighed til at drøfte sit arbejde med den europæiske sammenslutning af advokatråd (CCBE) på et seminar i Brugge, Belgien. Andre betydningsfulde arrangementer omfattede en tale til Det Europæiske Handicapforum, det hellenske selskab for beskyttelse af miljøet og kulturarven, medlemmer af Euroculture og *Cercle Européen* i Strasbourg.

Universitetsmiljøet giver Ombudsmanden en god mulighed for at få kontakt til studerende inden for jura, offentlig forvaltning og statskundskab. I 2007 præsenterede P. Nikiforos DIAMANDOUROS sit arbejde for studerende ved *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) i Strasbourg, Oxford University (det græske selskab), London School of Economics, Europakollegiet i Brugge og det hellenske selskab for statskundskab i Athen.

I en bestræbelse på at redegøre for sit arbejde over for højtstående politiske repræsentanter mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med præsidenter, premierministre, ministre, parlamentsmedlemmer og ambassadører fra EU-medlemsstater, herunder Den Tjekkiske Republik, Cypern, Grækenland og Det Forenede Kongerige. Han havde endvidere møder med højtstående politiske repræsentanter fra lande uden for EU, herunder Japan, Moldova, Rusland, Tyrkiet og Ukraine. Hans indlæg på den fjerde ministerkonference om e-forvaltning i Lissabon, der var tilrettelagt som en del af det portugisiske EU-formandskab, gav Ombudsmanden en uvurderlig mulighed for at tale til væsentlige beslutningstagere, specialister fra den private sektor og interesserede borgere fra alle medlemsstater. Omkring 500 personer var til stede for at høre Ombudsmandens indlæg under på dette arrangement.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS holder et indlæg på den fjerde ministerkonference om e-forvaltning den 21. september 2007 i Lissabon.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDENS PERSONALE

Ombudsmandens personale deltager ligeledes aktivt i at skabe øget opmærksomhed om institutionen. I løbet af 2007 blev der givet over 80 præsentationer for ca. 3 000 borgere fra hele EU. Det største antal af sådanne grupper af besøgende kom fra Tyskland, efterfulgt af Polen og Ungarn. Blandt deltagerne ved disse præsentationer var studerende og praktikanter, advokater og dommere, iværksættere og lobbyister, regeringseksperter og tjenestemænd samt medarbejdere fra ombudsmandskontorer. Selv om disse præsentationer kræver en del arbejde fra Ombudsmandens personale, er de særdeles vigtige med hensyn til at skabe kontakt til potentielle klagere og andre borgere og bidrage til at give EU-forvaltningen et »menneskeligt ansigt«. Derfor forsøger Ombudsmandens kontor så vidt muligt at acceptere anmodninger fra relevante grupper af besøgende, som ønsker at lære mere om hans arbejde.

6.4 KONTAKTER TIL MEDIERNE

Den Europæiske Ombudsmand er forpligtet til at sikre, at borgere, ngo'er, sammenslutninger og virksomheder har kendskab til deres ret til at klage over fejl eller forsømmelser i EU-institutionerne. Ombudsmanden erkender den vigtige rolle, som medierne spiller med hensyn til at informere den offentlige opinion, berige debatten og øge synligheden af hans tjenester i alle EU-medlemsstaterne. En proaktiv mediepolitik udgør en central del af hans aktiviteter og af hans indsats for at fremme overholdelsen af rettigheder i henhold til EU-lovgivningen og forbedre kvaliteten i forvaltningen.

Ombudsmandens mediepolitik har et dobbelt sigte. På den ene side søger han at informere den bredere europæiske offentlighed om sit arbejde via de generelle medier (f.eks. tv, aviser, radio). På den anden side er hans indsats målrettet mod specifikke grupper af potentielle klagere via mere specialiserede medier (f.eks. økonomiske tidsskrifter eller forbrugertidsskrifter og sammenslutningers, ngo'ers og interessegruppers interne nyhedsbreve).

Ombudsmanden tilstræber at sikre størst mulig gennemsigtighed og tilgængelighed for journalister, således at offentligheden kan følge hans arbejde. Han giver medierne oplysninger om påbegyndelsen af undersøgelser, mundtlige løsninger, som institutioner har godkendt for at imødekomme klagere, vigtige forslag til henstillinger, der er rettet til institutioner, og afgørelser om afslutning af behandlingen af sager. Ombudsmanden informerer også medierne om sin årsberetning, de seneste statistikker, sine bidrag til igangværende offentlige debatter og initiativer samt andre emner i

relation til Ombudsmanden, som er relevante for offentligheden. Selv om Ombudsmanden tilstræber at gøre sit arbejde så åbent som muligt, respekterer han de legitime krav blandt klagere, som vælger at få deres sager behandlet fortroligt.

Ombudsmanden tilstræber at skabe kontakt til de Bruxelles-baserede europæiske korrespondenter samt nationale og regionale journalister i alle EU-medlemsstaterne. Han informerer medierne hovedsagelig via pressemeddelelser, pressekonferencer, baggrundsdiskussioner og interviews. Han stræber efter at formidle læservenlige og simple budskaber for at yde journalisterne maksimal service.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS giver et interview til Lena MELLIN, EU-reporter for Sveriges største dagblad, *Aftonbladet*, den 14. maj 2007 i Stockholm.

I 2007 omfattede Ombudsmandens primære medieaktiviteter pressekonferencer i Bruxelles og Strasbourg med henblik på fremlæggelsen af årsberetningen og i Berlin, Karlsruhe og Warszawa som led i hans besøg i disse byer. P. Nikiforos DIAMANDOUROS gik endvidere sammen med sin franske kollega, Jean-Paul DELEVOYE, for at præsentere deres arbejde for franske journalister i Strasbourg forud for det sjette seminar for nationale ombudsmænd. Pressebriefinger med interesserede journalister fra mange forskellige aviser og presseagenturer gav ligeledes Den Europæiske Ombudsmand mulighed for at redegøre for sit arbejde over for borgere. Endelig gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS mere end 40 interviews til journalister fra den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i 2007 i Strasbourg, Bruxelles og andre steder.

Ordføreren for Ombudsmandens Årsberetning for 2006, Luciana SBARBATI, MEP, og P. Nikiforos DIAMANDOUROS taler ved en pressekonference den 24. oktober 2007 i Strasbourg.

Der blev udsendt 17 pressemeddelelser i 2007, som blev sendt til journalister og interesserede parter i hele Europa. Blandt de emner, der blev taget op, var Ombudsmandens undersøgelse af forsinket betaling, problemer i forbindelse med aktindsigt i dokumenter og informationer, en klage vedrørende EU's arbejdstidsdirektiv og problemer med informationsmateriale udarbejdet af Kommissionen om luftfartspassagerers rettigheder.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmanden bestræber sig på at nå ud til flest mulige mennesker med henblik på at øge kendskabet til arbejdet med at holde EU-forvaltningen ansvarlig. Der blev udarbejdet og distribueret en række publikationer til de interesserede parter i 2007 med henblik på at oplyse de centrale aktører og befolkningen i almindelighed om Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter og om de serviceydelser, han kan tilbyde EU's borgere og andre med bopæl i EU. Alle Ombudsmandens publikationer findes på hans websted <http://www.ombudsman.europa.eu> og kan fås gratis hos EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu>

Af særlig interesse i 2007 var et nyt informationsark til virksomheder og organisationer, som kortfattet forklarer, hvad Ombudsmanden kan gøre for disse enheder. Informationsarket blev sammen med andet relevant materiale distribueret som en del af en mailingkampagne rettet mod potentielle klager. Der var navnlig fokus på handelskamre og advokatfirmaer i hele EU som led i kampagnen, hvor der blev udsendt mere end 5 000 personaliserede forsendelser. Denne kampagne viste sig at blive en stor succes, og der blev i hele 2007 modtaget anmodninger om mange tusinde ekstra eksemplarer af Ombudsmandens publikationer.

6.6 ONLINEKOMMUNIKATION

Kommunikation pr. e-mail

I april 2001 blev der lagt en elektronisk udgave af Den Europæiske Ombudsmands klageformular på 12 sprog på webstedet. Efter udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 blev formularen lagt ud på yderligere ni sprog. I december 2006 blev formularen lagt ud på webstedet på bulgarsk og rumænsk som forberedelse til den yderligere udvidelse den 1. januar 2007. Over 58 % af alle de klager, som Ombudsmanden modtog i 2007, blev indgivet over internettet, hvoraf en stor del blev modtaget på den elektroniske klageformular.

I 2007 blev der modtaget i alt 7 273 e-mails med anmodninger om oplysninger på Ombudsmandens e-mail-konto. Heraf var 3 127 masseudsendelser sendt fra borgere og omhandlede klager modtaget af Den Europæiske Ombudsmand, mens 4 146 var individuelle anmodninger om oplysninger. De emner, som disse masseudsendelser vedrørte, omhandlede opførelsen af et højspændingskabel med henblik på at forbinde det spanske og det franske elnet samt påstanden om, at myndighederne i regionen Valencia i Spanien havde besluttet at afbryde udsendelsen af en catalansk tv-kanal. Alle sådanne e-mails blev besvaret med en forklaring af status for Ombudsmandens behandling af den pågældende klage.

Alle 4 146 individuelle anmodninger om oplysninger blev besvaret individuelt af den relevante medarbejder i Ombudsmandens stab. Sammenlignet hermed var der tale om ca. 3 500 i 2006 og 3 200 i 2005.

Nye tiltag på webstedet

Ombudsmandens websted blev oprettet i juli 1998. Den Europæiske Ombudsmands webudvikler arbejdede i hele 2007 fortsat tæt sammen med lederne af kommunikationsafdelingen samt Europa-Parlamentets tekniske tjeneste med henblik på at gøre Ombudsmandens websted til en moderne, dynamisk, informativ og interaktiv tjeneste for borgerne, som er i konstant udvikling. Efter planen skal det nye websted lanceres i første halvdel af 2008.

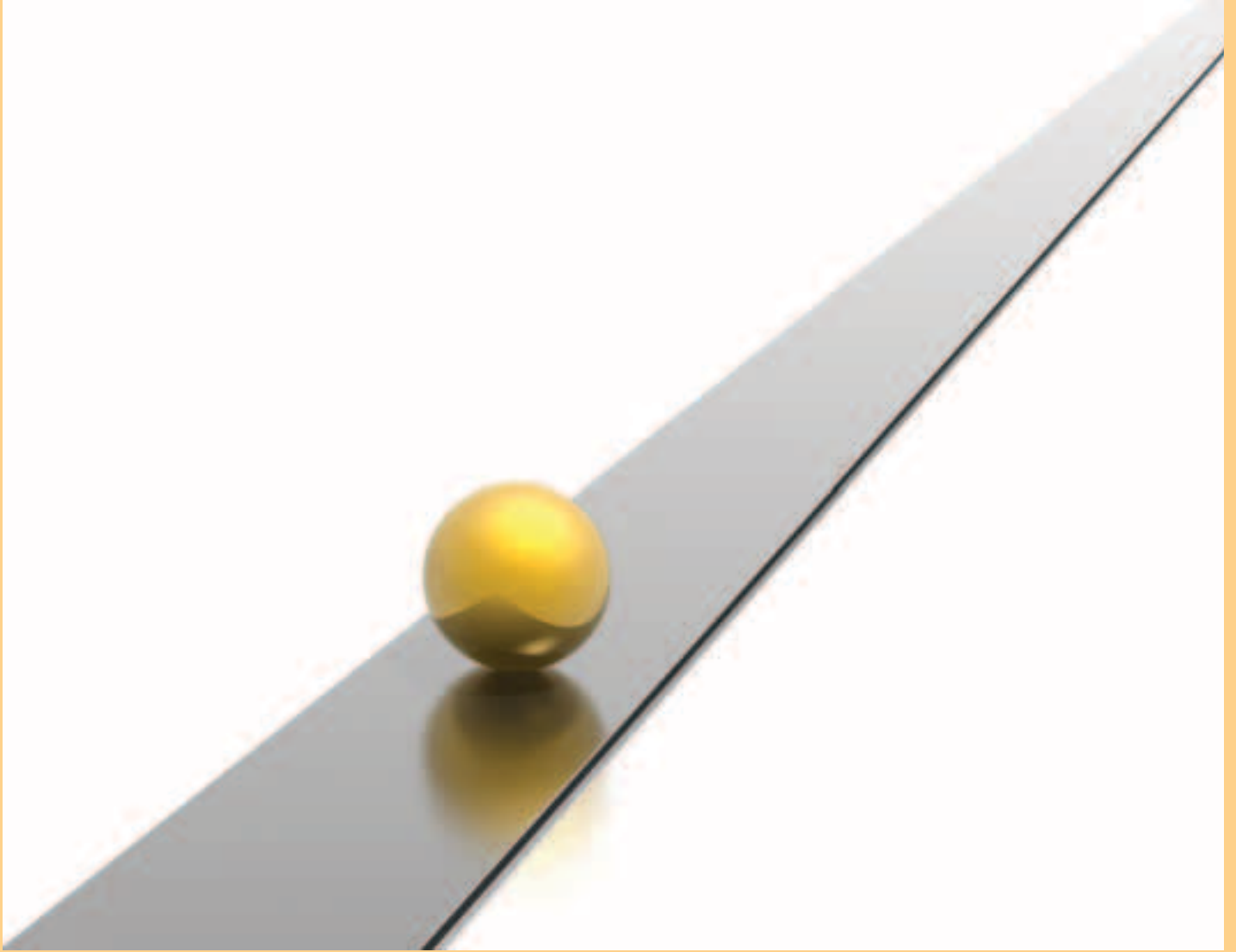
Fra den 1. januar til den 31. december 2007 blev Ombudsmandens websted besøgt 449 418 gange. Den engelske version havde flest besøgende efterfulgt af den franske, den spanske, den tyske og den italienske version. Hvad angår de besøgendes geografiske oprindelse, var der flest besøgende

fra Italien efterfulgt af Spanien, Sverige, Det Forenede Kongerige og Tyskland. Ombudsmandens websted indeholder links til webstederne for de nationale og regionale ombudsmænd i hele Europa. Disse referencesider blev besøgt over 82 000 gange i løbet af 2007, hvilket tydeligt viser, at de tjenester, der stilles til rådighed via det europæiske netværk af ombudsmænd, har været af stor betydning for borgerne.

For at sikre, at Ombudsmandens websted fortsat er blandt de bedste EU-websteder, deltog Ombudsmandens kontor i 2007 i arbejdet i EU's *Inter-Institutional Internet Editorial Committee* (CEiii).

BILAG

7

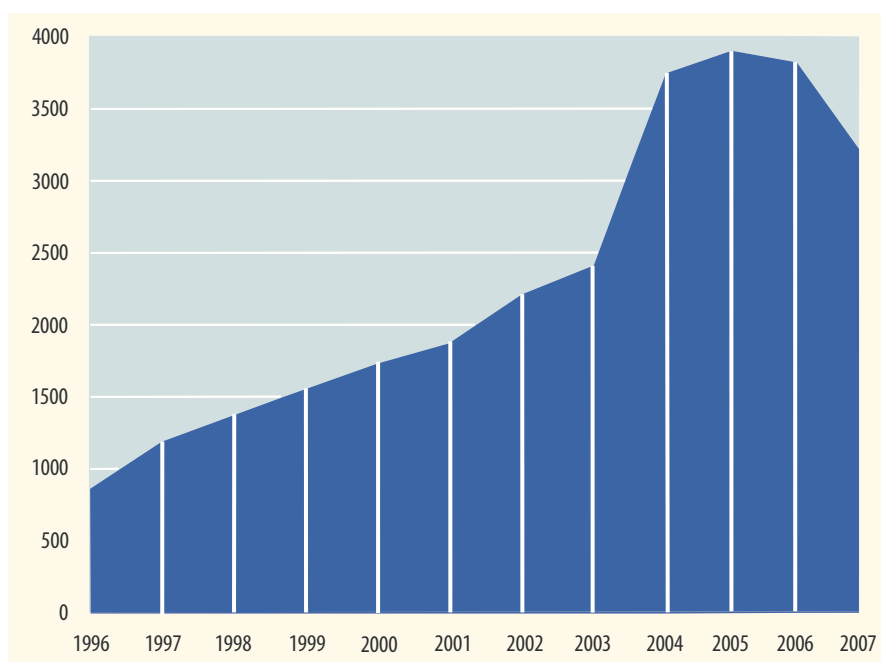

A STATISTIK

1 BEHANDLEDE SAGER I 2007

1.1 SAMLET SAGSMÆNGDE I 2007	3 760
– undersøgelser, der ikke var afsluttet pr. 31.12.2006	332 ¹
– klager, der afventer afgørelse om antagelighed pr. 31.12.2006	211
– klager modtaget i 2007	3 211
– Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser på eget initiativ	6

Antal klager modtaget i perioden 1996-2007

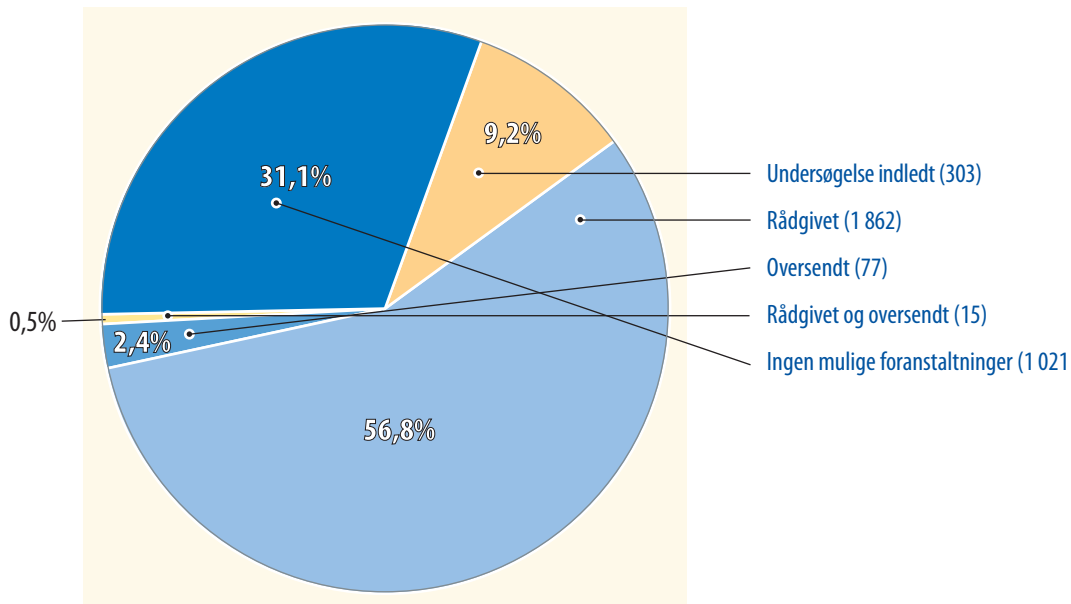
1.2 AFSLUTTET UNDERSØGELSE AF ANTAGELIGHED/UANTAGELIGHED.....	95 %
--	-------------

¹ Heraf ni undersøgelser på eget initiativ foretaget af Den Europæiske Ombudsmand og 323 undersøgelser baseret på klager.

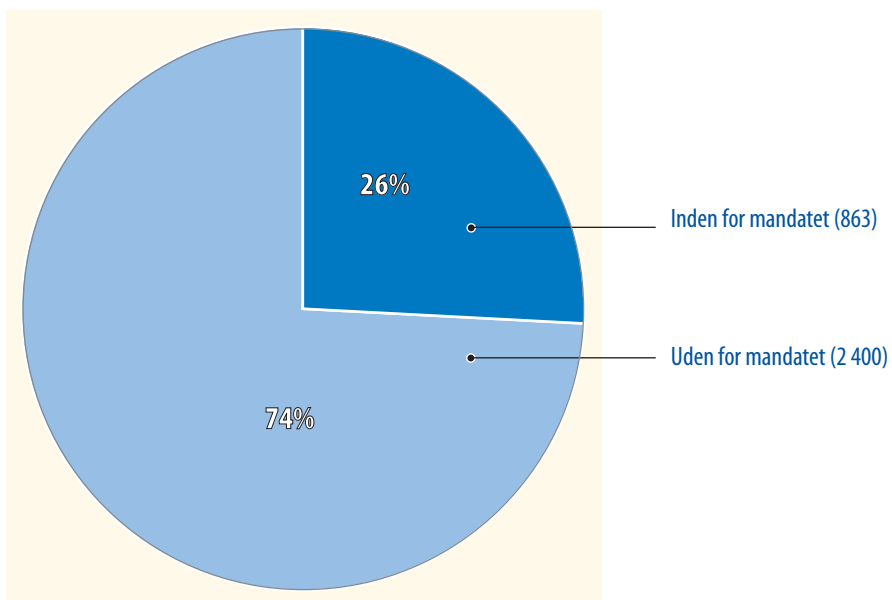

1.3 KLASSIFICERING AF KLAGERNE

Klager i overensstemmelse med den type foranstaltning, Den Europæiske Ombudsmand har truffet for at imødekomme klagerne

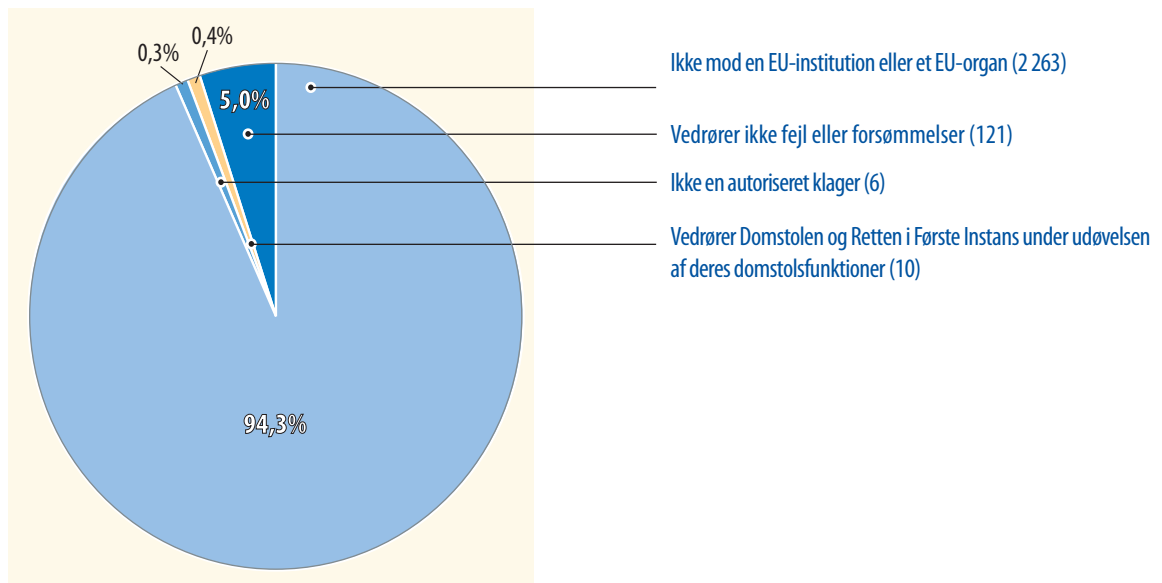

Klager i overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands mandat

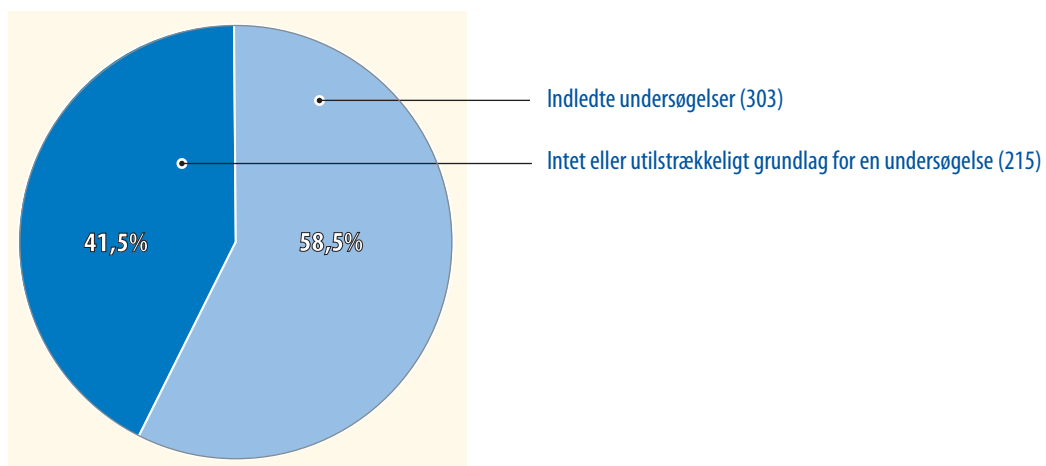

Uden for mandatet

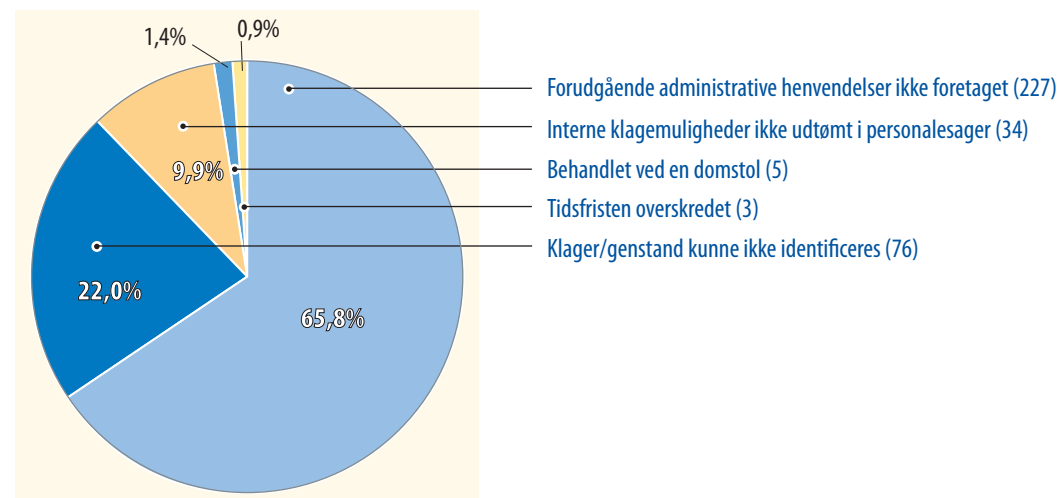

Inden for mandatet

Klager, der kunne antages til behandling

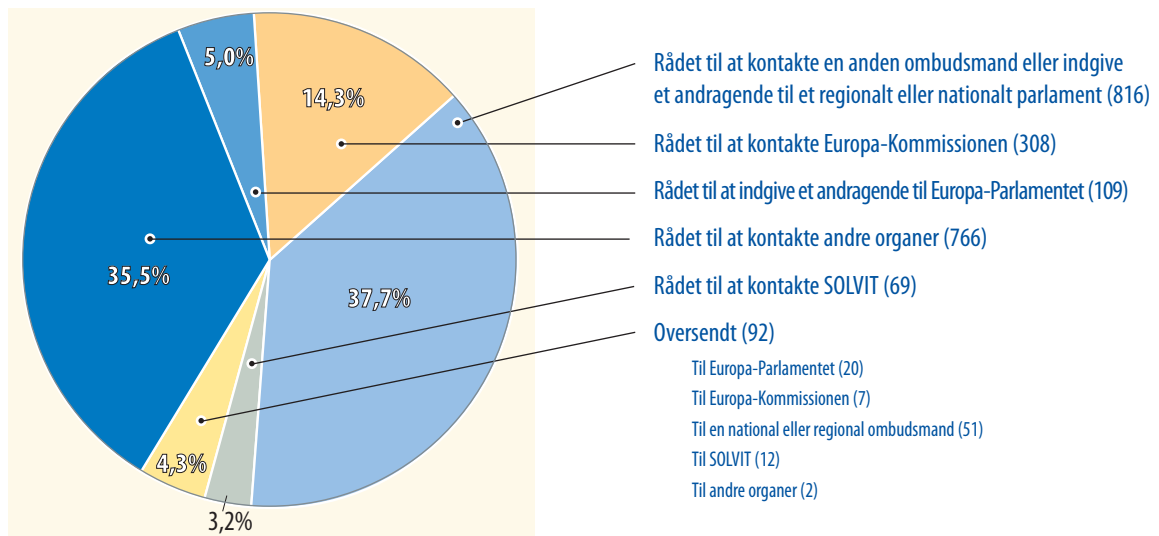
Klager, der ikke kunne antages til behandling

2 OVERSENDTE SAGER OG RÅDGIVNING

(I nogle sager er der givet flere råd)

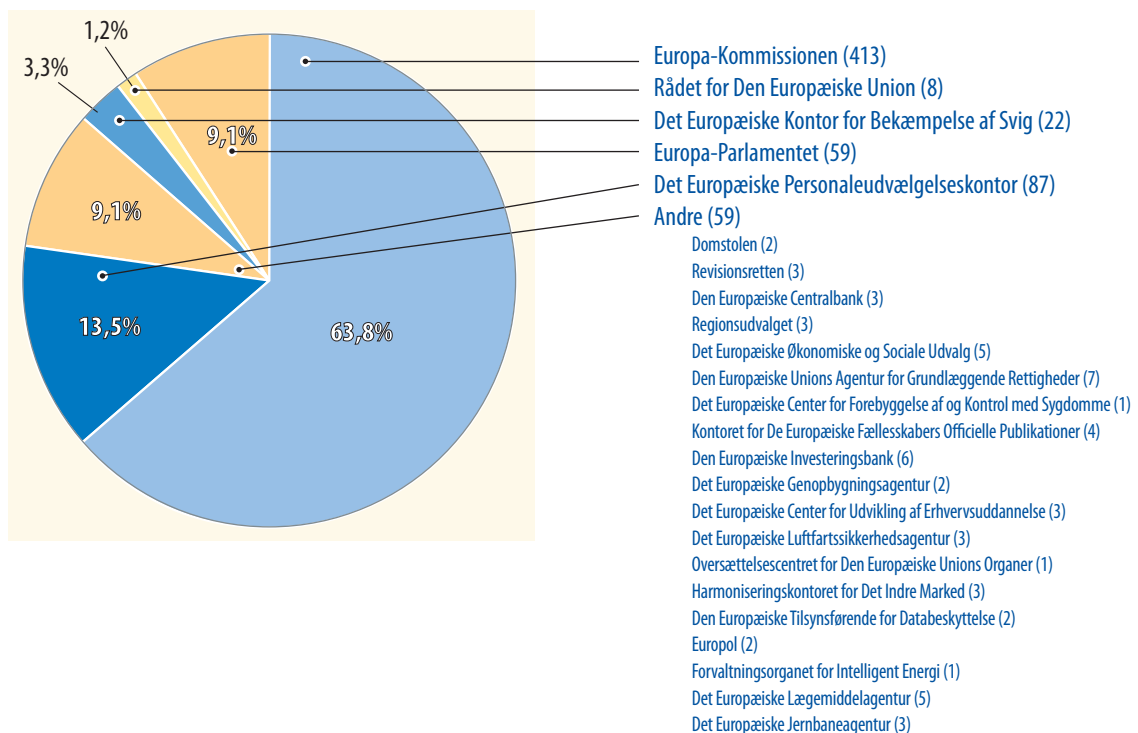

3 UNDERSØGELSER I 2007..... 641

I 2007 foretog Den Europæiske Ombudsmand 641 undersøgelser, hvoraf 309 blev indledt i 2007 (heraf seks på eget initiativ), mens 332 undersøgelser ikke var afsluttet pr. 31.12.2006 (heraf ni på eget initiativ).

3.1 UNDERSØGTE INSTITUTIONER OG ORGANER

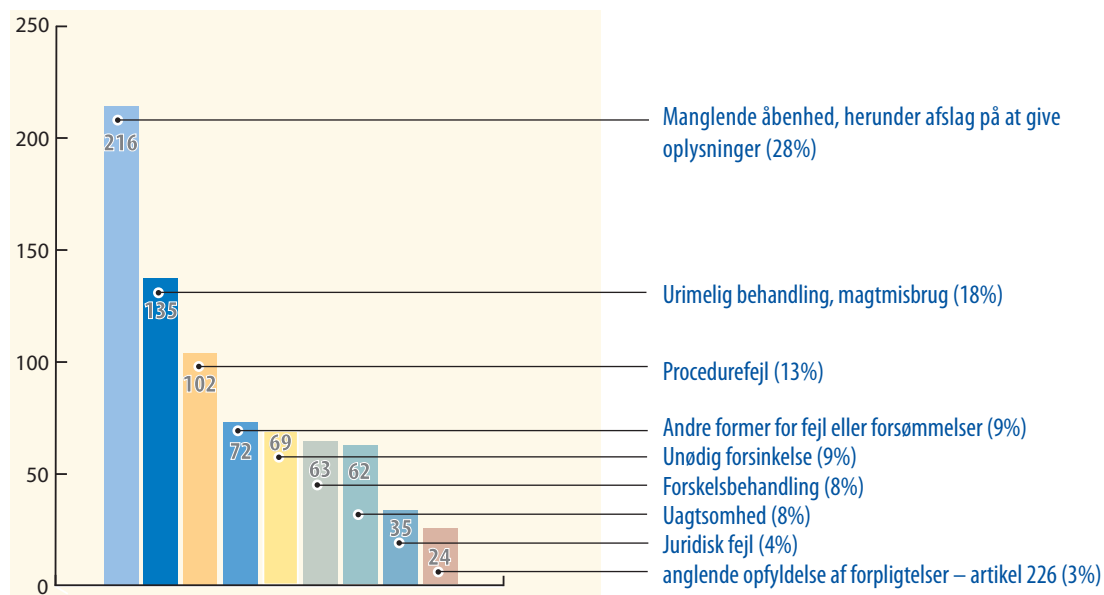
(I nogle sager er to eller flere institutioner eller organer berørt af undersøgelsen)

3.2 TYPER PÅSTÅEDE FEJL ELLER FORSØMMELSER

(I nogle sager nedlægges der påstand om to eller flere typer fejl eller forsømmelser)

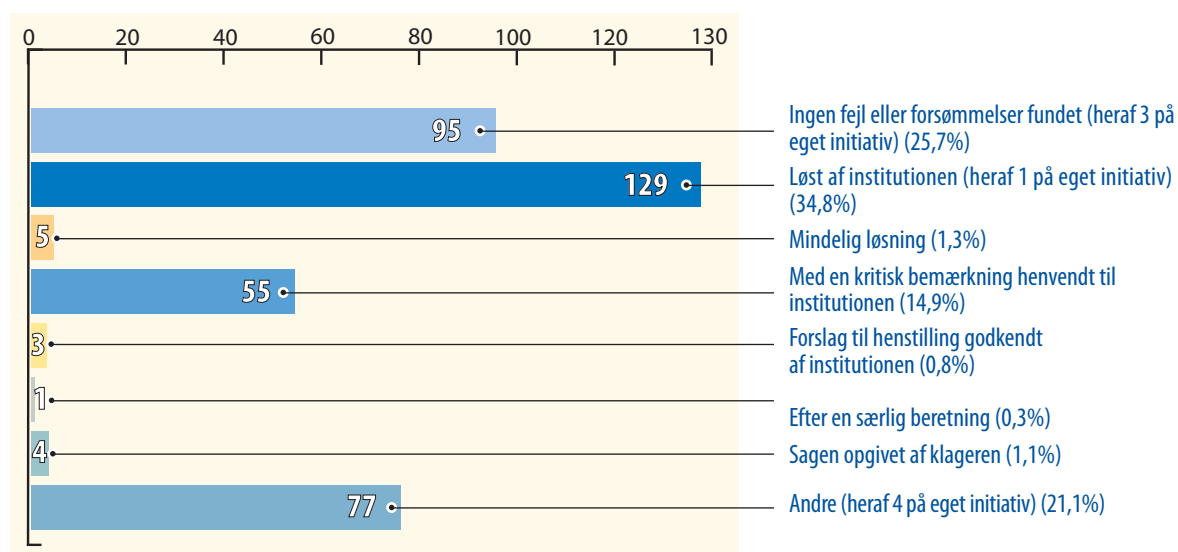

3.3 FORSLAG TIL MINDELIGE LØSNINGER, FORSLAG TIL HENSTILLINGER OG SÆRLIGE BERETNINGER I 2007

– forslag til mindelige løsninger	30
– forslag til henstillinger	8
– særlige beretninger	1

3.4 AFSLUTTEDE UNDERSØGELSER..... 348²

(En undersøgelse kan afsluttes af en eller flere følgende årsager)

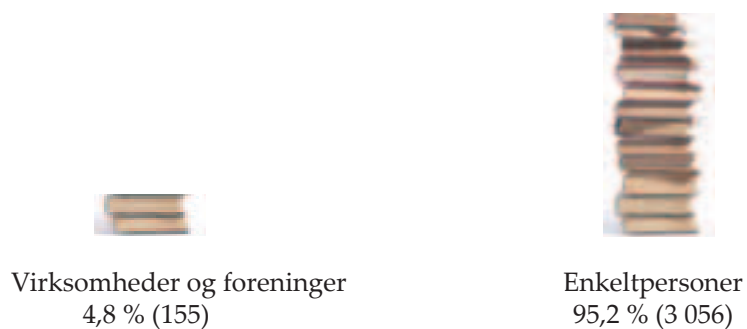

² Heraf syv undersøgelser på Ombudsmandens eget initiativ.

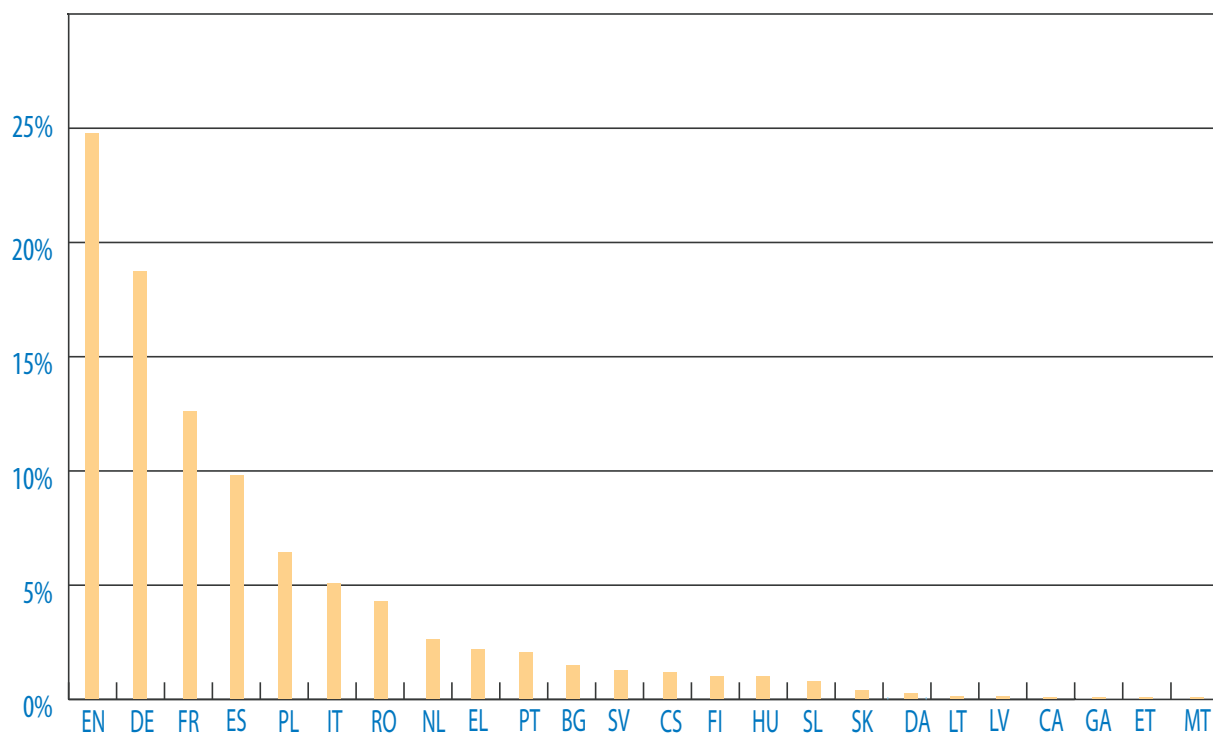

4 BAGGRUNDEN FOR KLAGER REGISTRERET I 2007

4.1 KLAGEKILDE

4.2 KLAGERENS SPROG

4.3 KLAGERNES GEOGRAFISKE OPRINDELSE

Land	Antal klager	% af klager	% af befolkningen i EU	Frekvens ¹
Luxembourg	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Cypern	46	1,4	0,2	8,9
Slovenien	39	1,2	0,4	3,0
Belgien	182	5,7	2,1	2,6
Bulgarien	91	2,8	1,6	1,8
Finland	62	1,9	1,1	1,8
Irland	43	1,3	0,9	1,5
Grækenland	106	3,3	2,3	1,5
Østrig	75	2,3	1,7	1,4
Portugal	91	2,8	2,1	1,3
Spanien	351	10,9	9,0	1,2
Rumænien	162	5,0	4,4	1,2
Sverige	61	1,9	1,8	1,0
Ungarn	67	2,1	2,0	1,0
Tyskland	507	15,8	16,6	1,0
Den Tjekkiske Republik	59	1,8	2,1	0,9
Polen	214	6,7	7,7	0,9
Slovakiet	27	0,8	1,1	0,8
Nederlandene	74	2,3	3,3	0,7
Frankrig	251	7,8	12,8	0,6
Litauen	12	0,4	0,7	0,5
Letland	8	0,2	0,5	0,5
Danmark	18	0,6	1,1	0,5
Italien	182	5,7	11,9	0,5
Estland	4	0,1	0,3	0,5
Det Forenede Kongerige	156	4,9	12,3	0,4
Andre	200	6,2		
Ukendt	53	1,7		

¹ Dette tal er beregnet ved at dividere procentdelen af klager med procentdelen af befolkningen. Hvis det er større end 1, betyder det, at der kommer flere klager fra det pågældende land til Ombudsmanden, end hvad der kunne forventes ud fra befolkningens størrelse. Alle procenttal i ovenstående tabel er afrundet til én decimal

B OMBUDSMANDENS BUDGET

Et uafhængigt budget

Siden den 1. januar 2000 har Ombudsmandens budget været en uafhængig sektion (i øjeblikket sektion VIII) i Den Europæiske Unions budget¹.

Budgettets struktur

Ombudsmandens budget er opdelt i tre afsnit. Afsnit 1 omfatter lønninger, godtgørelser og andre udgifter til personale. Afsnit 2 dækker bygninger, løsøre, udstyr og diverse driftsudgifter. Afsnit 3 indeholder udgifter i forbindelse med institutionens udførelse af særlige opgaver.

Samarbejde med Europa-Parlamentet

For at undgå unødvendig overlapning af administrativt og teknisk personale leveres nogle af de tekniske tjenester, som er nødvendige for Ombudsmanden til at udføre sine funktioner, af eller via Europa-Parlamentet. Samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og Europa-Parlamentet har ført til store effektivitetsbesparelser for fællesskabsbudgettet. Den nuværende samarbejdsaftale blev underskrevet den 15. marts 2006 af Parlamentets formand og Den Europæiske Ombudsmand og trådte i kraft i april 2006. Målet er at fortsætte samarbejdet med Parlamentet på alle de områder, hvor det er muligt at opnå væsentlige stordriftsfordele og budgetbesparelser. Europa-Parlamentet vil derfor fortsat levere tjenester til Ombudsmanden på en række områder, herunder bygninger, informationsteknologi, kommunikation, lægetjenester, uddannelse, oversættelse og tolkning. Den nuværende aftale giver åbenhed om Parlamentets prispolitik. Tjenesterne betales på basis af et fair, gennemsigtigt og rimeligt omkostningsoverslag med undtagelse af revisions- og regnskabsomkostninger, for hvilke der blev aftalt et engangsbetrag. Dette afspejler også Ombudsmandens uafhængighed i personaleanliggender og finansielle anliggender.

Budgettet i 2007 og 2008

Nedenstående skema viser Ombudsmandens budget opdelt på tre udgiftsområder. Det viser endvidere, hvordan budgetbevillingerne i 2007 blev anvendt, og udviklingen i budgettet mellem 2007 og 2008. Desuden viser det antallet af stillinger i Ombudsmandens stillingsfortegnelse.

(i EUR)

Afsnit	Udgiftsområde	2007		2008
		Budgetbevillinger	Forpligtelsesbevillinger	Budgetbevillinger
1	Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Bygninger, løsøre, udstyr og diverse driftsudgifter	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver	751 000	729 586	724 770
Udgifter i alt		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Antal stillinger			57	57

¹ Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999 af 13. december 1999 om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT 1999 L 326, s. 1.

C PERSONALE

For at sikre, at institutionen kan udføre sine opgaver med at håndtere klager over fejl eller forsømmelser korrekt på 23 traktatsprog og nå ud til EU's borgere og til personer bosiddende i EU, med det formål at øge kendskabet til klageretten, har Ombudsmanden støtte af et velkvalificeret, flersproget personale. Dette bilag indeholder en fuldstændig liste over de ansatte i 2007, deres stillingsbetegnelser og kontaktdetaljer samt en beskrivelse af det arbejde, der udføres af de forskellige afdelinger og sektorer i Ombudsmandens kontor. Det afsluttes med en kort oversigt over personalemøder og refleksionsmøder blandt medarbejderne i løbet af året.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Europæisk Ombudsmand

P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev født den 25. juni 1942 i Athen, Grækenland. Han blev valgt til Europæisk Ombudsmand den 15. januar 2003. Han overtog embedet den 1. april 2003 og blev genvalgt for en femårsperiode den 11. januar 2005.

Fra 1998 til 2003 var han Grækenlands første nationale ombudsmand. Siden 1993 har han endvidere været professor i komparativ politik i afdelingen for statskundskab og offentlig administration ved universitetet i Athen (han er på nuværende tidspunkt på orlov). Fra 1995 til 1998 var han leder af og formand for Grækenlands nationale center for social forskning (EKKE).

Han tog sin BA i statskundskab fra *Indiana University* (1963) og sin MA (1965), M.Phil. (1969) og ph.d. (1972) med samme speciale fra *Columbia University*. Inden han sluttede sig til lærerstaben ved universitetet i Athen i 1988, underviste og forskede han på henholdsvis *State University of New York* og *Columbia University* (1973-78). Fra 1980 til 1983 var han ansat som chef for udvikling ved Athens College, Athen, Grækenland. Fra 1983 til 1988 var han programleder for Vesteuropa og Mellemøsten og Nordafrika ved *Social Science Research Council*, New York. Fra 1988 til 1991 var han chef for det græske institut for internationale og strategiske studier i Athen, en policy-orienteret forskningsorganisation etableret med fælles midler fra *Ford and MacArthur Foundations*. I 1997 besad han stillingen som gæsteprofessor i statskundskab ved Juan March-centret for videregående studier i socialvidenskab (Madrid).

Han har været formand for *Greek Political Science Association* (1992-98) og *Modern Greek Studies Association of the United States* (1985-88). Mellem 1999 og 2003 var han medlem af Grækenlands nationale kommission for menneskerettigheder, mens han fra 2000 til 2003 var medlem af Grækenlands nationale råd for forvaltningsreform. Mellem 1988 og 1995 var han medformand for det sydeuropæiske underudvalg i *Social Science Research Council*, New York, hvis aktiviteter er finansieret af tilskud fra *Volkswagen Foundation*. Derudover er han medchefredaktør på »*Series on the New Southern Europe*« og modtager af Fulbright- og NEH (*National Endowment for the Humanities*) forskningslegater.

Han har skrevet om græsk, sydeuropæisk og sydøsteuropæisk politik og historie, og særligt om demokratisering, stats- og nationsopbygning og forholdet mellem kultur og politik.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND SEKRETARIAT

Den Europæiske Ombudsmands sekretariat er ansvarligt for driften af Ombudsmandens private kontor. Det styrer Ombudsmandens kalender, koordinerer hans indgående og udgående korrespondance, rådgiver om forbindelser med andre EU-institutioner og -organer, håndterer de protokollære aspekter af institutionens arbejde og udfører almindeligt sekretærarbejde for Ombudsmanden.

Nicholas CATEPHORES

Ombudsmandens assistent

Tel. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Ombudsmandens sekretær

Tel. +33 3 88 17 25 28

GENERALSEKRETÆR

Generalsekretæren bistår og rådgiver Ombudsmanden ved behandlingen af klager og undersøgelser. Han koordinerer forbindelserne mellem Ombudsmandens kontor og de andre europæiske institutioner og spiller en vigtig rolle med hensyn til at udvikle forbindelserne med ombudsmandskontorer i hele Europa og nå ud til Europas borgere. Han rådgiver Ombudsmanden om kontorets struktur og forvaltning, planlægningen af dets aktiviteter og overvågningen af dets arbejde og resultater samt sikrer dets generelle koordinering.

Efter Ian HARDEN's udnævnelse til generalsekretær den 1. august 2006, og indtil proceduren for ansættelsen af en ny leder af Den Juridiske Tjeneste var afsluttet, fortsatte Ian HARDEN med at udøve hvervet som leder af Den Juridiske Tjeneste indtil den 30. juni 2007.

Ian HARDEN

Generalsekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN blev født i Norwich, England, den 22. marts 1954. Han læste jura ved Churchill College, Cambridge, hvor han i 1975 fik en juridisk bachelorgrad med udmærkelse og i 1976 blev cand.jur. Efter endt uddannelse blev han ansat på Sheffield Universitets juridiske fakultet, hvor han fra 1976 til 1990 var amanuensis, 1990 til 1993 førsteamanuensis, 1993 til 1995 docent og professor i offentlig ret fra 1995. Han kom til Den Europæiske Ombudsmands kontor som ledende juridisk rådgiver i 1996, var sekretariatschef fra 1997 til 1999 og blev i 2000 leder af Den Juridiske Tjeneste.

Han blev udnævnt til generalsekretær for Ombudsmandens kontor den 1. august 2006. Han er forfatter eller medforfatter til adskillige publikationer om EU-retten og offentlig ret, herunder *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) og *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han er medlem af *Association française de droit constitutionnel* og »Study of Parliament Group« i Det forenede Kongerige samt æresprofessor ved Sheffield Universitet.

Murielle RICHARDSON

Assistent for lederen af Den Juridiske Tjeneste (indtil 30.6.2007)

Generalsekretærens assistent (fra 1.7.2007)

Tlf. +33 3 88 17 23 88

DEN JURIDISKE TJENESTE

Den Juridiske Tjeneste består primært af advokater, hvis væsentligste ansvarsområde er at analysere de klager, Den Europæiske Ombudsmand modtager, og foretage undersøgelser under ledelse af lederen af Den Juridiske Tjeneste og fire ledere af juridiske team. Lederen af Den Juridiske Tjeneste rådgiver også Ombudsmanden om institutionens juridiske strategi og retning og administrerer afdelingen. Assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste står for den interne kvalitetskontrol og forvaltningsinformationssystemerne og koordinerer afdelingens bidrag til årsberetningen. Hun fører også tilsyn med klagebehandlingssekretariatet.

I 2007 bestod afdelingen af i alt 23 medarbejdere, dvs. lederen af Den Juridiske Tjeneste, syv ledende juridiske rådgivere, hvoraf fire også er ledere af juridiske team, 12 juridiske sagsbehandlere, en sprogkyndig advokat, en juridisk assistent og assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste. Den Juridiske Tjeneste havde i løbet af året 16 praktikanter.

Den 1. juli 2007 blev João SANT'ANNA udnævnt til leder af Den Juridiske Tjeneste efter en åben ansættelsesprocedure. João SANT'ANNA blev i 2000 ansat som leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling på Den Europæiske Ombudsmands kontor og fortsætter midlertidigt med at udøve hvervet som leder af denne afdeling.

João SANT'ANNA

Leder af Den Juridiske Tjeneste (fra 1.7.2007)

Tlf. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA blev født i Setúbal, Portugal, den 3. maj 1957. Han læste jura ved Lissabon Universitet fra 1975 til 1980 og fik advokatbeskikkelse i Lissabon i 1981. Mellem 1980 og 1982 arbejdede han som advokat i den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. Fra 1982 til 1984 fortsatte han sine jurastudier inden for intellektuelle ejendomsrettigheder på Ludwig-Maximilian Universitet og Max-Planck-instituttet i München. Da han i 1984 vendte tilbage til Portugal blev han udnævnt til leder af den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. I 1986 blev han tjenestemand i Europa-Parlamentet, hvor han arbejdede for GD for Informations- og Preetjenesten, GD for Forskning, GD for Personale og Finans og endelig i Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste. Han blev i 2000 ansat som leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling på Den Europæiske Ombudsmands kontor. Han blev udnævnt til leder af Den Juridiske Tjeneste den 1. juli 2007.

Nelius CAREY

Sprogkyndig advokat

Tel. +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

*Assistent for lederen af Den Juridiske Afdeling
(fra 1.7.2007)*

Tel. +33 3 88 17 23 91

JURIDISKE SAGSBEHANDLERE

De juridiske sagsbehandlere behandler klager, som kan indgives til Ombudsmanden på ethvert af EU's 23 traktatsprog. Endvidere foreslår de og gennemfører undersøgelser på eget initiativ, besvarer anmodninger om oplysninger fra borgerne, assisterer Ombudsmanden med juridiske spørgsmål, rådgiver om de retlige procedurer, udviklinger og traditioner i deres respektive medlemsstater og repræsenterer Ombudsmanden ved visse offentlige arrangementer.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Leder af juridisk team

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Juridisk sagsbehandler (indtil 30.9.2007)

Peter BONNOR

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Juridisk sagsbehandler

Tel. +32 2 284 38 31

Gerhard GRILL

Leder af juridisk team

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Juridisk sagsbehandler (fra 1.2.2007)

Tel. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Juridisk sagsbehandler (fra 1.9.2007)

Tel. +33 3 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Leder af juridisk team

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

Chef for Bruxelles-kontoret

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 21 51

Tina NILSSON

Juridisk sagsbehandler

Tel. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Juridisk sagsbehandler (fra 1.10.2007)

Tlf. +32 2 284 21 80

Wiebke PANKAUKE

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +32 2 284 20 03

Raluca TRASCA

Juridisk sagsbehandler (fra 16.4.2007)

Tel. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

*Leder af juridisk team
Ledende juridisk rådgiver*

Tel. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY

Juridisk assistent

Tel. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Ledende juridisk rådgiver

Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Juridisk sagsbehandler (indtil 15.11.2007)

Ida PALUMBO

Juridisk sagsbehandler

Tel. +33 3 88 17 23 85

PRAKTIKANTER**Marta ARIAS DIAZ**

(indtil 31.8.2007)

Elsa BERNARD

(indtil 30.4.2007)

Clelia CASALINO

(fra 15.2.2007)

Caroline DIETZEL

(fra 1.9.2007)

Ramin FARINPOUR

(indtil 31.8.2007)

Tobias JAMES

(fra 1.9.2007)

Farah JERAJ

(indtil 31.7.2007)

Tomasz KODRZYCKI

(fra 1.9.2007)

Beata KULPACZYNSKA

(indtil 31.8.2007)

Angela LINDBERG

(fra 1.9.2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(fra 1.9.2007)

Christopher MILNES

(fra 1.9.2007)

Zvi RAMAN

(indtil 31.8.2007)

Louise RICHARD

(fra 1.9.2007)

Giorgio RIZZELLO

(indtil 9.2.2007)

Brigita SABALIAUSKAITE

(indtil 31.8.2007)

Axel SCHNEIDER

(indtil 31.7.2007)

Elena TZOULIA

(fra 1.3.2007)

DEN ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE AFDELING

Den Administrative og Finansielle Afdeling er ansvarlig for alt det arbejde på Ombudsmandens kontor, som ikke er direkte forbundet med klagebehandling og gennemførelse af undersøgelser. Den består af tre sektorer — Administration, Finans og Kommunikation. Lederen af Den Administrative og Finansielle Afdeling koordinerer afdelingens overordnede arbejde. Han er i denne forbindelse ansvarlig for at varetage kontorets overordnede organisation og drift, at varetage personalepolitikken på kontoret, at stille forslag til og gennemføre institutionens budget- og finansstrategi samt for at repræsentere Ombudsmanden i en række interinstitutionelle forummer. Afdelingen havde i 2007 i alt 34 medarbejdere.

João SANT'ANNA

Leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling (midlertidigt)

Tlf. +33 3 88 17 53 46

KLAGEBEHANDLINGSSEKRETARIATET

Klagebehandlingssekretariatet er ansvarligt for registrering og distribution af samt opfølgning på de klager, der indgives til Den Europæiske Ombudsmand. Sekretariatet sikrer, at alle klager registreres i en database, at modtagelsen bekræftes, og at de sendes til Den Juridiske Tjeneste. Det styrer endvidere al indgående og udgående korrespondance vedrørende klager og sikrer, at klageakterne i databasen opdateres under hele klageproceduren, overvåger, at alle frister overholdes, udarbejder statistik over klagerne og arkiverer dokumenter vedrørende klagerne. Assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste fører tilsyn med sekretariatet.

Séverine BEYER

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretær

Tel. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Sekretær (fra 1.10.2007)

Tel. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Sekretær (fra 16.7.2007)

Tel. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 40 51

ADMINISTRATION

Administrationsafdelingen har mange forskellige typer opgaver. De omfatter bl.a. personale- og ansættelsesopgaver, behandling af indgående og udgående korrespondance, telefonomstillingen, kontorets infrastruktur, koordinering af oversættelse af dokumenter, organisering og styring af det juridiske referencebibliotek og institutionens dokumentations- og arkiveringspolitik. Afdelingen er endvidere ansvarlig for institutionens strategi inden for informationsteknologi samt for at opfylde kontorets it-behov, hvilket den udfører i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet.

Alessandro DEL BON

Afdelingsleder

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Administrationsassistent, chauffør

Tel. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Administrationsassistent

Tel. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

It-assistent

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Sekretær (fra 17.9.2007)

Tel. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

It-assistent

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sekretær (indtil 30.5.2007)

Emese WALTZ

Sekretær (indtil 16.9.2007)

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 23 94

FINANS

Den finansielle afdeling er ansvarlig for at sikre, at Ombudsmandens kontor overholder de gældende finansielle bestemmelser, som skal garantere, at budgetmidlerne anvendes på en økonomisk rentabel, effektiv og passende måde. Disse opgaver udspringer af, at Den Europæiske Ombudsmand har et uafhængigt budget. Fire økonomiske assistenter udarbejder og gennemfører budgettet under ledelse af den anvisningsberettigede.

Loïc JULIEN

Afdelingsleder

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Økonomisk assistent

Tel. +32 2 284 38 97

Christophe WALRAVENS

Økonomisk assistent

Tel. +33 3 88 17 24 03

Giovanna FRAGAPANE

Økonomisk assistent (indtil 16.9.2007)

Emese WALTZ

Økonomisk assistent (fra 17.9.2007)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

Véronique VANDAELE

Økonomisk assistent

Tel. +32 2 284 23 00

KOMMUNIKATION

Kommunikationsafdelingen er ansvarlig for at hjælpe Ombudsmanden med at nå ud til borgerne og oplyse dem om deres rettigheder i medfør af fællesskabslovgivningen. Dermed spiller den en vigtig rolle med hensyn til at styrke forbindelserne og tilliden mellem borgerne og Europa og dets institutioner.

Afdelingen er ansvarlig for at opretholde og styrke forbindelserne til medierne, skrive og udarbejde Ombudsmandens publikationer, vedligeholde Ombudsmandens websteder, organisere Ombudsmandens informationsbesøg og arrangementer samt koordinere forbindelserne inden for det europæiske netværk af ombudsmænd.

Rosita AGNEW

Afdelingsleder

Tel. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Afdelingsleder

Tel. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Webudvikler

Tel. +33 3 88 17 44 10

Annika ÖSTERBERG

Publikationsmedarbejder

Tel. +33 3 88 17 49 36

Raffaella DALLATANA

Sekretær (fra 18.6.2007 indtil 17.11.2007)

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikationsmedarbejder

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANN

Pressemedarbejder

Tel. +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN

Sekretær

Tel. +33 3 88 17 24 08

Den europæiske ombudsmand og hans medarbejdere.

PERSONALEMØDER

For at være med til at sikre, at procedurerne på Ombudsmandens kontor fungerer optimalt og effektivt, for at garantere en smidig informationsstrøm blandt medarbejderne og for at fremme karrieremuligheder, indkalder Ombudsmanden regelmæssigt til personalemøder. Som regel omfatter dagsordenen for disse møder Ombudsmandens gennemgang af de seneste og fremtidige aktiviteter samt en præsentation af de administrative, juridiske og politiske udviklingstendenser, der berører institutionen.

I konsekvens af Ombudsmandens strategi for faglig dygtiggørelse af medarbejderne inviteres eksterne foredragsholdere ofte til at komme med indlæg på disse møder. I 2007 kom præsidenten for Retten for EU-personalesager, Paul J. MAHONEY, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, til Strasbourg for at præsentere deres arbejde for Ombudsmandens medarbejdere.

Præsidenten for Retten for EU-personalesager, Paul J. MAHONEY, giver en præsentation for Ombudsmandens medarbejdere den 30. marts 2007 i Strasbourg.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, giver en præsentation for Ombudsmandens medarbejdere den 7. december 2007 i Strasbourg.

D INDEKS OVER AFGØRELSER

1 EFTER SAGSNUMMER

2003

OI/3/2003/JMA.....92

2004

1782/2004/OV 68
2468/2004/OV 70
2577/2004/OV 66
2725/2004/(PB)ID 53
2825/2004/OV 69
3278/2004/ELB 86
3346/2004/ELB 79
3660/2004/PB.....54

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM 87
0452/2005/BU 71
1475/2005/(IP)GG 83
1476/2005/(BB)GG.....83
1617/2005/(BB)JF 85
1693/2005/PB.....72
1844/2005/GG 72
1858/2005/BB.....67
1859/2005/BB.....67
2350/2005/GG 82
2370/2005/OV 61
2776/2005/ID 87
3008/2005/OV 73
3114/2005/MHZ.....80
3193/2005/TN.....74
3269/2005/TN.....88
3323/2005/WP 55
3386/2005/WP 62
3453/2005/GG 91
3693/2005/ID 75

2006

0183/2006/MF 89
0943/2006/MHZ.....56
0948/2006/BU 60
0962/2006/OV 76
1103/2006/BU 90
1126/2006/SAB.....63
1166/2006/WP 57
1779/2006/MHZ.....61
1807/2006/MHZ.....81
2280/2006/MF 57
2403/2006/(WP)BEH 58
2633/2006/WP 63
2740/2006/TN.....59
3495/2006/GG 64
3543/2006/FOR 76
3697/2006/PB.....77

2007

0446/2007/WP 78
0471/2007/VIK 65
0668/2007/MHZ.....79
1471/2007/(CC)RT 65
Q1/2007/ELB 94

2 EFTER KLAGENS GENSTAND

Sidenumrene på de sager, der er anført nedenfor, findes i bilag D1.

Borgernes rettigheder

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Konkurrencepolitik

0943/2006/MHZ

Kontrakter

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

2280/2006/MF

Miljø

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser

3543/2006/FOR

Institutioners interne regler

2468/2004/OV

Andet

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Politisamarbejde og retligt samarbejde

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Aktindsigt

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Folkesundhed

2370/2005/OV

Socialpolitik

Q1/2007/ELB

Personale

Ansættelse

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Andre spørgsmål

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Transport

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3 EFTER PÅSTÅET TYPE AF FEJL ELLER FORSØMMELSER

Sidenumrene på de sager, der er anført nedenfor, findes i bilag D1.

Undgåelig forsinkelse

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Forsvar

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Forskelsbehandling

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Fejl i artikel 226-procedure

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Mangel på eller afslag på at give oplysninger

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Juridisk fejl

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Procedurer

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Begrundelse

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Gennemsigthed

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Urimelighed

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Andre former for fejl eller forsømmelser

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 NØGLESAGER

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Med hensyn til de sagsreferencer, der er angivet med fed skrift, findes et sammendrag af afgørelsen i årsberetningens kapital 3. Sidenumrene på disse sager findes i bilag D1. Et sammendrag af sag 2580/2006/TN findes i årsberetningens afsnit 2.2, mens afsnit 2.3 indeholder et sammendrag af sag 630/2007/WP.

5 LISTE OVER ALLE SAGER, DER BLEV AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING I 2007

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Med hensyn til de sagsreferencer, der er angivet med fed skrift, findes et sammendrag af afgørelsen i årsberetningens afsnit 3.4. Sidenumrene på disse sager findes i bilag D1. Den fulde tekst til afgørelserne i alle ovennævnte sager findes på Ombudsmandens websted på <http://www.ombudsman.europa.eu>

SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

PR. POST

Den Europæiske Ombudsmand
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Frankrig

PR. TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PR. FAX

+33 3 88 17 90 62

PR. E-MAIL

eo@ombudsman.europa.eu

WEBSTED

<http://www.ombudsman.europa.eu>

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND UNDERSØGER KLAGER OVER FEJL
ELLER FORSØMMELSER I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

www.ombudsman.europa.eu